

PREDLOG
EVA: 2020-1611-0140
NUJNI

PREDLOG
ZAKONA O INTERVENTNIH UKREPIH ZA POMOČ PRI OMILITVI POSLEDIC
DRUGEGA VALA EPIDEMIJE COVID-19 (PKP7)

I. UVOD

1. OCENA STANJA IN RAZLOGI ZA SPREJEM PREDLOGA ZAKONA

V Uradnem listu RS, št. 19/20 z dne 12. 3. 2020, z veljavnostjo dne 12. 3. 2020 ob 18.00, je bila objavljena Odredba o razglasitvi epidemije nalezljive bolezni SARS-CoV-2 (COVID-19) na območju Republike Slovenije. Razglasitvi epidemije nalezljive bolezni SARS-CoV-2 (COVID-19) so sledile objave različnih pravnih aktov. Ti ukrepi so v največji možni meri predstavljali omejitev javnega življenja in javnega zbiranja ljudi na območju Republike Slovenije, s čimer so nastale tudi posledice na področju gospodarstva, kmetijstva, gozdarstva, izpolnjevanja davčnih obveznosti, šibkejših družbenih skupin oziroma na vseh ravneh družbe.

Z Zakonom o interventnih ukrepih za zajezitev epidemije COVID-19 in omilitev njenih posledic za državljane in gospodarstvo (Uradni list RS, št. 49/20, ZIUZEOP) so bili zaradi posledic epidemije določeni dodatni ukrepi, s katerimi se za čas trajanja ukrepov do 31. maja 2020, z možnostjo podaljšanja, preprečujejo oziroma blažijo negativne posledice virusa COVID-19 za državljanke in državljane (v nadaljevanju: državljane) ter gospodarstvo.

Z Zakonom o spremembah in dopolnitvah Zakona o interventnih ukrepih za zajezitev epidemije COVID-19 in omilitev njenih posledic za državljane in gospodarstvo (Uradni list RS, št. 61/20, ZIUZEOP-A) so se popravile nejasnosti iz ZIUZEOP, hkrati pa so se določili nekateri dodatni ukrepi za zajezitev epidemije in omilitev njenih posledic za državljane in gospodarstvo, na področju institucionalnega varstva, za ranljive skupine ljudi, določene delodajalce sezonske delavce in študente.

Vlada je na dopisni seji dne 14. maja 2020 z Odlokom o preklicu epidemije nalezljive bolezni SARS-CoV-2 (COVID-19) preklicala epidemijo nalezljive bolezni SARS-CoV-2 (COVID-19) z dnem 15. maj 2020 (Uradni list RS, št. 68/20 z dne 14. 5. 2020).

Sprejet je bil Zakon o interventnih ukrepih za omilitev in odpravo posledic epidemije COVID-19 (Uradni list RS, št. 80/20, ZIUOOPE), ki določa začasne ukrepe za omilitev in odpravo posledic epidemije nalezljive bolezni SARS-CoV-2 (COVID-19), za ohranitev delovnih mest in zagon gospodarstva. Zaradi prilagajanja na situacijo v povezavi z nalezljivo boleznijo SARS-CoV-2 (COVID-19) in gospodarstvom je bilo potrebno sprejeti ukrepe za pripravo na drugi val nalezljive bolezni SARS-CoV-2 (COVID-19).

Zato je bil sprejet Zakon o interventnih ukrepih za pripravo na drugi val COVID-19 (Uradni list RS, št. 98/20, ZIUPODV), s katerim se spreminjajo in dopolnjujejo začasni ukrepi za omilitev in odpravo posledic epidemije nalezljive bolezni SARS-CoV-2 (COVID-19) na področju dela, delovnih razmerij in socialnega varstva.

Nadalje je bil sprejet Zakon o začasnih ukrepih za omilitev in odpravo posledic COVID-19 (Uradni list RS, št. 152/20, ZZUOOP), ki določa ukrepe za omilitev in odpravo posledic in vpliva nalezljive bolezni SARS-CoV-2 (COVID-19) na področju zdravstva, dela, socialnega varstva, gospodarstva, vzgoje in izobraževanja, izvrševanja kazenskih sankcij in pravosodja, kmetijstva, prehrane ter infrastrukture.

Zaradi naraščanja števila okuženih z nalezljivo boleznijo SARS-CoV-2 (COVID-19) in zaradi naraščanja zasedenosti kapacitet bolnišničnih postelj, namenjenih bolnikom z nalezljivo boleznijo SARS-CoV-2 (COVID-19), ter števila bolnikov, ki potrebujejo intenzivno zdravljenje zaradi nalezljive bolezni SARS-CoV-2 (COVID-19) je Vlada Republike Slovenije, na podlagi četrtega odstavka 7. člena Zakona o nalezljivih boleznih (Uradni list RS, št. 33/06 – uradno prečiščeno besedilo in 49/20 – ZIUZEOP), z Odlokom o razglasitvi epidemije nalezljive bolezni COVID-19 na območju Republike Slovenije, z dne 18. oktober 2020, ponovno razglasila epidemijo nalezljive bolezni COVID-19 na območju Republike Slovenije, in sicer za 30 dni.

Zaradi ponovne razglasitve epidemije je bilo potrebno nekatere ukrepe iz Zakona o začasnih ukrepih za omilitev in odpravo posledic COVID-19 (Uradni list RS, št. 152/20, ZZUOOP), ki so bili sprejeti še pred razglasitvijo ponovne epidemije COVID-19 dne 18. oktobra 2020, dopolniti. Prav tako pa je bilo smiselno nekatere ukrepe iz Zakona o interventnih ukrepih za zajezitev epidemije COVID-19 in omilitev njenih posledic za državljane in gospodarstvo (Uradni list RS, št. 49/20, ZIUZEOP) ponovno aktivirati, nekatere ukrepe iz Zakona o interventnih ukrepih za omilitev in odpravo posledic epidemije COVID-19 (Uradni list RS, št. 80/20, ZIUOPE) podaljšati in uvesti nekatere povsem nove ukrepe (kot npr. delna nadomestitev fiksnih stroškov zaradi posledic prizadetim podjetjem). Zato je bil sprejet Zakon o interventnih ukrepih za omilitev posledic drugega vala epidemije COVID-19 (Uradni list RS, št. 175/20).

Zaradi še vedno trajajoče epidemije je smiselno sprejeti nov PKP7, ki bo omilil posledice in vpliv nalezljive bolezni SARS-Cov-2 ter hkrati spodbudil gospodarstvo. S predlaganimi zakonskimi ukrepi se bo med drugim pomagalo socialno šibkim, zdravstvu, turizmu, prevoznikom, socialnim in zdravstvenim delavcem ter se zagotovilo vse potrebno za množično cepljenje proti nalezljivi bolezni SARS-CoV-2.

2. CILJI, NAČELA IN POGlavITNE REŠITVE PREDLOGA ZAKONA

2.1 Cilji

Glavni cilj predloga zakona je omiliti in odpraviti posledice in vpliv nalezljive bolezni SARS-CoV-2 (COVID-19) na področje gospodarstva, dela in delovnih razmerij, socialnega varstva ter zdravstvenega varstva.

2.2 Načela

Predlog zakona ureja vsebino, povezano z nalezljivo boleznijo SARS-CoV-2 (COVID-19). Predlog zakona sledi načelu varovanja zdravja in življenja ljudi ter zagotavljanja likvidnosti gospodarskim subjektom ter naslednjim načelom:

1. Načelo prilagajanja prava družbenim razmeram

Epidemija virusa COVID-19 je ves svet pahnila v popolnoma novo in nepredvidljivo situacijo, tako z vidika njenega trajanja ter posledic na družbo in posameznike ter njihov vrednostni sistem. V luči te negotovosti zakonodajalec nima le pravice, temveč tudi dolžnost, da zakonodajo prilagaja danim družbenim razmeram in jo tudi spreminja, če to narekujejo spremenjena družbena razmerja. Načelo prilagajanja prava družbenim razmeram se v teh družbenih razmerah torej kaže kot ključni element načela pravne države.¹

2. Načelo socialne države

Načelo socialne države daje zakonodajalcu pri zagotavljanju in uresničevanju socialne varnosti njegovih državljanov široko polje proste presoje. Načelo je povezano z načelom vzajemnosti in solidarnosti.²

3. Načelo zakonitosti

Načelo zakonitosti od državnih organov zahteva, da morajo njihova posamična dejanja temeljiti na zakonu ali na zakonitem predpisu (četrty odstavek 153. člena Ustave Republike Slovenije).

– ¹ Glej odločbo Ustavnega sodišča št. U-I-80/16, U-I-166/16, U-I-173/16 z dne 15. 3. 2018, 38. točka obrazložitve.

– ² Glej odločbo Ustavnega sodišča št. U-I-313/98 z dne 16. 3. 2000, 5. točka obrazložitve.

4. Načelo učinkovitosti

Nujni ukrepi, ki jih država sprejema za obvladovanje in zmanjševanje negativnih posledic COVID-19 na prebivalstvo in gospodarstvo, morajo biti čim bolj učinkoviti.

5. Načelo ekonomičnosti postopka

Postopki dodeljevanja finančnih sredstev in spodbud se morajo voditi hitro, s čim manjšimi stroški in čim manjšo zamudo za stranke in druge udeležence v postopku.

6. Načelo solidarnosti

Zakonski ukrepi sledijo načelu solidarnosti in vzajemne pomoči med bolnimi in zdravimi.

7. Načelo transparentnosti

Zaradi preprečevanja zlorab so prejemniki finančnih vzpodbud zavezani k transparentnosti njihovega pridobivanja.

2.3 Poglavitne rešitve

Z zakonom se določajo začasni ukrepi za omilitev in odpravo posledic nalezljive bolezni SARS-CoV-2 (COVID-19) na področje gospodarstva, infrastrukture, socialnega varstva in zdravstvenega varstva, dela in delovnih razmerij.

Poglavitne rešitve so:

- solidarnostni dodatek za upokoјence,
- enkratni solidarnostni dodatek za otroke,
- enkratni solidarnostni dodatek za izboljšanje socialnega položaja oseb,
- enkratni solidarnostni dodatek za študente,
- izredna pomoč ob rojstvu otroka,
- začasno denarno nadomestilo,
- dodatek za delo v rizičnih razmerah,
- dodatek za nevarnost in posebne obremenitve v času epidemije javnim uslužbencem na delovnih mestih plačne skupine J v dejavnosti zdravstva in socialnega varstva,
- pomoč in zagotovitev sredstev za nakup antigenskih hitrih testov na virus SARS-CoV-2,
- sredstva za garancije za bančne kredite,
- podaljšanje licenc zdravstvenim delavcem in sodelavcem,
- nadomestilo stroškov za izvajalce prevozov (šolski, železniški, avtobusni, občasni prevozi itd.),
- možnost obročnega vračila prejetih sredstev,
- kritje stroškov vzpostavitve rdeče cone,
- pomoč izvajalcem socialno varstvene storitve pomoč družini na domu,
- odložitev odločanja o upnikovem predlogu za začetek stečajne,
- začasna oprostitve DDV za cepiva proti Covid-19,
- spremembe pri davčni izvršbi (zgoj v nujnih primerih) in izvzetje prejemkov iz izvršbe ter stečajne mase,
- zagotavljanje sredstev za vzdrževanje gozdnih cest.

3. OCENA FINANČNIH POSLEDIC PREDLOGA ZAKONA ZA DRŽAVNI PRORAČUN IN DRUGA JAVNA FINANČNA SREDSTVA

Predlog zakona ima finančne posledice za državni proračun, in sicer v višini cca. 550 milijonov eurov.

Predlog zakona nima vpliva na druga javna finančna sredstva.

4. NAVEDBA, DA SO SREDSTVA ZA IZVAJANJE ZAKONA V DRŽAVNEM PRORAČUNU ZAGOTOVLJENA, ČE PREDLOG ZAKONA PREDVIDEVA PORABO PRORAČUNSKIH SREDSTEV V OBDOBJU, ZA KATERO JE BIL DRŽAVNI PRORAČUN ŽE SPREJET

Finančna sredstva za izvajanje zakona so zagotovljena v sprejetem državnem proračunu.

5. PRIKAZ UREDITVE V DRUGIH PRAVNIH SISTEMIH IN PRILAGOJENOSTI PREDLAGANE UREDITVE PRAVU EVROPSKE UNIJE

Interventni ukrepi držav na trgu dela zaradi upada gospodarske aktivnosti kot posledice širjenja virusa:

Italija

Italijanska vlada je 16. marca 2020 predstavila paket ukrepov v vrednosti 25 mrd evrov (od tega 20 mrd evrov neto zadolževanja, 1,1 % BDP). Namen ukrepov je okrepitev zdravstvenega sistema, podpora podjetjem, zaposlenim in družinam ter ohranitev zaposlitev in dohodkov. Sprejeti so bili naslednji ukrepi:

- Krepitev zdravstvenega sistema in civilne zaščite (v višini približno 3,2 mrd evrov): Omogočena je takojšnja zaposlitev dodatnih zdravnikov in medicinskega osebja, okrepitev vojaških medicinskih zmogljivosti in vključitev zasebnih bolnišnic v javno mrežo. Pravila dovoljujejo tudi zaseg zasebne lastnine za potrebe zdravstvenih ustanov. Urejeno je bilo skupno javno naročilo za medicinsko zaščitno opremo ter ventilatorjev.
- Ohranjanje zaposlitev in dohodkov (v višini približno 10,3 mrd evrov): Določena je okrepitev socialne varnostne mreže, še posebej za začasno brezposelne. Družine lahko zaprosijo za moratorij na plačila hipotekarnih kreditov, starši lahko dobijo do 600 evrov za varstvo otrok, ali pa zaprosijo za dodatni starševski dopust v trajanju 12 dni, ki je plačan v višini 50 % njihove redne plače. Javni zdravstveni sistem je zaposlil dodatnih 1.000 zdravnikov, zagotovljena pa so tudi sredstva za plačilo nadur za zdravstveno osebje in policijo.
- Zagotavljanje likvidnosti: Zagotovljenih je do 350 mrd evrov likvidnostnih sredstev za podjetja in gospodinjstva (skupaj 5,1 mrd evrov). Sredstva so zagotovljena za vzvod za likvidnostne kredite za gospodarstvo, predvsem za mala in srednja podjetja. V odvisnosti od razvoja dogodkov bo morda višina razpoložljivih sredstev povečana in upravičenost do sredstev razširjena na vsa podjetja. Določen je moratorij na plačila kreditov in hipotek za mala in srednja podjetja, povečan sklad za garancije za mala in srednja podjetja ter zagotovljeno državno poroštvo za t.i. Cassa depositi e prestiti, ki omogoča likvidnost z multiplikatorjem 20, kar pomeni da 500 mio evrov poroštva zagotavlja sredstva v višini do 10 mrd evrov.
- Davčne ugodnosti: Določena je zamrznitev plačil davkov in davčne spodbude za zaposlene in podjetja v višini 1,6 mrd evrov. Določene so nove kategorije priznanih stroškov, predvsem za nakupe razkužil in zaščitne opreme ter krediti v višini donacij za boj proti virusu COVID-19.

Evropska komisija je 17. septembra 2020 odobrila italijansko shemo s skupnim proračunom 44 mrd evrov za podporo velikim podjetjem, ki jih je prizadel izbruh nalezljive bolezni SARS-CoV-2 (COVID-19). Shema sestoji iz štirih ukrepov. Shema je namenjena velikim podjetjem, ki so v letu 2020 utrpela močno zmanjšanje prihodkov. Da so lahko podjetja upravičena do podpore, morajo biti obravnavana kot strateška za gospodarstvo in trge dela. Ukrepi v shemi so: (1) kapitalske injekcije, (2) obvezne zamenljive obveznice, (3) zamenljive obveznice na zahtevo upravičenca ali imetnika obveznice in (4) podrejeni dolg.

Nadalje je Evropska komisija 7. oktobra 2020 odobrila italijansko shemo za podporo podjetjem, ki delujejo v regijah južne Italije in ki so bila prizadeta zaradi izbruha nalezljive bolezni SARS-CoV-2 (COVID-19), v višini 1.5 mrd evrov. Podjetja bodo podporo prejela v obliki zmanjšanja stroškov dela in pomoči pri ohranjanju zaposlitev. Shema vključuje davčne ugodnosti (predvsem znižanje prispevka za socialno varnost) za obdobje od 1. oktobra do 31. decembra 2020, ki so odobrene zasebnim delodajalcem, ki delujejo na jugu Italije. Cilj sheme je zmanjšati stroške dela upravičencev in jim tako pomagati pri reševanju njihovih likvidnostnih potreb, nadaljevanju dejavnosti in ohranjanju zaposlitev med izbruhom virusa in po njem.

Evropska komisija je 29. septembra 2020 odobrila tudi italijansko shemo v višini 403 mio evrov za povrnitev stroškov, ki jih imajo italijanska podjetja zaradi uvedbe zaščitnih ukrepov na delovnem mestu, da bi se zmanjšalo tveganje prenosa okužb. Ukrep bo na voljo podjetjem vseh velikosti v vseh sektorjih, razen v finančnem sektorju. Cilji sheme so ohranjanje delovanja gospodarske aktivnosti med in po izbruhu nalezljive bolezni SARS-CoV-2 (COVID-19), zaščita zdravja in varnost ljudi. Znesek pomoči bo vsaj 500 evrov. Morebitni največji znesek pomoči bo 15.000 evrov za podjetja z do devetimi delavci, 50.000 evrov za podjetja z med 10 in 50 delavci in 100.000 evrov za podjetja z več kot 50 delavci.

Avstrija

Avstrijska vlada je sprejela paket pomoči za podjetja v skupni vrednosti 38 milijard EUR (9,5 % BDP). Zasnova je zelo fleksibilna in zajema širok nabor različnih politik. Za takojšnjo pomoč (stabilizacija

zdravstvenega sistema, stimulacija trga dela, ohranjanje javnega reda in varnosti, ipd.) so namenjene 4 mrd evrov. Ustanovljen je bil sklad za pomoč samozaposlenim ter malim in srednjim podjetjem v višini 1 mrd evrov. Za mala in srednja podjetja je predviden tudi likvidnostni garancijski sklad v višini 10 mio evrov, za turistični sektor pa še 100 mio evrov garancij za podjetja, ki bodo utrpela znižanje dohodkov za več kot 15 %. Za kredite in izboljšanje likvidnostni bo namenjenih 9 mrd evrov, dodatnih 15 mrd evrov pa za nujno pomoč prizadetim podjetjem. Zvezna vlada podpira tudi raziskave na področju virusa COVID-19, zato bo 1 mio evrov namenjenih kratkoročnim raziskavam, dodatnih 13 mio evrov pa v obliki tveganega kapitala za podporo razvoja rešitev na podlagi temeljnih raziskav. Osebam, ki so v karanteni, bo plačo nadomestila zvezna vlada, in sicer za 10 dni. Osebe, ki morajo ostati doma zaradi varstva otrok, ki bi morali biti sicer vključeni v organizirano varstvo, bodo dobile nadomestilo v višini tretjine plače s strani zvezne vlade. Na davčnem področju se zaradi zmanjšane gospodarske aktivnosti pričakuje znižanje dohodkov v višini 1,1 mrd evrov (cca 0,25 % BDP), poleg tega pa se pričakuje znižanje oziroma zamik prihodkov zaradi zamika plačil osebnih in korporacijskih davkov, ki je predvideno v višini do 10 mrd evrov.

Prvotna avstrijska shema za pomoč podjetjem je bila odobrena 8. aprila 2020. Predvidevala je začasno omejene zneske pomoči v obliki (i) neposrednih nepovratnih sredstev, (ii) jamstev za posojila in vračljive predujme in (iii) jamstev za posojila in subvencionirane obrestne mere za posojila. Cilj prvotne sheme je bil podjetjem, ki jih je prizadel izbruh nalezljive bolezni SARS-CoV-2 (COVID-19), omogočiti, da kljub trenutni izgubi prihodkov zaradi pandemije pokrijejo svoje kratkoročne obveznosti. Avstrija je priglasila nekatere spremembe prvotne sheme, zlasti: (i) mikro ali mala podjetja lahko zdaj koristijo ukrep, četudi so bila pod določenimi pogoji 31. decembra 2019 v težavah in (ii) povečanje celotnega proračuna sheme za 4 mrd evrov, torej s 15 mrd evrov na 19 mrd evrov.

Evropska komisija je odobrila tudi avstrijsko shemo za podporo podjetjem v Spodnji Avstriji, ki jih je prizadel izbruh nalezljive bolezni SARS-CoV-2 (COVID-19), v višini 120 mio evrov. Shema je bila odobrena v okviru začasnega okvira. V okviru sheme bo javna podpora zagotovljena v obliki neposrednih nepovratnih sredstev, jamstev in podrejenih posojil z subvencioniranimi obrestnimi merami. Ukrep je na voljo za podjetja vseh velikosti v vseh sektorjih, razen v finančnem, kmetijskem, ribiškem in ribogojnem sektorju. Cilj ukrepa je upravičencem olajšati dostop do zunanega financiranja in ublažiti nenadno pomanjkanje likvidnosti, ki je posledica izbruha nalezljive bolezni SARS-CoV-2 (COVID-19). V zvezi z neposrednimi povratnimi sredstvi pomoč ne bo presežala 800.000 evrov na podjetje, kar določa začasni okvir. Jamstva in podrejena posojila v okviru ukrepa izpolnjujejo minimalne ravni za jamstvene premije in meje kreditnega tveganja.

Shema skrajšanega delovnega časa zaradi izbruha nalezljive bolezni SARS-CoV-2 (COVID-19) je podaljšana od 1. oktobra 2020. Model sheme skrajšanega delovnega časa ustvarja predvidljivost in varnost za podjetja.

Od 1. oktobra 2020 velja:

- Prejemki še vedno znašajo 80/85/90 odstotkov neto plače.
- Družbam bodo še naprej v celoti povrnjeni vsi dodatni stroški.
- Standardiziran postopek za preverjanje ekonomskega vpliva.
- Za nadaljnje usposabljanje je treba koristiti čas izven delovnega časa.
- Delovni čas je lahko med 30 % in 80 %.

Odlog odplačevanja posojil za fizične osebe in mikro podjetja je bil z začetkom junija 2020 podaljšán za štiri mesece. Aprila 2020 je zvezna vlada uvedla zakonski moratorij na kredite; rok je bil podaljšán za 4 mesece do 31. oktobra 2020. Moratorij na kredite je bil podaljšán z namenom lajšanja bremena in hkratnega povečevanja likvidnosti posojilojemalcev, ki potrebujejo dodatno zaščito. Do 3. junija je bilo odobrenih 103.636 odlogov v skupni vrednosti 4.08 mrd evrov. Nemčija V Nemčiji je aktivirano pravilo izjeme, ki se nanaša na uzakonjeno zavoro javnega zadolževanja, ki je osnovana tako, da lahko zvezni vladi v izrednih in kriznih razmerah omogoča manevrski prostor pri omejitvi učinkov gospodarskih kriz oziroma se gospodarstvo preko ciljnih paketov pomoči lahko ponovno zažene. Zvezna vlada skupaj s federalnimi enotami vzpostavlja zaščitne ukrepe tako za zaposlene kot za gospodarske družbe z namenom zagotavljanja likvidnosti v zaostrenih gospodarskih razmerah. Splošno sporočilo vlade je, da je denarja za prebroditev krize dovolj in da bo porabljen za potrebne ukrepe.

Nemško gospodarstvo je izvozno usmerjeno in zato so družbe prizadete tudi zaradi učinkov pandemije v drugih delih sveta. Pri pripravi ukrepov se ne zanašajo na ekonomske indikatorje, ker bodo na voljo šele v kasnejšem času, ampak upoštevajo predvsem trenutni padec povpraševanja in pretrganje mednarodnih dobavnih verig. Poleg ukrepov, ki so usmerjeni v gospodarstvo, je zvezno ministrstvo za zdravje dobilo dodatna sredstva v višini 1 mrd evrov za boj proti virusu COVID-19, ministrstvo za izobraževanje in raziskave pa dodatnih 145 mio evrov za razvoj cepiv in ostalih ukrepov za zdravljenje. Za zaščito gospodarstva je pripravljen nabor ukrepov, ki temelji na štirih stebrih:

1. Zagotavljanje fleksibilnosti pri uporabi kompenzacije za zmanjšano število delovnih ur. Negotovost zaradi kratkoročne prekinitve trgovinskih tokov ne sme voditi v brezposelnost. Uporablja se preizkušena metoda kompenzacije delovnih ur, pri kateri pa so olajšani pogoji za pridobitev pravic. Zvezna vlada krije tudi vse prispevke za socialno varstvo.
2. Davčni ukrepi so usmerjeni v likvidnost. Davčni organi so prejeli splošno navodilo, da se pogoji za odobritev odloga plačila davka v primerih, ko bi plačilo oziroma izterjava vodila v zaostreno finančno situacijo, ne interpretirajo strogo. Glede na zmanjšano gospodarsko aktivnost se ne pričakuje enakega nivoja dohodkov kot v preteklem letu, zato je poenostavljen postopek za znižanje akontacij davka. V primerih, da je neplačilo povezano s posledicami pandemije, je izterjava zamrznjena do konca leta 2020, hkrati pa so odpisane tudi obresti in kazni za to obdobje.
3. Milijardni ščit za podjetja: gospodarska situacija v kateri so se znašla podjetja ni njihova krivda, ampak je posledica pretrganih dobavnih verig in občutnega zmanjšanja povpraševanja v več sektorjih, hkrati pa operativnih stroškov ni mogoče znižati, vsekakor ne na kratek rok. Novi ukrepi, ki bodo zagotavljali likvidnost gospodarstvu, so neomejeni. Njihova višina bo prilagojena potrebam. V prvem koraku bodo razširjeni obstoječi programi likvidnostnih pomoči, da bo podjetjem omogočen dostop do poceni posojil. Za garancijske banke (Bürgschaftsbanken) je garancijski limit podvojen na 2,5 mio evrov, zvezna vlada pa povečuje svojo udeležbo pri tveganju za 10 %. Garancijske v višini do 250.000 evrov bodo lahko banke sprejemale samostojno in v zelo kratkem času, do 3 dni. Do velikih sindiciranih garancijskih programov bodo upravičena podjetja iz vseh regij (do sedaj samo iz slabše razvitih), spodnja meja je določena v višini 50 mio evrov, garancijska udeležba pa je mogoča do višine 80 %. Ti ukrepi so bili priglašeni tudi EK v okviru državnih pomoči.
4. Zadnji steber predstavljajo ukrepi za okrepitev evropske kohezije in usklajen odziv držav članic ter evropskih institucij, predvsem Evropske centralne banke in Evropske investicijske banke.

Shema skrajšanega delovnega časa je podaljšana do konca leta 2021.

Hrvaška

Hrvaška vlada je sprejela 63 ukrepov za spodbujanje gospodarstva v času epidemije v skupni vrednosti več kot 30 milijard kun, ki bodo namenjeni predvsem ohranjanju delovnih mest in likvidnosti podjetij. Ukrepi so namenjeni predvsem najbolj prizadetim sektorjem, kot je na primer turizem, ter malim in srednjim podjetjem. Davčni ukrepi določajo odlog oziroma obročno plačilo korporacijskih in osebnih davkov ter prispevkov za socialno varnost. Fizičnim osebam bo omogočeno hitrejše vračanje preplačane dohodnine za leto 2019. Vse donacije za samozaposlene ali pravne osebe, ki so namenjene olajševanju posledic zaradi virusa COVID-19, so izvzete iz obdavčljivih dohodkov. Za ohranitev zaposlitev bo delodajalcem za vsakega delavca izplačana minimalna neto plača v višini 3.250 kun, delodajalci pa lahko izplačajo tudi dodatni del plače, k čemur jih z ukrepi spodbuja vlada. Določeno je podaljšanje ureditve za stalne sezonske delavce. Za zagotavljanje likvidnosti bodo na voljo brezobrestna posojila lokalnim skupnostim, Zavodu za zdravstveno varstvo in Državnemu pokojninskemu zavodu. Obstoječa posojila Hrvaške banke za obnovo in razvoj je mogoče reprogramirati z vključitvijo moratorija na plačilo glavnice. V sodelovanju s komercialnimi bankami je omogočeno hitro odobravanje poroštev in posojil za gospodarske družbe za financiranje plač in operativnih stroškov, z zapadlostjo do treh let.

Komercialne banke in davčna uprava bodo uvedle trimesečno mirovanje prisilnih izterjav zapadlih plačil nasproti vsem dolžnikom (pravnim in fizičnim osebam). Vlada bo zagotovila interventni odkup živine, poljščin, zelenjave in sadja za zagotovitev preskrbe in za podporo kmetijskemu sektorju. Organizirano je javno naročilo za nakup dezinfekcijskih sredstev, čistil in zaščitne opreme od potencialno ogroženih proizvajalcev in njihova vključitev v strateške rezerve. V turističnem sektorju so zamrznjena vsa plačila turističnih taks in koncesij za uporabo naravnih virov. Za ta sektor je predvidena tudi posebna kreditna linija za zagotavljanje likvidnosti.

Evropska komisija je 12. maja 2020 odobrila hrvaško shemo v vrednosti približno 322 mio evrov za jamstva za posojila in subvencionirana posojila za mikro, mala in srednje velika podjetja, ki jih je prizadel izbruh nalezljive bolezni SARS-CoV-2 (COVID-19). V okviru sheme bo imela podpora imela obliko subvencioniranih posojil in državnih jamstev za posojila. Shemo bo upravljala HAMAG-BICRO, hrvaška agencija za MSP, inovacije in investicije. Cilj sheme je povečanje dostopa do zunanjega financiranja tistih mikro podjetij in MSP, ki so bila najbolj prizadeta zaradi gospodarskega vpliva izbruha nalezljive bolezni SARS-CoV-2 (COVID-19) in tako zagotoviti njihovo nadaljnje delovanje.

Evropska komisija je 30. junija 2020 odobrila hrvaško shemo v vrednosti približno 80 mio evrov za podporo podjetjem, ki delujejo v pomorskem, transportnem, potovalnem, infrastrukturnem in podobnih sektorjih, ki jih je močno prizadel izbruh nalezljive bolezni SARS-CoV-2 (COVID-19). Podpora bo imela obliko državnih jamstev na nova posojila pri bankah in drugih finančnih institucijah. Državno poročstvo bo pokrilo do 90 % posojila. Cilj sheme je zagotoviti likvidnost podjetjem vseh velikosti, ki jih je prizadel izbruh nalezljive bolezni SARS-CoV-2 (COVID-19), in jim tako omogočiti nadaljevanje delovanja, začetek investicij in ohranjanje zaposlenosti. Shema naj bi podprla več kot 1000 podjetij.

Hrvaška vlada je konce meseca novembra 2020 napovedala ukrepe za podporo gospodarstvu in podjetnikom, ki se nanašajo na ohranitev delovnih mest, zagotavljanje posojil in kritje fiksnih stroškov. Hrvaška bo še naprej zagotavljala 4000 kun (cca. 530 eur) na delavca za ohranitev delovnih mest. Skupna ocenjena vrednost navedenega ukrepa do konca leta znašala cca. 470 milijonov kun. Hrvaška bo nadaljevala se z izdajo "covid posojil" za likvidnost gospodarstva v skupni višini 1,3 milijarde kun, in sicer ne samo za "zaprte" dejavnosti, ampak tudi ostale dejavnosti z izpadom dohodka. Napovedan je tudi ukrep pokrivanja dela ali vseh fiksnih stroškov podjetnikov, (kot npr. najemnine, obratovalni in režijski stroški).

Predlog zakona ni predmet usklajevanja s pravom EU.

6. PRESOJA POSLEDIC, KI JIH BO IMEL SPREJEM ZAKONA

6.1 Presoja administrativnih posledic

a) v postopkih oziroma poslovanju javne uprave ali pravosodnih organov:

Za izvajanje zakona so pristojna ministrstva in drugi državni organi, na delovnih področjih katerih se sprejemajo ukrepi.

b) pri obveznostih strank do javne uprave ali pravosodnih organov:

Za upravičence do ugodnosti po tem zakonu so predvidene dodatne administrativne obveznosti.

6.2 Presoja posledic za okolje, vključno s prostorskimi in varstvenimi vidiki, in sicer za:

Zakon nima posledic za okolje, vključno s prostorskimi in varstvenimi vidiki.

6.3 Presoja posledic za gospodarstvo:

Predlog zakona bo imel pozitivne posledice na gospodarstvo, saj upravičencem omogoča omilitev posledic epidemije virusa COVID-19.

6.4 Presoja posledic za socialno področje:

S predlogom zakona se izboljšuje položaj širšega kroga upravičencev, med drugim tudi na področju socialnega varstva.

6.5 Presoja posledic za dokumente razvojnega načrtovanja:

Predlog zakona ne vpliva na dokumente razvojnega načrtovanja.

6.6 Presoja posledic za druga področja

Predlog zakona ne vpliva na druga področja.

6.7 Izvajanje sprejetega predpisa:

- Predstavitev sprejetega zakona:

Za izvajanje zakona so pristojna ministrstva in drugi državni organi, na delovnih področjih katerih se sprejemajo ukrepi.

- Spremljanje izvajanja sprejetega predpisa:

Izvajanje zakona spremljajo vsebinsko pristojna ministrstva po področjih.

6.8 Druge pomembne okoliščine v zvezi z vprašanji, ki jih ureja predlog zakona /

7. PRIKAZ SODELOVANJA JAVNOSTI PRI PRIPRAVI PREDLOGA ZAKONA:

Predlog zakona ni bil objavljen na spletnih naslovih.

Ker gre za predlog zakona po nujnem postopku, sodelovanje javnosti pri pripravi predloga zakona ni potrebno.

8. PODATEK O ZUNANJEM STROKOVNJAKU OZIROMA PRAVNI OSEBI, KI JE SODELOVALA PRI PRIPRAVI PREDLOGA ZAKONA, IN ZNESKU PLAČILA ZA TA NAMEN

Pri pripravi predloga zakona sta sodelovala zunanja strokovnjaka:

- dr. Matej Lahovnik, Ekonomska fakulteta, Kardeljeva ploščad 17, Ljubljana, Univerza v Ljubljani,
- mag. Ivan Simič, Skupina Simič & Partnerji d.o.o., Parmova ulica 53, Ljubljana, lastniki: Ivan Simič 88%, Mojca Zidar 6%, Tanja Kaltnikar 3%, Nevenka Simič Mičunović 3%.

Za sodelovanje nista prejela plačila.

9. NAVEDBA, KATERI PREDSTAVNIKI PREDLAGATELJA BODO SODELOVALI PRI DELU DRŽAVNEGA ZBORA IN DELOVNIH TELES:

- mag. Andrej Šircelj, minister, Ministrstvo za finance
- mag. Kristina Šteblaj, državna sekretarka, Ministrstvo za finance

- mag. Peter Ješovnik, državni sekretar, Ministrstvo za finance
- Nina Marin, sekretarka, vodja Službe za pravne zadeve, Ministrstvo za finance

ZAKON O INTERVENTNIH UKREPIH ZA POMOČ PRI OMILITVI POSLEDIC DRUGEGA VALA EPIDEMIJE COVID-19 (PKP7)

PRVI DEL SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen (vsebina zakona)

(1) S tem zakonom se zaradi pomoči pri omilitvi posledic drugega vala epidemije COVID-19 spreminjajo in dopolnjujejo določbe:

1. Zakona o interventnih ukrepih za omilitev in odpravo posledic epidemije COVID-19 (Uradni list RS, št. 80/20, 152/20 – ZZUOOP in 175/20 – ZIUOPDVE),
2. Zakona o interventnem ukrepu odloga plačila obveznosti kreditorejmalcev (Uradni list RS, št. 36/20 in 49/20 – ZIUZEOP),
3. Zakona o interventnih ukrepih za omilitev posledic drugega vala epidemije COVID-19 (Uradni list RS, št. 175/20),
4. Zakona o zbirkah podatkov s področja zdravstvenega varstva (Uradni list RS, št. 65/00, 47/15, 31/18 in 152/20 – ZZUOOP),
5. Zakona o priznavanju poklicnih kvalifikacij zdravnik, zdravnik specialist, doktor dentalne medicine in doktor dentalne medicine specialist (Uradni list RS, št. 107/10 in 40/17 – ZZdrS-F),
6. Zakona o zdravstveni dejavnosti (Uradni list RS, št. 23/05 – uradno prečiščeno besedilo, 15/08 – ZPacP, 23/08, 58/08 – ZZdrS-E, 77/08 – ZDZdr, 40/12 – ZUJF, 14/13, 88/16 – ZdZPZD, 64/17, 1/19 – odl. US, 73/19, 82/20 in 152/20 – ZZUOOP),
7. Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o zdravstveni dejavnosti (Uradni list RS, št. 64/17),
8. Zakona o izvrševanju proračunov Republike Slovenije za leti 2020 in 2021 (Uradni list RS, št. 75/19, 61/20 – ZDLGPE, 133/20 in 174/20 – ZIPRS2122),
9. Zakona o davčnem postopku (Uradni list RS, št. 13/11 – uradno prečiščeno besedilo, 32/12, 94/12, 101/13 – ZDavNepr, 111/13, 22/14 – odl. US, 25/14 – ZFU, 40/14 – ZIN-B, 90/14, 91/15, 63/16, 69/17, 13/18 – ZJF-H, 36/19, 66/19 in 145/20 – odl. US),
10. Zakona o kolektivnem upravljanju avtorske in sorodnih pravic (Uradni list RS, št. 63/16),
11. Zakona o sodiščih (Uradni list RS, št. 94/07 – uradno prečiščeno besedilo, 45/08, 96/09, 86/10 – ZJNepS, 33/11, 75/12 – ZSPDSL-S-A, 63/13, 17/15, 23/17 – ZSSve, 22/18 – ZSICT, 16/19 – ZNP-1 in 104/20),
12. Zakona o nevladnih organizacijah (Uradni list RS, št. 21/18),
13. Zakona o delovnih razmerjih (Uradni list RS, št. 21/13, 78/13 – popr., 47/15 – ZZSDT, 33/16 – PZ-F, 52/16, 15/17 – odl. US, 22/19 – ZPosS in 81/19),
14. Zakona o javnih uslužbencih (Uradni list RS, št. 63/07 – uradno prečiščeno besedilo, 65/08, 69/08 – ZTFI-A, 69/08 – ZZavar-E, 40/12 – ZUJF in 158/20 – ZIntPK-C),
15. Zakona o verski svobodi (Uradni list RS, št. 14/07, 46/10 – odl. US, 40/12 – ZUJF in 100/13).

(2) S tem zakonom se odstopa od določb naslednjih zakonov:

1. Zakona o interventnih ukrepih za zajezitev epidemije COVID-19 in omilitev njenih posledic za državljane in gospodarstvo (Uradni list RS, št. 49/20, 61/20, 152/20 – ZZUOOP in 175/20 – ZIUOPDVE),
2. Zakona o interventnih ukrepih za omilitev in odpravo posledic epidemije COVID-19 (Uradni list RS, št. 80/20, 152/20 – ZZUOOP in 175/20 – ZIUOPDVE),
3. Zakona o začasnih ukrepih za omilitev in odpravo posledic COVID-19 (Uradni list RS, št. 152/20 in 175/20 – ZIUOPDVE),
4. Zakona o interventnih ukrepih za pripravo na drugi val COVID-19 (Uradni list RS, št. 98/20 in 152/20 – ZZUOOP),

5. Zakona o zdravstveni dejavnosti (Uradni list RS, št. 23/05 – uradno prečiščeno besedilo, 15/08 – ZPacP, 23/08, 58/08 – ZZdrS-E, 77/08 – ZDZdr, 40/12 – ZUJF, 14/13, 88/16 – ZdZPZD, 64/17, 1/19 – odl. US, 73/19, 82/20 in 152/20 – ZZUOOP),
6. Zakona o zdravniški službi (Uradni list RS, št. 72/06 – uradno prečiščeno besedilo, 15/08 – ZPacP, 58/08, 107/10 – ZPPKZ, 40/12 – ZUJF, 88/16 – ZdZPZD, 40/17, 64/17 – ZZDej-K, 49/18 in 66/19),
7. Zakona o zdravstvenem varstvu in zdravstvenem zavarovanju (Uradni list RS, št. 72/06 – uradno prečiščeno besedilo, 114/06 – ZUTPG, 91/07, 76/08, 62/10 – ZUPJS, 87/11, 40/12 – ZUJF, 21/13 – ZUTD-A, 91/13, 99/13 – ZUPJS-C, 99/13 – ZSVarPre-C, 111/13 – ZMEPIZ-1, 95/14 – ZUJF-C, 47/15 – ZZSDT, 61/17 – ZUPŠ, 64/17 – ZZDej-K in 36/19),
8. Zakona o davku na dodano vrednost (Uradni list RS, št. 13/11 – uradno prečiščeno besedilo, 18/11, 78/11, 38/12, 83/12, 86/14, 90/15, 77/18, 59/19 in 72/19),
9. Stanovanjskega zakona (Uradni list RS, št. 69/03, 18/04 – ZVKSES, 47/06 – ZEN, 45/08 – ZVEtL, 57/08, 62/10 – ZUPJS, 56/11 – odl. US, 87/11, 40/12 – ZUJF, 14/17 – odl. US, 27/17 in 59/19),
10. Zakona o kmetijstvu (Uradni list RS, št. 45/08, 57/12, 90/12 – ZdZPVHVVR, 26/14, 32/15, 27/17 in 22/18),
11. Zakona o divjadi in lovstvu (Uradni list RS, št. 16/04, 120/06 – odl. US, 17/08, 46/14 – ZON-C, 31/18, 65/20 in 97/20 – popr.)
12. Zakona o gozdovih (Uradni list RS, št. 30/93, 56/99 – ZON, 67/02, 110/02 – ZGO-1, 115/06 – ORZG40, 110/07, 106/10, 63/13, 101/13 – ZDavNepr, 17/14, 22/14 – odl. US, 24/15, 9/16 – ZGGLRS in 77/16),
13. Zakona o spodbujanju investicij (Uradni list RS, št. 13/18),
14. Zakona o trgovini (Uradni list RS, št. 24/08, 47/15 in 139/20),
15. Zakona o blagovnih rezervah (Uradni list RS, št. 96/09 – uradno prečiščeno besedilo in 83/12)
16. Zakona o finančnem poslovanju, postopkih zaradi insolventnosti in prisilnem prenehanju (Uradni list RS, št. 13/14 – uradno prečiščeno besedilo, 10/15 – popr., 27/16, 31/16 – odl. US, 38/16 – odl. US, 63/16 – ZD-C, 54/18 – odl. US, 69/19 – odl. US, 74/20 – odl. US in 85/20 – odl. US),
17. Zakona o dohodnini (Uradni list RS, št. 13/11 – uradno prečiščeno besedilo, 9/12 – odl. US, 24/12, 30/12, 40/12 – ZUJF, 75/12, 94/12, 52/13 – odl. US, 96/13, 29/14 – odl. US, 50/14, 23/15, 55/15, 63/16, 69/17, 21/19, 28/19 in 66/19),
18. Zakona o izvrševanju proračunov Republike Slovenije za leti 2020 in 2021 (Uradni list RS, št. 75/19, 61/20 – ZDLGPE, 133/20 in 174/20 – ZIPRS2122),
19. Zakon o izvrševanju proračunov Republike Slovenije za leti 2021 in 2022 (Uradni list RS, št. 174/20),
20. Zakona o nalezljivih boleznih (Uradni list RS, št. 33/06 – uradno prečiščeno besedilo, 49/20 – ZIUZEOP, 142/20 in 175/20 – ZIUOPDVE),
21. Zakona o delovnih razmerjih (Uradni list RS, št. 21/13, 78/13 – popr., 47/15 – ZZSDT, 33/16 – PZ-F, 52/16, 15/17 – odl. US, 22/19 – ZPosS in 81/19).

(3) S tem zakonom se določajo tudi začasni ukrepi za pomoč pri omilitvi posledic COVID-19 na področju zdravstva, dela, socialnega varstva, kmetijstva, okolja in gospodarstva.

DRUGI DEL SPREMEMBE IN DOPOLNITVE ZAKONOV

1. ZAKON O INTERVENTNIH UKREPIH ZA OMILITEV IN ODPRAVO POSLEDIC EPIDEMIJE COVID-19

2. člen

V Zakonu o interventnih ukrepih za omilitve in odpravo posledic epidemije COVID-19 (Uradni list RS, št. 80/20, 152/20 – ZZUOOP in 175/20-ZIUOPDVE; v nadaljnjem besedilu: ZIUOOPE) se v 3. členu prvi odstavek spremeni tako, da se glasi:

»(1) Ne glede na določbe prvega odstavka 4. člena Zakona o spodbujanju investicij (Uradni list RS, št. 13/18; v nadaljnjem besedilu: ZSInv) se spodbude dodelijo, če investicija poleg pogojev iz 3., 4., 5., 6. in 7. točke prvega odstavka 4. člena ZSInv izpolnjuje naslednje pogoje:

1. da je najnižja vrednost investicije:

- 1.000.000 eurov v predelovalni dejavnosti,
- 500.000 eurov v storitveni dejavnosti, pri čemer investicija v stroje ter v opremo pomeni najmanj 50 % vrednosti investicije,
- 500.000 eurov v razvojno-raziskovalni dejavnosti, pri čemer investicija v stroje ter v opremo pomeni najmanj 50 % vrednosti investicije,

2. da najpozneje v treh letih po zaključku investicije ustvari in zapolni najmanj naslednje število novih delovnih mest:

- 10 v predelovalni dejavnosti,
- 10 v storitveni dejavnosti,
- 3 v razvojno-raziskovalni dejavnosti.«.

V drugem odstavku se 2. točka spremeni tako, da se glasi:

"2. da v primeru, da je imela gospodarska družba v zadnjih dvanajstih mesecih pred mesecem oddaje vloge najmanj spodaj navedeno povprečno število neposredno zaposlenih ter da zagotovi vsaj ohranitev spodaj navedenega števila obstoječih delovnih mest tako v času izvajanja investicije kot tudi v obdobju ohranjanja investicije, ali da najpozneje v treh letih po zaključku investicije ustvari in zapolni najmanj naslednje število novih delovnih mest:

- 50 v predelovalni dejavnosti, od tega najmanj 10 visokokvalificiranih,
- 40 v storitveni dejavnosti, od tega najmanj 10 visokokvalificiranih,
- 20 v razvojno-raziskovalni dejavnosti, od tega najmanj 10 visokokvalificiranih, se šteje, da bistveno prispeva k razvoju slovenskega gospodarstva.

Pogoj ohranitve obstoječih delovnih mest velja zgolj za prejemnika spodbude, ki je bil ustanovljen vsaj dve leti pred uveljavitvijo Zakona o interventnih ukrepih za omilitev in odpravo posledic epidemije COVID-19 (Uradni list RS, št. 80/20, 152/20 – ZZUOOP in 175/20 – ZIUOPDVE)."

3. člen

V 39. členu se v prvem stavku v drugem stavku za besedilom »v letu 2020« doda besedilo »do 31. maja 2021«.

Za drugim stavkom se doda nov, tretji stavek, ki se glasi:

»Prva izguba ukrepa finančnega inženiringa se krije iz sredstev, ki jih zagotavlja Republika Slovenija, preostala izguba pa bremeni SID banko.«.

2. ZAKON O INTERVENTNEM UKREPU ODLOGA PLAČILA OBVEZNOSTI KREDITOJEMALCEV

4. člen

V Zakonu o interventnem ukrepu odloga plačila obveznosti kreditorejmalcev (Uradni list RS, št. 36/20 in 49/20 – ZIUZEOP; v nadaljnjem besedilu: ZIUOPOK) se v 2. členu za sedmim odstavkom doda nov osmi odstavek, ki se glasi:

»(8) Določbe tega zakona se uporabljajo tudi za obveznosti iz kreditnih pogodb po tem zakonu, na katere učinkuje potrjena prisilna poravnava ali potrjen sporazum o finančnem prestrukturiranju.«.

5. člen

V 5. členu se za četrtem odstavkom doda nov peti odstavek, ki se glasi:

»(5) V primerih iz osmega odstavka 2. člena tega zakona odlog plačila pomeni prekinitvev zapadlosti vseh obveznosti po kreditni pogodbi, na katero učinkuje potrjena prisilna poravnava ali potrjen sporazum

o finančnem prestrukturiranju, do izteka obdobja odloga. Končni datum zapadlosti obveznosti po potrjeni prisilni poravnavi se podaljša za čas trajanja odloga plačila.«.

3. ZAKON O INTERVENTNIH UKREPIH ZA OMILITEV POSLEDIC DRUGEGA VALA EPIDEMIJE COVID-19

6. člen

V Zakonu o interventnih ukrepih za omilitev posledic drugega vala epidemije COVID-19 (Uradni list RS, št. 175/20) se v 56. členu v drugem odstavku besedilo »obdobje do 31. januarja 2021« nadomesti z besedama »devet mesecev«.

V tretjem odstavku se besedilo »31. decembra 2020« nadomesti z besedilom »26. februarja 2021, odlog plačila obveznosti iz kreditne pogodbe pa prične veljati najpozneje 31. marca 2021«.

Šesti odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»(6) Ne glede na prvi odstavek tega člena se obveznost odobritve odloga plačila obveznosti iz kreditne pogodbe ne nanaša na kreditne pogodbe z ročnostjo več kot štiri leta in za katere je poročilo za obveznost plačila prevzela Republika Slovenija v skladu z Zakonom o zagotovitvi dodatne likvidnosti gospodarstvu za omilitev posledic epidemije COVID-19 (Uradni list RS, št. 61/20, 152/20 – ZZUOOP in 175/20 – ZIUOPDVE; v nadaljnjem besedilu: ZDLGPE).«.

Za šestim odstavkom se doda nov, sedmi odstavek, ki se glasi:

»(7) V obdobje odloga obveznosti iz posamezne kreditne pogodbe, odobrenega na podlagi prvega odstavka tega člena, se šteje tudi odlog, ki ga je banka odobrila na podlagi ZIUOPOK.«.

7. člen

V 57. členu se za besedilom člena, ki postane prvi odstavek, doda nov drugi odstavek, ki se glasi:

»(2) Prejšnji odstavek se ne uporablja za kreditne pogodbe, sklenjene na podlagi ZDLGPE.«.

8. člen

V 92. členu se v drugem odstavku za besedilom »razvoja podeželja« doda besedilo »in ukrepe Operativnega programa Evropskega sklada za pomorstvo in ribištvo 2014-2020«.

9. člen

V 98. členu se v prvem odstavku pred piko doda besedilo »oziroma z osebo s statusom po zakonu, ki ureja socialno vključevanje invalidov«.

V drugem odstavku se pred piko doda besedilo »oziroma z osebo s statusom po zakonu, ki ureja socialno vključevanje invalidov«.

Tretji odstavek spremeni tako, da se glasi:

»(3) Ne glede na prvi odstavek 29. člena Zakona o zdravstvenem varstvu in zdravstvenem zavarovanju (Uradni list RS, št. 72/06 – uradno prečiščeno besedilo, 114/06 – ZUTPG, 91/07, 76/08, 62/10 – ZUPJS, 87/11, 40/12 – ZUJF, 21/13 – ZUTD-A, 91/13, 99/13 – ZUPJS-C, 99/13 – ZSVarPre-C, 111/13 – ZMEPIZ-1, 95/14 – ZUJF-C, 47/15 – ZZSDT, 61/17 – ZUPŠ, 64/17 – ZZDej-K in 36/19) gre nadomestilo plače med začasno zadržanostjo od dela zavarovancem od prvega dne zadržanosti od dela tudi zaradi sobivanja enega od staršev v zdravstvenem zavodu z bolnim otrokom do starosti otroka vključno 14 let

oziroma do starosti otroka do vključno 18 let, če ima otrok status otroka s posebnimi potrebami in potrebuje 24-urno nego ter oskrbo oziroma z osebo s statusom po zakonu, ki ureja socialno vključevanje invalidov, na podlagi potrdila izvajalca o sobivanju brez ugotavljanja začasne zadržanosti od dela. Pravica do nadomestila plače med začasno zadržanostjo od dela zaradi sobivanja enega od staršev v zdravstvenem zavodu z bolnim otrokom traja, dokler traja sobivanje. Nadomestilo iz tega odstavka se odmerja v enakem odstotku kot nadomestilo med začasno zadržanostjo od dela zaradi nege ožjega družinskega člana.«.

Za tretjim odstavkom se dodajo novi četrti, peti in šesti odstavek, ki se glasijo:

»(4) Sredstva za plačilo stroškov storitev sobivanja in nadomestil plače iz tega člena se zagotavljajo v proračunu Republike Slovenije ali iz sredstev, pridobljenih iz proračuna Evropske unije.

(5) Izvajalci zdravstvene dejavnosti zahtevke za povračilo stroškov storitev sobivanja iz tega člena, izvedenih v preteklem mesecu, posredujejo ZZZS do 5. dne v mesecu, na njihovi podlagi pa ZZZS posreduje do 10. dne v mesecu zahtevek ministrstvu, pristojnemu za zdravje, ki izvrši plačilo zahtevka ZZZS v desetih dneh po njegovem prejemu. ZZZS izvajalcem izvede povračilo stroškov storitev sobivanja naslednji dan od prejema sredstev ministrstva, pristojnega za zdravje. Zahtevki izvajalcev zdravstvene dejavnosti za povračilo stroškov storitev sobivanja, ki niso posredovani ZZZS do 5. dne v mesecu, se vključijo v naslednji zahtevek ZZZS za povračilo stroškov.

(6) Ministrstvo, pristojno za zdravje, izvrši plačilo zahtevka ZZZS za povračilo izplačanih nadomestil plače iz tega člena v desetih dneh po njegovem prejemu.«.

Dosedanji četrti odstavek postane sedmi odstavek.

10. člen

(1) V 109. členu se v petem odstavku besedilo pod tabelo spremeni, tako da se glasi:

»vendar ne več kot:

- 1000,00 eurov mesečno na zaposlenega ali samozaposlenega oziroma družbenika, delničarja ali ustanovitelja zadruga ali zavoda skladno z drugo alinejo prvega odstavka tega člena, v upravičenem obdobju, ki so jim prihodki od prodaje upadli za 30,00 odstotkov do vključno 70,00 odstotkov,

- 2000,00 eurov mesečno na zaposlenega ali samozaposlenega oziroma družbenika, delničarja ali ustanovitelja zadruga ali zavoda skladno z drugo alinejo prvega odstavka tega člena, v upravičenem obdobju, ki so jim prihodki od prodaje upadli za več kot 70 odstotkov,

- 70,00 odstotkov neto izgube (AOP 187 ali AOP 183 in četrtnina predvidene akontacije dohodnine od dohodka iz dejavnosti za leto 2020) upravičenca, ki je srednje veliko ali veliko podjetje, navedene v izkazih poslovnega izida v upravičenem obdobju oziroma 90,00 odstotkov neto izgube (AOP 187 ali AOP 183 in četrtnina predvidene akontacije dohodnine od dohodka iz dejavnosti za leto 2020) upravičenca, ki je mikro ali malo podjetje, v izkazih poslovnega izida v upravičenem obdobju. V ugotavljanje poslovnega izida se ne šteje pomoč pridobljena s tem ukrepom. Velikost upravičenca se določa skladno s Prilogo 1 Uredbe Komisije 651/2014/EU na dan oddaje vloge. Upravičenec navede velikost v izjavi iz 110. člena tega zakona.

Upravičenec se v izjavi iz 110. člena tega zakona izjavi o povprečnem številu zaposlenih po pogodbi o zaposlitvi v obdobju od 1.12.2019 do 30.11.2020 za namene izračuna višine upravičenja iz prve in druge alineje tega odstavka. Povprečno število zaposlenih se izračuna kot število delovnih ur v prej navedenem obdobju, za katere so zaposleni dobili plačo in nadomestilo plače v breme delodajalca, pri čemer se upošteva ure na delu, praznike, dopuste in boleznine v breme podjetja v primerjavi s številom možnih delovnih ur za to obdobju, in sicer na dve decimalki natančno.«.

(2) Za petim odstavkom se doda nov šesti odstavek, ki se glasi:

»(6) Ne glede na tretji, četrti in peti odstavek tega člena se kot prihodke od prodaje lahko upošteva prihodke od prodaje glede na povprečno število zaposlenih ali prihodke od prodaje glede na vrednost osnovnih sredstev, brez zemljišč.«.

(3) V dosedanjem sedmem odstavku se za besedilom »1. septembra 2020,« doda besedilo »in za upravičence iz šestega odstavka tega člena«.

(4) Dosedanji šesti do deseti odstavek postanejo sedmi do enajsti odstavek.

11. člen

V 110. členu se v četrtem odstavku pred besedilom »20. januarja 2021« doda beseda »do«.

4. ZAKON O ZBIRKAH PODATKOV S PODROČJA ZDRAVSTVENEGA VARSTVA

12. člen

V Zakonu o zbirkah podatkov s področja zdravstvenega varstva (Uradni list RS, št. 65/00, 47/15 in 31/18, 152/20 – ZZUOOP in 175/20 – ZIUOPDVE) se v 14.b členu v prvem odstavku za besedilom »v Republiki Sloveniji« doda besedilo »in o drugih pacientih, ki v Republiki Sloveniji prejmejo zdravstveno oskrbo«.

V četrtem odstavku se v 1. točki:

- podtočka j) spremeni tako, da se glasi:

»j) delo, delovno mesto oziroma poklic, podatki o delodajalcu;«;

- za podtočko š) doda nova podtočka t), ki se glasi:

»t) oddelek, razred in letnik ter podatki o vzgojno-izobraževalnem zavodu za osebe, ki so udeleženci vzgoje in izobraževanja, oziroma letnik in podatki o višji strokovni šoli oziroma visokošolskem zavodu za osebe, ki so udeleženci višjega strokovnega oziroma visokošolskega študija;«.

13. člen

V 14.č členu se v prvem odstavku:

- v 3. točki za podtočko č) doda nova podtočka d), ki se glasi:

»d) poklic zavarovane osebe in podatke o delodajalcu;«.

- za 5. točko pika nadomesti s podpičjem in doda nova 6. točka, ki se glasi:

»6. od ministrstva, pristojnega za vzgojo in izobraževanje:

- a) EMŠO;
- b) ime in naslov vzgojno-izobraževalnega zavoda, višje strokovne šole ali visokošolskega zavoda ter matično številko zavoda (PRS šifra);
- c) oddelek oziroma vzgojna skupina, razred in letnik.«.

V četrtem odstavku se besedilo »zbirko podatkov Osnovna zdravstvena dokumentacija« nadomesti z besedilom »zbirkami podatkov Osnovna zdravstvena dokumentacija, Evidenca nalezljivih bolezni in Register obveznikov za cepljenje in izvajanja cepljenja«.

5. ZAKON O PRIZNAVANJU POKLICNIH KVALIFIKACIJ ZDRAVNIK, ZDRAVNIK SPECIALIST, DOKTOR DENTALNE MEDICINE IN DOKTOR DENTALNE MEDICINE SPECIALIST

14. člen

V Zakonu o priznavanju poklicnih kvalifikacij zdravnik, zdravnik specialist, doktor dentalne medicine in doktor dentalne medicine specialist (Uradni list RS, št. 107/10 in 40/17 – ZZdrS-F) se v 8. členu v prvem odstavku beseda »minister« nadomesti z besedo »ministrstvo«.

V drugem odstavku se v prvem in drugem stavku številka »30« nadomesti s številko »15«.

15. člen

V 10. členu se v drugem odstavku za drugo alinejo črtajo vejica ter tretja in četrta alineja.

V tretjem odstavku se za drugo alinejo črtajo vejica ter tretja in četrta alineja.

16. člen

V 20. členu se v prvem odstavku prva alineja spremeni tako, da se glasi:
»– do 12 mesečno prilagoditveno obdobje, ki ni podaljšljivo, oziroma«.

V četrtem odstavku se za besedilom odstavka, ki postane prvi stavek, doda nov drugi stavek, ki se glasi:

»Če vlagatelj prilagoditvenega obdobja ne zaključi uspešno v roku, ki je določen s sklepom, se izda odločba o nepriznanju poklicne kvalifikacije.«.

17. člen

V 24. členu se v prvem odstavku v napovednem stavku beseda »minister« nadomesti z besedo »ministrstvo«.

6. ZAKON O ZDRAVSTVENI DEJAVNOSTI

18. člen

V Zakonu o zdravstveni dejavnosti (Uradni list RS, št. 23/05 – uradno prečiščeno besedilo, 15/08 – ZPacP, 23/08, 58/08 – ZZdrS-E, 77/08 – ZDZdr, 40/12 – ZUJF, 14/13, 88/16 – ZdZPZD, 64/17, 1/19 – odl. US, 73/19, 82/20 in 152/20 – ZZUOOP) se v 3.a členu v petem odstavku prva alineja spremeni tako, da se glasi:

»- izpolnjuje pogoje za samostojno opravljanje dela v zdravstveni dejavnosti iz 64. člena tega zakona oziroma pogoje za samostojno opravljanje zdravniške službe iz zakona, ki ureja zdravniško službo, in«.

19. člen

V 64. členu se v petem odstavku za drugo alinejo pika nadomesti z vejico in doda nova tretja alineja, ki se glasi:

»– absolvent študijskega programa prve stopnje Zdravstvena nega, ki ima opravljenega vsaj 4.480 ur teoretičnega in kliničnega usposabljanja, za čas največ šest mesecev, če s tem pisno soglaša in če njegov mentor pisno potrdi, da je glede na delovne pogoje in obremenjenost sposoben zagotoviti mentorstvo in absolventu nuditi stalno posvetovanje ter da je absolvent pridobil ustrezno znanje, izkušnje in veščine za samostojno opravljanje del diplomirane medicinske sestre. Absolvent prevzema polno odgovornost za načrtovanje, organizacijo in izvajanje zdravstvene nege pacienta.«.

7. ZAKON O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O ZDRAVSTVENI DEJAVNOSTI

20. člen

V Zakonu o spremembah in dopolnitvah Zakona o zdravstveni dejavnosti (Uradni list RS, št. 64/17) se v 38. členu v prvem odstavku v prvem stavku, in sicer dvakrat, v drugem odstavku in v tretjem odstavku v prvem stavku črta beseda "teh".

8. ZAKON O IZVRŠEVANJU PRORAČUNOV REPUBLIKE SLOVENIJE ZA LETI 2020 IN 2021

21. člen

V Zakonu o izvrševanju proračunov Republike Slovenije za leti 2020 in 2021 (Uradni list RS, št. 75/19, 61/20 – ZDLGPE, 133/20 in 174/20 – ZIPRS2122) se v 32. členu v tretjem odstavku za 12. točko na koncu katere se pika nadomesti s podpičjem, doda nova, 13. točka, ki se glasi:

»13. obveznosti iz naslova ukrepov določenih v sprejetih interventnih zakonih zaradi epidemije COVID-19.«.

22. člen

V 33. členu se v prvem odstavku v 2. točki za besedo »ustanova« doda besedilo: »ali javni sklad ali javna agencija.«

9. ZAKON O DAVČNEM POSTOPKU

23. člen

V Zakonu o davčnem postopku ((Uradni list RS, št. 13/11 – uradno prečiščeno besedilo, 32/12, 94/12, 101/13 – ZDavNepr, 111/13, 22/14 – odl. US, 25/14 – ZFU, 40/14 – ZIN-B, 90/14, 91/15, 63/16, 69/17, 13/18 – ZJF-H, 36/19, 66/19 in 145/20 – odl. US; v nadaljnjem besedilu: ZDavP-2) se v 195. členu doda nov, šesti odstavek, ki se glasi:

» (6) Javna dražba se lahko izvede tudi kot spletna javna dražba. Za spletno javno dražbo se smiselno uporabljajo določbe tega zakona, ki urejajo javno dražbo, razen 198. člena. Podrobnejši način in pogoje izvedbe spletne javne dražbe predpiše minister, pristojen za finance.«.

24. člen

V 196. členu se drugi odstavek spremeni tako, da se glasi:

»(2) Dolžnik ali povezana oseba iz 148. člena tega zakona zarubljenih premičnin ne more kupiti pod ocenjeno vrednostjo po rubežnem zapisniku.«.

Tretji odstavek se črta.

Dosedanji četrti odstavek, ki postane tretji odstavek, se spremeni tako, da se glasi:

»(3) Pred začetkom javne dražbe morajo ponudniki praviloma vplačati varščino, ki znaša 10 % izklicne cene zarubljenih premičnin, ki jih želijo dražiti, vendar pa znesek ne more biti nižji od 40 eurov.«.

Dosedanji peti odstavek postane četrti odstavek.

10. ZAKON O KOLEKTIVNEM UPRAVLJANJU AVTORSKE IN SORODNIH PRAVIC

25. člen

V Zakonu o kolektivnem upravljanju avtorske in sorodnih pravic (Uradni list RS, št. 63/16) se za 33. členom doda nov 33.a člen, ki se glasi:

»33.a člen
(izredna pomoč)

V namenu omilitve posledic epidemije virusa SARS-COV-2 lahko kolektivne organizacije svojim članom kot izredno pomoč izplačajo do največ 25% zneska vseh zbranih avtorskih honorarjev v letu 2020.

Sredstva iz prejšnjega odstavka tega člena se delijo v skladu s pravili, ki jih sprejme poslovodstvo kolektivne organizacije v soglasju z nadzornim svetom. O dodelitvi sredstev posameznim upravičencem odloča poslovodstvo v soglasju z nadzornim svetom.«.

11. ZAKON O SODIŠČIH

26. člen

V Zakonu o sodiščih (Uradni list RS, št. 94/07 – uradno prečiščeno besedilo, 45/08, 96/09, 86/10 – ZJNepS, 33/11, 75/12 – ZSPDSLS-A, 63/13, 17/15, 23/17 – ZSSve, 22/18 – ZSICT, 16/19 – ZNP-1 in 104/20) se v 48. členu za besedilom, ki postane prvi odstavek, doda nov drugi odstavek, ki se glasi:

»Če je izvedba prisega iz prejšnjega odstavka zaradi okoliščin izrednega dogodka po 83.a členu tega zakona otežena ali onemogočena, lahko predsednik višjega sodišča, ki imenuje sodnike porotnike iz prvega odstavka 44. člena tega zakona, odloči, da pred nastopom dolžnosti sodnik porotnik poda prisego pisno. Šteje se, da ta oseba nastopi dolžnost sodnika porotnika s trenutkom, ko sodišče prejme njegovo podpisano prisego v besedilu iz prejšnjega odstavka, kar ugotovi predsednik višjega sodišča, ki ga je imenoval.«.

12. ZAKON O NEVLADNIH ORGANIZACIJAH

27. člen

V Zakonu o nevladnih organizacijah (Uradni list RS, št. 21/18) se drugi odstavek 28. člena spremeni tako, da se glasi:

»(2) Viri financiranja sklada za razvoj nevladnih organizacij so sredstva, ki jih nevladnim organizacijam namenijo Republika Slovenija v vsakoletnem proračunu ali donatorji.«.

Tretji odstavek se črta.

Dosedanji četrti odstavek postane tretji odstavek.

13. ZAKON O DELOVNIH RAZMERJIH

28. člen

V Zakonu o delovnih razmerjih (Uradni list RS, št. 21/13, 78/13 – popr., 47/15 – ZZSDT, 33/16 – PZ-F, 52/16, 15/17 – odl. US, 22/19 – ZPosS in 81/19) se v 89. členu doda nov tretji odstavek, ki se glasi:

"(3) Ne glede na prejšnji odstavek lahko delodajalec delavcu odpove pogodbo o zaposlitvi brez navedbe utemeljenega razloga iz prve alineje prvega odstavka in z odpovednim rokom 60 dni, če delavec izpolnjuje pogoje za pridobitev pravice do starostne pokojnine v skladu z zakonom, ki ureja pokojninsko in invalidsko zavarovanje."

Dosedanja tretji in četrti odstavek postaneta četrti in peti odstavek.

14. ZAKON O JAVNIH USLUŽBENCIH

29. člen

V Zakonu o javnih uslužbencih (Uradni list RS, št. 63/07 – uradno prečiščeno besedilo, 65/08, 69/08 – ZTFI-A, 69/08 – ZZavar-E, 40/12 – ZUJF in 158/20 – ZIntPK-C) se za 156. členom doda nov 156.a člen, ki se glasi:

»156.a člen
(odpoved pogodbe o zaposlitvi brez navedbe poslovnega razloga)

Ne glede na prejšnji člen lahko delodajalec delavcu odpove pogodbo o zaposlitvi brez navedbe poslovnega razloga in z odpovednim rokom 60 dni, če delavec izpolnjuje pogoje za pridobitev pravice do starostne pokojnine v skladu z zakonom, ki ureja pokojninsko in invalidsko zavarovanje.«.

15. ZAKON O VERSKI SVOBODI

30. člen

V Zakonu o verski svobodi (Uradni list RS, št. 14/07, 46/10 – odl. US, 40/12 – ZUJF in 100/13) se v 27. členu v prvem odstavku besedilo »najmanj v višini 48 odstotkov« nadomesti z besedama »v višini«.

TRETJI DEL ODSTOP OD DOLOČB POSAMEZNIH ZAKONOV

1. ZAKON O INTERVENTNIH UKREPIH ZA ZAJEZITEV EPIDEMIJE COVID-19 IN OMILITEV NJENIH POSLEDIC ZA DRŽAVLJANE IN GOSPODARSTVO

31. člen

(1) Ne glede na prvi odstavek 65. člena Zakona o interventnih ukrepih za zaježitev epidemije COVID-19 in omilitev njenih posledic za državljane in gospodarstvo (Uradni list RS, št. 49/20, 61/20 in 152/20 – ZZUOOP; v nadaljnjem besedilu: ZIUZEOP) Republika Slovenija kot porok odgovarja banki iz prvega odstavka 2. člena ZIUOPOK za izpolnitev obveznosti kreditorejmalcev za kreditne pogodbe iz prvega in drugega odstavka 6. člena tega zakona, v skladu s 65. členom ZIUZEOP.

(2) Prejšnji odstavek se ne uporablja za kreditne pogodbe, sklenjene na podlagi Zakona o zagotovitvi dodatne likvidnosti gospodarstvu za omilitev posledic epidemije COVID-19 (Uradni list RS, št. 61/20, 152/20 – ZZUOOP in 175/20 – ZIUOPDVE).

2. ZAKON O INTERVENTNIH UKREPIH ZA OMILITEV IN ODPRAVO POSLEDIC EPIDEMIJE COVID-19

32. člen

(1) Ne glede na 2. člen ZIUOOPE se ukrep iz 100.a člena ZIUZEOP uporablja za izvedbo postopkov, ki so se na podlagi prvega odstavka 100.a člena ZIUZEOP začeli pa ne končali do 31. decembra 2020.

(2) V primeru iz prejšnjega odstavka mora izvajalec javne službe najkasneje do dne 31. decembra 2020 ministrstvu sporočiti, da je zaradi dolgotrajnosti ali drugih upravičenih razlogov začel pa ne končal postopek javnega naročanja iz prvega odstavka 100.a člena ZIUZEOP.

(3) Ne glede na 2. člen ZIUOOPE se ukrep iz 100.a člena ZIUZEOP še nadalje uporablja v primeru, da izvajalec obdelave odpadkov iz 100.a člena ZIUZEOP, katerega je izvajalec javne službe do 31. decembra 2020 izbral v skladu s prvim odstavkom istega člena, prevzame odpadno embalažo od izvajalca javne službe tudi po 31. decembru 2020, ter je bila ta embalaža predmet javnega naročila iz prvega odstavka 100.a člena ZIUZEOP.

33. člen

Ne glede na 13. člen ZIUOOPE lahko delodajalec posameznemu delavcu, s katerim ima sklenjeno pogodbo o zaposlitvi za polni delovni čas, odredi delo s skrajšanim delovnim časom do 30. junija 2021, pod pogojem, da je skladno z 10. členom ZIUOOPE ukrep delnega subvencioniranja skrajšanega polnega delovnega časa, s sklepom vlade podaljšan do 30. junija 2021. Vlogo za dodelitev subvencije je v roku iz prvega odstavka 16. člena ZIUOOPE mogoče vložiti najpozneje do 10. junija 2021.

34. člen

Ne glede na drugi odstavek 16. člena ZIUOOPE delodajalec vlogi iz prvega odstavka 16. člena ZIUOOPE, poleg dokazil iz drugega odstavka 16. člena ZIUOOPE, priloži tudi izjavo, za katero kazensko in materialno odgovarja, da je delavcem plačal plačo oziroma nadomestilo plače.

35. člen

Ne glede na 18. člen ZIUOOPE delodajalec vrne prejeta sredstva tudi, če je v postopku uveljavljanja pravice do subvencioniranja skrajšanja polnega delovnega časa predložil lažno izjavo, da je delavcem poravnal plače oziroma nadomestila plače.

3. ZAKON O ZAČASNIH UKREPIH ZA OMILITEV IN ODPRAVO POSLEDIC COVID-19

36. člen

(1) Ne glede na 10. člen Zakona o začasnih ukrepih za omilitev in odpravo posledic COVID-19 (Uradni list RS, št. 152/20 in 175/20 – ZIUOPDVE v nadaljnjem besedilu: ZZUOOP) se osebo, ki je bila ali bi lahko bila izpostavljena okužbi z virusom SARS-CoV-2, na podlagi objavljene ocene Nacionalnega inštituta za javno zdravje (v nadaljnjem besedilu: NIJZ) o epidemiološki situaciji, napoti v karanteno na domu po visoko tveganem stiku z okuženo osebo iz 37. člena tega zakona in karanteno na domu zaradi prihoda iz območja z visokim tveganjem za okužbo iz 12. člena ZZUOOP (v nadaljnjem besedilu: karantena na domu).

(2) Za napotitev v karanteno na domu iz 37. člena tega zakona je pristojen NIJZ, za napotitev v karanteno na domu iz 12. člena ZZUOOP pa je pristojna Policija.

(3) Karantena na domu je ukrep, s katerim NIJZ ali Policija z ustnim navodilom napotita osebo iz prvega odstavka tega člena v samoosamitev na naslovu bivanja z omejitvijo stikov z osebami, ki ne živijo v

istem gospodinjstvu. Osebo z navodilom, ki ga pripravi NIJZ, seznanita glede namena in načina izvajanja karantene na domu (v nadaljnjem besedilu: navodilo NIJZ).

(4) Ne glede na prejšnji odstavek se ukrep karantene na domu po visoko tveganem stiku z osebo, okuženo z virusom SARS-CoV-2, upoštevajoč epidemiološko situacijo, lahko izvaja brez ustne napotitve NIJZ v skladu s priporočili NIJZ.

(5) Čas trajanja karantene na domu ne sme biti daljši od najdaljše inkubacijske dobe za nalezljivo bolezen COVID-19, ki jo določi Vlada Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: Vlada) s sklepom na predlog NIJZ. Čas trajanja karantene na domu se lahko skrajša pod pogoji in na način, kot ga določi Vlada na predlog NIJZ.

(6) Kot dokazilo za uveljavljanje pravice do nadomestila plače ali drugih pravic iz naslova zdravstvenega in socialnega varstva NIJZ oziroma Policija osebi iz prvega odstavka tega člena izroči potrdilo o karanteni na domu (v nadaljnjem besedilu: potrdilo o karanteni na domu) neposredno ali pa ga posreduje po elektronski ali navadni pošti v 72 urah.

(7) Ukrepi iz tega člena in 37. člena tega zakona veljajo do 31. decembra 2021.

37. člen

(1) Ne glede na 11. člen ZZUOOP osebo iz prvega odstavka prejšnjega člena, pri kateri se po opravljeni epidemiološki preiskavi ugotovi, da je bila ali bi lahko bila v visoko tveganem stiku z osebo, okuženo z virusom SARS-CoV-2, NIJZ napoti v karanteno na domu.

(2) NIJZ od osebe iz prvega odstavka prejšnjega člena pridobi naslednje podatke: osebno ime, dan, mesec in leto rojstva, naslov stalnega ali začasnega bivališča in številko stanovanja v primeru večstanovanjskega objekta, elektronski naslov, če ga oseba ima, osebno ime in elektronski naslov zakonitega zastopnika za mladoletno osebo ter naslov bivanja v času prestajanja karantene na domu.

(3) NIJZ osebo iz prvega odstavka prejšnjega člena z navodilom NIJZ seznaniti glede načina izvajanja karantene na domu.

(4) Osebi, ki potrebuje dokazilo o karanteni na domu zaradi uveljavljanja pravice do nadomestila plače ali drugih pravic iz naslova zdravstvenega in socialnega varstva, NIJZ izda potrdilo o karanteni na domu, v katerem se navedejo naslednji podatki: osebno ime, EMŠO, naslov bivanja in čas trajanja karantene na domu. Potrdilo, vključno z navodilom NIJZ, se izda na podlagi obrazca, ki ga oseba odda na državnem portalu eUprava. Kadar oseba obrazca ne more oddati, ga lahko v njenem imenu odda njen delodajalec.

(5) Oseba, ki je v karanteni na domu, mora ravnati v skladu z navodilom NIJZ.

(6) V primeru iz četrtega odstavka prejšnjega člena, ko je oseba obveščena o tem, da je bila v visoko tveganem stiku z okuženo osebo, neposredno od okužene osebe ali prek mobilne aplikacije #OstaniZdrav iz 46. člena ZZUOOP, ostane v karanteni na domu brez napotitve NIJZ in brez ustnega navodila iz tretjega odstavka prejšnjega člena. Oseba ostane na naslovu bivanja v času prestajanja karantene na domu z omejitvijo stikov z osebami, ki ne živijo v istem gospodinjstvu. Potrdilo o karanteni na domu lahko oseba pridobi v skladu s četrtrim odstavkom tega člena.

(7) NIJZ z namenom obvladovanja in preprečevanja širjenja COVID-19 v elektronski obliki vodi evidenco izdanih potrdil o karanteni na domu, tako da za vsako osebo, ki ji je bilo izdano potrdilo, vodi naslednje podatke:

1. osebno ime,
2. EMŠO,
3. naslov bivanja v času karantene na domu,
4. elektronski naslov,
5. osebno ime in elektronski naslov zakonitega zastopnika za mladoletno osebo,
6. datum začetka karantene na domu,
7. datum konca karantene na domu.

(8) Podatki iz evidence iz prejšnjega odstavka se hranijo eno leto po prenehanju veljavnosti ukrepa iz tega člena. Dokumenti, na podlagi katerih so bili podatki v evidenco vpisani, se hranijo šest mesecev od vpisa v evidenco. Vse pravice oseb v zvezi s podatki v evidenci iz prejšnjega odstavka, ki niso urejene s tem zakonom, se izvajajo v skladu s predpisi, ki urejajo varstvo osebnih podatkov.

38. člen

Ne glede na peti odstavek 38. člena ZZUOOP izvajalci, ki so pogodbeni partnerji ZZZS, zahtevke za povračilo stroškov cepljenj, opravljenih v preteklem mesecu, posredujejo ZZZS do 5. dne v mesecu, na njihovi podlagi pa ZZZS posreduje do 10. dne v mesecu zahtevek ministrstvu, pristojnemu za zdravje, ki izvrši plačilo zahtevka ZZZS v desetih dneh po njegovem prejemu. ZZZS izvajalcem izvede povračilo stroškov cepljenja naslednji dan od prejema sredstev ministrstva, pristojnega za zdravje. Zahtevki izvajalcev zdravstvene dejavnosti za povračilo stroškov cepljenja, ki niso posredovani ZZZS do 5. dne v mesecu, se vključijo v naslednji zahtevek ZZZS za povračilo stroškov.

39. člen

(1) Ne glede na 55. člen ZZUOOP izvajalec socialno varstvene storitve institucionalno varstvo, izvajalec krizne namestitve iz tretjega odstavka 49. člena Zakona o socialnem varstvu (Uradni list RS, št. 3/07 – uradno prečiščeno besedilo, 23/07 – popr., 41/07 – popr., 61/10 – ZSVarPre, 62/10 – ZUPJS, 57/12, 39/16, 52/16 – ZPPreb-1, 15/17 – DZ, 29/17, 54/17, 21/18 – ZNOrg, 31/18 – ZOA-A in 28/19; v nadaljnjem besedilu: ZSV) ali izvajalec zdravstvene dejavnosti lahko ne glede na določbe zakona, ki ureja trg dela, v delu, ki ureja zagotavljanje dela delavcev uporabniku, na podlagi pisnega sklepa, zaposlenega začasno razporedi k izvajalcu v mreži javne zdravstvene službe, izvajalcu v mreži javne službe na področju socialnega varstva institucionalno varstvo ali izvajalcu krizne namestitve iz tretjega odstavka 49. člena ZSV, in sicer v primerih povečanega obsega dela zaradi zagotavljanja ukrepov preprečevanja širjenja in omejevanja okužbe COVID-19 (v nadaljnjem besedilu: začasna razporeditev).

(2) Zaposleni iz prejšnjega odstavka je upravičen do dodatka zaradi začasne razporeditve v višini 30 odstotkov urne postavke osnovne plače zaposlenega.

(3) Zaposlenemu, ki ima v primeru iz devetega odstavka 55. člena ZZUOOP pravico do višje plače, se višja plača določi s sklepom o začasni razporeditvi iz prvega odstavka tega člena.

(4) Ukrep iz tega člena velja do 31. decembra 2021.

40. člen

(1) Ne glede na prvi odstavek 56. člena ZZUOOP je do dodatka, v višini 30 odstotkov urne postavke osnovne plače zaposlenega, za neposredno delo s pacienti oziroma uporabniki, obolelimi za COVID-19, upravičen zaposleni, ki v sivih in rdečih conah pri izvajalcih socialno varstvenih programov iz 18.s člena ZSV, ki izvajajo nastanitveni program iz 3. člena Pravilnika o sofinanciranju socialnovarstvenih programov (Uradni list RS, št. 70/16 in 34/19), neposredno dela v okolju s COVID-19 pacienti oziroma uporabniki, pri katerih obstaja sum na okužbo s COVID-19 oziroma je ta potrjena.

(2) Do dodatka iz prejšnjega odstavka je upravičen tudi zaposleni v mreži javne zdravstvene službe, ki neposredno dela v okolju s COVID-19 pacienti oziroma uporabniki, pri katerih obstaja sum na okužbo s COVID-19 oziroma je ta potrjena, in sicer:

- na oddelkih bolnišnic, kjer se obravnavajo pacienti s sumom na okužbo oziroma potrjeno okužbo s COVID-19,
- pri izvajanju zdravstvene oskrbe na domu pacienta oziroma uporabnika, pri katerem je okužba s COVID-19 potrjena,

- v rdečih conah pri zavodih za vzgojo in izobraževanje otrok in mladostnikov s posebnimi potrebami iz 18. člena Zakona o usmerjanju otrok s posebnimi potrebami (Uradni list RS, št. 58/11, 40/12 – ZUJF in 90/12), če izvajajo neposredne storitve za uporabnike.

(3) Do dodatka iz prejšnjega odstavka so upravičeni tudi zaposleni na Uradu Republike Slovenije za oskrbo in integracijo migrantov, ki neposredno delajo v okolju s COVID-19 okuženimi prosilci za mednarodno zaščito in vlagatelji namere oziroma pri katerih obstaja sum na okužbo s COVID-19 oziroma je ta potrjena. .

(4) Sredstva za financiranje dodatka iz prvega in drugega odstavka tega člena se zagotovijo v proračunu Republike Slovenije. Zahtevki za izplačilo sredstev iz prejšnjega odstavka, ki vključujejo podatek o številu zaposlenih in številu opravljenih ur, se vložijo pri ministrstvu, pristojnem za zdravje. Način izstavitve zahtevkov in roke izplačil določi minister, pristojen za zdravje. Zahtevki za izplačilo sredstev iz prvega odstavka, ki vključujejo podatek o številu zaposlenih in številu opravljenih ur, se vložijo pri ministrstvu, pristojnem za socialne zadeve. Način izstavitve zahtevkov in roke izplačil določi minister, pristojen za socialno varstvo.

(5) Do dodatka iz prvega odstavka tega člena za neposredno delo s pacienti oziroma uporabniki, obolelimi za COVID-19, je pod pogoji iz 56. člena ZZUOOP upravičena tudi oseba, ki pri izvajalcu iz prvega odstavka 56. člena ZZUOOP opravlja delo prek zunanega izvajalca. Zunanji izvajalec je izvajalec, ki ima z izvajalcem iz prvega odstavka tega člena sklenjeno pogodbo o poslovnem sodelovanju.

(6) Sredstva za financiranje dodatka iz prejšnjega odstavka tega člena se zagotovijo v proračunu Republike Slovenije. Zahtevki za izplačilo sredstev, ki vključujejo podatek o številu zaposlenih in številu opravljenih ur, se vložijo pri ministrstvu, pristojnem za zdravje, če je izvajalec iz prvega odstavka 56. člena ZZUOOP izvajalec zdravstvene dejavnosti, ali pri ministrstvu, pristojnem za socialne zadeve, če je izvajalec iz prvega odstavka 56. člena ZZUOOP izvajalec na področju socialnega varstva iz 82. člena ZZUOOP. Način izstavitve zahtevkov in roke izplačil določi minister, pristojen za zdravje, ali minister, pristojen za socialno varstvo.

(7) Ukrep iz prvega odstavka tega člena velja od 28. novembra 2020 do 30. decembra 2021, ukrep iz drugega in četrtega odstavka tega člena pa do 1. junija 2020 do 31. decembra 2021. Vlada lahko ukrep iz tega člena podaljša s sklepom za obdobje šestih mesecev. Sklep o podalžanju ukrepa Vlada objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

41. člen

Ne glede na 57. člen ZZUOOP nadomestilo plače, določeno v skladu s šestim odstavkom, ne sme biti nižje od minimalne plače v Republiki Sloveniji.

42. člen

Ne glede na 59. člen ZZUOOP nadomestilo plače, določeno v skladu s prvim, drugim in šestim odstavkom, ne sme biti nižje od minimalne plače v Republiki Sloveniji.

43. člen

Ne glede na tretji odstavek 74. člena ZZUOOP delodajalec vlogi za uveljavitev pravice do povračila izplačanih nadomestil plače delavcem na začasnem čakanju na delo priloži tudi izjavo, za katero kazensko in materialno odgovarja, da ima na dan vložitve vloge plačane vse zapadle obveznosti iz naslova obveznih dajatev in drugih denarnih nedavčnih obveznosti v skladu z zakonom, ki ureja finančno upravo, izjavo, da ima izpolnjene obveznostih iz naslova predložitve vseh obračunov davčnih odtegljajev za dohodke iz delovnega razmerja za obdobje zadnjih petih let, in izjavo, da je zaposlenim na dan vložitve vloge poravnal vsa nadomestila plače .

44. člen

Ne glede na 76. člen ZZUOOP delodajalec, ki prejema ali je prejemal sredstva iz naslova ukrepa delnega povračila nadomestila plače delavcem na začasem čakanju na delo, sredstva vrne v celoti, če je pri oddaji vloge za uveljavitev pravice predložil lažno izjavo, da ima plačane vse zapadle obveznosti iz naslova obveznih dajatev in drugih denarnih nedavčnih obveznosti v skladu z zakonom, ki ureja finančno upravo, lažno izjavo, da ima izpolnjene obveznosti iz naslova predložitve vseh obračunov davčnih odtegljajev za dohodke iz delovnega razmerja za obdobje zadnjih petih let, ali lažno izjavo, da je zaposlenim na dan vložitve vloge poravnal nadomestila plače .

45. člen

(1) Ne glede na prvi odstavek 119. člena ZZUOOP so imetniki licence Skupnosti, ki izvajajo prevoz potnikov (standardna klasifikacija dejavnosti Statističnega urada Republike Slovenije 49.391 Medkrajevni in drug cestni potniški promet in 49.310 Mestni in primestni kopenski potniški promet), upravičeni do nadomestila stroškov tudi za obdobje od 1. januarja 2021 do 31. marca 2021, ko se zaradi posledic ukrepov za omilitev in odpravo posledic COVID-19 beleži izpad prihodkov, ki ogroža delovanje gospodarske javne službe prevoza potnikov v mestnem prometu.

(2) Ne glede na drugi odstavek 119. člena ZZUOOP se nadomestilo stroškov imetnika licence Skupnosti zaradi razglasitve epidemije in njenih posledic izračuna na podlagi števila avtobusov z licenco Skupnosti za izvajanje prevozov potnikov, ki ni večje od števila, ki jih je imel imetnik licence Skupnosti v lasti ali uporabi na dan 16. marca 2020. Nadomestilo stroškov, do katerega je upravičen, znaša 33,30 eura na avtobus na dan, pri čemer se upošteva za januar 15 dni, februar 15 dni in marec 18 dni.

(3) Ne glede na tretji odstavek 119. člena ZZUOOP mora imetnik licence Skupnosti, ki uveljavlja pravico do nadomestila stroškov, predložiti ministrstvu, pristojnemu za promet, tudi izjavo o plačanih plačah in prispevkih.

46. člen

(1) Ne glede na prvi odstavek 120. člena ZZUOOP in prvega odstavka 40. člena ZIUOPDVE so imetniki licence Skupnosti, ki izvajajo prevoz potnikov v mestnem prometu (standardna klasifikacija dejavnosti Statističnega urada Republike Slovenije 49.391 Medkrajevni in drug cestni potniški promet in 49.310 Mestni in primestni kopenski potniški promet), upravičeni do nadomestila stroškov, ki so jih imeli v času veljavnosti Odloka o začasni prepovedi in omejitvah javnega prevoza potnikov v Republiki Sloveniji (Uradni list RS, št. 24/20, 54/20 in 65/20) in do nadomestila za obdobje od 1. junija 2020 do 31. marca 2021.

(2) Ne glede na določbe drugega odstavka 120. člena ZZUOOP in drugega odstavka 40. člena ZIUOPDVE, je imetnik licence Skupnosti upravičen za obdobje od 1. junija 2020 do 31. marca 2021, do nadomestila izpada prihodkov zaradi posledic COVID-19. Nadomestilo znaša 70 odstotkov izpada prihodkov za posamezni mesec v navedenem obdobju v primerjavi z istim mesecem v letu 2019. Če je v obdobju upravičenosti do nadomestila veljala začasna prepoved izvajanja javnega linijskega mestnega prevoza potnikov na ozemlju Republike Slovenije, se nadomestilo za ta čas izračuna v višini 79,30 eura na avtobus na dan, za vsak dan začasne prepovedi izvajanja javnega prevoza potnikov. Pri tem se upošteva največ število avtobusov z licenco Skupnosti za izvajanje prevozov potnikov, ki jih je imel imetnik licence Skupnosti v lasti ali v uporabi na dan 16. marca 2020. Ministrstvo, pristojno za promet, objavi poziv za oddajo vlog in podrobna navodila za predložitev dokazil, v 20 dneh od uveljavitve tega zakona.

(3) Ne glede na tretji odstavek 120. člena ZZUOOP mora imetnik licence Skupnosti, ki uveljavlja pravico do nadomestila stroškov, predložiti ministrstvu, pristojnemu za promet, tudi izjavo o plačanih plačah in prispevkih.

47. člen

Ne glede na drugi odstavek 123. člena ZZUOOP minister, pristojen za promet, predpiše tudi izračun stroškov za zaščitno opremo in razkužila, izračunane na kilometer opravljene vožnje za posamezno vrsto prevozov in način izplačila.

4. ZAKON O INTERVENTNIH UKREPIH ZA PRIPRAVO NA DRUGI VAL COVID-19

48. člen

Ne glede na določbo 36. člena Zakona o interventnih ukrepih za pripravo na drugi val COVID-19 (Uradni list RS, št. 98/20 in 152/20 – ZZUOOP; v nadaljnjem besedilu: ZIUPDV) se lahko sredstva, ki so bila zagotovljena izvajalcem socialnovarstvenih storitev institucionalno varstvo na podlagi Uredbe o zagotovitvi javnih sredstev za financiranje dodatnih kadrov pri izvajalcih socialno varstvene storitve institucionalnega varstva v javni mreži (Uradni list RS, št. 113/20), namenijo tudi za financiranje začasnega in občasnega dela dijakov in študentov, ki opravljajo zdravstveno nego in zdravstveno rehabilitacijo.

5. ZAKON O ZDRAVSTVENI DEJAVNOSTI

49. člen

(1) Ne glede na peto alinejo četrtega odstavka 24.a člena Zakona o zdravstveni dejavnosti (Uradni list RS, št. 23/05 – uradno prečiščeno besedilo, 15/08 – ZPacP, 23/08, 58/08 – ZZdrS-E, 77/08 – ZDZdr, 40/12 – ZUJF, 14/13, 88/16 – ZdZPZD, 64/17, 1/19 – odl. US, 73/19, 82/20 in 152/20 – ZZUOOP; v nadaljnjem besedilu: ZZDej) ponudniku storitev k prijavi za občasno oziroma začasno opravljanje zdravstvenih storitev pred prvim opravljanjem zdravstvenih storitev v Republiki Sloveniji in vsakokrat, ko se bistveno spremenijo njegove okoliščine za opravljanje storitev, ni treba predložiti izjave o znanju jezika iz 63. člena ZZDej.

(2) Izvajalec zdravstvene dejavnosti, pri katerem ponudnik storitev iz prejšnjega odstavka občasno oziroma začasno opravlja zdravstvene storitve, zagotovi, da med ponudnikom storitev in pacientom oziroma njegovimi družinskimi člani sporazumevanje poteka v slovenskem jeziku oziroma v jeziku, ki ga pacient oziroma njegovi družinski člani razumejo, ter da je vsa zdravstvena dokumentacija o pacientu, ki ga obravnava ponudnik storitev, tudi v slovenskem jeziku.

(3) Ukrep iz tega člena velja do 31. decembra 2021.

50. člen

(1) Ne glede na prvi odstavek 64. člena ZZDej se zdravstvenim delavcem in zdravstvenim sodelavcem, razen zdravnikom, lahko dovoli samostojno opravljanje dela v zdravstveni dejavnosti po končani diplomi.

(2) Ne glede na sedmi odstavek 64. člena ZZDej se zdravstvenemu delavcu oziroma zdravstvenemu sodelavcu, ki samostojno opravlja delo v zdravstveni dejavnosti na strokovnem področju, za katerega mu je bila podeljena licenca, in je imel na dan 12. marec 2020 veljavno licenco, veljavnost licence podaljša, in sicer za eno leto. Prav tako se zdravstvenemu delavcu oziroma zdravstvenemu sodelavcu, razen zdravniku, podeli začasna licenca za dobo šest mesecev z možnostjo podaljšanja za šest mesecev.

(3) Ukrep iz tega člena velja do 31. decembra 2021.

6. ZAKON O ZDRAVNIŠKI SLUŽBI

51. člen

(1) Ne glede na peto alinejo tretjega odstavka 12.b člena Zakona o zdravniški službi (Uradni list RS, št. 72/06 – uradno prečiščeno besedilo, 15/08 – ZPacP, 58/08, 107/10 – ZPPKZ, 40/12 – ZUJF, 88/16 – ZdZPZD, 40/17, 64/17 – ZZDej-K, 49/18 in 66/19; v nadaljnjem besedilu: ZZdrS) ponudniku storitev k prijavi za občasno oziroma začasno opravljanje zdravstvenih storitev pred prvim opravljanjem

zdravstvenih storitev v Republiki Sloveniji in vsakokrat, ko se bistveno spremenijo njegove okoliščine za opravljanje storitev, ni treba predložiti izjave o znanju jezika iz 11. člena ZZdrS.

(2) Izvajalec zdravstvene dejavnosti, pri katerem ponudnik storitev iz prejšnjega odstavka občasno oziroma začasno opravlja zdravstvene storitve, zagotovi, da med ponudnikom storitev in pacientom oziroma njegovimi družinskimi člani sporazumevanje poteka v slovenskem jeziku oziroma v jeziku, ki ga pacient oziroma njegovi družinski člani razumejo, ter da je vsa zdravstvena dokumentacija o pacientu, ki ga obravnava ponudnik storitev, tudi v slovenskem jeziku.

(3) Ukrep iz tega člena velja do 31. decembra 2021.

52. člen

Ne glede na tretji odstavek 33. člena ZZdrS se zdravniku, ki opravlja zdravniško službo na strokovnem področju, za katerega mu je bila podeljena licenca, in je imel na dan 12. marec 2020 veljavno licenco, veljavnost licence podaljša, in sicer za eno leto.

7. ZAKON O ZDRAVSTVENEM VARSTVU IN ZDRAVSTVENEM ZAVAROVANJU

53. člen

(1) Ne glede na 29. člen Zakona o zdravstvenem varstvu in zdravstvenem zavarovanju (Uradni list RS, št. 72/06 – uradno prečiščeno besedilo, 114/06 – ZUTPG, 91/07, 76/08, 62/10 – ZUPJS, 87/11, 40/12 – ZUJF, 21/13 – ZUTD-A, 91/13, 99/13 – ZUPJS-C, 99/13 – ZSVarPre-C, 111/13 – ZMEPIZ-1, 95/14 – ZUJF-C, 47/15 – ZZSDT, 61/17 – ZUPŠ, 64/17 – ZZDej-K in 36/19; v nadaljnjem besedilu: ZZVZZ) ter tretji in osmi odstavek 137. člena Zakona o delovnih razmerjih (Uradni list RS, št. 21/13, 78/13 – popr., 47/15 – ZZSDT, 33/16 – PZ-F, 52/16, 15/17 – odl. US, 22/19 – ZPosS in 81/19; v nadaljnjem besedilu: ZDR-1) gre zavarovancem, ki delajo pri izvajalcu iz 56. člena ZZUOOP in na delovnem mestu zbolijo za COVID -19, nadomestilo od prvega dne zadržanosti od dela iz razloga bolezni.

(2) Ne glede na tretji odstavek 137. člena ZDR-1 znaša nadomestilo iz prejšnjega odstavka 100 % osnove ob zadržanosti od dela. Sredstva za kritje razlike do 100 % nadomestila iz prejšnjega odstavka se zagotavljajo iz sredstev proračuna Republike Slovenije prek Zavoda za zdravstveno zavarovanje Slovenije (v nadaljnjem besedilu: ZZS).

(3) Zavarovanec je upravičen do nadomestila iz prvega odstavka tega člena, če je mogoče z veliko verjetnostjo izkazati, da je do okužbe prišlo v delovnem procesu na delovišču pri izvajalcu socialno varstvene storitve institucionalno varstvo ali izvajalcu zdravstvene dejavnosti (npr. zaznan rizični stik, delo na deloviščih iz prvega odstavka 56. člena ZZUOOP) kljub ustrezni uporabi osebne varovalne opreme, kar potrdi izvajalec s pisno izjavo, dano pod materialno in kazensko odgovornostjo.

(4) Zavarovanec, ki uveljavlja začasno zadržanost od dela iz prvega odstavka tega člena, posreduje izjavo iz prejšnjega odstavka izbranemu osebnemu zdravniku.

(5) ZZS:

- delodajalcu povrne izplačano razliko nadomestila v 60 dneh od predložitve zahteve za povračilo razlike nadomestila;
- samostojnemu zavezancu izplača razliko nadomestila v 30 dneh od predložitve zahteve za izplačilo razliko nadomestila.

(6) Natančnejši postopek vlaganja zahteve iz prejšnjega odstavka, vključno z obliko pisne izjave iz tretjega odstavka tega člena, določi ZZS.

(7) Delodajalec oziroma samostojni zavezanec vloži zahtevo iz petega odstavka tega člena v elektronski obliki pri ZZS v enem mesecu po zaključku začasne zadržanosti iz prvega odstavka tega člena, ki ji priloži izjavo iz tretjega odstavka tega člena.

(8) Če ni s tem členom drugače določeno, se glede obračuna, izplačila in povračila nadomestila smiselno uporabljajo določbe ZZVZZ in na njegovi podlagi izdanih aktov, ki urejajo nadomestilo plače med začasno zadržanostjo od dela, ki je pravica iz obveznega zdravstvenega zavarovanja.

(9) Stroški izplačanih razlik nadomestil se ZZZS povrnejo iz proračuna Republike Slovenije v desetih dneh od dneva, ko ministrstvo, pristojno za zdravje, prejme zahtevek ZZZS za povračilo izplačanih razlik nadomestil.

(10) Ukrep iz tega člena velja do 31. decembra 2021.

8. ZAKON O DAVKU NA DODANO VREDNOST

54. člen

(1) Ne glede na 41. člen Zakona o davku na dodano vrednost (Uradni list RS, št. 13/11 – uradno prečiščeno besedilo, 18/11, 78/11, 38/12, 83/12, 86/14, 90/15, 77/18, 59/19 in 72/19; v nadaljnjem besedilu: ZDDV-1) in 3. točko Priloge I k ZDDV-1 so plačila davka na dodano vrednost (v nadaljnjem besedilu: DDV), s pravico do odbitka DDV, oproščene dobave, pridobitve znotraj Unije in uvozi cepiv proti COVID-19, ki jihodobrijo pristojni organi v Republiki Sloveniji oziroma Evropski uniji (v nadaljnjem besedilu: Unija) in in vitro diagnostičnih medicinskih pripomočkov za COVID-19, ki so skladni z zakonodajo Unije.

(2) Ne glede na 1. in 2. točko prvega odstavka 42. člena ter drugi odstavek 63. člena ZDDV-1 so plačila DDV, s pravico do odbitka DDV, oproščene storitve, ki so neposredno povezane s cepivi in in vitro diagnostičnimi medicinskimi pripomočki iz prejšnjega odstavka, v zvezi z zdravljenjem oziroma ohranjanjem zdravja.

(3) Oprostitve plačila DDV po tem členu se urejajo v skladu z Direktivo Sveta (EU) 2020/2020 z dne 7. decembra 2020 o spremembi Direktive 2006/112/ES, ki se uporabljajo glede začasnih ukrepov v zvezi z davkom na dodano vrednost za cepiva proti COVID-19 ter in vitro diagnostične medicinske pripomočke za COVID-19 v odziv na pandemijo COVID-19 (UL L št. 419 z dne 11. 12. 2020, str. 1), in veljajo za dobave, pridobitve in uvoze blaga, ter storitve, opravljene do vključno 31. decembra 2022.

9. STANOVANJSKI ZAKON

55. člen

Ne glede na tretji odstavek 36. člena Stanovanjskega zakona (Uradni list RS, št. 69/03, 18/04 – ZVKSES, 47/06 – ZEN, 45/08 – ZVEtL, 57/08, 62/10 – ZUPJS, 56/11 – odl. US, 87/11, 40/12 – ZUJF, 14/17 – odl. US, 27/17 in 59/19) se v letih 2020 in 2021 opusti dolžnost upravnika, da skliče in izvede zbor lastnikov najmanj enkrat letno.

10. ZAKON O KMETIJSTVU

56. člen

Ne glede na tretji odstavek 105.c člena Zakona o kmetijstvu (Uradni list RS, št. 45/08, 57/12, 90/12 – ZdZPVHVVR, 26/14, 32/15, 27/17 in 22/18) lahko izvajalec v letu 2021 opravlja začasno ali občasno delo v kmetijstvu prekinjeno ali neprekinjeno največ 150 dni.

11. ZAKON O DIVJADI IN LOVSTVU

57. člen

Ne glede na 2. točko prvega odstavka 21. člena Zakona o divjadi (Uradni list RS, št. 16/04, 120/06 - odl. US, 17/08, 46/14 - ZON-C, 31/18, 65/20, 97/20 – popr.) se pri izvajanju načrtovanega odvzema posameznih vrst parkljaste divjadi v letu 2020 upravljavcem lovišč in lovišč s posebnim namenom dovoli znižanje do 30 % od načrtovanega odvzema posamezne parkljaste divjadi, kot sta določena v letnem načrtu posameznega lovsko upravljavskega območja za leto 2020.

12. ZAKON O GOZDOVIH

58. člen

(1) Ne glede na določbe predpisov, ki določajo višino pristojbine za vzdrževanje gozdnih cest, se pri odmeri pristojbine za vzdrževanje gozdnih cest za leto 2020 lastnikom gozdov, ki so fizične osebe, upošteva katastrski dohodek gozdnih zemljišč v višini 50 %, kot je bil ugotovljen po predpisih o ugotavljanju na katastrskega dohodka na dan 30. junija 2020.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek se delež sredstev proračuna Republike Slovenije, ki pripada posameznim lokalnim skupnostim za sofinanciranje vzdrževanja gozdnih cest v skladu s predpisom, ki določa delež sofinanciranja vzdrževanja gozdnih cest, izračuna glede na znesek sredstev pristojbin za vzdrževanje gozdnih cest, kot bi bil odmerjen ob 100 % katastrskemu dohodku.

(3) Znižanje odmere pristojbine se dodeli v skladu z oddelkom 3.1. Sporočila Komisije Začasni okvir za ukrepe državne pomoči v podporo gospodarstvu ob izbruhu COVID-19 (UL C št. 91 I z dne 20. 3. 2020, str. 1), zadnjič spremenjenega s Sporočilom Komisije Četrta sprememba začasnega okvira za ukrepe državne pomoči v podporo gospodarstvu ob izbruhu COVID-19 in sprememba Priloge k Sporočilu Komisije državam članicam o uporabi členov 107 in 108 Pogodbe o delovanju Evropske unije za kratkoročno zavarovanje izvoznih kreditov (UL C št. 340 I z dne 13. 10. 2020, str. 1).

13. ZAKON O SPODBUJANJU INVESTICIJ

59. člen

(1) Ne glede na določbo pete alineje prvega odstavka 14. člena Zakona o spodbujanju investicij (Uradni list RS, št. 13/18) se zaradi izrednih razmer ob zaostritvi gospodarskih okoliščin, kot posledice izbruha COVID-19, zaveza investitorja in prejemnika spodbude, da bodo nova delovna mesta, ustvarjena z investicijo, zapolnjena najpozneje v treh letih po zaključku investicije in ohranjena v regiji najmanj pet let po dnev, ko je bilo delovno mesto prvič zasedeno, ali najmanj tri leta po dnev, ko je bilo delovno mesto prvič zasedeno, v primeru, ko je prejemnik spodbude mala ali srednje velika gospodarska družba, lahko podaljša za največ 2 leti na podlagi vložene in obrazložene zahteve investitorja in prejemnika spodbude. O podaljšanju izpolnitve zaveze odloči ministrstvo, pristojno za gospodarstvo, ob obravnavi predložene zahteve.

(2) Določbe tega člena veljajo do 30. junija 2021.

14. ZAKON O TRGOVINI

60. člen

(1) Ne glede na tretji odstavek 8. člena Zakona o trgovini (Uradni list RS, št. 24/08, 47/15 in 139/20) lahko trgovec določi obratovalni čas prodajaln v nedeljo, 27. decembra 2020, in v nedeljo, 3. januarja 2021.

(2) Trgovec lahko določi obratovalni čas prodajaln v nedeljo, 27. decembra 2020, in v nedeljo, 3. januarja 2021, samo za prodajalne, v katerih se lahko ponuja in prodaja blago in storitve skladno z veljavnim odlokom, ki ureja začasno prepoved ponujanja in prodajanja blaga in storitev potrošnikom v Republiki Sloveniji.

15. ZAKON O BLAGOVNIH REZERVAH

61. člen

(1) Ne glede na prvi odstavek 9. člena Zakona o blagovnih rezervah (Uradni list RS, št. 96/09 – uradno prečiščeno besedilo in 83/12) lahko minister, pristojen za preskrbo, odloči o uporabi do 5 milijonov zaščitnih mask na zalogi Zavoda za blagovne rezerve za splošno uporabo, za namene zaježitve širjenja COVID-19 v podjetjih.

(2) Upravičenci do pridobitve zaščitnih mask iz prejšnjega odstavka so mikro podjetja z 1 do vključno 4 zaposlenimi, ki se kot pravna ali fizična oseba, ukvarjajo z gospodarsko dejavnostjo.

(3) Kot zaposleni iz prejšnjega odstavka šteje tudi:

- samozaposleni, ki na dan uveljavitve tega zakona opravlja dejavnost in je v obvezno pokojninsko in invalidsko zavarovanje vključen na podlagi 15. člena ZPIZ-2 in

- družbenik ali delničar gospodarskih družb oziroma ustanovitelj zadruga ali zavoda, ki je poslovodna oseba, in je na dan uveljavitve tega zakona v obvezno pokojninsko in invalidsko zavarovanje vključen na podlagi 16. člena ZPIZ-2.

(4) Stroški za plačilo uvoznih dajatev in DDV se krijejo iz proračuna Republike Slovenije.

16. ZAKON O DELOVNIH RAZMERJIH

62. člen

(1) Ne glede na določbo tretjega odstavka 162. člena Zakona o delovnih razmerjih (Uradni list RS, št. 21/13, 78/13 – popr., 47/15 – ZZSDT, 33/16 – PZ-F, 52/16, 15/17 – odl. US, 22/19 – ZPosS in 81/19; v nadaljnjem besedilu: ZDR-1) in 71.a člen ZIUZEOP ima delavec v primerih iz 71.a člena ZIUZEOP in četrtega odstavka 162. člena ZDR-1 pravico izrabiti ves letni dopust za leto 2019, ki ni bil izrabljen v letu 2020, do 28. februarja 2021.

(2) Ne glede na določbo tretjega odstavka 162. člena ZDR-1 ima delavec, ki zaradi nujnih delovnih potreb, povezanih z obvladovanjem virusa SARS-CoV-2 ali zaradi posledic epidemije COVID-19, ni mogel izrabiti preostanka letnega dopusta za leto 2020 v rokih, kot jih določa ZDR-1, pravico letni dopust za leto 2020 izrabiti do 31. decembra 2021.

17. ZAKON O NALEZLJIVIH BOLEZNIH

63. člen

Ne glede na določbo 46.a člena Zakona o nalezljivih boleznih (Uradni list RS, št. 33/06 – uradno prečiščeno besedilo, 49/20 – ZIUZEOP, 142/20 in 175/20 – ZIUOPDVE) nadzor nad izvajanjem ukrepa iz prvega odstavka 39. člena ZNB pri opravljanju nalog inšpekcijskega nadzora iz svoje pristojnosti

oziroma nalog in pooblastil Policije, poleg Zdravstvenega inšpektorata Republike Slovenije, opravljajo tudi:

- Uprava Republike Slovenije za varno hrano, veterinarstvo in varstvo rastlin,
- Inšpektorat Republike Slovenije za kmetijstvo, gozdarstvo, lovstvo in ribištvo,
- Tržni inšpektorat Republike Slovenije,
- Finančna uprava Republike Slovenije
- Inšpektorat Republike Slovenije za infrastrukturo,
- Inšpektorat Republike Slovenije za delo,
- Inšpektorat Republike Slovenije za šolstvo in šport,
- Inšpektorat Republike Slovenije za kulturo in medije,
- Inšpektorat Republike Slovenije za notranje zadeve,
- Inšpektorat Republike Slovenije za okolje in prostor,
- Inšpektorat za javni sektor,
- Inšpektorat Republike Slovenije za obrambo,
- Inšpektorat Republike Slovenije za varstvo pred naravnimi in drugimi nesrečami,
- Urad Republike Slovenije za kemikalije,
- Urad Republike Slovenije za preprečevanje pranja denarja,
- Urad Republike Slovenije za nadzor proračuna,
- Uprava Republike Slovenije za pomorstvo,
- Uprava Republike Slovenije za varstvo pred sevanji,
- Uprava Republike Slovenije za jedrsko varnost,
- Urad Republike Slovenije za meroslovje,
- Uprava Republike Slovenije za informacijsko varnost,
- Javna agencija za civilno letalstvo Republike Slovenije,
- Javna agencija Republike Slovenije za zdravila in medicinske pripomočke,
- Agencija za komunikacijska omrežja in storitve Republike Slovenije in
- Policija.

18. ZAKON O FINANČNEM POSLOVANJU, POSTOPKIH ZARADI INSOLVENTNOSTI IN PRISILNEM PRENEHANJU

64. člen

(1) Ne glede na 38. člen in prvi odstavek 39. člena Zakona o finančnem poslovanju, postopkih zaradi insolventnosti in prisilnem prenehanju (Uradni list RS, št. 13/14 – uradno prečiščeno besedilo, 10/15 – popr., 27/16, 31/16 – odl. US, 38/16 – odl. US, 63/16 – ZD-C, 54/18 – odl. US, 69/19 – odl. US, 74/20 – odl. US in 85/20 – odl. US; v nadaljnjem besedilu: ZFPPIPP) poslovodstvo ni zavezano vložiti predloga za začetek stečajnega postopka ali postopka prisilne poravnave, če je dolgoročna plačilna nesposobnost družbe posledica razglasitve epidemije. Ta ukrep velja do 31. marca 2021, razen če ni izgledov, da bo družba lahko položaj dolgoročne plačilne nesposobnosti odpravila. Vlada lahko s sklepom ukrep podaljša za najdalj šest mesecev. Sklep o podaljšanju ukrepa Vlada objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

(2) Če organi družbe zaradi objektivnih posledic razglasitve epidemije ne morejo pravočasno izvesti dejanj in ukrepov iz 36. in 37. člena ZFPPIPP, jih morajo začeti izvajati najpozneje v enem mesecu po objavi preklica epidemije COVID-19 v Uradnem listu Republike Slovenije.

(3) Šteje se, da je dolgoročna plačilna nesposobnost družbe posledica razglasitve epidemije, če družba opravlja dejavnost, za katero je bilo s predpisom vlade ali ministra ali predpisom lokalne skupnosti določeno, da se opravljanje dejavnosti (storitve oziroma prodaja blaga) zaradi epidemije začasno prepove ali bistveno omeji ali če družba na dan 31. decembra 2019 ni bila dolgoročno plačilno nesposobna.

(4) Ne glede na 40. člen ZFPPIPP se roki za izpolnitev obveznosti poslovodstva ne iztečejo prej kot v enem mesecu po objavi preklica epidemije COVID-19 v Uradnem listu Republike Slovenije.

(5) Ne glede na 221.1 člen ZFPPIPP se roki za izpolnitev obveznosti posloводства ne iztečejo prej kot v enem mesecu po objavi preklica epidemije COVID-19 v Uradnem listu Republike Slovenije.

65. člen

(1) Ne glede na 236., 237. in 238. člen ZFPPIPP je obdobje, za katerega lahko sodišče odloži odločanje o upnikovem predlogu za začetek stečaja, in obdobje, v katerem dolžnik opraviči svojo zahtevo za odložitev odločanja, štiri mesece, če je insolventnost dolžnika posledica razglasitve epidemije. Ta ukrep se uporablja v stečajnem postopku, ki je uveden na predlog upnika najpozneje do 31. marca 2021. Vlada lahko s sklepom ukrep podaljša za najdalj šest mesecev. Sklep o podaljšanju ukrepa Vlada objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

(2) Dolžnik lahko opraviči odložitev odločanja o upnikovem predlogu za začetek stečajnega postopka tudi tako, da predloži dokaze, da je odpravil insolventnost z drugimi ukrepi finančnega prestrukturiranja ali z zadostnim obsegom poslovanja.

(3) Šteje se, da je insolventnost dolžnika posledica razglasitve epidemije, če dolžnik opravlja dejavnost, za katero je bilo s predpisom vlade ali ministra ali predpisom lokalne skupnosti določeno, da se opravljanje dejavnosti (storitve oziroma prodaja blaga) zaradi epidemije začasno prepove ali bistveno omeji ali če dolžnik na dan 31. decembra 2019 ni bil insolventen.

(4) Če sodišče odloži odločanje o upnikovem predlogu za začetek stečaja v skladu s tem členom, izvršilno sodišče na predlog dolžnika odloži izvršbo za to obdobje.

19. ZAKON O DOHODNINI

66. člen

Ne glede na prvi in drugi odstavek 71. člena Zakona o dohodnini (Uradni list RS, št. 13/11 – uradno prečiščeno besedilo, 9/12 – odl. US, 24/12, 30/12, 40/12 – ZUJF, 75/12, 94/12, 52/13 – odl. US, 96/13, 29/14 – odl. US, 50/14, 23/15, 55/15, 63/16, 69/17, 21/19, 28/19 in 66/19; v nadaljnjem besedilu: ZDoh-2) se za leto 2021 davčna osnova od potencialnih tržnih dohodkov za pridelavo na zemljiščih določi v višini 50% katastrskega dohodka, kot je ugotovljen po predpisih o ugotavljanju katastrskega dohodka na dan 30. junij 2021, in davčna osnova od potencialnih tržnih dohodkov za pridelavo v panjih v višini 35% pavšalne ocene dohodka na panj, kot je ugotovljena po predpisih o ugotavljanju katastrskega dohodka na dan 30. junij 2021.

67. člen

(1) Ne glede na prvi odstavek 109. člena ZDoh-2 se v letno davčno osnovo za leto 2020 in 2021 pri zaposlenih v mreži javne službe na področju socialnega varstva, ki izvajajo socialno varstvene storitve po tretjem odstavku 15. člena, 50., 51., 52. in 54. členu Zakona o socialnem varstvu (Uradni list RS, št. 3/07 – uradno prečiščeno besedilo, 23/07 – popr., 41/07 – popr., 61/10 – ZSVarPre, 62/10 – ZUPJS, 57/12, 39/16, 52/16 – ZPPreb-1, 15/17 – DZ, 29/17, 54/17, 21/18 – ZNOrg, 31/18 – ZOA-A in 28/19; v nadaljnjem besedilu ZSV), izvajalcih krizne namestitve iz tretjega odstavka 49. člena ZSV, izvajalcih socialno varstvenih programov iz 18.s člena ZSV, ki izvajajo nastanitveni program iz 3. člena Pravilnika o sofinanciranju socialnovarstvenih programov (Uradni list RS, št. 70/16 in 34/19) in javne zdravstvene službe ne všteto dodatki po 11. točki prvega odstavka 39. člena Kolektivne pogodbe za javni sektor (Uradni list RS, št. 57/08, 23/09, 91/09, 89/10, 89/10, 40/12, 46/13, 95/14, 91/15, 21/17, 46/17, 69/17 in 80/18), 71. členu Zakona o interventnih ukrepih za zaježitev epidemije COVID-19 in omilitev njenih posledic za državljane in gospodarstvo (Uradni list RS, št. 49/20, 61/20 in 152/20 – ZZUOOP), 54. členu Zakona o interventnih ukrepih za omilitev in odpravo posledic epidemije COVID-19 (Uradni list RS, št. 80/20 in 152/20 – ZZUOOP), 55. in 56. členu Zakona o začasnih ukrepih za omilitev in odpravo posledic

COVID-19 (Uradni list RS, št. 152/20 in 175/20 – ZIUOPDVE) ter 125. členu Zakona o interventnih ukrepih za omilitev posledic drugega vala epidemije COVID-19 (Uradni list RS, št. 175/20).

(2) Delodajalci iz prejšnjega odstavka Finančni upravi Republike Slovenije do 31. januarja 2021 sporočijo podatke o zaposlenih in višini izplačanih dodatkov v letu 2020 in do 31. januarja 2022 podatke o zaposlenih in višini izplačanih dodatkov v letu 2021, ki se po prejšnjem odstavku ne všttevajo v letno davčno osnovo.

68. člen

Ne glede na prvi odstavek 142. člena ZDoh-2 lahko rezident zahteva, da se do 1 % dohodnine, odmerjene po zakonu, ki ureja dohodnino, od dohodkov, ki se všttevajo v letno davčno osnovo, nameni za financiranje upravičencev do donacij.

20. ZAKON O IZVRŠEVANJU PRORAČUNOV REPUBLIKE SLOVENIJE ZA LETI 2020 IN 2021

69. člen

Ne glede na 1. točko sedmega odstavka 31. člena ZIPRS2021 ministrstvo za finance, na predlog predlagatelja finančnega načrta, uvrsti projekt v veljavni načrt razvojnih programov (v nadaljnjem besedilu: NRP), kadar gre za uvrstitev projektov, pri katerih se načrtuje sofinanciranje s sredstvi proračuna države v vrednosti do 600.000 eurov.

21. ZAKON O IZVRŠEVANJU PRORAČUNOV REPUBLIKE SLOVENIJE ZA LETI 2021 IN 2022

70. člen

Ne glede na 1. točko sedmega odstavka 31. člena Zakona o izvrševanju proračunov Republike Slovenije za leti 2021 in 2022 (Uradni list RS, št. 174/20) ministrstvo za finance, na predlog predlagatelja finančnega načrta uvrsti projekt v veljavni NRP, kadar gre za uvrstitev projektov, pri katerih se načrtuje sofinanciranje s sredstvi proračuna države v vrednosti do 600.000 eurov.

ČETRTI DEL ZAČASNI UKREPI

1. ZAČASNI UKREPI NA PODROČJU ZDRAVSTVA

71. člen (financiranje COVID-19 telemedicine)

(1) Kadar je specialistično bolnišnično dejavnost pri pacientih, obolelih za COVID-19, mogoče opravljati v obliki telemedicine, se slednja, vključno z dodatnimi kadrovskimi zmogljivostmi, opremo in informacijsko podporo, financira iz proračuna Republike Slovenije in iz sredstev, prejetih iz proračuna Evropske unije.

(2) Izvajalci zdravstvene dejavnosti zahtevke za povračilo stroškov telemedicine iz prejšnjega odstavka, nastalih v preteklem mesecu, do 5. dne v mesecu posredujejo ZZZS, na njihovi podlagi pa ZZZS do 10.

dne v mesecu posreduje skupen zahtevek ministrstvu, pristojnemu za zdravje, ki izvrši plačilo zahtevka ZZS v desetih dneh po njegovem prejemu.

(3) Ukrepi iz tega člena veljajo do 31. decembra 2021.

72. člen **(mikrobiološke preiskave na virus SARS-CoV-2)**

(1) Mikrobiološke preiskave na virus SARS-CoV-2 (v nadaljnjem besedilu: mikrobiološke preiskave) z metodo verižne reakcije s polimerazo (v nadaljnjem besedilu: testi PCR), izvajajo javni zdravstveni zavodi, ki imajo medicinski laboratorij z dovoljenjem za področje klinične mikrobiologije (v nadaljnjem besedilu: medicinski laboratorij za mikrobiologijo).

(2) Ne glede na prejšnji odstavek lahko minister, pristojen za zdravje, za izvajanje testov PCR začasno določi tudi javne zdravstvene zavode, ki opravljajo zdravstveno dejavnost na sekundarni ali terciarni ravni in imajo medicinski laboratorij z dovoljenjem za področje medicinske biokemije (v nadaljnjem besedilu: medicinski laboratorij za medicinsko biokemijo).

(3) Način izvedbe in poročanja določi minister, pristojen za zdravje, s podzakonskim predpisom.

(4) Ukrepi iz tega člena veljajo do 30. junija 2021.

2. ZAČASNI UKREPI NA PODROČJU INFRASTRUKTURE

73. člen **(znižanje pristojbine za navigacijske službe zračnega prometa na terminalih za leto 2021)**

(1) Za izboljšanje poslovnega okolja in letalske povezljivosti Slovenije Republika Slovenija z javnimi sredstvi posega v skupno stroškovno bazo za Republiko Slovenijo za oblikovanje pristojbin za navigacijske službe zračnega prometa na terminalih za leto 2021, kot se določa v skladu z Zakonom o zagotavljanju navigacijskih služb zračnega prometa (Uradni list RS, št. 30/06 – uradno prečiščeno besedilo, 109/09, 62/10 – ZLet-C in 18/11 – ZUKN-A; v nadaljnjem besedilu: ZZNSZP).

(2) S posegom z javnimi sredstvi iz prejšnjega odstavka v višini 750.000 eurov se sofinancira del ugotovljenih stroškov storitev navigacijskih služb zračnega prometa na terminalih za obdobje od 1. januarja 2021 do vključno 31. decembra 2021. Sredstva se zagotovijo iz proračuna Republike Slovenije, po podpisu pogodbe iz četrtega odstavka tega člena.

(3) Sredstva iz prejšnjega odstavka se razdelijo v skladu z 9. členom ZZNSZP.

(4) Ministrstvo, pristojno za promet, z javnim podjetjem Kontrola zračnega prometa Slovenije, d. o. o., ki v skladu z 12. členom ZZNSZP vodi skupno stroškovno bazo za Republiko Slovenijo za oblikovanje pristojbin za navigacijske službe zračnega prometa na terminalih, sklene pogodbo, s katero se podrobneje določijo pravice in obveznosti pogodbenih strank glede izvedbe posega iz tega člena.

74. člen **(nadomestila za izvajalca GJS prevoza potnikov v notranjem in čezmejnem regijskem železniškem prometu)**

(1) Za ohranjanje delovnih mest in izvajanje prevoza potnikov v notranjem in čezmejnem regijskem železniškem prometu, je izvajalec gospodarske javne službe zaradi ukrepov COVID – 19, v času od 16. marca 2020 do 11. maja 2020 in od 1. oktobra 2020 do 31. marca 2021, na podlagi veljavne pogodbe

z naročnikom upravičen do nadomestila izpada transportnih prihodkov na domačem in tujem trgu in nadomestila izpada OGJS za nerealizirane vlakovne kilometre zaradi ukrepov COVID– 19.

(2) Izpad transportnih prihodkov se ugotavlja na podlagi podatkov izvajalca o transportnih prihodkih v tekočem mesecu v primerjavi z istim mesecem leta 2019 in izpadom med obsegom realiziranih in načrtovanih vlakovnih kilometrov po potrjenem voznem redu. Izvajalec je upravičen do povračila stroškov, ki jih je imel za informacijsko prilagajanje ukrepom, ki so bili nujni za izvajanje ukrepov COVID – 19. Izvajalcu se nadomestilo za izpad transportnih prihodkov zmanjša za zneske nadomestil, ki jih je prejel iz naslova državnih pomoči ali iz drugih virov.

75. člen **(izvajalci šolskih prevozov)**

(1) Za ohranjanje delovnih mest in izvajanje posebnih linijskih prevozov, so pravne osebe ali samostojni podjetniki posamezniki, registrirani v Republiki Sloveniji, ki so imetniki licence za prevoz potnikov in izvajajo posebne linijske prevoze na podlagi 54. člena ZPCP-2 za osnovne šole ali šole s prilagojenim programom ali zavode za vzgojo in izobraževanje otrok in mladostnikov s posebnimi potrebami (v nadaljnjem besedilu: šolski prevozi), upravičeni do nadomestila izpada prihodkov iz naslova šolskih prevozov od 1. novembra 2020 do 31. marca 2021, in sicer za vse dni, ko bi v skladu s šolskim koledarjem, morali izvajati šolske prevoze, pa so ti začasno ustavljeni.

(2) Nadomestilo izpada prihodkov iz naslova šolskih prevozov se izračuna na podlagi dnevne cene, opredeljene v veljavnih pogodbah z naročniki šolskih prevozov. Izvajalec šolskih prevozov, je za vsak dan neizvajanja šolskih prevozov, ko so bili ti v skladu s šolskim koledarjem načrtovani, upravičen do nadomestila izpada prihodkov v višini 50 odstotkov fiksnih stroškov prevoznika. Fiksni stroški izvajalca šolskih prevozov so določeni s 36 odstotki dnevne cene, oziroma 36 odstotki dnevne pogodbene cene, ki se izračuna na podlagi letne pogodbene cene, razdeljene na 191 šolskih dni, če dnevna cena ni določena. Izvajalec šolskih prevozov je tako upravičen do nadomestila v višini 20 odstotkov dnevne cene ali v višini 20 odstotkov pogodbene cene na dan, če dnevna cena ni določena, za dni, ko ni izvajal šolskih prevozov, pa so bili ti predvideni v šolskem koledarju. Izvajalec šolskih prevozov ni upravičen do nadomestila v primeru, če je dobil nadomestilo za pokrivanje fiksnih stroškov izvajalca šolskih prevozov iz drugih virov, oziroma je upravičen do nižjega odstotka nadomestila v višini razlike med zneski prejetih nadomestil in fiksnimi stroški izvajalca šolskih prevozov.

(3) Za potrebe izvajanja nadzora nad izplačili, mora izvajalec šolskih prevozov, ki uveljavlja pravico do nadomestila stroškov, predložiti ministrstvu, pristojnemu za promet, naslednje podatke:

- dolgo ime izvajalca šolskih prevozov,
- kratko ime izvajalca šolskih prevozov,
- naslov,
- naselje,
- pošta,
- matična številka,
- davčna številka,
- številka transakcijskega računa,
- veljavne pogodbe, sklenjene z naročniki šolskih prevozov,
- podroben vozni red izvajanja šolskih prevozov,
- izjavo o plačanih plačah in prispevkih.

(4) Za izvajanje nadzora nad izplačili ministrstvo, pristojno za promet, brezplačno pridobiva podatke o dejavnosti izvajalca šolskih prevozov in njegovih delavcih na začasnem čakanju na delo iz zbirk podatkov od ZZZS, Zavoda za pokojninsko in invalidsko zavarovanje Slovenije, Finančne uprave Republike Slovenije in Uprave Republike Slovenije za javna plačila, in sicer:

- osebno ime zaposlenega,
- EMŠO,
- zavarovalno podlago,
- podatke o izplačanih plačah in plačanih prispevkih ter
- podatke o transakcijah izvajalca šolskih prevozov.

76. člen **(občasni prevozi s kombiniranimi vozili)**

(1) Za ohranjanje delovnih mest in izvajanje občasnih prevozov na podlagi 55. člena ZPCP-2 so pravne osebe ali samostojni podjetniki posamezniki, registrirani v Republiki Sloveniji, ki so imetniki licence za opravljanje prevozov v cestnem prometu (v nadaljnjem besedilu: imetniki licence), ki izvajajo prevoz potnikov (standardna klasifikacija dejavnosti Statističnega urada Republike Slovenije 49.391 Medkrajevni in drug cestni potniški promet in 49.310 Mestni in primestni kopenski potniški promet), upravičeni do nadomestila dela stroškov, ki so jih imeli od 1. novembra 2020 do 31. marca 2021.

(2) Nadomestilo stroškov imetnika licence zaradi razglasitve epidemije in njenih posledic se izračuna na podlagi števila kombiniranih vozil, ki imajo poleg voznikovega največ osem sedežev in za katera je izdana licenca za izvajanje prevozov potnikov, ki jih je imel imetnik licence v lasti ali uporabi na dan 16. marec 2020. Nadomestilo stroškov, do katerega je upravičen, znaša 20,00 eurov na kombinirano vozilo na dan, pri čemer se v novembru 2020 upošteva 20 dni, v decembru 2020 15 dni, v januarju 2021 15 dni, v februarju 2021 15 dni in v marcu 2021 15 dni. Imetnik licence lahko uveljavlja nadomestilo za vozila, s katerimi v določenem mesecu ni opravljal prevozov najmanj toliko dni, kot je predvideno nadomestilo za tisti mesec.

(3) Za potrebe izplačil nadomestil stroškov in izvajanja nadzora nad izplačili, mora imetnik licence, ki uveljavlja pravico do nadomestila stroškov, predložiti ministrstvu, pristojnemu za promet, naslednje podatke:

- ime imetnika licence,
- kratko ime imetnika licence,
- naslov,
- naselje,
- pošta,
- matična številka,
- davčna številka,
- številka transakcijskega računa,
- registrske številke vozil, za katere uveljavlja imetnik licence nadomestilo stroškov,
- izjavo o plačanih plačah in prispevkih.

(4) Ne glede na prvi odstavek tega člena imetnik licence ni upravičen do nadomestila stroškov za vozila starejša od 10 let.

(5) Za potrebe izvajanja nadzora nad izplačili ministrstvo, pristojno za promet, brezplačno pridobiva podatke o dejavnosti imetnika licence Skupnosti in njegovih delavcih na začasnem čakanju na delo iz zbirke podatkov od ZZZS, Zavoda za pokojninsko in invalidsko zavarovanje Slovenije, Finančne uprave Republike Slovenije in Uprave Republike Slovenije za javna plačila, in sicer:

- osebno ime zaposlenega,
- EMŠO, – zavarovalno podlago,
- podatke o izplačanih plačah in plačanih prispevkih ter
- podatke o transakcijah imetnika licence Skupnosti.

77. člen **(nadomestila za avtobusne postaje)**

(1) Za ohranjanje delovnih mest in ohranjanje storitev izvajanja dejavnosti na avtobusnih postajah v medkrajevnem in mestnem javnem linijskem prevozu potnikov na podlagi 111. in 112. člena ZPCP-2 so upravljavci avtobusnih postaj upravičeni do nadomestila izpada prihodkov zaradi začasne ustavitve izvajanja javnega linijskega prevoza potnikov na ozemlju Republike Slovenije za obdobje od 1. novembra 2020 do 31. marca 2021.

(2) Nadomestilo se izračuna po naslednji formuli:

število peronov za javni linijski prevoz potnikov v notranjem cestnem prometu x število dni, ko je bil javni linijski prevoz začasno ustavljen x 60,00 eurov.

Nadomestilo se zniža za 50 odstotkov za perone, ki niso pokriti.

(3) Za potrebe izvajanja nadzora nad izplačili, mora upravljavec avtobusne postaje, ki uveljavlja pravico do nadomestila stroškov, predložiti ministrstvu, pristojnemu za promet, naslednje podatke:

- naziv avtobusne postaje,
- ime poslovnega subjekta, ki opravlja dejavnost avtobusnih postaj,
- matično številko,
- davčno številko,
- uraden naslov,
- transakcijski račun,
- število peronov za javni linijski prevoz potnikov v notranjem cestnem prometu, od tega število pokritih peronov
- prihodke iz naslova pristojbin v javnem linijskem prevozu v notranjem cestnem prometu v letu 2019 in 2020,
- izjavo o plačanih plačah in prispevkih.

78. člen (državne pomoči)

Nadomestilo za izvajalce posebnih linijskih prevozov – šolskih prevozov iz 75. člena tega zakona, za izvajalce občasnega prevoza s kombiniranimi vozili iz 76. člena tega zakona, in upravljavce avtobusnih postaj iz 77. člena tega zakona, se odobri v skladu s Sporočilom Komisije Začasni okvir za ukrepe državne pomoči v podporo gospodarstvu ob izbruhu COVID-19 (UL C št. 91 I z dne 20. 3. 2020, str. 1), zadnjič spremenjenim s Četrto spremembo začasnega okvira za ukrepe državne pomoči v podporo gospodarstvu ob izbruhu COVID-19 in sprememba Priloge k Sporočilu Komisije državam članicam o uporabi členov 107 in 108 Pogodbe o delovanju Evropske unije za kratkoročno zavarovanje izvoznih kreditov (UL C št. 340 I z dne 13. 10. 2020, str. 1. Nadomestila za izvajalce mestnega prevoza iz prejšnjega člena se zagotavljajo v skladu z Uredbo (ES) št. 1370/2007 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. oktobra 2007 o javnih storitvah železniškega in cestnega potniškega prevoza ter o razveljavitvi uredb Sveta (EGS) št. 1191/69 in št. 1107/70 (UL L št. 315 z dne 3. 12. 2007, str. 1).

79. člen (izvajanje nadzora nad dodelitvijo in izplačevanjem nadomestil povračil stroškov)

(1) Imetnik licence, ki uveljavi nadomestilo stroškov za šolske prevoze iz 75. člena tega zakona in licence za občasne prevoze s kombiniranimi vozili iz 76. člena tega zakona, ter upravljavci avtobusnih postaj iz 77. člena tega zakona, morajo ministrstvu, pristojnemu za promet, Finančni upravi Republike Slovenije in Inšpektoratu Republike Slovenije za delo omogočiti administrativni in finančni nadzor nad izpolnjevanjem pogodbenih obveznosti. V primeru nadzora na kraju samem morajo ministrstvu, pristojnemu za promet, finančni upravi in inšpektoratu, pristojnemu za delo, omogočiti vpogled v računalniške programe, listine in postopke v zvezi z izvajanjem tega zakona.

(2) Za namen izvajanja nadzora nad izpolnjevanjem pogodbenih obveznosti delodajalca lahko ministrstvo, pristojno za promet, Finančni upravi Republike Slovenije finančni upravi in Inšpektoratu Republike Slovenije za delo, neposredno od subjektov iz prejšnjega odstavka pridobivajo dokazila in listine, iz katerih je razvidno število zaposlenih, obseg izvajanja dejavnosti in vožnje posameznih avtobusov ter voznikov.

(3) Podatki, ki jih pridobijo ministrstvo, pristojno za promet, Finančni upravi Republike Slovenije finančni upravi in Inšpektoratu Republike Slovenije za delo, na podlagi tega zakona, se ne smejo pošiljati tretjim osebam, hranijo pa se tri leta po pridobitvi.

(4) Po preteku roka hrambe iz prejšnjega odstavka se podatki blokirajo in nadalje obravnavajo v skladu s predpisi, ki urejajo poslovanje organov javne uprave s stalno zbirko dokumentarnega gradiva oziroma ravnanje z javnim arhivskim gradivom.

80. člen

(financiranje)

Sredstva za ukrepe iz tega poglavja se zagotavljajo v proračunu Republike Slovenije oziroma iz sredstev, pridobljenih iz proračuna Evropske Unije.

81. člen (inšpekcijski nadzor)

Inšpekcijski nadzor nad izvajanjem določb tega poglavja opravljajo Inšpektorat Republike Slovenije za infrastrukturo, Finančna uprava Republike Slovenije in Inšpektorat Republike Slovenije za delo v skladu s predpisi, ki urejajo inšpekcijski nadzor.

3. ZAČASNI UKREPI NA PODROČJU KMETIJSTVA, GOZDARSTVA IN PREHRANE

82. člen (določitev začasnega upravljavca kmetijskega gospodarstva oziroma gozda)

(1) Če nosilec kmetijskega gospodarstva, člani kmetije ali zaposleni na kmetiji, ki so vpisani v register kmetijskih gospodarstev, oziroma lastnik gozda, zaradi bolezni COVID-19 niso zmožni opravljati pridelave kmetijskih pridelkov ali izvajati reje živali oziroma izvesti sanitarne sečnje gozda, in ni mogoče na drug način zagotoviti upravljanja kmetijskega gospodarstva ali gozda, se lahko določi začasni upravljavec kmetijskega gospodarstva oziroma gozda.

(2) Vlogo za določitev začasnega upravljavca iz prejšnjega odstavka lahko nosilec ali član kmetijskega gospodarstva ali lastnik gozda vloži na ministrstvo, pristojno za kmetijstvo in gozdarstvo.

(3) Začasni upravljavec iz prvega odstavka tega člena ima tiste pravice in obveznosti nosilca kmetijskega gospodarstva v skladu z zakonom, ki ureja kmetijstvo, ki so potrebne za izvajanje nujnih del pri upravljanju kmetijskega gospodarstva, oziroma pravice in obveznosti lastnika gozda v skladu z zakonom, ki ureja gozdove, ki so potrebne za izvedbo sanitarne sečnje, ker bi kmetijskemu gospodarstvu oziroma v gozdu, sicer nastala škoda. Na podlagi predloženega poročila o delu ima začasni upravljavec kmetijskega gospodarstva pravico do mesečnega denarnega nadomestila za začasno upravljanje kmetijskega gospodarstva oziroma začasni upravljavec gozda pravico do denarnega nadomestila glede na obseg izvedene sanitarne sečnje.

(4) O začasnem upravljavcu iz prvega odstavka tega člena ter višini nadomestila iz prejšnjega odstavka v upravnem postopku odloči ministrstvo, pristojno za kmetijstvo in gozdarstvo. Zoper odločbo je dovoljen upravni spor, vložena tožba v upravnem sporu ne zadrži izvršitve izpodbijane odločbe.

(5) Za začasnega upravljavca gozda se lahko določi fizično osebo, če so izpolnjeni pogoji v okviru medsosedske pomoči, ali druga fizična ali pravna oseba, ki izpolnjuje pogoje za izvajalce del v gozdovih po predpisih, ki urejajo gozdove.

(6) Podrobnejše kriterije za višino nadomestila iz tretjega odstavka tega člena glede na obseg primerljivih kmetijskih površin, ki jih ima v upravljanju kmetijsko gospodarstvo, število glav velike živine, zahtevnost in obsežnost kmetijske obdelave, oziroma glede na kubični meter sanitarnega poseka predpiše Vlada Republike Slovenije.

(7) Ukrep iz tega člena se izvaja do konca leta 2021.

83. člen

(odstop od Uredbe o emisiji snovi in toplote pri odvajanju odpadnih voda v vode in javno kanalizacijo)

(1) Ne glede na 3. člen Uredbe o emisiji snovi in toplote pri odvajanju odpadnih voda v vode in javno kanalizacijo (Uradni list RS, št. 64/12, 64/14 in 98/15) se določbe te uredbe ne uporabljajo za ravnanje z vodo, ki ostane pri namakanju za opravljanje kmetijske dejavnosti.

(2) Določbe tega člena veljajo do 31. decembra 2021.

4. ZAČASNI UKREPI NA PODROČJU VODNEGA POVRAČILA

**84. člen
(vročanje v postopku odmere vodnega povračila)**

(1) Ne glede na drugi odstavek 63. člena Zakona o splošnem upravnem postopku (Uradni list RS, št. 24/06 – uradno prečiščeno besedilo, 105/06 – ZUS-1, 126/07, 65/08, 8/10, 82/13 in 175/20 – ZIUOPDVE) se lahko posamični pravni akti iz prvega odstavka 12. člena Uredbe o vodnih povračilih (Uradni list RS, št. 103/02 in 122/07) vročajo z dostavo v hišni predalčnik. Šteje se, da je vročitev opravljena 21. dan od dneva njihove odpreme, pri čemer se dan odpreme na posamičnem pravnem aktu posebej označi.

(2) Določba prejšnjega odstavka se uporablja do 31. januarja 2022.

**85. člen
(napoved za plačilo vodnega povračila)**

(1) Ne glede na drugi odstavek 63. člena Zakona o splošnem upravnem postopku (Uradni list RS, št. 24/06 – uradno prečiščeno besedilo, 105/06 – ZUS-1, 126/07, 65/08, 8/10, 82/13 in 175/20 – ZIUOPDVE) se lahko napoved za plačilo vodnega povračila iz 10. člena Uredbe o vodnih povračilih (Uradni list RS št.103/02 in 122/07) vloži po elektronski poti brez varnega elektronskega podpisa. Potrebni podatki za odmero vodnega povračila se vnesejo v predpisani spletni obrazec za poročanje. Informacijski sistem zavezanca obvesti o uspešno oddani napovedi in omogoči pregled in izpis oddane napovedi v shranjeni datoteki.

(2) Določba prejšnjega odstavka se uporablja do 31. januarja 2022.

5. ZAČASNI UKREPI NA PODROČJU DELA

**86. člen
(krizni dodatek)**

(1) Vsakemu zaposlenemu, ki dela in čigar zadnja izplačana mesečna plača ni presegla dvakratnika minimalne plače, delodajalec izplača ob plači za mesec december 2020 krizni dodatek v višini 200 eurov, ki je oproščen plačila vseh davkov in prispevkov.

(2) Če delavec ne dela cel mesec ali ukrepi ne trajajo cel mesec, je upravičen do sorazmernega dela dodatka iz prejšnjega odstavka. Delavcu pripada dodatek za prazničen in drug dela prost dan, določen z zakonom, če bi na ta dan dejansko delal, dodatek pa mu ne pripada za druge oblike odsotnosti z dela.

(3) Če ima delavec sklenjeno pogodbo o zaposlitvi s krajšim delovnim časom, ima pravico do dodatka iz prejšnjega odstavka sorazmerno delovnemu času, za katerega je sklenil pogodbo o zaposlitvi, razen

v primerih, ko delavec dela krajši delovni čas v posebnih primerih v skladu z zakonom, ki ureja delovna razmerja.

(4) Neposredni in posredni uporabniki proračuna Republike Slovenije in občinskih proračunov ter tuja diplomatska predstavništva in konzulati, mednarodne organizacije, predstavništva mednarodnih organizacij ter institucije, organi in agencije Evropske unije v Republiki Sloveniji, niso upravičeni do ukrepov iz tega člena.

(5) Sredstva za izplačilo kriznega dodatka se zagotavljajo v proračunu Republike Slovenije oziroma iz sredstev, pridobljenih iz proračuna Evropske unije.

(6) Za povračilo izplačanega kriznega dodatka zaposlenemu iz prejšnjega odstavka, delodajalec preko informacijskega sistema Finančne uprave Republike Slovenije predloži izjavo, s katero izjavlja, da je zaposlenemu izplačala krizni dodatek iz prejšnjega odstavka. Upravičenec predloži izjavo preko informacijskega sistema Finančne uprave Republike Slovenije v elektronski obliki.

(7) Nadzor nad uveljavljanjem pravic iz tega člena izvaja Finančna uprava Republike Slovenije v skladu z zakonom, ki ureja davčni postopek.

6. ZAČASNI UKREPI ZA JAVNE USLUŽBENCE IN ZAPOSLENE V OKVIRU PROGRAMA JAVNIH DEL

87. člen (dodatek za delo v rizičnih razmerah)

(1) Oseba iz 40. člena tega zakona in delavci, zaposleni v okviru programa javnih del, ki so pri svojem delu nadpovprečno izpostavljeni tveganju za svoje zdravje oziroma prekomerno preobremenjeni zaradi obvladovanja epidemije, so upravičeni do dodatka za nevarnost in posebne obremenitve v času epidemije v višini 65 % urne postavke osnovne plače zaposlenega za obdobje od 19. oktobra 2020 do preklica razglasitve epidemije.

(2) Dodatek iz prejšnjega odstavka jim pripada pod enakimi pogoji, kot zaposlenim pri izvajalcih iz prvega odstavka 56. člena ZZUOOP le za ure dela, ko opravljajo delo v nevarnih pogojih.

(3) Sredstva za financiranje dodatka iz prvega odstavka se zagotovijo v proračunu Republike Slovenije.

(4) Izvajalec iz prvega odstavka 56. člena ZZUOOP za delavce, zaposlene v okviru programa javnih del, vloži zahtevek za izplačilo sredstev na način, kot je določen v drugem odstavku 123. člena ZIUOPDVE.

(5) Zunanji izvajalec mora za osebe, ki so pri njem zaposlene in ki so upravičene do dodatka iz prvega odstavka najkasneje v roku 60 dni od preklica razglasitve epidemije posredovati izvajalcu iz prvega odstavka 56. člena ZZUOOP vlogo za povračilo sredstev. Vloga za povračilo sredstev vsebuje seznam oseb, ki so pri izvajalcu opravljale delo v rizičnih razmerah, število opravljenih ur v posameznem mesecu, znesek za povračilo (bruto bruto) ter dokazilo o izplačanem dodatku osebam iz prvega odstavka.

(6) Izvajalec iz prvega odstavka 56. člena ZZUOOP zahtevek za izplačilo sredstev iz državnega proračuna na osnovi potrjenih prejetih vlog iz prejšnjega odstavka vloži za zunanjega izvajalca pri ministrstvu, pristojnem za zdravje, če je izvajalec zdravstvene dejavnosti, ali pri ministrstvu, pristojnem za socialne zadeve, če je izvajalec na področju socialnega varstva do 20. v mesecu za pretekli mesec. Sredstva se izplačajo izvajalcu za zunanjega izvajalca najpozneje do zadnjega dne meseca, ki sledi mesecu, v katerem je bil popolni zahtevek posredovan.

(7) Izvajalec iz prvega odstavka 56. člena ZZUOOP mora najkasneje v roku 8 dni od prejema sredstev iz proračuna Republike Slovenije iz prejšnjega odstavka nakazati sredstva zunanjemu izvajalcu po potrjeni vlogi iz tretjega odstavka.

88. člen

(dodatek za nevarnost in posebne obremenitve v času epidemije javnim uslužbencem na delovnih mestih plačne skupine J v dejavnosti zdravstva in socialnega varstva)

(1) Javnim uslužbencem na delovnih mestih plačne skupine J, ki opravljajo delo v dejavnosti zdravstva in socialnega varstva in so v času epidemije pri svojem delu nadpovprečno izpostavljeni tveganju za svoje zdravje oziroma prekomerno obremenjeni zaradi obvladovanja epidemije, pripada dodatek za nevarnost in posebne obremenitve v višini 30 odstotkov urne postavke njihove osnovne plače.

(2) Ne glede na določbe zakonov in kolektivnih pogodb, ki urejajo osnovo za nadomestilo plače za čas odsotnosti z dela, se dodatek iz prejšnjega odstavka ne všteva v osnovo za nadomestilo plače za čas odsotnosti z dela.

(3) Dodatek iz prvega odstavka tega člena se ne izključuje z dodatkom za delo v rizičnih razmerah po 11. točki prvega odstavka 39. člena Kolektivne pogodbe za javni sektor Uradni list RS, št. 57/08, 23/09, 91/09, 89/10, 89/10, 40/12, 46/13, 95/14, 91/15, 21/17, 46/17, 69/17 in 80/18).

(4) Dodatek iz prvega odstavka tega člena se izključuje z dodatkom za neposredno delo s pacienti oziroma uporabniki, obolelimi za COVID-19 iz 56. člena Zakon o začasnih ukrepih za omilitev in odpravo posledic COVID-19 (Uradni list RS, št. 152/20 in 175/20 – ZIUOPDVE).

(5) O upravičenosti do dodatka iz prvega odstavka tega člena odloči predstojnik ali oseba, ki pri delodajalcu izvršuje pravice in dolžnosti delodajalca.

(6) Dodatek iz prvega odstavka tega člena pripada javnim uslužbencem od 19. oktobra 2020 do preklica epidemije in se ne všteva v osnovo za nadomestilo plače od 19. oktobra dalje.

(7) Sredstva za financiranje dodatka iz prvega odstavka tega člena se zagotovijo v proračunu Republike Slovenije. Zahtevki za izplačilo sredstev se vložijo pri ministrstvu, pristojnem za zdravje, če je izvajalec zdravstvene dejavnosti, ali pri ministrstvu, pristojnem za socialne zadeve, če je izvajalec na področju socialnega varstva. Način izstavitve zahtevkov in roke izplačil določi minister, pristojen za zdravje ali minister, pristojen za socialno varstvo.

(8) Nadzor nad izvajanjem določb tega člena v javnem sektorju opravlja Inšpektorat za javni sektor v skladu z zakonom, ki ureja sistem plač v javnem sektorju.

7. ZAČASNI UKREPI GLEDE POVRAČILA DELAVCEM NA ZAČASNEM ČAKANJU NA DELO IN VRAČILA NEUPRAVIČENO PREJETIH SREDSTEV

**89. člen
(vračila in nadzor vračil upravičenj)**

(1) Subjekt, ki je uveljavil povračilo nadomestila plače na začasnem čakanju na delo po ZIUOOPE, ZZUOOP in ZIUPDV in naknadno ugotovi, da ni izpolnil pogoja upada prihodkov, o tem obvesti Finančno upravo Republike Slovenije najkasneje do roka za predložitev obračuna davka od dohodkov pravnih oseb za leto 2020 oziroma za obdobje, ki vključuje podatke za obdobje drugega polletja 2020, oziroma do roka za predložitev obračuna davka od dohodkov iz dejavnosti za leto 2020, in vrne znesek prejete pomoči v 30 dneh od vročitve odločbe. Za uveljavljena povračila, ki se nanašajo na obdobja od 1. januarja 2021, subjekt Finančno upravo Republike Slovenije obvesti najkasneje do roka za predložitev obračuna davka od dohodkov pravnih oseb za leto 2021 oziroma za obdobje, ki vključuje podatke za obdobje drugega polletja 2021, oziroma do roka za predložitev obračuna davka od dohodkov iz dejavnosti za leto 2021. Po poteku roka za plačilo do plačila se mu obračunavajo zakonske zamudne obresti po Zakonu o predpisani obrestni meri zamudnih obresti (Uradni list RS, št. 11/07 – uradno prečiščeno besedilo).

(2) Ne glede na določbe ZIUOOPE, ZZUOOP in ZIUPDV se pri ugotavljanju znižanja prihodkov v letu 2020, v primerjavi z letom 2019 upošteva načelo sorazmernosti, kar pomeni, da se upošteva sorazmerno znižanje prihodkov v letu 2020 v primerjavi z obsegom poslovanja v letu 2019. Merila sorazmernosti določi minister, pristojen za finance, s podzakonskim predpisom.

(3) Za potrebe izvajanja nadzora pravilnosti izjav, podanih po 43. členu tega zakona, v zvezi z izpolnjevanjem pogoja plačila zapadlih obveznosti iz naslova obveznih dajatev in drugih denarnih nedavčnih obveznosti v skladu z zakonom, ki ureja finančno upravo, in pogoja predložitve vseh obračunov davčnih odtegljajev za dohodke iz delovnega razmerja za obdobje zadnjih petih let do dne oddaje vloge, za uveljavitev pravice do povračila nadomestila za čas čakanja na delo, ima Zavod Republike Slovenije za zaposlovanje pravico brezplačno pridobiti od Finančne uprave Republike Slovenije podatke o zapadlih neplačanih obveznostih iz naslova obveznih dajatev in drugih denarnih nedavčnih obveznosti v skladu z zakonom, ki ureja finančno upravo, na dan vložitve vloge za povračilo nadomestila plače za čas čakanja na delo in podatke o predložitvi vseh obračunov davčnih odtegljajev za dohodke iz delovnega razmerja za obdobje zadnjih petih let do dneva oddaje vloge za povračilo nadomestila plače za čas čakanja na delo.

(4) Nadzor nad izpolnjevanjem obveznosti vračila prejetih upravičenj iz prvega in drugega odstavka 99. člena ZIUZEOP, sedmega odstavka 18. člena ZIUOOPE, četrtega in petega odstavka 91. člena ZZUOOP in prvega odstavka tega člena izvaja Finančna uprava Republike Slovenije, ki za postopek nadzora smiselno uporabi zakon, ki ureja davčni postopek.

90. člen (obročno vračilo pomoči)

(1) Ne glede na zakon, ki ureja javne finance, lahko Finančna uprava Republike Slovenije in Zavod Republike Slovenije za zaposlovanje, ki sta pristojna za ugotavljanje vračila neupravičeno prejetih sredstev, izplačanih na podlagi zakonov, ki urejajo interventne ukrepe, povezane z epidemijo COVID-19, dovolita obročno plačilo dolga iz tega naslova v največ šestih mesečnih obrokih v obdobju šestih mesecev zaradi izgube sposobnosti pridobivanja prihodkov zaradi epidemije.

(2) Za čas, ko je dovoljeno obročno plačilo v skladu s tem zakonom, se za odloženi znesek (vključno z zamudnimi obrestmi) ne zaračunajo obresti.

(3) Če je organ dovolil obročno plačilo pa prejemnik sredstev zamudi s plačilom posameznega obroka, z dnem zapadlosti neplačanega obroka zapadejo v plačilo vsi naslednji neplačani obroki. Organ v odločbi, s katero dovoli obročno plačilo, prejemnika sredstev opozori na posledice zamude.

(4) Organ pod pogoji, ki jih določa zakon, ki ureja davčni postopek, zavaruje izpolnitev in plačilo obveznosti.

(5) Za vsa vprašanja, ki niso urejena v tem členu, se smiselno uporablja zakon, ki ureja davčni postopek.

91. člen (kazenske določbe na področju delnega povračila nadomestila za čas čakanja na delo doma)

(1) Z globo od 3.000 do 20.000 eurov se kaznuje delodajalec, ki predloži lažno izjavo o plačilu vseh zapadle obveznosti iz naslova obveznih dajatev in drugih denarnih nedavčnih obveznosti, ki jih pobira davčni organ, v skladu z zakonom, ki ureja finančno upravo, delodajalec, ki predloži lažno izjavo o izpolnjenih obveznostih iz naslova predložitve vseh obračunov davčnih odtegljajev za dohodke iz delovnega razmerja za obdobje zadnjih petih let, in delodajalec, ki je predložil lažno izjavo, da je zaposlenim na dan vložitve vloge za uveljavitev pravice povračila nadomestila plače za čas čakanja na delo oz. pravice do subvencioniranja skrajšanja polnega delovnega časa poravnal plačo oz. nadomestilo plače.

(2) Z globo od 1.500 do 8.000 eurov se kaznuje delodajalec, ki zaposluje deset ali manj delavcev, če stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

(3) Z globo 450 do 2.000 eurov se kaznuje odgovorna oseba delodajalca, če stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

(4) Z globo od 450 do 1.200 eurov se kaznuje delodajalec posameznik, če stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

8. ZAČASNI UKREPI NA PODROČJU SOCIALNEGA VARSTVA

92. člen (solidarnostni dodatek za upokoјence)

(1) Zaradi izboljšanja socialne varnosti užívalcev nizkih pokojnin se določi izplačilo solidarnostnega dodatka za upokoјence.

(2) Upravičenke oziroma upravičenci (v nadaljnjem besedilu: upravičenci) do solidarnostnega dodatka za upokoјence so osebe s stalnim prebivališčem v Republiki Sloveniji, ki so užívalke oziroma užívalci (v nadaljnjem besedilu: užívalci) pokojnin, ki jih izplačuje Zavod za pokojninsko in invalidsko zavarovanje Slovenije (v nadaljnjem besedilu: zavod), katerih pokojnina znaša 714,00 eurov ali manj.

(3) Upravičencem iz prejšnjega odstavka se solidarnostni dodatek za upokoјence izplača v naslednjih zneskih:

- užívalcem pokojnin, ki prejemajo pokojnino v znesku do 510,00 eurov, se solidarnostni dodatek za upokoјence izplača v višini 300,00 eurov,
- užívalcem pokojnin, ki prejemajo pokojnino v znesku od 510,01 do 612,00 eurov, se solidarnostni dodatek za upokoјence izplača v višini 230,00 eurov in
- užívalcem pokojnin, ki prejemajo pokojnino v znesku od 612,01 do 714,00 eurov, se solidarnostni dodatek za upokoјence izplača v višini 130,00 eurov.

(4) Ob upoštevanju zneskov iz prejšnjega odstavka se solidarnostni dodatek za upokoјence izplača tudi prejemnikom nadomestil iz invalidskega zavarovanja, ki so brezposelne osebe in imajo stalno prebivališče v Republiki Sloveniji ter jih izplačuje zavod.

(5) Do solidarnostnega dodatka so ob upoštevanju zneskov iz tretjega odstavka tega člena upravičeni tudi užívalci poklicnih pokojnin, ki imajo stalno prebivališče v Republiki Sloveniji.

(6) V znesku pokojnine iz tretjega odstavka tega člena se upoštevajo tudi znesek dela vdovske pokojnine oziroma družinske pokojnine po drugem roditelju, dodatki in razlike pokojnin k pokojnini po drugih predpisih ter znesek pokojnine, prejete od tujega nosilca pokojninskega oziroma invalidskega zavarovanja.

(7) Pri določitvi višine solidarnostnega dodatka za upokoјence iz tretjega odstavka tega člena se upošteva višina pokojnine oziroma nadomestila, ki ga užívalec prejme v mesecu decembru 2020. Znesek pokojnine, prejete od tujega nosilca pokojninskega oziroma invalidskega zavarovanja, ki se po prejšnjem odstavku šteje v znesek pokojnine, se upošteva v višini izplačane pokojnine v januarju 2020.

(8) Užívalcem pokojnine, ki se jim je na dan 1. januarja 2020 pokojnina po določbah mednarodnih pogodb izplačevala v sorazmernem delu ali so po podatkih Finančne uprave Republike Slovenije poleg pokojnine prejeli še pokojnino od tujega nosilca pokojninskega oziroma invalidskega zavarovanja in stalno prebivajo v Republiki Sloveniji, se znesek tuje pokojnine upošteva v višini, kot ga je Zavod za pokojninsko in invalidsko zavarovanje Slovenije pridobil za izplačilo letnega dodatka v letu 2020 za mesec januar 2020.

(9) Solidarnostni dodatek za upokoјence se izplača ob izplačilu pokojnine za mesec december 2020 oziroma najkasneje do 15. januarja 2021.

(10) Sredstva za izplačilo solidarnostnega dodatka za upokoјence zagotavlja Republika Slovenija iz proračuna Republike Slovenije.

(11) Solidarnostni dodatek za užívalce poklicnih pokojnin, ob upoštevanju prejšnjega odstavka, izplačuje Kapitalska družba pokojninskega in invalidskega zavarovanja, d.d..

(12) Solidarnostni dodatek za upokojence se ne šteje v dohodek pri uveljavljanju pravic po predpisih, ki urejajo pravice iz javnih sredstev, razen pri izredni denarni socialni pomoči.

(13) Ne glede na zakon, ki ureja dohodnino, se od solidarnostnega dodatka za upokojence ne plača dohodnina.

(14) Od solidarnostnega dodatka za upokojence se ne plačuje prispevkov za obvezno zdravstveno zavarovanje.

(15) Uživalcu pokojnine iz osmega odstavka tega člena, ki dokazila o višini pokojnine, prejete od tujega nosilca pokojninskega oziroma invalidskega zavarovanja v letu 2020 ni posredoval, se solidarnostni dodatek za upokojence ne izplača.

93. člen **(enkratni solidarnostni dodatek za otroke)**

(1) Upravičenec do enkratnega solidarnostnega dodatka v višini 50 eurov za otroka je eden od staršev ali druga oseba za vsakega otroka, za katerega je upravičen do otroškega dodatka v prvem do petem dohodkovnem razredu za mesec november 2020.

(2) Upravičenec do enkratnega solidarnostnega dodatka v višini 50 eurov je tudi rejnik za otroka do dopolnjenega 18. leta, za katerega ima v novembru 2020 sklenjeno veljavno rejniško pogodbo v skladu z določbami zakona, ki ureja izvajanje rejniške dejavnosti.

(3) Enkratni solidarnostni dodatek za upravičence iz prvega in drugega odstavka tega člena se izplača do 31. januarja 2021.

(4) Sredstva za izplačilo enkratnega solidarnostnega dodatka iz tega člena zagotavlja Republika Slovenija iz proračuna Republike Slovenije.

(5) Enkratni solidarnostni dodatek iz tega člena se ne šteje v dohodek pri uveljavljanju pravic po predpisih, ki urejajo pravice iz javnih sredstev, razen pri izredni denarni socialni pomoči.

(6) Ne glede na zakon, ki ureja dohodnino, se od enkratnega solidarnostnega dodatka iz tega člena ne plača dohodnina.

(7) Ne glede na zakon, ki ureja starševsko varstvo in družinske prejemke, se do konca epidemije poveča znesek dodatka za velike družine, ki izpolnjujejo pogoje za pridobitev te pravice, in sicer za 100 eurov za družino s tremi otroki in za 200 eurov za družino s štirimi ali več otroki.

94. člen **(enkratni solidarnostni dodatek za študente)**

(1) Enkratni solidarnostni dodatek v višini 150 eurov se do 31. januarja 2021 izplača študentom s stalnim prebivališčem v Republiki Sloveniji, ki se v študijskem letu 2020/2021 izobražujejo po javnoveljavnih študijskih programih v Republiki Sloveniji in na dan 19. oktobra 2020 niso bili vključeni v obvezno pokojninsko in invalidsko zavarovanje na podlagi 14., 15., 16., 17. in 25. člena ZPIZ-2.

(2) Sredstva za izplačilo enkratnega solidarnostnega dodatka za študente zagotavlja Republika Slovenija iz proračuna Republike Slovenije.

(3) Enkratni solidarnostni dodatek iz tega člena se ne šteje v dohodek pri uveljavljanju pravic po predpisih, ki urejajo pravice iz javnih sredstev, razen pri izredni denarni socialni pomoči.

(4) Ne glede na zakon, ki ureja dohodnino, se od enkratnega solidarnostnega dodatka za študente ne plača dohodnina.

95. člen
(enkratni solidarnostni dodatek za izboljšanje socialnega položaja oseb)

(1) Za izboljšanje socialnega oseb, ki imajo nizke dohodke in so glede na ogroženo starostno skupino najbolj izpostavljene nevarnostim epidemije, se določi izplačilo enkratnega solidarnostnega dodatka.

(2) Upravičenci do enkratnega solidarnostnega dodatka po tem členu so osebe s stalnim prebivališčem v Republiki Sloveniji, ki niso prejele solidarnostnega dodatka za upokoјence v skladu s 81. členom tega zakona, katerih obdavčljivi dohodki po ZDoh-2 za leto 2019, preračunano na mesec, niso presegli zneska 591,20 eurov, če so na dan uveljavitve zakona:

– dopolnile 65 let starosti in

– nosilci oziroma člani kmetije, skladno z zakonom, ki ureja kmetijstvo.

(3) Ministrstvo, pristojno za kmetijstvo, ministrstvu, pristojnemu za socialne zadeve, za potrebe ugotovitve upravičenosti do enkratnega solidarnostnega dodatka iz prejšnjega odstavka, v elektronski obliki posreduje podatke o upravičencih do enkratnega solidarnostnega dodatka iz prejšnjega odstavka, in sicer ime, priimek in EMŠO številko te osebe. Ministrstvo, pristojno za socialne zadeve, posreduje ministrstvu, pristojnemu za kmetijstvo, v elektronski obliki ime, priimek in EMŠO številko oseb iz prejšnjega stavka, ki so upravičene do enkratnega solidarnostnega dodatka iz drugega odstavka tega člena.

(4) Ministrstvo, pristojno za kmetijstvo, Zavodu za pokojninsko in invalidsko zavarovanje Slovenije, za potrebe ugotovitve upravičenosti do enkratnega solidarnostnega dodatka iz drugega odstavka tega člena, v elektronski obliki posreduje podatke o upravičencih do enkratnega solidarnostnega dodatka iz drugega odstavka tega člena, in sicer osebno ime, EMŠO in davčno številko te osebe. Zavod za pokojninsko in invalidsko zavarovanje Slovenije posredovane podatke upari s podatki o upravičencih do solidarnostnega dodatka za upokoјence iz 81. člena tega zakona in ministrstvu, pristojnemu za kmetijstvo, v elektronski obliki posreduje podatke o upravičencih do enkratnega solidarnostnega dodatka iz četrtega odstavka tega člena.

(5) Ministrstvo, pristojno za kmetijstvo, Finančni upravi Republike Slovenije, za potrebe ugotovitve upravičenosti do solidarnostnega dodatka iz drugega odstavka tega člena, v elektronski obliki posreduje podatke o upravičencih do enkratnega solidarnostnega dodatka iz drugega odstavka tega člena, in sicer osebno ime, EMŠO in davčno številko te osebe. Finančna uprava Republike Slovenije posredovane podatke upari s podatki o dohodkih oseb in ministrstvu, pristojnemu za kmetijstvo, v elektronski obliki posreduje podatke o upravičencih do enkratnega solidarnostnega dodatka iz drugega odstavka tega člena.

(6) Enkratni solidarnostni dodatek za upravičence iz drugega odstavka tega člena znaša 150 eurov in se izplača na podlagi vloge, ki se do 31. januarja 2021 vložijo na ministrstvo, pristojno za kmetijstvo.

(7) Sredstva za izplačilo enkratnega solidarnostnega dodatka zagotavlja Republika Slovenija iz proračuna Republike Slovenije.

(8) Enkratni solidarnostni dodatek iz tega člena se ne šteje v dohodek pri uveljavljanju pravic po predpisih, ki urejajo pravice iz javnih sredstev, razen pri izredni denarni socialni pomoči.

(9) Ne glede na zakon, ki ureja dohodnino, se od enkratnega solidarnostnega dodatka iz tega člena ne plača dohodnina.

96. člen
(začasno denarno nadomestilo)

(1) Začasno denarno nadomestilo plače zaradi izgube zaposlitve se prizna brezposelni osebi od prvega dne nastanka brezposelnosti in največ za čas trajanja razglašene epidemije nalezljive bolezni COVID-19 osebi, ki ji je od 18. oktobra 2020 dalje prenehala pogodba o zaposlitvi iz poslovnega razloga ali s potekom časa, za katerega je bila sklenjena, in je bila pred 18. oktobrom 2020 na podlagi delovnega razmerja vključena v obvezna socialna zavarovanja v Republiki Sloveniji, pri čemer ne izpolnjuje pogojev za pridobitev nadomestila za brezposelnost po določbah Zakona o urejanju trga dela (Uradni list RS, št. 80/10, 40/12 – ZUJF, 21/13, 63/13, 100/13, 32/14 – ZPDZC-1, 47/15 – ZZSDT, 55/17, 75/19 in 11/20 – odl. US; v nadaljnjem besedilu: ZUTD) .

(2) Nadomestilo iz prejšnjega odstavka se uveljavlja pri Zavodu Republike Slovenije za zaposlovanje z vlogo, oddano najkasneje v roku 30 dni po objavi preklica epidemije nalezljive bolezni COVID-19 v Uradnem listu Republike Slovenije, ki se ji priloži odpoved pogodbe o zaposlitvi iz poslovnega razloga ali pogodba o zaposlitvi, sklenjena za določen čas. O nadomestilu Zavod Republike Slovenije za zaposlovanje odloča z izdajo odločbe.

(3) Nadomestilo iz prvega odstavka tega člena se prizna v višini mesečnega zneska 513,64 eura bruto. V času priznanja nadomestila iz prvega odstavka tega člena je oseba vključena v obvezna socialna zavarovanja kot brezposelna oseba, ki je prejemnik denarnega nadomestila za primer brezposelnosti.

(4) Tujcu z državljanstvom države, ki ni članica Evropske unije, Evropskega gospodarskega prostora ali Švicarske konfederacije, se nadomestilo iz prvega odstavka tega člena prizna, če se po zakonu, ki ureja trg dela, šteje za brezposelno osebo in ne izpolnjuje pogojev za pridobitev pravice do denarnega nadomestila za primer brezposelnosti .

(5) Odločba o nadomestilu iz prvega odstavka tega člena se osebi vroča z dostavo v hišni predalčnik v skladu z zakonom, ki ureja poštne storitve. Vročitev je opravljena petnajsti dan od dneva odpreme, ki se označi na odločbi. Če oseba po odpremi odločbe Zavoda Republike Slovenije za zaposlovanje v enem mesecu sporoči, da odločbe v hišni predalčnik ni prejela, je domneva vročitve odpravljena in se vročitev opravi po določbah zakona, ki ureja splošni upravni postopek .

97. člen

(kritje stroškov vzpostavitve rdeče cone pri izvajalcu)

(1) Izvajalcem socialnovarstvenih storitev institucionalno varstvo se za obdobje od 1. septembra 2020 do 31. decembra 2021 iz proračuna Republike Slovenije povrnejo stroški, ki so nastali zaradi vzpostavitve rdeče cone pri izvajalcu.

(2) Zahtevki za izplačilo sredstev prejšnjega odstavka se z dokazili vložijo pri ministrstvu, pristojnem za socialne zadeve. Način izstavitve zahtevkov in roke izplačil določi minister, pristojen za socialne zadeve.

98. člen

(kritje stroškov namestitve)

(1) Izvajalcem socialnovarstvenih storitev institucionalno varstvo se za obdobje od razglasitve epidemije 19. oktobra 2020 do 31. decembra 2021 iz proračuna Republike Slovenije povrnejo stroški namestitve tistih, ki pri njih delajo in zaradi dela s stanovalci v sivi in rdeči coni ter posledično zaradi nevarnosti širjenja okužbe potrebujejo ločeno namestitev, ki ni naslov stalnega ali začasnega prebivališča.

(2) Zahtevki za izplačilo sredstev prejšnjega odstavka se z dokazili vložijo pri ministrstvu, pristojnem za socialne zadeve. Način izstavitve zahtevkov in roke izplačil določi minister, pristojen za socialne zadeve.

99. člen

(pomoč izvajalcem socialno varstvene storitve pomoč družini na domu)

(1) Izvajalcu socialno varstvene storitve pomoč družini na domu iz tretjega odstavka 15. člena Zakona o socialnem varstvu (Uradni list RS, št. 3/07 – uradno prečiščeno besedilo, 23/07 – popr., 41/07 – popr., 61/10 – ZSVarPre, 62/10 – ZUPJS, 57/12, 39/16, 52/16 – ZPPreb-1, 15/17 – DZ, 29/17, 54/17, 21/18 – ZNOrg, 31/18 – ZOA-A in 28/19) občina krije 80% vrednosti neizvedene načrtovane storitve, če je neizvedena storitev pri drugih uporabnikih nastala kot posledica povečanega obsega pomoči osebi, ki ima potrjeno okužbo z virusom SARS-CoV-2.

(2) Izvajalcu iz prejšnjega odstavka občina povrne sredstva za dodatne kadre, s katerimi nadomesti neizvedene načrtovane storitve iz prejšnjega odstavka.

(3) Ukrep iz prvega in drugega odstavka tega člena velja za obdobje razglašene epidemije od 19. oktobra 2020 do 31. decembra 2021.

(4) Izvajalec vloži zahtevek za sredstva iz prvega in drugega odstavka občini ustanoviteljici. Občini se iz proračuna Republike Slovenije krijejo stroški iz prvega in drugega odstavka. Minister, pristojen za socialne zadeve, v soglasju z ministrom za finance natančneje predpiše postopek in roke za uveljavljanje zahtevkov.

9. ZAČASNI UKREP OB ROJSTVU OTROKA

100. člen **(izredna pomoč ob rojstvu otroka)**

(1) Upravičenec do izredne pomoči ob rojstvu otroka v višini 500 eurov je eden od staršev za otroka s stalnim prebivališčem v Republiki Sloveniji, rojenega od dne uveljavitve tega zakona do eno leto po koncu epidemije.

(2) Sredstva za izplačilo izredne pomoči ob rojstvu otroka iz prvega odstavka tega člena zagotavlja Republika Slovenija iz proračuna Republike Slovenije.

(3) Izredna pomoč ob rojstvu otroka iz prvega odstavka tega člena se ne šteje v dohodek pri uveljavljanju pravic po predpisih, ki urejajo pravice iz javnih sredstev, razen pri izredni denarni socialni pomoči.

(4) Ne glede na zakon, ki ureja dohodnino, se od izredne pomoči iz prvega odstavka tega člena ne plača dohodnina.

(5) Izplačilo izredne pomoči ob rojstvu otroka iz prvega odstavka tega člena bo izvedeno po uradni dolžnosti za vse upravičence do pomoči ob rojstvu otroka po zakonu o starševskem varstvu in družinskih prejemkih, ki izpolnjujejo pogoje iz prvega odstavka tega člena.

10. ZAČASNI UKREP NA PODROČJU INVALIDSKEGA VARSTVA

101. člen **(tolmačenje slovenskega znakovnega jezika na daljavo)**

(1) V času trajanja epidemije se tolmačenje slovenskega znakovnega jezika ne glede na določbe Tarife za tolmače slovenskega znakovnega jezika (Uradni list RS, št. 106/2012) lahko izvaja tudi na daljavo z uporabo video tehnologije.

(2) Za izvedeno tolmačenje na daljavo tolmač slovenskega znakovnega jezika posreduje plačniku storitve zaznamek o izvedenem tolmačenju po elektronski pošti.

(3) Plačnik storitve tolmačenja povratno zaznamek potrdi in se zaveže k plačilu računa, izdanega na podlagi zaznamka.

11. ZAČASNI UKREPI NA PODROČJU GOSPODARSTVA

102. člen **(namensko premoženje javnega sklada za likvidnostna sredstva za podjetja)**

(1) Ko Javni sklad Republike Slovenije za podjetništvo (v nadaljevanju: javni sklad) od ustanovitelja prejme namensko premoženje za izvajanje finančnih produktov, se lahko namensko premoženje javnega sklada zmanjša, vendar največ do minimuma namenskega premoženja javnega sklada, določenega v zakonu, ki ureja delovanje javnih skladov.

(2) Ustanovitelj v pogodbi, s katero se na javni sklad prenašajo namenska sredstva za izvajanje finančnih produktov, določi upravičene namene porabe teh sredstev in višino upravljavske provizije.

(3) Sklep o zmanjšanju namenskega premoženja zaradi pokrivanja presežka odhodkov nad prihodki v rezultatu poslovanja javnega sklada na podlagi tega člena sprejme ustanovitelj ob sprejemu letnega poročila javnega sklada v skladu z zakonom, ki ureja delovanje javnih skladov.

(4) Sredstva za izvajanje finančnih produktov v višini 90 mio eurov se zagotovijo v proračunu Republike Slovenije.

103. člen **(sredstva za garancije za bančne kredite)**

(1) Za zagotovitev likvidnosti in ohranitev delovanja mikro, malih in srednje velikih podjetij Republika Slovenija zagotovi finančna sredstva za ukrep garancij za bančne kredite za mikro, mala in srednje velika podjetja, ter zniževanje bančnih stroškov. Ukrep izvede Javni sklad Republike Slovenije za podjetništvo, ki z ministrstvom, pristojnim za gospodarstvo, v ta namen sklene pogodbo.

(2) Finančna sredstva za izvajanje ukrepa se zagotovijo v proračunu Republike Slovenije v izkazu prihodkov in odhodkov v višini 30 mio eurov in so namenjena oblikovanju rezervnega sklada, iz katerega se krije izguba v obliki unovčene garancije, zniževanju bančnih stroškov in upravljavski proviziji Javnega Sklada Republike Slovenije za podjetništvo.

104. člen **(poroštvo SID banki za prvo izgubo posojilnega sklada finančnega inženiringa na področju turizma)**

(1) Zaradi izpada dohodkov gospodarskih subjektov na področju turizma in gostinstva Republika Slovenija v letu 2021 zagotovi 100 mio eurov poroštva za kritje prve izgube ukrepa finančnega inženiringa v skladu s 106.f členom Zakona o javnih financah (Uradni list RS, št. 11/11 – uradno prečiščeno besedilo, 14/13 – popr., 101/13, 55/15 – ZFisP, 96/15 – ZIPRS1617 in 13/18) za zagotavljanje posojil gospodarskim subjektom na področju turizma in gostinstva za investicije in obratni kapital.

(2) Sredstva Republike Slovenije za poroštvo se zagotovijo v proračunu Republike Slovenije s sklenitvijo neposredne pogodbe, pri čemer je poroštvo dano brezplačno in se vnoveči na prvi poziv. SID banka bo za izvajanje ukrepa finančnega inženiringa iz prejšnjega odstavka tega člena zagotovila 200 mio eurov ugodnih posojil, od tega se 25 odstotkov nameni za obratna sredstva in 75 odstotkov za investicije in obratna sredstva vezana na investicije.

(3) Prva izguba ukrepa finančnega inženiringa se določi v pogodbi z ministrstvom za gospodarski razvoj in tehnologijo kot odstotek pogodbeno dogovorjenega obsega ukrepa finančnega inženiringa v višini 200 mio eurov, pri čemer je prva izguba najmanj 35% tega obsega ukrepa finančnega inženiringa.

12. ZAČASNI UKREP NA PODROČJU NAKUPA HITRIH TESTOV

105. člen **(pomoč za nakup antigenskih hitrih testov na virus SARS-CoV-2)**

(1) Upravičenec do pomoči za nakup antigenskih hitrih testov na virus SARS-CoV-2 (v nadaljnjem besedilu: hitri test) je pravna ali fizična oseba, ki je organizirana kot gospodarska družba, samostojni podjetnik posameznik ali zadruga (v nadaljnjem besedilu: upravičenec).

(2) Upravičenec je upravičen do pomoči za nakup hitrih testov v višini 40 eurov na zaposlenega na dan oddaje vloge.

(3) Kot zaposleni iz prejšnjega odstavka šteje tudi samozaposleni, ki je v obvezno pokojninsko in invalidsko zavarovanje vključen na podlagi 15. člena Zakona o pokojninskem in invalidskem zavarovanju (Uradni list RS, št. 96/12, 39/13, 99/13 – ZSVarPre-C, 101/13 – ZIPRS1415, 44/14 – ORZPIZ206, 85/14 – ZUJF-B, 95/14 – ZUJF-C, 90/15 – ZIUPTD, 102/15, 23/17, 40/17, 65/17, 28/19 in 75/19; v nadaljnjem besedilu: ZPIZ-2) in družbenik ali delničar gospodarske družbe oziroma ustanovitelj zadruga, ki je poslovodna oseba, in je na dan oddaje vloge v obvezno pokojninsko in invalidsko zavarovanje vključen na podlagi 16. člena ZPIZ-2.

(4) Do pomoči za nakup hitrih testov ni upravičena oseba, ki ne izpolnjuje obveznih dajatev in drugih denarnih nedavčnih obveznosti v skladu z zakonom, ki ureja finančno upravo, ki jih pobira davčni organ, če ima na dan vloge neporavnane zapadle davčne obveznosti v višini večji od 5.000 eurov.

(5) Upravičenec je odgovoren za namensko porabo sredstev, prejetih na podlagi tega člena, ki jih lahko nameni izključno za nakup hitrih testov, s katerimi se bo izvedlo testiranje zaposlenih.

106. člen (izplačilo)

(1) Za izplačilo pomoči za nakup hitrih testov upravičenec preko informacijskega sistema FURS predloži izjavo, da je oseba, ki jo opredeljuje prejšnji člen.

(2) Upravičenec mora predložiti izjavo iz prejšnjega odstavka tega člena najkasneje v tridesetih dneh od uveljavitve tega zakona.

(3) FURS izplača pomoč v enkratnem znesku.

107. člen (zagotavljanje sredstev za nakup hitrih testov)

Sredstva za izplačilo pomoči za nakup hitrih testov se zagotavljajo v proračunu Republike Slovenije ali iz sredstev, pridobljenih iz proračuna Evropske unije.

108. člen (vračilo pomoči za nakup hitrih testov)

(1) Upravičenec, ki je uveljavil pomoč za nakup hitrih testov, in naknadno ugotovi, da ni izpolnjeval pogojev za njeno pridobitev ali sredstev ni namensko porabil za nakup hitrih testov, o tem obvesti FURS in vrne znesek prejete pomoči v 30 dneh od vročitve odločbe.

(2) Nadzor nad uveljavljanjem pravic iz 105. člena tega zakona in namensko porabo sredstev, izvaja FURS, ki za postopek nadzora smiselno uporabi zakon, ki ureja davčni postopek.

13. ZAČASNI UKREPI V JAVNEM SEKTORJU

109. člen (uvrščanje delovnih mest direktorjev v javnem sektorju znotraj razponov v plačne razrede v letih 2020 in 2021)

(1) Za direktorje, ki mandat nastopijo v letih 2020 in 2021, se vrednosti meril iz priloge IV k Uredbi o plačah direktorjev v javnem sektorju (Uradni list RS, št. 68/17, 4/18 in 30/18), na vrednotenje katerih so negativno vplivali razglašena epidemija nalezljive bolezni COVID-19, njene posledice in omejitveni

ukrepi, sprejeti med epidemijo in po njej, ne upoštevajo pri njihovi uvrstitvi v plačni razred, in se jim določi plačni razred najmanj v višini plačnega razreda, v katerega je bil uvrščen njihov predhodnik.

(2) Pri direktorjih, ki so mandat nastopili v obdobju od 13. marca 2020 do uveljavitve tega zakona in pri katerih je bil plačni razred določen na podlagi meril, na vrednotenje katerih so negativno vplivali razglašena epidemija nalezljive bolezni COVID-19, njene posledice in omejitveni ukrepi, sprejeti med epidemijo in po njej, se plačni razred ponovno določi v skladu s prejšnjim odstavkom najpozneje v roku 30 dni od uveljavitve tega zakona, s pravico do višjega plačnega razreda od nastopa mandata dalje.

(3) Ukrep iz prvega odstavka tega člena velja do 31. decembra 2021.

14. ZAČASNI UKREPI ZA VERSKE USLUŽBENCE

110. člen (upravičenci)

(1) Upravičenec do izredne pomoči v obliki mesečnega temeljnega dohodka je verski uslužbenec registrirane cerkve ali druge verske skupnosti, ki je na dan 1. oktobra 2020 vključen v obvezno pokojninsko in invalidsko zavarovanje na podlagi šestega odstavka 19. člena ZPIZ-2 in ima na podlagi 27. člena Zakona o verski svobodi (Uradni list RS, št. 14/07, 46/10 – odl. US, 40/12 – ZUJF in 100/13) pravico do namenske državne finančne pomoči iz državnega proračuna za pokritje prispevkov za socialno varnost in ki dejavnosti zaradi posledic epidemije COVID-19 ne more opravljati ali jo opravlja v bistveno zmanjšanem obsegu.

(2) Izredna pomoč v obliki mesečnega temeljnega dohodka iz prejšnjega odstavka znaša 700 eurov na mesec za oktober, november in december 2020.

(3) Če upravičenec iz prvega odstavka tega člena v obvezno pokojninsko in invalidsko zavarovanje na podlagi šestega odstavka 19. člena ZPIZ-2 za posamezni mesec ni vključen za celotni mesec ali za polni zavarovalni čas, je upravičen do sorazmernega dela izredne pomoči v obliki mesečnega temeljnega dohodka v skladu s prejšnjim odstavkom glede na delež vključitve v obvezno pokojninsko in invalidsko zavarovanje za posamezni mesec oziroma do polnega zavarovalnega časa po tej podlagi. Delež vključitve v obvezno pokojninsko in invalidsko zavarovanje za posamezni mesec oziroma do polnega zavarovalnega časa po tej podlagi se za posamezni mesec določi upoštevaje povprečno dnevno število ur vključitve v obvezno pokojninsko in invalidsko zavarovanje v posameznem mesecu.

(4) Do izplačila izredne pomoči v obliki mesečnega temeljnega dohodka iz drugega odstavka tega člena ni upravičena oseba iz prvega odstavka tega člena, ki na dan vložitve vloge za izredno pomoč v obliki mesečnega temeljnega dohodka nima plačanih zapadlih obveznih dajatev in nima izpolnjenih drugih denarnih nedavčnih obveznosti v skladu z zakonom, ki ureja finančno upravo, ki jih pobira davčni organ.

(5) Izredna pomoč v obliki mesečnega temeljnega dohodka je oproščena plačila vseh davkov in prispevkov.

111. člen (izplačilo)

(1) Za izplačilo izredne pomoči v obliki mesečnega temeljnega dohodka upravičenec iz prejšnjega člena preko informacijskega sistema FURS predloži izjavo, s katero izjavlja, da je oseba, kot jo opredeljuje prejšnji člen, in da zaradi posledic epidemije COVID-19 ne more opravljati dejavnosti ali jo opravlja v bistveno zmanjšanem obsegu. Hkrati mora kot prilogo predložiti tudi izjavo registrirane cerkve ali druge verske skupnosti, katere član je, o tem, da zaradi epidemije COVID-19 ne more opravljati dejavnosti ali jo opravlja v bistveno zmanjšanem obsegu.

(2) Upravičencu iz prvega odstavka prejšnjega člena, ki vloži izjavo od 1. januarja do 31. januarja 2021 za oktober, november ali december 2020 ali za oktober in november 2020 ali za november in december

2020 ali za oktober in december 2020 ali za vse tri mesece skupaj, FURS nakaže mesečni temeljni dohodek do 10. februarja 2021.

(3) Upravičenec iz prvega odstavka prejšnjega člena prejme izredno pomoč v obliki mesečnega temeljnega dohodka za posamezni mesec od oktobra 2020 do decembra 2020. Če poda izjavo za več mesecev skupaj, se mu nakaže seštevek mesečnih temeljnih dohodkov za posamezne mesece.

(4) Upravičenec iz prvega odstavka prejšnjega člena predloži izjavo iz drugega odstavka tega člena s prilogo iz prvega odstavka tega člena preko informacijskega sistema FURS v elektronski obliki. Predloga obrazca izjave iz prejšnjega stavka je objavljena na portalu eDavki.

(5) Izredno pomoč v obliki mesečnega temeljnega dohodka iz drugega odstavka prejšnjega člena po izpolnitvi pogojev iz prvega odstavka prejšnjega člena izplača FURS.

(6) V primeru podaljšanja ukrepov iz prejšnjega člena se izplača izredna pomoč v obliki mesečnega temeljnega dohodka tudi za obdobje, ki se določi v skladu z 114. členom tega zakona. Za pridobitev pravice do izplačila izredne pomoči v obliki mesečnega temeljnega dohodka za to obdobje se smiselno uporabljajo določbe tega člena. Izjavo za mesece, za katere se ukrep podaljša, vložijo upravičenci do zadnjega dne v mesecu, za katerega se ukrep podaljša, FURS pa izredno pomoč v obliki mesečnega temeljnega dohodka nakaže do desetega dne v mesecu za pretekli mesec.

112. člen

(zagotavljanje sredstev za izplačila izredne pomoči v obliki mesečnega temeljnega dohodka)

Sredstva za izplačilo izredne pomoči v obliki mesečnega temeljnega dohodka se zagotavljajo v proračunu Republike Slovenije.

113. člen

(vračilo izredne pomoči v obliki mesečnega temeljnega dohodka)

(1) Izjava upravičenca, da zaradi posledic epidemije COVID-19 ne more opravljati dejavnosti ali jo opravlja v bistveno zmanjšanem obsegu, je informacija javnega značaja.

(2) Upravičenec, ki je uveljavil izredno pomoč v obliki mesečnega temeljnega dohodka in naknadno ugotovi, da ni izpolnjeval pogojev za njegovo pridobitev, o tem obvesti FURS najpozneje do 31. maja 2021 in vrne znesek prejete pomoči najkasneje v 30 dneh od poteka tega roka. Po poteku roka za plačilo se mu obračunavajo zakonske zamudne obresti v skladu z Zakonom o predpisani obrestni meri zamudnih obresti (Uradni list RS, št. 11/07 – uradno prečiščeno besedilo).

(3) Nadzor nad uveljavljanjem pravic iz 110. člena tega zakona in nad izpolnjevanjem obveznosti vračila iz prejšnjega odstavka izvaja FURS v skladu z zakonom, ki ureja davčni postopek.

114. člen

(trajanje)

(1) Ukrep iz drugega odstavka 110. člena tega zakona traja od 1. oktobra 2020 do 31. decembra 2020.

(2) Vlada lahko najpozneje do 15. januarja 2021 ukrep izredne pomoči v obliki mesečnega temeljnega dohodka za verske uslužbenke iz 110. člena tega zakona s sklepom podaljša za obdobje največ šestih mesecev. Sklep o podaljšanju ukrepa Vlada objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

15. ZAČASNI UKREPI NA PODROČJU IZVAJANJA JAVNIH NAROČIL IN JAVNO ZASEBNEGA PARTNERSTVA

115. člen
(pogodbena kazen)

V pogodbah o dobavi blaga ali izvajanju storitev ali izvedbe gradenj, ki so jih ponudniki sklenili z naročniki na podlagi Zakona o javnem naročanju (Uradni list RS, št. 91/15 in 14/18) in Zakona o javno-zasebnem partnerstvu (Uradni list RS, št. 127/06) ter se ne nanašajo na dobavo blaga, ki predstavlja zaščitno opremo, potrebno v boju zoper epidemijo, se v času trajanja epidemije določbe o pogodbenih kaznih zaradi zamude ne uporabljajo, pogodbeno dogovorjeni roki pa se podaljšajo za obdobje trajanja epidemije.

16. ZAČASNI UKREPI NA PODROČJU NAJEMNIH RAZMERIJ POSLOVNIH STAVB IN POSLOVNIH PROSTOROV

116. člen
(ukrepi glede najema poslovnih nepremičnin)

(1) Najemnik poslovnih stavb ali poslovnih prostorov (v nadaljnjem besedilu: poslovne nepremičnine), ki mu je zaradi epidemije COVID-19 s predpisi opravljanje gospodarske dejavnosti onemogočeno ali bistveno omejeno in zaradi tega poslovne nepremičnine ne more v celoti ali v pretežnem delu uporabljati za dogovorjen namen, lahko:

- ne glede na Zakon o poslovnih stavbah in poslovnih prostorih (Uradni list SRS, št. 18/74, 34/88, Uradni list RS, št. 32/00, 102/02 – odl. US in 87/11 – ZMVN-A) najemno pogodbo odpove s pisno izjavo z odpovednim rokom 8 dni;
- zahteva odlog plačila obveznosti iz najemne pogodbe;
- zahteva podaljšanje veljavnosti najemne pogodbe, sklenjene za določen čas.

(2) Kot obveznost iz najemne pogodbe iz 2. točke prejšnjega odstavka se šteje najemnina in vsa druga plačila v zvezi z najemom poslovne nepremičnine, ki se v skladu s pogodbenimi določili najemne pogodbe vštejejo v znesek najemnine (v nadaljnjem besedilu: najemnina).

(3) Odlog plačila najemnine ali podaljšanje veljavnosti najemne pogodbe lahko najemnik zahteva za obdobje, ko mu je opravljanje gospodarske dejavnosti onemogočeno ali bistveno omejeno in zaradi tega poslovne nepremičnine ni mogel v celoti ali v pretežnem delu uporabljati za dogovorjen namen, in sicer tudi za obdobje pred uveljavitvijo tega zakona, ko mu je bilo zaradi epidemije COVID-19 s predpisi opravljanje gospodarske dejavnosti onemogočeno ali bistveno oteženo in zaradi tega poslovne nepremičnine ni mogel v celoti ali v pretežnem delu uporabljati za dogovorjen namen.

(4) Najemnik mora najemodajalcu plačati odložene najemnine najpozneje v šestih mesecih po prenehanju veljavnosti ukrepa iz tega člena, pri čemer najemodajalec za odložene najemnine ni upravičen do zamudnih obresti, lahko pa zahteva ustrezno zavarovanje za odložene najemnine.

(5) Odlog plačila najemnine ali podaljšanje veljavnosti najemne pogodbe učinkuje, ko najemodajalec prejme pisno zahtevo najemnika. Najemnik mora zahtevo za odlog plačila najemnine poslati pred njegovo zapadlostjo.

(6) Ne glede na prejšnji odstavek lahko najemnik zahteva odlog plačil najemnin, zapadlih pred uveljavitvijo tega zakona, če se nanašajo na obdobje, ko mu je bilo zaradi epidemije COVID-19 s predpisi opravljanje gospodarske dejavnosti onemogočeno ali bistveno omejeno in zaradi tega poslovne nepremičnine ni mogel v celoti ali v pretežnem delu uporabljati za dogovorjen namen. Najemnik mora takšno zahtevo pisno poslati najemodajalcu v roku 15 dni po uveljavitvi tega zakona.

(7) Najemodajalec ne sme odpovedati ali odstopiti od najemne pogodbe, ker je najemnik zahteval odlog plačila najemnine ali podaljšanje najemne pogodbe v skladu s tem členom.

(8) Ukrepi iz tega člena veljajo do 30. junija 2021. Vlada jih lahko podaljša za najdalj šest mesecev. Sklep o podaljšanju ukrepa Vlada objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

17. ZAČASNI UKREPI NA DAVČNEM PODROČJU IN PODROČJU SODNE IZVRŠBE TER OSEBNEGA STEČAJA

117. člen (davčna izvršba)

(1) Davčni organ začne davčno izvršbo samo v nujnih zadevah.

(2) Zadeva se šteje za nujno, če davčni organ na podlagi podatkov, s katerimi razpolaga, utemeljeno pričakuje, da bo plačilo obveznih dajatev ali drugih denarnih nedavčnih obveznosti, ki jih izterjuje davčni organ, po prenehanju ukrepa po tem členu, onemogočeno ali precej oteženo.

(3) Ukrep iz tega člena velja do 31. januarja 2021. Vlada lahko ta ukrep podaljša še za obdobje treh mesecev. Sklep o podaljšanju ukrepa Vlada objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

118. člen (izvzetje prejemkov iz izvršbe in stečajne mase)

(1) Vsi prejemki, izplačani dolžniku na podlagi zakonov, ki urejajo interventne ukrepe zaradi epidemije, razen prejemkov, ki predstavljajo nadomestilo plače ali plačilo za opravljene storitve, so izvzeti iz izvršbe po Zakonu o izvršbi in zavarovanju (Uradni list RS, št. 3/07 – uradno prečiščeno besedilo, 93/07, 37/08 – ZST-1, 45/08 – ZArbit, 28/09, 51/10, 26/11, 17/13 – odl. US, 45/14 – odl. US, 53/14, 58/14 – odl. US, 54/15, 76/15 – odl. US, 11/18, 53/19 – odl. US, 66/19 – ZDavP-2M in 23/20 – SPZ-B; v nadaljnjem besedilu: ZIZ) in iz davčne izvršbe po ZDavP-.

(2) Prejemki iz prejšnjega odstavka so izvzeti tudi iz stečajne mase v postopku osebnega stečaja po ZFPPIPP.

119. člen (uporaba določb Zakona o davčnem postopku)

Če ta zakon ne določa drugače, se v zvezi z ukrepi iz 95. člena tega zakona smiselno uporabljajo določbe ZDavP-.

120. člen (odlog izvršbe)

(1) V izvršilnih postopkih, ki tečejo po ZIZ, se z dnem uveljavitve tega zakona odloži izvršba, če je dolžnik fizična oseba.

(2) Izvršba po prejšnjem odstavku se ne odloži, če gre za nujne zadeve, o katerih sodišče odloča tudi v času epidemije, ali če gre za izvršbo zaradi izterjave terjatev iz naslova zakonite preživnine in odškodnine za izgubljeno preživnino zaradi smrti tistega, ki jo je dajal.

(3) Ukrep iz tega člena velja do 31. januarja 2021. Vlada lahko ukrep s sklepom podaljša za obdobje treh mesecev. Sklep o podaljšanju ukrepa Vlada objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

18. ZAČASNI UKREPI NA PODROČJU ŠPORTA

121. člen (testiranje športnikov na prisotnost virusa SARS-CoV-2)

Za športnike, ki se udeležujejo uradnih tekmovanj pod okriljem mednarodnih športnih zvez in športnike, ki nastopajo na najvišjih ravneh tekmovanj pod okriljem nacionalnih panožnih športnih zvez, se testiranje na prisotnost virusa SARS-CoV-2 (COVID-19 financira iz Proračuna Republike Slovenije.

122. člen (izplačilo)

(1) Za izplačilo pomoči za nakup hitrih testov upravičenec iz prejšnjega člena preko informacijskega sistema FURS predloži vlogo, s katero izjavlja, da je oseba, ki jo opredeljuje prejšnji člen.

(2) Upravičenec mora predložiti izjavo iz prejšnjega odstavka najkasneje v 30 dneh od uveljavitve tega zakona.

123. člen (zagotavljanje sredstev za nakup hitrih testov)

Sredstva za izplačilo pomoči za nakup hitrih testov se zagotavljajo v proračunu Republike Slovenije ali iz sredstev, pridobljenih iz proračuna Evropske unije.

124. člen (vračilo pomoči za nakup hitrih testov)

(1) Upravičenec, ki je uveljavil pomoč za nakup hitrih testov, in naknadno ugotovi, da ni izpolnjeval pogojev za njeno pridobitev ali sredstev ni namensko porabil za nakup hitrih testov, o tem obvesti FURS in vrne znesek prejete pomoči v 30 dneh od vročitve odločbe.

(2) Nadzor nad uveljavljanjem pravic iz 121. člena in namensko porabo sredstev izvaja FURS, ki za postopek nadzora smiselno uporabi zakon, ki ureja davčni postopek.

19. ZAČASNI UKREPI NA PODROČJU ZAŠČITE, REŠEVANJA IN POMOČI

125. člen (nadomestilo izpada prihodkov PGD)

(1) Iz proračuna Republike Slovenije se prostovoljnim gasilskim društvom (v nadaljnjem besedilu: PGD) v Republiki Sloveniji zaradi izpada prihodkov v letu 2020 zaradi zagotavljanja ukrepov omejevanja posledic COVID-19, zagotovi nadomestilo izpada sredstev za namene nakupa osebne zaščitne opreme, skupne opreme in gasilskih vozil v naslednji višini:

- za PGD 1. kategorije 2.000 eurov,
- za PGD 2. kategorije 3.000 eurov,
- za PGD 3. kategorije 3.500 eurov,
- za PGD 4. kategorije 4.000 eurov,
- za PGD 5. kategorije 4.500 eurov.

(2) Dodatno se PGD, ki imajo v lokalni skupnosti status osrednje enote, zagotovi 1.000 eurov.

(3) Postopke za določitev upravičencev in izplačilo izvede Ministrstvo za obrambo, Uprava Republike Slovenije za zaščito in reševanje.

126. člen (podaljšanje veljavnosti zdravniških spričeval prostovoljnih gasilcev)

Z namenom nemotenega izvajanja operativnih nalog javne gasilske službe v skladu s 74. členom Zakona o varstvu pred naravnimi in drugimi nesrečami (Uradni list RS, št. 51/06 – uradno prečiščeno besedilo, 97/10 in 21/18 – ZNOrg), ki jih izvajajo prostovoljni gasilci v okviru Prostovoljnih gasilskih društev, se veljavnost obstoječih zdravniških spričeval prostovoljnih operativnih gasilcev, ki jim veljavnost poteče v letu 2020, podaljša do 30. septembra 2021.

PETI DEL PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

127. člen (nove odločbe za določitev pomoči)

Ministrstvo, pristojno za kulturo, v 15 dneh od uveljavitve tega zakona po uradni dolžnosti izda nove odločbe, s katerimi določi višino pomoči v skladu s 30. členom tega zakona.

128. člen (uporaba 68. člena)

(1) 68. člen tega zakona se uporablja za upravičence do donacij iz namenitve dela dohodnine, ki so upravičenci za leta od 2020 dalje.

(2) Odstotki namenitve dela dohodnine za financiranje upravičencev do donacij, ki so ji predložili rezidenti v svojih zahtevah za namenitev dela dohodnine za donacije, ki so veljavne na dan uveljavitve tega zakona, se podvojijo, razen če rezident svojo zahtevo spremeni.

129. člen (prenehanje veljavnosti)

Z dnem uveljavitve tega zakona prenehajo veljati naslednje določbe zakonov:

- tretji in četrti odstavek 103. člena Zakona o interventnih ukrepih za omilitev posledic drugega vala epidemije COVID-19 (Uradni list RS, št. 175/20),
- 107. člen Zakona o interventnih ukrepih za omilitev posledic drugega vala epidemije COVID-19 (Uradni list RS, št. 175/20).

130. člen (uporaba določb za izjave)

(1) Določba zadnjega stavka petega odstavka 109. člena Zakona o interventnih ukrepih za omilitev posledic drugega vala epidemije COVID-19 (Uradni list RS, št. 175/20) se uporablja za izjave, vložene do dneva uveljavitve tega zakona, če je za upravičenca ugodnejša.

(2) Vlagatelj, ki ugotavlja pogoj iz prejšnjega odstavka na podlagi 10. člena tega zakona glede povprečnega števila zaposlenih, in je do uveljavitve tega zakona že vložil izjavo na podlagi Zakona o interventnih ukrepih za omilitev posledic drugega vala epidemije COVID-19 (Uradni list RS, št. 175/20), vloži popravek izjave oziroma novo izjavo v petnajstih dneh od uveljavitve tega zakona. Razlika do polne vrednosti povračila se upravičencu nakaže do 31. januarja 2021.

(3) Vlagatelj, ki ugotavlja upad prihodkov na podlagi 10. člena tega zakona in je do uveljavitve tega zakona že vložil izjavo na podlagi Zakona o interventnih ukrepih za omilitev posledic drugega vala epidemije COVID-19 (Uradni list RS, št. 175/20), vloži popravek izjave oziroma novo izjavo v petnajstih dneh od uveljavitve tega zakona. Razlika do polne vrednosti povračila se upravičencu nakaže do 31. januarja 2021.

(4) Za vlagatelje, ki so vložili vlogo na podlagi Zakona o interventnih ukrepih za omilitev posledic drugega vala epidemije COVID-19 (Uradni list RS, št. 175/20), se določbi prve in druge alineje 10. člena tega zakona upoštevata po uradni dolžnosti. Razlika do polne vrednosti povračila se upravičencu nakaže do 31. januarja 2021.

131. člen
(rok za izdajo podzakonskih predpisov)

Pristojni ministri izdajo podzakonske predpise iz 47. člena, drugega odstavka 72. člena in drugega odstavka 89. člena tega zakona v 30 dneh po uveljavitvi tega zakona.

132. člen
(začetek veljavnosti)

Ta zakon začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

III. Obrazložitve k posameznim členom

K 1. členu:

S tem členom se določa, kateri zakoni se spreminjajo in dopolnjujejo, od katerih zakonov se odstopa in posamezne nove začasne ukrepe, med drugim s področja zdravstva, gospodarstva in kmetijstva.

K 2. členu:

S predlaganimi spremembami členov smo uredili sklicevanje na ustrezne točke iz Zakona o spodbujanju investicij, ki se nanašajo na pogoje za dodelitev spodbude.

Dodatno smo določili obdobje, od katerega se šteje pogoj ohranitve števila delovnih mest (12 mesecev pred mesecem oddaje vloge) in da mora imeti podjetje ustrezno število delovnih mest glede na dejavnost ter mora biti ustanovljeno vsaj dve leti pred uveljavitvijo ZIUOOPE. S tem bomo preprečili zlorabe pri pridobivanju državnih spodbud.

Namen predlagane spremembe je tako podpora ohranitvi števila delovnih mest v spremenjenih gospodarskih okoliščinah zaradi COVID-19, kot tudi spodbujati investicije z višjo dodano vrednostjo. Višja dodana vrednost je tesno povezana z višjo produktivnostjo, to pa je najlažje povečati s pravilno usmerjenimi investicijami, tako da bi podjetja reinvestirala čim več dobičkov v nove projekte z visoko dodano vrednostjo.

V Poročilu o produktivnosti za leto 2019 je Urad RS za makroekonomske analize in razvoj (v nadaljevanju: Umar) izpostavil, da je produktivnost ključni dolgoročni dejavnik gospodarskega razvoja in blaginje prebivalstva. Po ugotovitvah UMAR se produktivnost zrcali v večji dodani vrednosti ustvarjenega kot posledica učinkovitejše kombinacije uporabljenih inputov zaradi novih idej in tehnoloških ter netehnoloških inovacij, kot so na primer inovacije v poslovnih modelih, organizaciji in postopkih dela. S tem se izboljšuje konkurenčnost podjetja (na mikro ravni) oziroma gospodarstva (na makro ravni), kar ob politikah, ki zagotavljajo enakomernejšo razporeditev dohodka, omogoča dvig življenjskega standarda in blaginje prebivalstva.

V Sloveniji smo dolgoročni pomen produktivnosti, ki izhaja iz razvoja in inovacij, kot enega ključnih dejavnikov blaginje prebivalstva pripoznali v krovnem strateškem dokumentu države. Eden od ciljev Strategije razvoja Slovenije 2030 je do leta 2030 doseči 95 % povprečne produktivnosti držav EU, za katero je slovensko gospodarstvo ob sprejetju strategije v letu 2017 zaostajalo okoli petino.

Slovenija se po podatkih UMAR uvršča med gospodarsko srednje razvite države EU, zaostanek za najrazvitejšimi pa je povezan z nižjo produktivnostjo. Produktivnost dela je leta 2018 za 17 % zaostajala za povprečno v EU in je v celoti pojasnjevala vrzel med Slovenijo in povprečjem EU v gospodarski razvitosti, merjeni z BDP na prebivalca. Tako kot po gospodarski razvitosti, se tudi po produktivnosti dela Slovenija uvršča pred večino novih in za večino starih članic EU. Približevanje povprečju EU pa je razmeroma počasno.

K 3. členu:

Rok izvajanja ukrepa se podaljša do 31.5.2021, zaradi dolgoročnih negativnih učinkov COVID-19 na področju prevozov potnikov in blaga v cestnem prometu.

Skladno s 23. členom Uredbe o postopku, merilih in načinih dodeljevanja sredstev za spodbujanje razvojnih programov in prednostnih nalog gre morebitna izguba ukrepa finančnega inženiringa najprej v breme sredstev neposrednega uporabnika državnega proračuna.

K 4. členu:

Skladno z veljavnim prvim odstavkom 2. člena ZIUOPOK banka ali hranilnica, ki ima sedež v Republiki Sloveniji, ali podružnica banke države članice, ki ima sedež v Republiki Sloveniji in ki v skladu z zakonom, ki ureja bančništvo, lahko opravlja bančne storitve na območju Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: banka), odobri kreditojemalcu odlog plačila obveznosti iz kreditne pogodbe za obdobje 12 mesecev v skladu z določbami tega člena in 3. člena tega zakona, če posamezne obveznosti iz kreditne pogodbe, za katero kreditojemalec zahteva odlog plačila, do razglasitve epidemije virusa še niso zapadle v plačilo. Za kreditojemalca se skladno z drugim odstavkom šteje tudi: gospodarska družba, ustanovljena po zakonu, ki ureja gospodarske družbe, ki ima sedež v Republiki Sloveniji ali zadruga, društvo, zavod, ustanova, fizična oseba, ki zaposluje delavce v skladu z zakonom, ki ureja delovna razmerja, ali samozaposlena oseba, ki ima sedež oziroma stalno prebivališče v Republiki Sloveniji. Kreditojemalec aktivira opisani ukrep tako, da naslovi na banko vlogo za odlog plačila obveznosti iz kreditne pogodbe najkasneje v šestih mesecih po preklicu epidemije virusa.

V zvezi opisanim ukrepom se postavlja vprašanje, ali so do njega upravičeni tudi tisti kreditojemalci, katerih obveznosti po sklenjenih kreditnih pogodbah so bile prestrukturirane tako, da nanje učinkuje potrjena prisilna poravnava ali potrjen sporazum o finančnem prestrukturiranju, ob predpostavki, da so

navedeni kreditojemalci svoje obveznosti oziroma obročna plačila v skladu s potrjeno prisilno poravnano ali sporazumom o (preventivnem) finančnem prestrukturiranju do razglasitve epidemije redno izpolnjevali oziroma te obveznosti do tedaj še niso zapadle v plačilo.

Glede na to, da je izvor obveznosti tudi v navedenih primerih kreditna pogodba, na katero pa učinkuje potrjena prisilna poravnava ali potrjen sporazum o finančnem prestrukturiranju, ni videti prepričljivega razloga, da se ne bi tudi za take gospodarske subjekte in ob upoštevanju drugih predpostavk in pogojev, ki jih določa ta zakon, vzpostavila možnost, da na banko uspešno naslovijo vlogo za odlog pačila navedenih obveznosti. S tem ukrepom se po mnenju predlagatelja izenačuje položaj družb, ki so do epidemije redno izpolnjevala svoje obveznosti do kreditodajalcev, pa zaradi poslovnih razlogov, povezanih s posledicami epidemije COVID-19, ne morejo (več) zagotavljati poplačila obveznosti po kreditni pogodbi oziroma obveznosti, ki izvirajo iz kreditnih pogodb in na katere učinkuje potrjena prisilna poravnava ali potrjen sporazum o finančnem prestrukturiranju, ker bi takšno poplačilo lahko povzročilo težave z likvidnostjo v tolikšni meri, da bi bila ogrožena solventnost družbe ter v ta namen predloži opis poslovnega položaja zaradi posledic epidemije in izjavo, da ima na dan 31. 12. 2019 poravnane zapadle obveznosti iz naslova obveznih prispevkov, davkov in drugih dajatev, ali da je na dan vložitev vloge v situaciji, ko ji je v skladu s določbami zakona odloženo plačilo obveznosti iz naslova obveznih prispevkov, davkov in drugih dajatev oziroma omogočeno obročno odplačilo le-teh.

Predlagatelj ocenjuje, da bi brez predlagane posebne določbe lahko nastal ne le dvom o tem, ali ukrep pokriva tudi obveznosti po kreditnih pogodbah, na katere učinkuje potrjena prisilna poravnava oziroma potrjen sporazum o finančnem prestrukturiranju, temveč tudi o tem, ali družba pravočasno in pravilno izpolnjuje svoje obveznosti v zneskih in rokih, kot so določeni. V nasprotnem primeru se namreč tudi v primeru izrecnega sporazuma med kreditodajalcem in kreditojemalcem lahko postavi vprašanje, ali družba izpolnjuje svoje obveznosti po potrjeni prisilni poravnavi oziroma potrjenem sporazumu o finančnem prestrukturiranju, pri čemer je treba upoštevati, da so zakonske posledice za primere, ko družba ne izpolnjuje svojih obveznosti skladno s potrjeno prisilno poravnavo oziroma sporazumom o finančnem prestrukturiranju, zelo stroge. Skladno z drugim odstavkom 14. člena Zakona o finančnem poslovanju, postopkih zaradi insolventnosti in prisilnem prenehanju (v nadaljevanju ZFPPIPP) namreč velja, da je trajneje nelikviden tudi dolžnik, nad katerim je tekel postopek prisilne poravnave ali poenostavljene prisilne poravnave, ki je bil končan s pravnomočno potrditvijo prisilne poravnave ali poenostavljene prisilne poravnave, če za več kot dva meseca zamuja: s plačilom svojih obveznosti na podlagi potrjene prisilne poravnave ali poenostavljene prisilne poravnave ali s plačilom svojih obveznosti do ločitvenih upnikov, ki so nastale pred začetkom postopka prisilne poravnave ali poenostavljene prisilne poravnave, ali z izvedbo drugih ukrepov finančnega prestrukturiranja, določenih v načrtu finančnega prestrukturiranja. Navedeni položaj pa družbi in njenemu poslovodstvu pod pretnjo odškodninske odgovornosti nalaga nadaljnje obveznosti in ravnanja.

K 5. členu:

S predlaganim ukrepom se v posledici odobrenega odloga plačila v omejenem obsegu posega v pravnomočen sklep o potrjeni prisilni poravnavi oziroma v pravnomočno potrjen sporazum o finančnem prestrukturiranju³. Na ta način se gospodarskim subjektom, ki so do epidemije redno izpolnjevali svoje obveznosti (posamezna obročna plačila terjatev upnikov) po potrjeni prisilni poravnavi ali potrjenem sporazumu o finančnem prestrukturiranju, za določen čas odloži učinkovanje določb ZFPPIPP v zvezi z neizpolnjenimi obveznostmi po potrjeni prisilni poravnavi oziroma potrjenem sporazumu o finančnem prestrukturiranju. Skladno s predlagano določbo odlog plačila pomeni prekinitiv zapadlosti vseh obveznosti po kreditni pogodbi, na katero učinkuje potrjena prisilna poravnava ali potrjen sporazum o finančnem prestrukturiranju, do izteka obdobja odloga. Končni datum zapadlosti obveznosti po potrjeni prisilni poravnavi pa se podaljša za čas trajanja odloga plačila.

³ Prvi odstavek 210. člena ZFPPIPP se namreč glasi:

»(1) Sodišče s sklepom o potrditvi prisilne poravnave:

1. odloči, da se potrdi prisilna poravnava,
2. ugotovi vsebino potrjene poravnave tako, da navede:
 - delež plačila terjatev upnikov,
 - roke za njihovo plačilo in
 - obrestno mero, po kateri se obrestujejo terjatve upnikov v obdobju od začetka postopka prisilne poravnave do poteka roka za njihovo plačilo,
3. odloči, katere terjatve so ugotovljene v postopku prisilne poravnave, in
4. naloži dolžniku, da mora upnikom plačati terjatve, ugotovljene v postopku prisilne poravnave, v deležu, rokih in z obrestmi, določenimi v potrjeni prisilni poravnavi.«

Ob tem je potrebno pojasniti, da v opisanih primerih drugačen dogovor ali dogovor izven okvira te predlagane določbe ni mogoč. Glede na to, da predlagana določba ustvarja zakonsko podlago, ki omogoča poseg v pravnomočno potrjeno sodno poravnavo oziroma potrjen sporazum o finančnem prestrukturiranju, dodatni dogovori med kreditojemalcem in kreditodajalcem, v smislu tretjega odstavka 5. člena tega zakona, niso v skladu z namenom tega ukrepa. Navedeno pa posledično pomeni, da se na tovrstne dogovore (izven okvirov predlagane določbe o prekinitvi zapadlosti ter podaljšanju končnega datuma zapadlosti) ne bi bilo mogoče utemeljeno sklicevati v primeru očitka o neizpolnjevanju obveznosti po potrjeni prisilni poravnavi oziroma potrjenem sporazumu o finančnem prestrukturiranju.

K 6. členu:

S predlaganim členom se določi, da lahko odlog plačila obveznosti iz posamezne kreditne pogodbe posameznega kreditojemalca traja devet mesecev. Določi se tudi rok, do katerega mora kreditojemalec na banko nasloviti vlogo za odlog, ter rok 31. marec 2020, do katerega mora biti odlog uveljavljen. Kategorije kreditojemalcev se ne spreminjajo, in sicer lahko za odlog zaprosijo kreditojemalci iz drugega odstavka 2. člena Zakona o interventnem ukrepu odloga plačila obveznosti kreditojemalcev (Uradni list RS, št. 36/20 in 49/20 – ZIUZEOP; v nadaljnjem besedilu: ZIUOPOK) in kreditojemalci iz četrtega odstavka 56. člena ZIUOPDVE, torej tudi fizične osebe, ki niso državljani Republike Slovenije, a imajo stalno prebivališče v Republiki Sloveniji. Pri določitvi odloga plačila obveznosti iz kreditne pogodbe, ki še niso zapadle v plačilo do druge razglasitve epidemije COVID-19 na območju Republike Slovenije (t. j. do 19. oktobra 2020), bodo banke upoštevale tudi že odobrene odloge po ZIUOPOK in ZIUOPDVE na način, da bodo odobrile odlog po tem zakonu le, če skupni odlog ne bo presegal devetih mesecev. V primeru, ko je bil kreditojemalcu v zvezi s posamezno kreditno pogodbo že odobren odlog plačila obveznosti v trajanju devet mesecev ali več, se šteje, da je kreditojemalec pravico do odloga iz prvega odstavka a. člena tega zakona že v celoti izkoristil.

Kreditojemalec, ki je na podlagi ZDLGPE že sklenil kreditno pogodbo z ročnostjo več kot štiri leta, v primeru, da ne bo sposoben odplačevati svojih obveznosti po tej pogodbi, ne bo upravičen do odloga plačila obveznosti po tem zakonu.

Črta se dosedanja šesti odstavek, ki je Vladi Republike Slovenije dajal podlago, da lahko s sklepom, ki ga objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, ukrep podaljša še za obdobje 12 mesecev.

Pogoji za odlog iz tega člena upoštevajo Smernice o zakonskih in zasebnih moratorijih na odplačevanje posojil, uporabljenih zaradi pandemije COVID-19, ki jih je določil Evropski bančni organ in nazadnje spremenil 2. decembra 2020. Omenjene smernice med drugim opredeljujejo bonitetno obravnavo zakonskih in zasebnih moratorijev na odplačevanje posojil, uporabljenih zaradi pandemije COVID-19. Smernice se nanašajo tudi na uporabo opredelitve neplačila v skladu s 178. členom Uredbe (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o bonitetnih zahtevah za kreditne institucije in investicijska podjetja ter o spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012 (UL L št. 176 z dne 27. junija 2013, str. 1). Banka Slovenije je določila uporabo teh smernic s sklepom z dne 14.12.2020.

K 7. členu:

Z drugim odstavkom se določi, da v primeru kreditne pogodbe, ki je bila sklenjena na podlagi ZDLGPE, in je banka kreditojemalcu odobrila odlog plačila obveznosti iz te pogodbe, velja poročilo Republike Slovenije, izdano po ZDLGPE.

K 8. členu:

Izvajanje ukrepov iz Operativnega programa Evropskega sklada za pomorstvo in ribištvo poteka po enakih postopkih kot izvajanje ukrepov razvoja podeželja, kar izhaja iz 39.a člena Zakona o morskem ribištvu, ki določa, da se za vprašanja postopka financiranja in sofinanciranja ukrepov v ribištvu smiselno uporablja posebna ureditev upravnega postopka iz zakona, ki ureja kmetijstvo. Zato se predlaga, da se v besedilo člena vključijo tudi ukrepi OP ESPR in s tem omogočijo enake možnosti koriščenja evropskih sredstev tudi tem upravičencem.

K 9. členu:

Sprememba člena v prvem odstavku pravico plačila zdravstvenih storitev za sobivanje enega od staršev v zdravstvenem zavodu z otrokom razširja tudi na starše oseb, ki imajo status po zakonu, ki ureja socialno vključevanje invalidov, ne glede na starost osebe s statusom po zakonu, ki ureja socialno vključevanje invalidov.

Veljavni tretji odstavek 98. člena predvideva, da bi tudi začasno zadržanost od dela zaradi sobivanja starša ob hospitaliziranem otroku ugotavljal osebni zdravnik oziroma organa zavoda (imenovani zdravnik in zdravstvena komisija), kar ni primerno in pomeni nepotrebno administrativno breme za osebne zdravnike. Glede na to, da je pravica do tega nadomestila odvisna samo od dejstva sobivanja

starša ob hospitaliziranem otroku do starosti otroka vključno 14 let, za uveljavljanje nadomestila zadostuje potrdilo o sobivanju (z opredeljenim obdobjem sobivanja), ki ga staršu – zavarovancu izda izvajalec, pri katerem je otrok hospitaliziran oziroma s katerim je starš sobival pri izvajalcu. Na podlagi tega potrdila o sobivanju bo zavarovanec – starš lahko uveljavil pravico do nadomestila za čas sobivanja. Če ostane pristojnost ugotavljanja začasne zadržanosti od dela na osebnem zdravniku ter (po določenem obdobju) na imenovanem zdravniku in zdravstveni komisiji ZZZS, bi to pomenilo potrebo po prilagoditvi tehničnih rešitev, ki jih v tako kratkem času ni mogoče izvesti. Zaradi navedenega in glede na to, da ni potrebe po dodatnem ugotavljanju začasne zadržanosti od dela zaradi sobivanja, ki zavarovancu pripada že po samem zakonu za ves čas sobivanja, je pristojnost osebnega zdravnika, imenovanega zdravnika in zdravstvene komisije v tem primeru nesmiselna. V preostalem gre za redakcijske popravke in bolj jasno opredelitev postopka povračila stroškov storitev sobivanja.

K 10. členu:

Ukrep je namenjen dejavnostim, ki so jim zelo upadli prihodki od prodaje v upravičenem obdobju (več kot 70 odstotkov), torej gre predvsem za dejavnosti, ki jim je bilo z odloki prepovedano ponujanje blaga in storitev potrošnikom, kot so turizem in gostinstvo, industrija srečanj, trgovina, ipd.

S predlaganim členom se zato določa, da višina nekritih fiksnih stroškov ne more biti višja od 2.000 evrov mesečno na zaposlenega ali na samozaposlenega oziroma družbenika, delničarja ali ustanovitelja zadruga ali zavoda, v upravičenem obdobju, če gre za upravičence, katerim so upadli prihodki od prodaje za več kot 70 odstotkov.

Kot zaposleni se štejejo tako zaposleni po pogodbi za nedoločen in določen čas

Metodologija izračuna povprečnega števila zaposlenih je enaka metodologiji za izračun povprečnega števila zaposlenih za namene priprave letnega poročila za AJPES, in sicer polja AOP 187 ali AOP 183 in četrtina predvidene akontacije dohodnine od dohodka iz dejavnosti za leto 2020 (pri samozaposlenih). Za namen nadzora ob uveljavljanju pravic se upošteva izjava vlagatelja. Resničnost navedb na vlogi se lahko preverja v naknadnih nadzorih.

Velikost upravičenca se ugotavlja na dan oddaje vloge po kriterijih, ki veljajo za državne pomoči.

Predlagana je sprememba pogoja pri upravičencih, ki so v letu 2020 ali investirali ali dodatno zaposlovali.

Poleg izračuna absolutnega zneska upada prihodkov od prodaje, ima upravičenec možnost izračunati upad prihodkov od prodaje glede na povprečno število zaposlenih ali glede na vrednost opredmetenih osnovnih sredstev brez zemljišč. Na ta način so iz vpliva na upravičenost do pomoči izvzeti prihodki, ki so posledica dodatnega zaposlovanja ali investicij. Podajamo primer:

A. Prihodki od prodaje 4/4 2019:	500.000 EUR
B. Prihodki od prodaje 4/4 2020:	450.000 EUR
C. Povprečno število zaposlenih 4/4 2019:	10
D. Povprečno število zaposlenih 4/4 2020:	12
E. OOS, brez zemljišč 31.12.2019:	100.000 EUR
F. OOS, brez zemljišč 31.12.2020:	150.000 EUR

1) Upad prihodkov od prodaje
 $(1-B/A) * 100 = 10\%$

2) Upad prihodkov od prodaje glede na povprečno število zaposlenih:
 $(1-(B/D)/(A/C)) * 100 = 25\%$

3) Upad prihodkov od prodaje glede na OOS, brez zemljišč
 $(1-(B/F)/(A/E)) * 100 = 40\%$

Iz primera izhaja, da znaša upad prihodka od prodaje 10%, upad prihodkov od prodaje glede na povprečno število zaposlenih znaša 25%, upad prihodkov od prodaje glede na opredmetena osnovna sredstva brez zemljišč pa 40 %. Upravičenec lahko uveljavlja pomoč na podlagi upada prihodkov od prodaje glede na opredmetena osnovna sredstva brez zemljišč.

Ker davčni organ ne razpolaga s podatki o povprečnem številu zaposlenih v obdobju, prihodki od prodaje in podatki o vlaganju in stanju opredmetenih osnovnih sredstev, se za namene nadzora ob uveljavljanju pravic upošteva izjava vlagatelja. Resničnost navedb na vlogi se lahko preverja v naknadnih nadzorih.

Finančna uprava RS izplača pomoč v obliki povračila dela nekritih fiksnih stroškov za upravičence, ki so predložili izjavo v novembru in decembru 2020 do 20. januarja 2021. Izplačila bodo potekala od začetka januarja do 20. januarja 2021, kar bo omogočilo da upravičenci čim prej prejmejo sredstva. Predlagano je, da se upravičencem, ki so v letu 2020 ali investirali v opredmetena ali dodatno zaposlovali, v kolikor izpolnjujejo pogoje, dodeli državna pomoč skladno z Začasnim okviru EU, točka 3.1, kjer je lahko maksimalna državna pomoči 800.000 EUR (kar vključuje tudi že do sedaj prejete pomoči po točki 3.1).

K 11. členu:

Finančna uprava RS izplača pomoč v obliki povračila dela nekritih fiksnih stroškov za upravičence, ki so predložili izjavo v novembru in decembru 2020 do 20. januarja 2021. Izplačila bodo potekala od začetka januarja do 20. januarja 2021, kar bo omogočilo da upravičenci čim prej prejmejo sredstva.

K 12. členu:

Zakon o zbirkah s področja zdravstvenega varstva (Uradni list RS, št. 65/00, 47/15, 31/18, 152/20 – ZZUOOP in 175/20 – ZIUOPDVE; v nadaljnjem besedilu: ZZPPZ) v 14. b členu ureja vsebino podatkov, ki se vodijo v zbirki Centralni register podatkov o pacientih (v nadaljnjem besedilu: CRPP). Z dopolnitvami se določa, da se v CRPP lahko zbirajo podatki eZdravja ne samo za paciente s stalnim ali začasnim prebivališčem v Republiki Sloveniji ampak tudi za druge paciente, ki v Republiki Sloveniji dobijo zdravstveno oskrbo. Navedeno je pomembno zaradi kasnejšega povezovanja z zbirko NIJZ 48, saj se testiranja oseb na prisotnost virusa SARS-COV-2, ki se zbirajo v CRPP, izvajajo tudi za osebe brez bivališča v Republiki Sloveniji, s sproščanjem ukrepov pa bo takih primerov še več.

Z dopolnitvijo četrtega odstavka 14.b člena Zakona o zbirkah s področja zdravstvenega varstva določamo, da se v CRPP poleg podatka o delu in delovnem mestu pacienta (podtočka j) v 1. točki četrtega odstavka 14.b člena ZZPPZ) zbirajo tudi podatki o poklicu in podatki o delodajalcu pacienta. Navedene podatke potrebuje Nacionalni inštitut za javno zdravje zaradi uvedbe testiranja določenih poklicnih skupin (npr. zaposleni v zdravstvu, socialnem varstvu), možnosti ukrepanja v primeru pojava okužbe v določenem kolektivu in množičnega testiranja (npr. preverjanje, ali oseba sodi v skupino, ki se jo trenutno testira) in morebitne uvedbe množičnega testiranja. Ti podatki se v skladu s 50. členom Zakona o interventnih ukrepih za omilitev posledic drugega vala epidemije (Uradni list RS, št. 175/20) posredujejo v zbirko Evidenca nalezljivih bolezni. Črta se tudi določilo o tem, ali je podatek potreben za zdravstveno varstvo, saj je epidemija pokazala njegovo nujnost zaradi testiranja kot npr. zaradi določanja prioritete skupin za cepljenje proti COVID-19.

Dodatno se zaradi potrebe po spremljanju pojava okužbe v določenih kolektivih in možnosti hitrega ukrepanja epidemiološke službe v četrti odstavku 14.b člena ZZPPZ dodaja tudi podatek o razredu, oddelku ali letniku in podatek o vzgojno-izobraževalnem zavodu ali zavodu, ki izvaja višjestrokovni ali visokošolski študij, ki ga oseba, vključena v vzgojo in izobraževanje ali študij, obiskuje (nova podtočka t) v 1. točki), iz razloga kasnejšega povezovanja z zbirko Evidenca nalezljivih bolezni, da se v primeru okužbe hitreje določi kolektiv, v katerem je treba uvesti ukrepe za zamejitev širjenja okužbe.

K 13. členu:

Glede na spremembe in dopolnitve 14.b člena ZZPPSZ se spreminja prvi odstavek 14.č člena Zakona o zbirkah podatkov s področja zdravstvenega varstva, in sicer se dodaja, da se v CRPP lahko obdelujejo tudi podatki o pacientih, ki v Sloveniji prejmejo zdravstveno oskrbo. Navedeno je pomembno zaradi kasnejšega povezovanja z zbirko NIJZ 48, saj se testiranja oseb za prisotnost virusa SARS-COV-2 izvajajo tudi osebam brez bivališča v Republiki Sloveniji, s sproščanjem ukrepov pa bo takih primerov še več. Dopolnjuje se 14. č člen ZZPPZ, ki ureja vire podatkov, ki se zbirajo v CRPP. Z novo podtočko d) v okviru 3. točke tega odstavka se določa, da se podatki o poklicu in delodajalcu (identifikator, naziv, naslov, dejavnost delodajalca) v zbirko CRPP posredujejo iz zbirk Zavoda za zdravstveno zavarovanje Slovenije (iz obrazcev M-1/M-2, določenih s Pravilnikom o obrazcih prijav podatkov o pokojninskem in invalidskem ter zdravstvenem zavarovanju, zavarovanju za starševsko varstvo in zavarovanju za primer brezposelnosti).

V novi 6. točki prvega odstavka 14.č člena ZZPPZ se določa, da se podatek o oddelku, razredu in letniku in vzgojno-izobraževalnem zavodu oziroma zavodu, ki izvaja višjestrokovni ali visokošolski študij, ki ga obiskuje oseba, pridobivajo od ministrstva, pristojnega za vzgojo in izobraževanje.

Dodatno se določneje pojasnjuje (navedeno sicer izhaja že iz namena zbirke CRPP), da se lahko za izpolnjevanje namenov zbirka NIJZ 48 Evidenca nalezljivih bolezni povezuje z zbirko CRPP, kar v praksi pomeni, da se lahko pozitivni rezultati testiranja na virus SARS-COV-2, ki se jih sporoči v CRPP, avtomatsko prenesejo tudi kot prijava nalezljive bolezni v zbirko NIJZ 48. Navedeno predstavlja administrativno razbremenitev izvajalcev zdravstvene dejavnosti, hkrati pa zagotavlja večjo kakovost in

celovitost podatkov v zbirki NIJZ 48. Na enak način se preko vzpostavljenega mehanizma za posredovanje podatkov podatke o cepljenju posreduje v zbirko CRPP in od tu v zbirko NIJZ 49. Administrativna razbremenitev je nujna zaradi predvidenega cepljenja proti virusu SARS-COV-2.

K 14. členu:

V prvem odstavku 8. člena se beseda »minister« nadomesti z besedo »ministrstvo« in sicer zaradi spoštovanja načela hitrosti upravnega postopka in nepotrebne obremenjevanja ministra z podpisovanjem sklepov o imenovanju ter učinkovitosti postopka.

V drugem odstavku se skrajša čas (iz 30 na 15 dni), ki ga ima komisija na razpolago, da poda obrazloženo mnenje. Na ta način bodo postopki zaposlitve tujih zdravnikov potekali hitreje in brez nepotrebne zavlačevanja.

K 15. členu:

V drugem odstavku 10. člena smo sestavo komisije za poklic zdravnik iz petih članov opredelili na tri člane, črtali smo predstavnika Ministrstva za zdravje ter Zdravstvenega sveta predvsem zaradi ekonomičnosti in hitrosti samega postopka. V praksi se je v preteklosti pokazalo, da Ministrstvo za zdravje dlje časa ni moglo sestaviti ustrezne komisije, zaradi ustreznega člana Zdravstvenega sveta, saj slednji dlje časa ni deloval. Tudi predstavnik Ministrstva za zdravje je v komisiji povsem nepotreben, saj oseba, ki je na Ministrstvu za zdravje vodi tozadevni upravni postopek. S tem prihaja do nepotrebne podvajanja funkcij predstavnika Ministrstva za zdravje. Dodatni argument je tudi ta, da Ministrstvo za zdravje ni strokovni organ, pač pa upravni organ.

K 16. členu:

V prvem odstavku 20. člena smo opredelili postopek prilagoditvenega obdobja za zdravnike in sicer, da ni podaljšljivo. Torej, na podlagi navedene določbe bi zdravnikom, ki ne opravijo prilagoditvenega obdobja v določenem roku, z odločbo Ministrstvo za zdravje zavrnilo vlogo za priznanje poklicne kvalifikacije. Postopki po trenutno veljavni zakonodaji trajajo nesorazmerno dolgo, kar ni v skladu s temeljnimi načeli upravnega postopka.

Za četrtim odstavkom smo dodali nov odstavek, ki določa, da v kolikor kandidat v roku ne zaključi prilagoditvenega obdobja, se mu izda odločba, na podlagi katere se vloga za priznanje poklicne kvalifikacije zavrne. Tak zdravnik sicer lahko ponovno vloži vlogo za priznanje poklicne kvalifikacije in se prilagoditveno obdobje (v novem postopku) ponovno določi, upoštevajoč vse okoliščine primera, tako da s tem svoje pravice ne izgubi.

K 17. členu:

V prvem odstavku 24. člena se beseda »minister« nadomesti z besedo »ministrstvo«, in sicer zaradi spoštovanja načela hitrosti upravnega postopka in nepotrebne obremenjevanja ministra s podpisovanjem sklepov o stroških postopka ter učinkovitosti postopka.

K 18. členu:

S predlogom se črta pogoj glede delovnih izkušenj, ki jih veljavni 3.a člen ZZDej zahteva za odgovornega nosilca zdravstvene dejavnosti. Ocenjuje se, da zadošča, da odgovorni nosilec izpolnjuje pogoje, ki jih zakon zahteva za samostojno opravljanje posameznega poklica ter dodatni pogoj, da ne sme biti pravnomočno obsojen zaradi naklepne kaznivega dejanja ali kaznivega dejanja, storjenega iz malomarnosti zoper življenje in telo, spolno nedotakljivost ali človekovo zdravje ali ni bil pravnomočno obsojen na nepogojno kazen zapora v trajanju več kot šest mesecev za katerokoli kaznivo dejanje, storjeno pri delu ali v zvezi z delom, ki se preganja po uradni dolžnosti. Zahtevani pogoj glede delovnih izkušenj v času boja proti COVID-19 predstavlja še večjo oviro za izvajalce zdravstvene dejavnosti, ki se soočajo z izjemnim pomanjkanjem kadra.

K 19. členu:

Zaradi pomanjkanja diplomiranih medicinskih sester in zdravstvenih tehnikov se želi začasno (za največ 6 mesecev) omogočiti samostojno opravljanje dejavnosti zdravstvene nege tudi absolventom študijskega programa prve stopnje Zdravstvena nega, ki so že opravili celotno teoretično in klinično izobraževanje in usposabljanje, razen diplomskega dela v obsegu 120 ur. Pogoji za začasno samostojno opravljanje dela so soglasje absolventa in mentorja ter prevzemanje odgovornosti za opravljeno delo.

K 20. členu:

ZZDej-k je medicinskim sestram in medicinskim tehnikom, ki niso pridobili izobrazbe kot diplomirane medicinske sestre oziroma diplomirani medicinski tehniki, v primerih, ko so v določenem preteklem obdobju pretežno izvajali aktivnosti in kompetence diplomirane medicinske sestre v skladu s poklicnimi aktivnostmi in kompetencami v zdravstveni negi, dovolil nadaljevati z opravljanjem teh aktivnosti in kompetenc na delovnem mestu diplomirane medicinske sestre in za opravljanje teh aktivnosti in kompetenc pridobiti licenco. Do sedaj se je besedilo "teh aktivnosti in kompetenc" razlagala ozko, tako da je t. i. kompetenčna medicinska sestra lahko dobila licenco zgolj za opravljanje kompetenc na določenem strokovnem področju, kjer je opravljala svoje delo, ni se pa mogla zaposliti na drugem delovnem mestu, kjer doslej ni opravljala svojega dela. Navedeno razumevanje besedice "teh" v praksi se je izkazalo za pretirano ozko, saj zakon preteklo praktično delo izenačuje s pridobljeno formalno izobrazbo, če kompetenčna medicinska sestra izpolni še dodatne zakonske pogoje. Ker torej za razlikovanje med kompetenčnimi medicinskimi sestrami in diplomiranimi medicinskimi sestrami po izpolnitvi dodatnih zakonskih pogojev iz drugega in tretjega odstavka 38. člena ZZDej-K ni najti razumnega razloga, ki bi izhajal iz narave stvari, se pravni položaj kompetenčnih sester glede možnosti zaposlitve na vseh delovnih mestih izenačuje s pravnim položajem diplomiranih medicinskih sester, ki po končani diplomi lahko opravljajo delo na vseh strokovnih področjih. Predlagatelj ocenjuje, da se tudi na ta način ustrezno implementira Direktiva 2005/36/ES o priznavanju poklicnih kvalifikacij.

K 21. členu:

ZIPRS2021 v prvem odstavku 32. člena določa, da je, ne glede na določbe drugih zakonov in predpisov, plačilni rok neposrednih uporabnikov v breme proračuna predpisan 30. dan, kar ne omogoča plačila pred potekom 30. dne, razen izjem, ki so določene v drugem odstavku 32. člena, ki izjeme za testiranje na COVID-19 ne omogoča. V primeru, ko je uslužbenec v stiku z okuženim na delovnem mestu, je upravičen da ostane doma in prejema nadomestilo v višini 100 % plače, v primeru, da je prišlo do stika z okuženim izven dela, pa v višini 80 % plače. Če delodajalec plača uslužbencu testiranje, ki pokaže, da do okužbe ni prišlo (negativen rezultat), lahko uslužbenec pred potekom karantene oziroma samoizolacije, pride nazaj na delo. Ker se za samoplačniško testiranje zahteva plačilo takoj, delodajalec, ki je neposredni proračunski uporabnik, glede na prvi odstavek 32. člena ZIPRS2021 tega ne more tega izvesti, ker je določen plačilni rok 30. dan od izstavljenega računa. V takem primeru bi moral uslužbenec založiti stroške testiranja, kar pa ni upravičeno zahtevati, saj je testiranje v interesu delodajalca, ker omogoča vrnitev uslužbenca predčasno na delo. Na določenih delovnih mestih, kjer ni mogoče opravljati dela od doma (npr. izvajanje inšpekcijskega nadzora, uradni nadzor na klavnici, izdajanje certifikatov za izvozne pošiljke, pregled pošiljk na meji,...), je zaradi zagotavljanja nemotenega poslovanja in preprečitve nastajanja gospodarske škode, treba zagotoviti testiranje, ki lahko pred potekom karantene oziroma samoizolacije omogoči vrnitev uslužbenca nazaj na delo.

K 22. členu:

Za izvajanje interventnih ukrepov vezanih na zmanjšanje negativnih posledic pandemije koronavirusa je potrebno upravičencem do namenskih sredstev EU, namenskih sredstev finančnih mehanizmov in sredstev slovenske udeležbe omogočiti pred financiranje, namesto povračila že plačanih izdatkov, kar je sprejemljivo v običajnih gospodarskih razmerah. Na ta način bomo omogočili boljšo likvidnost upravičencev, saj bomo omogočili nemoteno izvedbo projektov in programov, ki so sofinancirani iz navedenih javnih sredstev. S predlagano rešitvijo omogočamo pred-financiranje tudi upravičencu, ki je javna agencija ali javni sklad. Ukrep predstavlja veliko razbremenitev za gospodarstvo v času pandemije ter manjše tveganje za neizvedbo projektov in programov. Z ukrepom bomo predvsem pospešili črpanje sredstev evropske kohezijske politike ter razbremenili pritisk na proračun zaradi prenosa ne realizacije, ki temelji na zamudah pri izvajanju projektov zaradi negativnih vplivov COVID-19 .

K 23. členu:

Namen predlagane zakonske določbe je vzpostavitev zakonske podlage za izvajanje prodaj zarubljenih premičnin kot tudi drugih predmetov, ki jih po zakonskem pooblastilu prodaja FURS, preko spletnih javnih dražb. Na ta način bo zagotovljen sodobnejši način izvajanja prodaj, večja dosegljivost kupcem (iz različnih krajev po državi kot tudi iz tujine), hkrati pa se z omenjenim načinom prodaje zmanjša možnost medsebojnega dogovarjanja potencialnih kupcev, ki sodelujejo na javni dražbi ter posledično poveča učinkovitost prodaj. Podrobnejši način in pogoji izvedbe spletne javne dražbe se določijo s podzakonskim aktom.

Navedeni način prodaje bi omogočil tudi večjo dosegljivost javnih dražb širokemu krogu potencialnih kupcev iz območja celotne države in tujine (v kolikor gre za premičnine manjših vrednosti se namreč potencialnim kupcem pogosto ne izplača udeležba na javni dražbi v bolj oddaljenem kraju, saj stroški udeležbe na javni dražbi dosegajo ali celo presegajo kupnino).

K 24. členu:

S spremembo pogojev glede nakupa zarubljenih premičnin pod ocenjeno vrednostjo se preprečuje možnost razprodaje dolžnikovega premoženja povezanim osebam (ne le družinskim članom, ampak tudi povezanim osebam pravnih subjektov).

Trenutno ZDavP-2 spodnjo mejo, pod katero ni mogoče kupiti zarubljenih premičnin, predpisuje le za dolžnika in njegovega družinskega člana. Brez omejitev pa na dražbi premičnine lahko kupi druga povezana oseba. Tako trenutno ni ovire, da zarubljeno premičnino po nižji ceni od ocenjene vrednosti kupi povezana oseba dolžnika (pravne osebe), na katero je dolžnik v izogib plačilu davkov prenesel dejavnost.

Na neustreznost ureditve oz. možnost zlorabe predpisov s strani dolžnikov in z njimi povezanih oseb v tem delu nas je opozorilo že Računsko sodišče RS v osnutku revizijskega poročila »Uspešnost izterjave davka od dobička pravnih oseb v letu 2013«. Pri tem je izhajalo iz konkretnega primera (na javni dražbi so bila prodana osnovna sredstva, kupec pa je bila družba, katere zakonita zastopnica in lastnica je v sorodstveni povezavi z družbenikom dolžnika.).

V teh primerih seveda niso izpolnjeni pogoji za uveljavljanje inštituta poročstva iz 148. člena ZDavP-2 (ker prodaje ne izvede sam dolžnik), zato je smiselno v tem členu v izogib zlorab, prepoved prodaje premoženja pod ocenjeno vrednostjo razširiti tudi na povezane osebe dolžnika.

Omejitev iz tretjega odstavka je preprečevala sodelovanje na javnih dražbah zaposlenim pri davčnem organu in njihovim bližnjim. V preteklosti je bila takšna omejitev upravičena oz. utemeljena, saj je izhajala iz tega, da so se prodaje objavljale (zgolj) na oglasni deski davčnega organa, s čimer je bila zaposlenim pri davčnem organu ter njihovim bližnjim omogočena prednost pri seznanitvi s prodajami davčnega organa v primerjavi z ostalimi potencialnimi kupci.

Glede na to, da se prodaje že dlje časa objavljajo na spletu, in sicer tako na enotni strani državne uprave (na spletnem portalu gov.si), ki je javno dostopna, hkrati pa tudi na komercialnih spletnih portalih za prodaje (na primer Bolha), takšna omejitev ni več utemeljena.

Z omenjeno spremembo se ureditev prodaj v postopkih davčne izvršbe tudi približuje ureditvi prodaj v sodni izvršbi (ZIZ ne vsebuje prepovedi sodelovanja kot kupcev pri prodajah vsem zaposlenim na sodiščih in njihovim družinskim članom ter sorodnikom).

Predlagano je, da se obveznost plačila varščine v ZDavP-2 omili na način, da se določi, da morajo ponudniki praviloma plačati varščino v višini 10% izklicne cene zarubljenih premičnin. Davčnemu organu oz. izterjevalcu se tako v tem členu podeli pooblastilo, da odloči, ali glede na naravo in vrednost posameznega predmeta od udeležencev javne dražbe zahteval plačilo varščine, ki ne sme biti višja od 10% izklicne cene.

Davčni organ plačila varščine ne bi zahteval le izjemoma, v primerih prodaje večjega števila premičnin nižje vrednosti, pri katerih bi bili stroški vplačila in vračila varščine nesorazmerni z vrednostjo premičnin, ki so predmet prodaje. Na ta način bi se v teh primerih povečal krog potencialnih ponudnikov, posledično pa tudi možnost uspešne prodaje na javni dražbi (kar je v interesu ponudnikov kot tudi dolžnika, ki je zainteresiran za čim hitrejšo prodajo s čim večjim izkupičkom).

Podlago za odločitev davčnega organa, da v oklicu ne zahteva plačila varščine, je potrebno določiti zaradi vse pogostejših primerov prodaje zarubljenega trgovskega blaga, ki se s ciljem čim večjega izkupička prodajajo po kosih na javni dražbi (npr. obleke, okrasni nakit, čevlji, rolke). V teh primerih se lahko zgodi, da vrednost posameznega artikla, ki se prodaja na dražbi, ne doseže niti 40 evrov, kolikor po veljavni ureditvi znaša minimalni znesek varščine. Zato varščina v teh primerih od sodelovanja na dražbi odvrne marsikaterega ponudnika, po drugi strani pa davčnemu organu povzroča dodatno delo in nepotrebne stroške. Podobna situacija je tudi v primeru prodaje najdenih predmetov. Tudi v teh primerih pravila o varščini niso prilagojene značilnostim predmetov, ki so predmet prodaje in potencialnim ponudnikom (gre za stvari nižje vrednosti, za katere so praviloma zainteresirani kupci z manj ugodnim socialno-ekonomskim položajem).

Ob tem velja opozoriti na primerljivo ureditev v ZIZ, kjer je izvršitelj v postopku sodne izvršbe pooblaščen, da se v vsakem primeru posebej pred javno dražbo odloči, ali bo glede na naravo in vrednost posameznega predmeta od udeležencev javne dražbe zahteval plačilo varščine, ki pa ne sme biti višja od 10% izklicne cene predmeta (91. člen Pravilnika o opravljanju službe izvršitelja).

Predlaga se tudi črtanje alternativne možnosti, da se namesto plačila varščine lahko zagotovi ustrezen instrument zavarovanja. Omenjena možnost se namreč za plačilo varščine v praksi ne uporablja. Glede na navedeno je potrebno ustrezno popraviti tudi besedilo četrtega odstavka 199. člena ZDavP-2.

K 25. členu:

Zaradi dlje časa trajajočih oziroma ponavljajočih se ukrepov za zajezitev širjenja epidemije SARS-COV-2 so se avdiovizualni, književni in glasbeni ustvarjalci znašli v situaciji, ko ne morejo opravljati svojega poklica. Ker takšno stanje traja že več kot pol leta, so se znašli v težkih socialnih razmerah in tudi hudih osebnih stiskah. Glede na to, da kolektivne organizacije razpolagajo z nadomestili, zbranimi iz naslova uporabe avtorskih in drugih varovanih del v letu 2020, so svojim članom pripravljene in zmožne izplačati denarno izredno pomoč za omilitev posledic in premostitev krize, ki jo je epidemija povzročila.

Ker v veljavnem ZKUASP pravne podlage za izplačilo izredne denarne pomoči v znesku do 25% v preteklem letu zbranih avtorskih honorarjev ni in slednji v svojem 33. členu omogoča le izplačilo sredstev iz namenskih skladov kolektivne organizacije, kar pa je zaradi trenutnih razmer neizvedljivo, je predlagana dopolnitev ZKUASP na način, kot izhaja iz predloga dopolnitve zakona.

Predlagana zakonska dopolnitev na državni proračun nima nobenega vpliva, ker bodo sredstva za izplačilo izredne pomoči svojim članom zagotovile kolektivne organizacije same in sicer iz naslova nadomestil, zbranih v letu 2020.

Gre za predlog, ki je po svoji naravi začasen, saj ureja odziv kolektivnih organizacij na krizne razmere, nastale na področju umetniškega ustvarjanja. S predlogom tečasne rešitve se skuša v najmanjši možni meri posegati v obstoječo sistemsko ureditev.

K 26. členu:

Sodnik porotnik okrožnega sodišča pred nastopom dolžnosti izreče prisego pred predsednikom višjega sodišča za sodno okrožje, ki sodi v območja višjega sodišča. Iz dikcije veljavne določbe 48. člena ZS, da sodnik porotnik izreče prisego pred nastopom funkcije sledi, da je izrek prisege pogoj, da izvoljeni sodnik porotnik lahko začne opravljati funkcijo. Prisega ima konstitutivni pomen, kar ima za posledico, da sodnik porotnik ne more začeti opravljati svoje funkcije brez predhodno podane prisege. V tem smislu je procesna predpostavka za nastop funkcije. Na čas (trenutek) izreka prisege se veže začetek opravljanja mandata in tek petletne mandatne dobe.

S predlagano dopolnitvijo 48. člena ZS se za primere nastopa izrednega dogodka (naravne in druge hujše nesreče, epidemije ali drugi podobni izredni dogodki) iz 83.a člena ZS, ko je izvedba prisege otežena ali onemogočena, določa možnost, da pred nastopom dolžnosti sodnik porotnik namesto izreka prisege pred predsednikom višjega sodišča, prisego poda pisno. Šteje se, da ta oseba nastopi dolžnost sodnika porotnika s trenutkom, ko sodišče prejme njegovo podpisano prisego, kar ugotovi predsednik višjega sodišča, ki ga je imenoval.

K 27. členu:

V Zakonu o nevladnih organizacijah predlagamo spremembo drugega odstavka 28. člena, in sicer tako, da so viri financiranja sklada za razvoj nevladnih organizacij sredstva, ki jih nevladnim organizacijam nameni Republika Slovenija v vsakoletnem proračunu ali donatorji.

S spremembo se ohranja osnovni namen spodbujanja razvoja nevladnih organizacij in menimo, da je predlagana sprememba ustrezna. Odpravljajo se administrativne ovire na področju virov financiranja sklada oziroma poenostavlja se sam postopek. Kot izhaja iz predlagane določbe drugega odstavka 28. člena Zakona o nevladnih organizacijah bodo sredstva za spodbujanje razvoja nevladnih organizacij, za njihovo delovanje, zagotovljena v skladu. Potrebno je zagotoviti preglednost financiranja nevladnih organizacij, kar bo s predlagano spremembo, tudi zagotovljeno.

Glede na predlagano spremembo drugega odstavka 28. člena se črta tretji odstavek, ki določa: Sredstva iz prve alineje prejšnjega odstavka se prenesejo na sklad za razvoj nevladnih organizacij ob začetku leta, upoštevajoč vse odločbe o odmeri dohodnine, ki so postale dokončne v preteklem letu.

K 28. členu:

OECD izpostavlja dva glavna dejavnika, ki delodajalce odvrčata od zaposlovanja starejših delavcev in želje, da jih obdržijo v delovnem razmerju. Prvi dejavnik je višji strošek za zaposlenega starejšega delavca v primerjavi z zaposlenim mlajšim delavcem. V povprečju držav OECD deset dodatnih let zaposlitve pri delodajalcu tako poveča delavčevo plačo za skoraj 6%. Drugi dejavnik so instituti, ki delodajalcem prepovedujejo odpuščanje starejših delavcev. V državah OECD so se ureditve posebnega pravnega varstva pred odpuščanjem starejših delavcev izkazale za kontraproduktivne. Analize so pokazale, da se delodajalci morebitnim kaznim izogibajo z različnimi predčasnimi upokojitvenimi dogovori. Zato je danes zelo malo držav OECD, ki imajo uzakonjene ukrepe, ki izrecno ščitijo starejše

delavce pred odpuščanjem, vendar pa je v mnogih primerih odpuščanje starejših delavcev lahko administrativno bolj zapleteno (npr. ker se odpovedni roki povečujejo z delovno dobo) ali pa ustvarjajo znatne dodatne stroške za delodajalce z zahtevo po višji odpravnini.

Slovenija je primerjalnopravno ena izmed redkih držav, ki delodajalcu prepoveduje odpovedati pogodbo o zaposlitvi iz poslovnega razloga delavcu, ki je dopolnil starost 58 let ali delavcu, ki mu do izpolnitve pogojev za starostno upokožitev manjka do pet let pokojninske dobe, brez delavčevega pisnega soglasja, dokler delavec ne izpolni pogojev za pridobitev pravice do starostne pokojnine (114. člen ZDR-1). Čeprav je namen opisanega ukrepa v varstvu starejših delavcev, niso bile opravljene nobene nacionalne empirične analize, ki bi dokazale učinkovitost ukrepa v praksi. Mednarodne analize OECD po drugi strani kažejo, da je dejanski učinek lahko celo obraten od zelenega, saj delodajalci delavce odpustijo pred nastopom varovanega obdobja, nezmožnost odpustiti zavarovanega delavca pa jih odvrča, da bi na novo zaposlovali delavce iz varovanega starostnega obdobja.

Navedene ugotovitve podpirajo statistični podatki Eurostata, ki kažejo, da je bil v letu 2019 v Sloveniji delež zaposlenosti starejših delavcev, ki še ne uživajo posebnega varstva pred odpovedjo delovnega razmerja, relativno gledano bistveno višji od deleža zaposlenosti starejših delavcev, ko ti začnejo uživati posebno varstvo pred odpovedjo. Zaposlenost starejših delavcev med 55 in 59 letom je namreč malo pod EU povprečjem (Slovenija 71,2 %, EU 72,8 %), medtem ko zaposlenost starejših delavcev med 60 in 64 letom pade na predzadnje mesto (Slovenija 23,7 %, EU 46,0 %), ko starejši delavci dosežejo splošno upokožitveno starost 65 let pa se zaposlenost dvigne na predpredzadnje mesto (Slovenija 6,2 %, EU 14,3 %).

Ankete iz Eurostata tudi kažejo, da so delavci v Sloveniji na predzadnjem mestu glede odgovora, do katerega leta želijo delati (Slovenija do 57,4 leta, EU do 60,2 leta). K zmanjšani delovni vnemi bi lahko med drugim prispevalo tudi delavčevo zavedanje, da mu delodajalec zadnjih pet let pred izpolnitvijo pogojev za upokožitev ne more odpovedati pogodbe o zaposlitvi, čeprav nima več potrebe po njegovem delu.

Glede na navedeno lahko ugotovimo, da je delovnopravno pogodbeno razmerje med starejšim delavcem in delodajalcem urejeno bistveno bolj v korist delavca in da delodajalec prevzema določena tveganja, ki so povezana z zagotavljanjem socialne varnosti starejših delavcev. Ko starejši delavec izpolni pogoje za pridobitev pravice do starostne pokojnine, breme zagotavljanja socialne varnosti iz delodajalca preide na pokojninski sistem. Kljub temu pa veljavna delovnopravna ureditev še ni uzakonila mehanizmov, ki bi po delavčevi izpolnitvi pogojev za upokožitev ponovno uravnotežili delodajalčev pravni položaj.

Namen predlaganega ukrepa je zato delodajalcu po koncu varovanega obdobja olajšati postopek same izvedbe redne odpovedi pogodbe o zaposlitvi, če se v obdobju, ko ima delavec že zagotovljeno socialno varnost v obliki starostne pokojnine, odloči, da delavca ne potrebuje več. Predlagani ukrep zmanjšuje administrativno breme za delodajalca, tako da odpravlja potrebo po obrazlaganju razlogov za redno odpoved pogodbe o zaposlitvi. Odprava daljših administrativnih postopkov bo spodbudila mednarodno konkurenčnost delodajalcev in njihovo prilagodljivost novim razmeram, povezanih tudi z epidemijo COVID-19. V primerjavi z drugimi državami je Slovenija namreč na repu držav po fleksibilnosti trga dela. Strukturne pomanjkljivosti na trgu dela pa so se z ukrepi, namenjenimi preprečevanju širjenja virusa COVID-19 zgolj dodatno zaostrole. V obdobju prvih desetih mesecev 2020 se je pri Zavodu RS za zaposlovanje (v nadaljevanju: ZRSZ) na novo prijavilo 36,7 odstotka več brezposelnih kot v enakem obdobju leta 2019. Do vključno 10. novembra 2020 je ZRSZ prejel vloge za delno subvencioniranje polnega delovnega časa za 59.827 zaposlenih, od začetka epidemije do novembra je bilo za več kot 250.000 oseb uveljavljeno povračilo nadomestila za čas čakanja na delo. Močna intervencija države na trgu dela zakriva ogromen vpliv, ki bi ga imela kriza COVID-19 na izrazitejše povečanje števila brezposelnih. Ne glede na te ukrepe se je brezposelnost močno povečala, zlasti med mladimi. Stopnja brezposelnosti v bodoče bo odvisna od trajanja epidemije in gospodarske situacije v Sloveniji in širše. Jasna slika se bo izoblikovala po koncu interventnih ukrepov, se pa pričakuje dodatno povečanje brezposelnosti v letu 2021. Urad za makroekonomske analize in razvoj v jesenski napovedi 2020 napoveduje, da naj bi se razmere na trgu dela do konca leta 2022 postopno izboljšale, kljub temu pa opozarja, da negotovost, povezana z epidemiološkimi razmerami, ostaja visoka, saj bi morebitno širjenje virusa lahko privedlo do globljega padca BDP ter predvsem počasnejšega in dolgotrajnejšega okrevanja.

Ukrep ne posega v pravni položaj zaposlenih starejših delavcev, saj se jim delovnopравни položaj ob izpolnitvi pogojev za pridobitev pravice do starostne pokojnine ne spreminja. Večje tveganje za izgubo delavčeve zaposlitve je namreč le navidezno, saj bo delavec prav zaradi večje fleksibilnosti pri odpovedi delovnega razmerja bolj zaposljiv pri drugih delodajalcih, tudi če se prvotni delodajalec odloči, da delovno razmerje z njim prekine.

K 29. členu:

Dodatno kot pri prejšnjem členu se v javnem sektorju s predlaganim ukrepom namerava dolgoročno zmanjšati število zaposlenih javnih uslužbenecv in s tem znižati sredstva za maso plač ter vzpostaviti uravnoteženo starostno strukturo v javnem sektorju. V povprečju se v Sloveniji plača javnega uslužbenca od njegovega vstopa v javni sektor do njegove upokojitve poveča za približno 40%. Na ta način bodo delodajalci lažje zagotavljali bolj kakovostno opravljanje dela, lažje načrtovali upokojitve in lažje zagotovili napredovanje uradnikov, zlasti najmlajših med njimi. Predlagani ukrep tudi delodajalcem v javnem sektorju olajšuje izvedbo postopka redne odpovedi pogodbe o zaposlitvi delavcem, ki izpolnjujejo pogoje za pridobitev pravice do starostne pokojnine, saj od njih ne zahteva navajanja in utemeljevanja razlogov za odpoved pogodbe o zaposlitvi. V praksi se namreč kaže, da je prav dolžnost ustreznega utemeljevanja razlogov za odpoved pogodbe o zaposlitvi, ki se nemalokrat lahko nadaljuje tudi v delovnih sporih, eden izmed glavnih vzrokov za rigidnost internega trga dela v javnem sektorju. Drug pomemben razlog za rigidnost internega trga dela v javnem sektorju je zasledovanje načelne nespremenljivosti skupnega kadrovskega načrta v javnem sektorju, zaradi katerega se novega delavca ne more zaposliti, ne da se prej to delovno mesto izprazni.

Ustavno sodišče je že sprejelo stališče, da sta položaja delodajalcev v javnem sektorju in delodajalcev v zasebnem sektorju različna, saj se plače v javnem sektorju, drugače kot v zasebnem sektorju, zagotavljajo iz javnih sredstev (glej odločbo št. U-I-244/08 z dne 21. 1. 2010). Iz ustaljene ustavnosodne presoje izhaja, da splošno načelo enakosti pred zakonom iz drugega odstavka 14. člena Ustave zavezuje zakonodajalca, da bistveno enake položaje ureja enako, v bistvenem različne pa različno. Kadar zakonodajalec različne položaje obravnava enako, mora imeti za to razumen in stvaren razlog, ki izhaja iz narave stvari (glej odločbo št. U-I-150/15 z dne 10. 11. 2016). Utemeljen razlog za enako urejanje delodajalcev v javnem in v zasebnem sektorju, ki izhaja iz predmeta urejanja predlaganega ukrepa, je uravnoteženje pravnega položaja delodajalcev po koncu varovanega obdobja starejših delavcev, ki je urejeno v sistemskem ZDR-1. Zato se predlagani ukrep nanaša tudi za javne uslužbence, ki so urejeni v ZJU. Ker pa vsebuje ZJU določbo, ki v primeru razlogov za redno odpoved delodajalca iz poslovnih razlogov izrecno izključuje uporabo določb ZDR-1, je treba smiselno enako določbo vključiti tudi v nov 156.a člen ZJU.

Sodna praksa SEU in ustavnosodna presoja Ustavnega sodišča zakonodajalcem na področju zaposlovalne in gospodarske politike priznavata široko diskrecijsko pravico pri odločitvah, kateremu od več ciljev teh politik bodo sledile in katere ukrepe bodo sprejemale za njihovo uresničevanje. Izmed več mogočih ukrepov, ki se jih poslužujejo države članice OECD oziroma EU se je predlagatelj odločil že pojasnjene zasledovane cilje doseči na način, ki olajšuje položaj delodajalcem, ne da bi hkrati posegal v pravni položaj delavcev. Predlagani ukrep je namreč milejši od ukrepov avtomatskega prenehanja pogodbe o zaposlitvi po samem zakonu, ki jih je Ustavno sodišče presojalo že večkrat. V odločbi št. U-I-146/12 z dne 14. 11. 2013 je presojalo ureditev iz Zakona za uravnoteženje javnih financ za javni sektor, v odločbi št. U-I-49/98 z dne 25. 11. 1999 je presojalo ureditev iz ZDR za zasebni in javni sektor, v sklepu št. U-I-329/04 z dne 12. 5. 2005 pa ureditev iz Zakona o obrambi za obrambno področje v okviru javnega sektorja. Prav tako je ukrep bolj fleksibilen za delodajalca, saj bo lahko pravico do redne odpovedi pogodbe o zaposlitvi brez obrazložitve izkoristil kadarkoli v obdobju, ko bo delavec izpolnjeval pogoje za upokojitev, in ne zgolj v trenutku izpolnitve upokojitvenih pogojev, kot je to predvideno pri avtomatskem prenehanju pogodbe o zaposlitvi po samem zakonu.

Ustavno sodišče je v odločbi št. U-I-227/06 z dne 16. 11. 2006 že presojalo tudi ureditev, ki je izpolnitev določene starosti oziroma določenega števila let pokojninske dobe štelo za razlog, na podlagi katerega je delodajalec lahko delavcu redno prenehanje delovnega razmerja. Ugotovilo je, da je bila ureditev v neskladju z 2. členom Ustave zaradi nejasnosti določbe, ki je dodaten upokojitveni razlog vezalo na izpolnitev polne pokojninske dobe za upokojitev, ki je takrat veljavni ZPIZ-1 ni omejeval, zato ni bilo mogoče ugotoviti, kdaj naj bi jo posameznik izpolnil oziroma od katerega trenutka dalje naj bi predstojnik javnemu uslužbencu lahko na ta način odpovedal pogodbo o zaposlitvi. Glede na to je pri predlaganem ukrepu predlagatelj trenutek, od katerega dalje lahko delodajalec redno odpove pogodbo o zaposlitvi brez obrazložitve, vezal na trenutek izpolnitve pogojev za pridobitev pravice do starostne pokojnine po

določbah zakona, ki ureja pokojninsko in invalidsko zavarovanje, ki se ujema s trenutkom, ko starejši delavec ni več varovan pred odpovedjo iz poslovnega razloga.

K 30. členu:

Ukrep se predlaga z namenom omilitve in odprave posledic epidemije COVID-19, ki je posledično prinesla omejitve v izvajanju verske dejavnosti.

Z Zakonom o uravnoteženju javnih financ se je z dnem 31. 5. 2012 trajno poseglo v višino izplačevanja prispevkov za socialno varnost za verske uslužbence registriranih cerkva in drugih verskih skupnosti s strani države, in sicer se je financiranje iz državnega proračuna znižalo iz 60 odstotkov na 48 odstotkov povprečne plače za predzadnji mesec pred mesecem, v katerem se določa zavarovalna osnova: za obvezno pokojninsko in invalidsko zavarovanje (prispevek zavarovanca) ter za obvezno zdravstveno zavarovanje (prispevek zavarovanca).

S PKP6 se je začasno od 1. 10. 2020 izenačila višina izplačila prispevkov za socialno varnost iz državnega proračuna verskim uslužbencem registriranih cerkva ali drugih verskih skupnosti z višino izplačila prispevkov za socialno varnost iz državnega proračuna samozaposlenim v kulturi (tj. na 401,98 eurov).

Ustavno sodišče je že večkrat pritrdilo stališču, da so verske skupnosti splošno koristne organizacije. Prav tako je Ustavno sodišče že večkrat potrdilo, da je financiranje verskih skupnosti s strani države skladno z ustavnim načelom socialne države. Tudi zakonodajalec je prepoznal, da so cerkve in druge verske skupnosti, ki se zavzemajo za duhovnost in človekovo dostojanstvo v zasebnem in javnem življenju, si prizadevajo za osmišljanje bivanja na področju verskega življenja in imajo hkrati tudi s svojim delovanjem pomembno vlogo v javnem življenju z razvijanjem svojih kulturnih, vzgojnih, izobraževalnih, solidarnostnih, karitativnih in drugih dejavnosti s področja socialne države, s katerimi bogatijo nacionalno identiteto in s tem opravljajo pomembno družbeno nalogo, splošno koristne organizacije (5. člen ZVS). Prav tako je že iz veljavne zakonske ureditve v ZVS razvidno, da je zakonodajalec, glede na to, da so cerkve in druge verske skupnosti splošno koristne organizacije, prepoznal javno korist za javno financiranje prispevkov za socialno varnost verskim uslužbencem, kot to sicer velja tudi za samozaposlene v kulturi. Verski uslužbenci z izvajanjem splošno koristnih dejavnosti pomembno prispevajo k razvoju družbenih odnosov in narodne identitete kot velja tudi za samozaposlene v kulturi. S tem predlogom zakona se predlaga trajna izenačitev višine izplačila prispevkov za socialno varnost iz državnega proračuna verskim uslužbencem registriranih cerkva ali drugih verskih skupnosti z višino izplačila prispevkov za socialno varnost iz državnega proračuna samozaposlenim v kulturi, s čimer se glede na vse navedeno zadosti ustavnemu načelu enakosti.

K 31. členu:

S predlaganim členom se določi, da tudi za izpolnitev obveznosti iz kreditnih pogodb, glede katerih je bil odobren odlog plačila obveznosti na podlagi tega zakona, velja poroštvo Republike, kot to velja za odloge, odobrene na podlagi ZIUOPOK in ZIUOPDVE.

Z drugim odstavkom se določi, da v primeru kreditne pogodbe, ki je bila sklenjena na podlagi ZDLGPE, in je banka kreditojemalcu odobrila odlog plačila obveznosti iz te pogodbe, velja poroštvo Republike Slovenije, izdano po ZDLGPE.

K 32. členu:

izvajalec občinske gospodarske javne službe zbiranja komunalnih odpadkov oziroma izvajalec občinske gospodarske javne službe obdelave komunalnih odpadkov (v nadaljnjem besedilu: izvajalec javne službe) odda odpadno embalažo, pod pogoji iz 100.a člena ZIUZEOP, izvajalcu obdelave odpadkov iz predpisa, ki ureja odpadke (v nadaljnjem besedilu: izvajalec obdelave). Na podlagi prvega odstavka 100.a člena ZIUZEOP, izvajalec javne službe izbere izvajalca obdelave v skladu z zakonom, ki ureja javno naročanje. Ker so se nekateri postopki javnega naročanja začeli proti koncu leta 2020, je pričakovati, da ti postopki ne bodo zaključeni do 31. decembra 2020, ko bodo na podlagi 2. člena ZIUOPE prenehali veljati ukrepi iz 100.a člena ZIUZEOP. Zato se s tem predlogom dopolnitve omogoča, da se ukrep iz 100.a člena ZIUZEOP uporablja tudi za izvedbo postopkov javnega naročanja, ki so se začeli pa ne končali do 31. decembra 2020.

Družbe za ravnanje z odpadno embalažo so pri nekaterih izvajalcih javne službe dodatno zmanjšale količino prevzete odpadne embalaže, v primerjavi z obdobjem, ko so izvajalci javne službe najavili količine odpadne embalaže, katera je predmet interventnih ukrepov iz 100.a člena ZIUZEOP. Izvajalci javne službe pa bodo prevzemali odpadno embalažo do konca leta 2020. To odpadno embalažo v praksi ni mogoče prevzeti na vseh lokacijah izvajalcev javnih služb do 31. decembra 2020, zato se s tem predlogom dopolnitve omogoča, da izvajalec obdelave odpadkov iz 100.a člena ZIUZEOP, katerega je

izvajalec javne službe do 31. decembra 2020 izbral v postopku javnega naročila, prevzame to odpadno embalažo od izvajalca javne službe tudi po 31. decembru 2020, seveda v primeru, da je bila ta embalaža predmet zgoraj omenjenega javnega naročila.

K 33. členu:

Z odstopom se omogoči vlaganje vlog za subvencioniranje skrajšanja polnega delovnega časa tudi v letu 2021, pod pogojem, da bo ukrep s sklepom vlade podaljšan v leto 2021.

K 34. členu:

Z odstopom od 16. člena ZIUOOPE se omogoči pohitritev postopka. ZRSZ za odobritev ne bo preverjal evidenc FURS o oddanih REK obrazcih, temveč bo za ugoditev vlogi zadostovala delodajalčeva izjava, da je delavcem plačal plačo oz. nadomestilo plače. Za izjavo delodajalec kazensko in materialno odgovarja.

K 35. členu:

Uvede se obveznost vračila subvencije ob podaji lažne izjave o plačilu plače oz. nadomestila plače.

K 36. členu:

S predlogom se dodatno pojasnjuje podlaga za napotitev v karanteno na domu, in sicer je to objavljena ocena NIJZ o epidemiološki situaciji v državi. Predlog nima finančnih posledic.

K 37. členu:

Določi se tudi izjema pri napotovanju v karanteno na domu, ko to zaradi epidemiološke situacije ni več možno s strani epidemiologa in osebo o visoko-tveganem stiku obvesti okužena oseba ali je obveščena prek mobilne aplikacije #OstaniZdrav. Na novo se uredi način pridobitve potrdila za uveljavljanje nadomestila za čas karantene na domu zaradi visoko-tveganega stika z okuženo osebo. Ustrezno se spremenijo oziroma dopolnijo tudi določbe v tem in prejšnjem členu, ki se nanašajo na evidence. Predlog nima finančnih posledic.

K 38. členu:

S popravkom enotno usklajujemo vse roke, ki se nanašajo na postopke izplačil ZZZS izvajalcem in s izplačil iz državnega proračuna ZZZS. Izplačilo naslednji dan od prejema zahtevka je tudi tehnično skoraj nemogoče izvesti upošteva potrebnih postopke, ki se nanašajo na izplačila iz proračuna Republike Slovenije. Člen nima dodatnih finančnih posledic.

K 39. členu:

Z dopolnitvijo prvega odstavka se določa, da je razporeditev mogoča od katerega koli izvajalca socialno varstvene storitve institucionalno varstvo ali izvajalca zdravstvene dejavnosti (op.: vključno z zasebnimi izvajalci) ter izvajalca krizne namestitve k izvajalcem v javni mreži ter izvajalcem krizne namestitve. Sekundarni delodajalec je torej lahko zgolj izvajalec socialno varstvene storitve institucionalno varstvo v mreži javne službe na področju socialnega varstva ali izvajalec zdravstvene dejavnosti v mreži javne zdravstvene službe oziroma izvajalec krizne namestitve iz tretjega odstavka 49. člena Zakona o socialnem varstvu.

S predlogom se dopolnjuje tudi deveti odstavek, in sicer da se zaposlenemu višja plača določi s sklepom o začasni razporeditvi k drugemu izvajalcu.

K 40. členu:

Ne glede na določbo 56. člena ZZUOOP se širi obseg upravičencev, ki so upravičeni do dodatka v višini 30 odstotkov urne postavke osnovne plače zaposlenega, za neposredno delo s pacienti oziroma uporabniki, obolelimi za COVID-19.

K 41. členu:

Predlog dopolnitev 57. in 59. člena ZZUOOP poenoti ureditev nadomestila plače zaradi karantene in višje sile z nadomestilom plače zaradi začasnega čakanja na delo, ki znaša 80 odstotkov nadomestila plače in je omejeno z višino najvišjega zneska denarnega nadomestila za primer brezposelnosti, določenega v zakonu, ki ureja trg dela. V 80 odstotkov nadomestila plače, ki ga krije Republika Slovenija, je vključeno nadomestilo plače in prispevki za vsa socialna zavarovanja (bruto I).

Z ZIUOPDVE je bila določba spremenjena tako, da je višina delnega povračila izplačanega nadomestila plače s strani Republike Slovenije omejena z višino povprečne mesečne plače v Republiki Sloveniji, ki

ne sme presegati 80 odstotkov vrednosti izplačanega nadomestila plače. Hkrati se z ZIUOPDVE določa možnost 100 odstotnega izplačila nadomestila plače, v kolikor je to v skladu s točko 3.1 Sporočila Komisije Začasni okvir za ukrepe državnih pomoči v podpro gospodarstvu ob izbruhu COVID-19 (UL C št. 91 I z dne 20. 3. 2020, str. 1, sprememba UL C št. 112 I z dne 4. 4. 2020 str. 1, sprememba UL C št. 164 z dne 13. 5. 2020, str. 3, sprememba UL V 2018 z dne 2. 7. 2020, str. 3 in sprememba UL C št. 340 I z dne 13. 10. 2020, str. 1. (v nadaljnjem besedilu tega člena: Sporočilo Komisije Začasni okvir za ukrepe državnih pomoči).

K 42. členu:

Predlog dopolnitev 57. in 59. člena ZZUOOP poenoti ureditev nadomestila plače zaradi karantene in višje sile z nadomestilom plače zaradi začasnega čakanja na delo, ki znaša 80 odstotkov nadomestila plače in je omejeno z višino najvišjega zneska denarnega nadomestila za primer brezposelnosti, določenega v zakonu, ki ureja trg dela. V 80 odstotkov nadomestila plače, ki ga krije Republika Slovenija, je vključeno nadomestilo plače in prispevki za vsa socialna zavarovanja (bruto I).

Z ZIUOPDVE je bila določba spremenjena tako, da je višina delnega povračila izplačanega nadomestila plače s strani Republike Slovenije omejena z višino povprečne mesečne plače v Republiki Sloveniji, ki ne sme presegati 80 odstotkov vrednosti izplačanega nadomestila plače. Hkrati se z ZIUOPDVE določa možnost 100 odstotnega izplačila nadomestila plače, v kolikor je to v skladu s točko 3.1 Sporočila Komisije Začasni okvir za ukrepe državnih pomoči v podpro gospodarstvu ob izbruhu COVID-19 (UL C št. 91 I z dne 20. 3. 2020, str. 1, sprememba UL C št. 112 I z dne 4. 4. 2020 str. 1, sprememba UL C št. 164 z dne 13. 5. 2020, str. 3, sprememba UL V 2018 z dne 2. 7. 2020, str. 3 in sprememba UL C št. 340 I z dne 13. 10. 2020, str. 1. (v nadaljnjem besedilu tega člena: Sporočilo Komisije Začasni okvir za ukrepe državnih pomoči).

K 43. členu:

Zaradi olajšanja in pohitritve postopka uveljavljanja povračila nadomestila plače za čas čakanja na delo, se odstopa od določbe drugega odstavka 74. člena ZZUOOP, na podlagi katere mora delodajalec izkazati, da ima plačane vse dajatve v skladu z zakonom, ki ureja finančno upravo, kar se trenutno lahko dokaže s potrdilom FURS, pri čemer pa evidence FURS na dan vložitve vloge delodajalca zaradi kasnejših posodobitev ne izražajo pravega stanja, delodajalcem pa se vloga zato zavrne. Zaradi olajšanja in pohitritve postopka, se odstopa od zahtev drugega odstavka 74. člena ZZUOOP in za dokaz, da ima delodajalec poravnane davčne obveznosti ter da je zaposlenim poravnal vsa nadomestila plač, zadostuje izjava delodajalca, ki jo priloži vlogi za uveljavitev pravice, vloženi na Zavod Republike Slovenije za zaposlovanje in za katero kazensko in materialno odgovarja.

K 44. členu:

Ne glede na 76. člen ZZUOOP se določi še obveznost vračila prejetih sredstev iz naslova povračila nadomestil za čas čakanja na delo v celoti za vse delavce, in sicer v primeru, da delodajalec vlogi za uveljavitev povračila nadomestila plače za čas čakanja na delo doma, predloži lažno izjavo, da ima plačane vse zapadle obveznosti iz naslova obveznih dajatev in drugih denarnih nedavčnih obveznosti v skladu z zakonom, ki ureja finančno upravo ter v primeru, da je podal lažno izjavo, da je zaposlenim na dan vložitve vloge poravnal nadomestila plače. Obveznost vračila sredstev se nanaša na povračilo nadomestila plače za vse zaposlene, za katere jih je delodajalec uveljavljal.

K 45. členu:

Občasni prevozi so zaradi posledic COVID-19 popolnoma zastali, saj izvajalci opravijo le pet do sedem odstotkov voženj, ki jih običajno izvedejo v enakem obdobju. Ker se še ne pričakuje oživiljanje te dejavnosti (morda le v manjši meri in postopoma), se veljavnost ukrepov podaljšuje do marca 2021. Po Zakonu o začasnih ukrepih za omilitev in odpravo posledic COVID-19 (Uradni list RS, št. 152/20; v nadaljnjem besedilu ZZUOOP), so že upravičeni do pomoči za čas, ko niso vozili (16.3.2020 – 11.5.2020) oz. je bila njihova dejavnost bistveno zmanjšana (oktober – december 2020). S tem zakonom pa pomoč tej dejavnosti podaljšujemo še za tri mesece, in sicer od januarja do marca 2021, saj ni pričakovati, da bi turistična dejavnost (za kar je opravljenih največ občnih prevozov) v prvih treh mesecih 2021 bistveno zaživela. Vrednost pomoči za prve tri mesece leta 2021 znaša za januar 699.300,00 EUR, za februar 699.300,00 EUR in za marec 839.160,00 EUR, skupaj 2.237.760,00 EUR.

K 46. členu:

Po podatkih Statističnega urada Republike Slovenije je bilo v mestnem linijskem prevozu v Republiki Sloveniji prepeljanih 58,6 milijona potnikov, kar je največ med vsemi vrstami javnega prevoza potnikov (vir: SURS <https://pxweb.stat.si/SiStatData/pxweb/sl/Data/-/2221101S.px/table/tableViewLayout2/>). Po začasni ustavitvi javnega prevoza potnikov v Republiki Sloveniji od 16. marca do 11. maja 2020, se je število potnikov bistveno zmanjšalo in se mesečno beleži kar do 50 odstotkov manj potnikov in posledično tudi manj prihodkov iz prodaje vozovnic. Izpadi prihodkov iz prodaje vozovnic že ogrožajo izvajanje prevozov v mestnem prometu in velike težave izvajalcev mestnega prevoza potnikov. Zmanjševanje števila potnikov ogroža načrtovane spremembe potovalnih navad v Sloveniji in izvajanje ukrepov za trajnostno mobilnost. Delno kritje izpada prihodkov zagotavlja, da se bo izvajanje javnega linijskega prevoza potnikov v mestnem prometu izvajalo nemoteno in se ohrani celoten vozni park in osebje prevoznikov, da se bodo prevozi lahko izvajali tudi v prvem polletju 2021, ko se pričakuje postopno izboljšanje pogojev za izvajanje prevozov v mestnem prometu. Do nadomestil so v skladu s predlagano spremembo upravičeni izvajalci mestnega prevoza v vseh mestih, kjer je mestni prevoz zagotovljen. Najvišji mesečni izpad prihodkov je ocenjen na 644.000 evrov, če se izvaja mestni prevoz in je večina drugih dejavnosti ustavljena. Izpad prihodkov je odvisen od izvajanja drugih dejavnosti in izvajanja pouka v šolah in visokošolskih zavodih in se bo ugotavljal za vsak mesec posebej.

K 47. členu:

Besedilo drugega odstavka 123. člena daje ministru, pristojnemu za promet pooblastilo za določitev števila in vrste zaščitne opreme (maske, zaščitni vizirji za voznike in osebje izvajalcev prevozov ter razkužila za potnike in čistila ter razkužila za vozila z vso dodatno opremo za izvajanje ukrepov), ne določa pa postopka za izračun stroškov in načina izplačila. Zaradi specifičnosti posameznih vrst prevoza, ki se v posameznem dnevu izvajajo z različno intenzivnostjo, se je pokazalo, da je najustreznejši preračun stroškov za zaščitno opremo na prevožene kilometre. To zagotavlja, da voznik na daljši registrirani liniji, kjer vozi tri do štiri ure menja zaščitno opremo v skladu s priporočili NIJZ in da na krajših linijah, ki so dolge 10 do 20 km isto opremo uporabi za več voženj.

K 48. členu:

S predlagano določbo se omogoča izvajalcem socialnovarstvenih storitev, da se lahko sredstva, ki so bila namenjena po Zakonu o interventnih ukrepih za pripravo na drugi val COVID-19 (Uradni list RS, št. 98/20 in 152/20 – ZZUOOP) namenijo tudi za financiranje začasnega in občasnega dela dijakov in študentov, ki opravljajo zdravstveno nego in zdravstveno rehabilitacijo. Izvajalci se namreč soočajo s pomanjkanjem kadra, ki izvaja zdravstveno nego in zdravstveno rehabilitacijo, zato so pomoč ponudili dijaki in študentje.

K 49. členu:

Predlagamo, da ponudniku storitev, ki vložijo prijavo za občasno oziroma začasno opravljanje zdravstvenih storitev v Republiki Sloveniji ni potrebno predložiti dokazila o znanju slovenskega jezika na ravni B2 oziroma za zdravstvene delavce, ki opravljajo svoje delo v neposrednem stiku z bolnikom na ravni C1 Skupnega evropskega jezikovnega okvira. V Sloveniji se že vrsto let srečujemo s pomanjkanjem zdravstvenega kadra, dodatno se je to pokazalo v času zdravljenja pacientov z virusom COVID-19. Na podlagi navedene določbe se znižuje kriterij znanja slovenskega jezika začasno, in sicer za obdobje, ko so krizne razmere zaradi pomanjkanja zdravstvenih delavcev zaradi zdravljenja COVID-19 največje. Na ta način bi Ministrstvo za zdravje predvsem v javnih zdravstvenih zavodih in v socialnih zavodih zagotovilo več zdravstvenih delavcev in zdravstvenih sodelavcev, kar bi vsekakor pripomoglo k še večji učinkovitosti celotnega zdravstvenega sistema.

Na podlagi teh sprememb bo postopek za občasno oziroma začasno opravljanje zdravstvenih storitev hitrejši in učinkovitejši, vendar še vedno upoštevajoč strokovnost, kakovost in varnost dela, saj bo izvajalec zdravstvene dejavnosti, pri katerem bo ponudnik storitev za občasno oziroma začasno opravljal zdravstvene storitve, moral zagotoviti, da bo med ponudnikom storitev in pacientom oziroma njegovimi družinskimi člani potekalo sporazumevanje v slovenskem jeziku (oziroma jeziku, ki ga razumejo) ter da bo vsa zdravstvena dokumentacija o pacientu, ki ga bo obravnaval ponudnik storitev, v slovenskem jeziku.

Omenjeni ukrepi sočasne narave in bodo v veljavi do 31. decembra 2021.

K 50. členu:

Zdravstvenemu delavcu oziroma zdravstvenemu sodelavcu, ki samostojno opravlja delo v zdravstveni dejavnosti na strokovnem področju, za katerega mu je bila podeljena licenca, in je imel na dan 12. marec 2020 veljavno licenco, se podaljša veljavnost licence, in sicer za eno leto. V obdobju epidemije COVID-19, s katero se sooča cel svet, je odpadlo veliko strokovnih srečanj in izobraževanj, tako domačih kot

tujih, ali pa je njihova izvedba potekala na prilagojen način, preko videokonferenc, posledica pa so tudi krajša izobraževanja, ki prinesejo manj kreditnih točk, kar pomeni, da zdravstveni (so)delavci težje pridobijo zadostno število potrebnih točk za podaljšanje licence. Gre za enkratni ukrep. Predmetni ukrep je soroden ukrepu podaljšanja licence za zdravnike.

K 51. členu:

S predlogom se določa, da izvajalcu zdravstvene dejavnosti oziroma vabljenemu zdravniku k pisni vlogi za vpis v register zdravnikov ni treba predložiti dokazila o znanju slovenskega jezika. Omenjeni ukrep velja do 31. decembra 2021. Vlada lahko ukrep podaljša s sklepom, vendar največ za obdobje šestih mesecev.

K 52. členu:

Zakon o zdravniški službi v 33. členu določa, da Zdravniška zbornica Slovenije zdravniku in doktorju dentalne medicine (v nadaljnjem besedilu: zdravnik), ki izpolnjuje pogoje za samostojno opravljanje zdravniške službe, podeli licenco za določen čas – za dobo sedmih let. V skladu z 10. členom Pravilnika o zdravniških licencah (Uradni list RS, št. 48/15) mora zdravnik za podaljšanje licence v iztekajoči dobi sedmih let kot dokaz strokovne usposobljenosti zbrati najmanj 75 kreditnih točk iz 11. člena tega pravilnika, od tega vsaj 50 potrebnih točk na strokovnem področju, za katerega mu je bila podeljena licenca ter vsaj pet potrebnih točk s področij varnosti pacientov in kakovosti zdravstvene obravnave, etike in komunikacije. Če zdravnik tega pogoja ne izpolni, mora za podaljšanje licence opraviti preizkus strokovne usposobljenosti. Preizkus strokovne usposobljenosti mora opraviti tudi zdravnik, ki v iztekajočem licenčnem obdobju ni opravljal zdravniške službe na strokovnem področju, za katerega mu je bila podeljena licenca, oziroma je ni opravljal v vsebini in obsegu, ki zagotavljata njegovo strokovno usposobljenost za delo na tem področju.

V obdobju epidemije COVID-19, s katero se sooča cel svet, je odpadlo veliko strokovnih srečanj in izobraževanj, tako domačih kot tujih, ali pa je njihova izvedba potekala na prilagojen način, preko videokonferenc, posledica pa so tudi krajša izobraževanja, ki prinesejo manj kreditnih točk, kar pomeni, da zdravniki težje pridobijo zadostno število potrebnih točk za podaljšanje licence.

Glede na navedeno, se na predlog Zdravniške zbornice Slovenije in Sveta za izobraževanje zdravnikov, sedemletno licenčno obdobje podaljša za eno leto. V tem času se predvideva, da bodo zdravniki lahko zbrali (tudi ob zmanjšanem in prilagojenem obsegu izobraževanj) lahko zbrali zadostno število kreditnih točk za podaljšanje licence.

Gre za enkratni ukrep. Kot pogoj za podaljšanje licence se določa veljavna licenca na dan 12. 3. 2020 (datum razglasitve epidemije z Odredbo o razglasitvi nalezljive bolezni SARS-CoV-2 (COVID-19) na območju Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 19/20 in 68/20)) in opravljanje zdravniške službe na področju, za katerega je bila zdravniku podeljena licenca.

K 53. členu:

S predlogom se določa, da zavarovancu pripada nadomestilo med začasno zadržanostjo od dela zaradi COVID-19, in sicer če gre za zavarovanca, ki neposredno dela v okolju s COVID-19 pacienti oziroma z uporabniki, pri katerih obstaja sum na okužbo s COVID-19, oziroma je ta potrjena, če zavarovanec opravlja delo pri izvajalcih iz 56. člena ZZUOOP. Nadomestilo je določeno v višini 100 %, razlika med 80% (običajno nadomestilo za čas bolniške odsotnosti) do 100% pa se zagotavlja iz sredstev proračuna Republike Slovenije (prek ZZS). Zavarovanec, ki uveljavlja predmetno nadomestilo mora svojemu izbranemu osebnemu zdravniku posredovati izjavo izvajalca zdravstvene oziroma socialnovarstvene dejavnosti, dano pod materialno in kazensko odgovornostjo, da je zavarovanec pred okužbo pri njem opravljal dela na zgoraj opredeljenih deloviščih. Gre za začasen ukrep, ki velja do 31. decembra 2021.

K 54. členu:

S tem zakonom se določa začasna oprostitev plačila davka na dodano vrednost (v nadaljnjem besedilu: DDV), s pravico do odbitka DDV, za dobave, pridobitve znotraj Unije in uvoze cepiv proti COVID-19, v zvezi s katerimi je uporaba odobrena s strani pristojnega organa v Evropski uniji (v nadaljnjem besedilu: Unija) oziroma Republiki Sloveniji (v nadaljnjem besedilu: Slovenija), ter za *in vitro* diagnostične medicinske pripomočke za COVID-19, ki so skladni z zakonodajo Unije (prvi odstavek).

Za dobave cepiv se v skladu z drugim odstavkom 41. člena Zakona o davku na dodano vrednost (Uradni list RS, št. 13/11 – uradno prečiščeno besedilo, 18/11, 78/11, 38/12, 83/12, 86/14, 90/15, 77/18, 59/19 in 72/19; v nadaljnjem besedilu: ZDDV-1) in 3. točko Priloge I k ZDDV-1 trenutno uporablja nižja stopnja DDV v višini 9,5 %, za diagnostične medicinske pripomočke pa se v skladu s prvim odstavkom 41. člena ZDDV-1 uporablja splošna stopnja DDV v višini 22 %, razen tistih, za katera se oprostitev plačila DDV, s pravico do odbitka DDV, že uporablja na podlagi 66. člena Zakona o interventnih ukrepih za omilitve

posledic drugega vala epidemije COVID-19 – ZIUOPDVE (Uradni list RS, št. 175/20, v nadaljnjem besedilu: ZIUOPDVE) ali pri uvozu tega blaga v skladu s Sklepom Komisije (EU) 2020/491 z dne 3. aprila 2020 o oprostitvi uvoznih dajatev in oprostitvi plačila DDV za uvoz za blago, potrebno za spopadanje s posledicami izbruha COVID-19 v letu 2020 (UL L št. 103 I z dne 3. 4. 2020, str. 1), zadnjič spremenjenim s Sklepom Komisije (EU) 2020/1573 z dne 28. oktobra 2020 o spremembi Sklepa (EU) 2020/491 o oprostitvi uvoznih dajatev in oprostitvi plačila DDV za uvoz za blago, potrebno za spopadanje s posledicami izbruha COVID-19 v letu 2020 (UL L št. 359 z dne 29.10.2020, str. 8) in odlokom Vlade o določitvi seznama blaga, potrebnega za spopadanje s posledicami epidemije COVID-19, ki je začasno oproščeno uvoznih dajatev in plačila DDV pri uvozu, v zvezi s Sklepom Komisije (EU) 2020/491 (Uradni list RS, št. 68/20, 106/20, 157/20 in 172/20, v nadaljnjem besedilu: odlok Vlade).

V Prilogi, ki je sestavni del odloka Vlade, so v 10. točki dodani »COVID-19 testi, instrumenti in naprave za analizo vzorcev: kompleti za testiranje na osnovi imunoloških reakcij (tarifne oznake: 3002 13 00, 3002 14 00, 3002 15 00, 3002 90 90), diagnostični reagenti na osnovi testa nukleinske kisline s polimerazno verižno reakcijo (PCR) (tarifna oznaka: 3822 00 00), diagnostični 'in vitro' laboratorijski instrumenti in aparati (tarifna oznaka: 9027 80 80), kompleti za analizo vzorcev (tarifni oznaki: 9018 90 84, 9027 80 80)«.

Odlok Vlade je izdan na podlagi 74. člena Uredbe Sveta (ES) št. 1186/2009 z dne 16. novembra 2009 o sistemu oprostitev carin v Skupnosti (UL L št. 324 z dne 10. 12. 2009, str. 23) in v zvezi s Sklepom Evropske komisije z dne 3. 4. 2020 o oprostitvi uvoznih dajatev in oprostitvi plačila DDV za uvoz za blago, potrebno za spopadanje s posledicami izbruha COVID-19 v letu 2020 (UL L št. 103I z dne 3. 4. 2020, str. 1), zadnjič spremenjenim s Sklepom Komisije (EU) 2020/1573 z dne 28. oktobra 2020 o spremembi Sklepa (EU) 2020/491 o oprostitvi uvoznih dajatev in oprostitvi plačila DDV za uvoz za blago, potrebno za spopadanje s posledicami izbruha COVID-19 v letu 2020 (UL L št. 359 z dne 29. 10. 2020, str. 8).

Nadalje se začasna oprostitvev plačila DDV, s pravico do odbitka DDV, določa za zdravstvene storitve, ki so neposredno povezane s cepivi proti COVID-19 oziroma in vitro diagnostičnimi medicinskimi pripomočki za COVID-19 (drugi odstavek). Te storitve so v skladu s 1. in 2. točko prvega odstavka 42. člena ZDDV-1, ob upoštevanju 63. člena ZDDV-1, trenutno oproščene plačila DDV, brez pravice do odbitka DDV.

Z uvedbo teh oprostitev plačila DDV se bo omogočilo, da bodo dobavitelji teh cepiv oziroma diagnostičnih medicinskih pripomočkov razbremenjeni obračunavanja DDV, ob hkratni pravici do odbitka DDV, plačanega v predhodni fazi, kar pomeni administrativno in likvidnostno razbremenitev, posledično pa bo tudi v okviru zdravstvenega sistema omogočeno znižanje stroškov, neposredno povezanih s cepljenji oziroma testiranjem proti COVID-19 za bolnišnice ter druge upravičene zdravstvene ustanove, ob predpostavki, da se bodo končne cene teh dobav tudi dejansko znižale.

S predvideno ureditvijo oprostitev plačil DDV, s pravico do odbitka DDV, se začasno odstopa od obstoječih splošnih DDV pravil, ki so uveljavljena z ZDDV-1 v skladu z Direktivo Sveta 2006/112/ES o skupnem sistemu davka na dodano vrednost (v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2006/112/ES). Direktiva 2006/112/ES v okviru splošnih DDV pravil za storitve, ki so tesno povezane z bolnišnično in zdravstveno oskrbo, določa oprostitvev DDV, vendar brez pravice do odbitka DDV, za cepiva je državam članicam dovoljena uporaba nižjih stopenj DDV, medtem, ko za in vitro diagnostične medicinske pripomočke leta ni predvidena, niti odobritev oprostitve DDV z oziroma brez pravice do odbitka DDV.

Oprostitev plačila DDV po predlogu zakona za cepiva in in-vitro diagnostične medicinske pripomočke za boj proti COVID-19 ter storitve, ki so neposredno povezane s temi izdelki, je s to določbo omejena izključno na tista cepiva (in posledično tudi neposredno povezane storitve), ki so odobrena s strani pristojnega organa – na ravni Unije je to Evropska agencija za zdravila (EMA), na ravni Slovenije pa Javna agencija Republike Slovenije za zdravila in medicinske pripomočke (JAZMP). Za ostala cepiva proti COVID-19 ugodnost po tej določbi ne velja. Enako velja tudi za primer in vitro diagnostičnih medicinskih pripomočkov in neposredno povezanih storitev. Tudi za te izdelke velja ugodnost po tej določbi le za pripomočke, ki so skladni z zakonodajo Unije.

Takšno odstopanje od obstoječih splošnih DDV pravil se državam članicam začasno in ne dlje kot do 31. decembra 2022, omogoča z Direktivo Sveta (EU) 2020/2020 z dne 7. decembra 2020 o spremembi Direktive 2006/112/ES, ki se uporabljajo glede začasnih ukrepov v zvezi z davkom na dodano vrednost za cepiva proti COVID-19 ter in vitro diagnostične medicinske pripomočke za COVID-19 v odziv na pandemijo COVID-19 (UL L št. 419 z dne 11. 12. 2020, str. 1; v nadaljnjem besedilu: Direktiva Sveta 2020/2020). Direktiva Sveta 2020/2020 državam članicam dovoljuje, da začasno uporabljajo nižjo stopnjo DDV ali oprostitvev DDV, s pravico do odbitka DDV, plačanega v predhodni fazi, za dobave cepiv proti COVID-19 in in vitro diagnostične medicinske pripomočke za COVID-19 ter tudi za opravljanje storitev, ki so tesno povezane s takšnimi cepivi in pripomočki.

Nujno je torej, da je uveljavitev oprostitev plačil DDV, ki se določajo s tem zakonom v skladu z Direktivo Sveta 2020/2020, začasna, pri čemer to obdobje ne sme veljati dlje kot do 31. decembra 2022 (tretji odstavek).

K 55. členu:

Tretji odstavek 36. člena Stanovanjskega zakona nalaga upravnikom dolžnost sklicati in izvesti zbor lastnikov najmanj enkrat letno. Upravnik, ki ne skliče in izvede zbora lastnikov enkrat letno, se v skladu z določbo prve točke tretjega odstavka 171. člena Stanovanjskega zakona kaznuje z globo od 5.000 do 125.000 evrov.

Zaradi razglašenih epidemij številni upravniki v letu 2020 niso mogli sklicati in izvesti zborov lastnikov, saj bi s tem ogrozili javno zdravje. Predvidevamo, da tudi v letu 2021 zaradi epidemioloških razmer upravniki te svoje obveze ne bodo mogli (v celoti) realizirati, zato se za leti 2020 ter 2021 dopušča, da upravnik iz upravičenih razlogov (epidemija, priporočila NIJZ glede zbiranja oseb) ne skliče zbora lastnikov.

S tem se posredno iz upravičenih razlogov tudi omejuje izrekanje globe Stanovanjskega inšpektorja. Zaradi predlagane opustitve obveznosti upravnikov ne bo ogroženo upravljanje v večstanovanjskih stavbah in sprejemanje odločitev etažnih lastnikov, saj ti lahko odločajo oziroma sprejemajo sklepe s podpisovanjem listine (na način, da vsak lastnik prejme v poštni predal v podpis svoj izvod listine).

K 56. členu:

Za leto 2021 se spreminja časovna omejitev za opravljanje sezonskega dela v kmetijstvu (z 90 dni na 150 dni). S tem ukrepom se zagotavlja dodatna delovna sila za nemoteno delovanje primarne kmetijske proizvodnje in živilsko predelovalne industrije ter zaposlovanje tistih, ki so napoteni na čakanje na delo.

K 57. členu:

Izvajanje načrtovanega odvzema divjadi v skladu z načrti upravljanja z divjadjo je ena izmed nalog s področja trajnostnega gospodarjenja z divjadjo, ki jo lovske družine, upravljavke lovišč, izvajajo na podlagi 2. točke prvega odstavka 21. člena Zakona o divjadi (Uradni list RS, št. 16/04, 120/06 - odl. US, 17/08, 46/14 - ZON-C, 31/18, 65/20, 97/20 - popr.; v nadaljevanju: ZDLov-1) pod pogoji javne službe. Dopustna odstopanja pri odvzemu posameznih vrst divjadi so določena v letnem načrtu posameznega lovsko upravljavskega območja in znašajo do +-15%. Zaradi ukrepov, sprejetih v zvezi z razglasitvijo epidemije nalezljive bolezni SARS-CoV-2 (COVID-19), se lovske družine, upravljavke lovišč, srečujejo s težavami pri izvajanju trajnostnega gospodarjenja z divjadjo, vključno z izvajanjem načrtovanega odstrela parkljaste divjadi, zato se pri izvajanju načrtovanega odvzema posameznih vrst parkljaste divjadi v letu 2020 upravljavcem lovišč dovolijo odstopanja do - 30 % od števila in strukture načrtovanega odvzema, ki so določena v letnem načrtu posameznega lovsko upravljavskega območja za leto 2020. Ne glede na 2. točko prvega odstavka 21. člena ZDLov-1 se šteje da so upravljavci lovišč izvršili načrtovani odvzem parkljaste divjadi v skladu z načrti upravljanja z divjadjo za leto 2020, če odvzem posameznih vrst parkljaste divjadi po številu in strukturi odstopa do - 30 odstotkov.

K 58. členu:

Na podlagi 38. člena Zakona o gozdovih (Uradni list RS, št. 30/93, 56/99 – ZON, 67/02, 110/02 – ZGO-1, 115/06 – ORZG40, 110/07, 106/10, 63/13, 101/13 – ZDavNepr, 17/14, 22/14 – odl. US, 24/15, 9/16 – ZGGLRS in 77/16) sredstva za vzdrževanje gozdnih cest zagotavljajo lastniki gozdov s plačevanjem pristojbin (67%), Republika Slovenija (33%) in lokalne skupnosti iz lastnih sredstev (niso sistemska sredstva, nekatere ne prispevajo nič, druge veliko).

Na podlagi 49. člena Zakona o gozdovih obračun pristojbine za vzdrževanje gozdnih cest določi Vlada RS v Uredbi o pristojbini za vzdrževanje gozdnih cest (Uradni list RS, št. 38/94, 20/95, 42/98, 12/99, 25/02, 35/03, 31/05, 9/06, 32/07, 36/09, 103/10, 35/12, 101/13 – ZDavNepr, 22/14 – odl. US in 42/15) in znaša 14,7% katastrskega dohodka (v nadaljevanju: KD) od gozdnih zemljišč za zasebne gozdove in 20% KD od gozdnih zemljišč za državne gozdove.

Zaradi pričakovanega izpada dohodkov od pridelave osnovnih kmetijskih in osnovnih gozdarskih pridelkov v letu 2020, ki bodo posledica tako otežene obdelave v času trajanja ukrepov za zaježitev posledic epidemije virusa COVID-19 kot pričakovanega padca odkupnih cen, predlagamo, da se pristojbine za vzdrževanje gozdnih cest, ki jih plačujejo lastniki gozdov, ki so fizične osebe, obračuna od 50 % KD.

Zaradi znižanja pristojbin bi se morala premosorazmerno znižati tudi proračunska sredstva RS za vzdrževanje gozdnih cest, saj predpisi določajo sestavo virov sredstev na način, da država prispeva

delež, ki ustreza javnemu značaju gozdnih cest, ta je 33% (proračunska sredstva RS : pristojbine = 33 % : 67%). To razmerje velja skupno na ravni RS, po posameznih občinah pa je različno in je določeno v prilogi 4 Pravilnika o financiranju in sofinanciranju vlaganj v gozdove (Uradni list RS, št. 71/04, 95/04, 37/05, 87/05, 73/08, 63/10, 54/14, 60/15, 86/16 in 31/19).

Občine morajo tudi v letu 2021 zagotoviti vzdrževanje gozdnih cest, ki jih je v RS cca. 12.200 km. Gozdne ceste so za slovensko podeželje izjemnega gospodarskega in socialnega pomena. So prvi steber gospodarjenja z gozdovi, saj omogočajo dostop v gozd in s tem učinkovito in racionalno proizvodnjo. Poleg tega odpirajo višinske kmetije oz. vasi ter omogočajo vsakodneveni dostop do doline zaposlenim in šolarjem. Omogočajo rekreacijo v naravi in druge socialne funkcije (turistično). Zaradi tega morajo biti redno vzdrževane, prevozne in varne. Velik javni pomen imajo gozdne ceste npr. v koroški regiji, kje že sedaj občine prispevajo več kot 50 % lastnih sredstev za vzdrževanje gozdnih cest. Zato je nujno, da se ob znižanih pristojbinah ohranijo proračunska sredstva RS v višini, ki je načrtovana za leto 2021 (2.6 mio eur). Torej sredstva proračuna želimo ohraniti, ne povečati. Tako bi bilo skupno za vzdrževanje gozdnih cest zagotovljeno cca. 5.9 mio eur, od tega cca. 3.3 mio eur pristojbin (so zmanjšane) ter 2.6 mio eur proračunskih sredstev (nezmanjšana). S tem bi vzdrževali cca. 7.300 km gozdnih cest (60 %). Kljub zmanjšanju pristojbin bo za vzdrževanje gozdnih cest v letu 2021 v primerjavi s tekočim letom skupno zagotovljenih za skoraj 1 mio. več sredstev. To je posledica Zakona o ugotavljanju katastrskega dohodka - ZUKD-2 (Uradni list RS, št. 63/16), po katerem KD v letu 2020 doseže polno vrednost (v letu 2019 75 % vrednost), pristojbine pa se v letu 2021 obračunavajo od KD za leto 2020. Če pristojbin ne bi znižali, bi se jih nateklo za cca. 5.3 mio eur (2 mio. več) in skupno bi imeli skoraj 8 mio. eur sredstev za vzdrževanje gozdnih cest.

K 59. členu:

Namen predlagane spremembe je pomoč podjetjem, ki se v izrednih gospodarskih razmerah, ki so nastale zaradi izbruha COVID-19, soočajo s hudim pomanjkanjem likvidnosti. Solventna ali manj solventna podjetja se lahko soočajo z nenadnim zmanjšanjem likvidnosti ali celo njeno nerazpoložljivostjo. To lahko kratko- in srednjeročno resno vpliva na ekonomski položaj številnih zdravih podjetij in njihovih zaposlenih, obenem pa ima lahko dolgoročne posledice zaradi ogrožitve njihovega preživetja. Izbruh COVID-19 predstavlja tveganje za resen upad gospodarske dejavnosti, ki bo vplival na celotno gospodarstvo EU in prizadel podjetja, delovna mesta in gospodinjstva. Odstop od Zakona o spodbujanju investicij velja do 30. junija 2021. Upravičenci lahko zaprosijo v vlogi, ki jo predložijo na ministrstvo pristojno za gospodarstvo, za podaljšanje roka za izpolnitev zavez za največ 2 leti.

Glede na zaostrene gospodarske razmere, kot posledice izbruha COVID-19, je Evropska komisija v sporočilu z naslovom »Začasni okvir za ukrepe državne pomoči v podporo gospodarstvu ob izbruhu COVID-19 (2020/C 91 I/01)« določila različne možnosti, ki so na voljo državam članicam zunaj področja uporabe nadzora EU nad državno pomočjo in ki jih lahko uvedejo brez sodelovanja Komisije. Te vključujejo ukrepe, ki se uporabljajo za vsa podjetja v zvezi s plačnimi subvencijami, začasno ustavitvijo plačil davkov od dohodkov pravnih oseb in davkov na dodano vrednost ali prispevkov za socialno varnost ali neposredno finančno podporo potrošnikom za preklicane storitve ali vozovnice, ki jih zadevni subjekti niso povrnili. Države članice lahko podpirne ukrepe oblikujejo tudi v skladu z Uredbo o splošnih skupinskih izjemah, in sicer brez sodelovanja Komisije. Namen tega sporočila je določiti okvir, ki bo državam članicam omogočal reševanje težav, s katerimi se soočajo podjetja, ob ohranjanju celovitosti notranjega trga EU in zagotavljanju enakih konkurenčnih pogojev.

K 60. členu:

Razpored nedelj in praznikov ob koncu letošnjega leta in začetku prihodnjega leta, torej ob Božiču in Novem letu, narekuje zaprtje prodajalnih dvakrat po tri dni zapored in sicer 25., 26. in 27.12.2020 ter 1., 2. in 3.1.2021.

Z vidika nakupovalnih potreb potrošnikov to pomeni, da bodo prodajalne v dneh pred tridnevnim zaprtjem in po njem, zelo obiskane. Zaradi epidemije in ukrepov za omilitev epidemije je nujno potrebno sprostiti obratovalni čas prodajal v teh terminih in omogočiti potrošnikom, da bodo nakup lahko opravili tudi v nedeljo.

Ta določba velja samo za prodajalne v katerih se lahko ponuja in prodaja blago in storitve skladno z veljavnim odlokom, ki ureja začasno prepoved ponujanja in prodajanja blaga in storitev potrošnikom v Republiki Sloveniji.

K 61. členu:

Člen v prvem odstavku ureja podaljšanje obdobja izrabe še neizrabljenega dopusta iz 71.a člena ZIUZEOP in četrtega odstavka 162.člena ZDR-1 do najdaljšega možnega obdobja prenosa v skladu z Direktivo 2003/88/ES EU, ki je 15 mesecev. S tem se omogoča delavcem, ki v letu 2020 zaradi vseh podanih okoliščin niso mogli izrabiti vsega preostalega dopusta, da ta dopust izrabijo najkasneje do 31.3.2021.

V drugem odstavku člen ne glede na določbo tretjega odstavka 162. člena ZDR-1, ki določa, da je delodajalec dolžan delavcu zagotoviti izrabo letnega dopusta v tekočem koledarskem letu, delavec pa je dolžan do konca tekočega koledarskega leta izrabiti najmanj dva tedna, preostanek letnega dopusta pa v dogovoru z delodajalcem do 30. junija naslednjega leta, določa pravico, da delavec preostanek letnega dopusta izrabi do konca leta 2021. Takšna možnost pa je povezana s pogojem, da delavec, zaradi nujnih delovnih potreb, povezanih z obvladovanjem virusa SARS-CoV-2 oziroma posledic epidemije COVID-19, ni mogel izrabiti preostanka letnega dopusta za leto 2020 do 30. 6. 2021.

K 62. členu:

Člen v prvem odstavku ureja podaljšanje obdobja izrabe še neizrabljenega dopusta iz 71.a člena ZIUZEOP in četrtega odstavka 162.člena ZDR-1 do najdaljšega možnega obdobja prenosa v skladu z Direktivo 2003/88/ES EU, ki je 15 mesecev. S tem se omogoča delavcem, ki v letu 2020 zaradi vseh podanih okoliščin niso mogli izrabiti vsega preostalega dopusta, da ta dopust izrabijo najkasneje do 28. februarja 2021.

V drugem odstavku člen ne glede na določbo tretjega odstavka 162. člena ZDR-1, ki določa, da je delodajalec dolžan delavcu zagotoviti izrabo letnega dopusta v tekočem koledarskem letu, delavec pa je dolžan do konca tekočega koledarskega leta izrabiti najmanj dva tedna, preostanek letnega dopusta pa v dogovoru z delodajalcem do 30. junija naslednjega leta, določa pravico, da delavec preostanek letnega dopusta izrabi do konca leta 2021. Takšna možnost pa je povezana s pogojem, da delavec, zaradi nujnih delovnih potreb, povezanih z obvladovanjem virusa SARS-CoV-2 oziroma posledic epidemije COVID-19, ni mogel izrabiti preostanka letnega dopusta za leto 2020 do 30. 6. 2021.

K 63. členu:

Z namenom čimprejšnje zaježitve koronavirusne bolezni COVID-19 se predlaga povečanje inšpekcijskega nadzora nad spoštovanjem sprejetih ukrepov za preprečevanje širjenja nalezljivih bolezni, in sicer tako, da se vanj vključijo vse inšpekcijske službe. V Zakonu o interventnih ukrepih za omilitev posledic drugega vala epidemije COVID-19 (Uradni list RS, št. 175/20) je bil nabor inšpekcij, ki poleg svojega rednega dela opravljajo tudi inšpekcijski nadzor po ZNB, že dopolnjen, kar se je v praksi izkazalo kot izjemno uspešno pri preprečevanju prenosa okužbe, zato je dodatno predlagano, da se člen dopolni z vsemi inšpekcijami, ki delujejo v Republiki Sloveniji. Inšpektorji bodo tako ob svojih rednih nalogah opravljali tudi nadzore nad spoštovanjem ukrepa uporabe zaščitne opreme in druge specifične zaščitne ukrepe na javnih ali javno-dostopnih zasebnih površinah, glede na način prenosa nalezljive bolezni, ter na ta način prispevali k čim manjšemu prenosu nalezljive bolezni v populaciji. Ustrezna pravna podlaga za vodenje prekrškovnih postopkov s tem v zvezi je že vključena v 17. člen Zakona o začasnih ukrepih za omilitev in odpravo posledic COVID-19 (Uradni list RS, št. 152/20 in 175/20 – ZIUOPDVE).

K 64. členu:

V prvem valu epidemije so bile z Zakonom o interventnih ukrepih za zaježitev epidemije COVID-19 in omilitev njenih posledic za državljane in gospodarstvo (ZIUZEOP) po nemškem vzoru začasno zadržane obveznosti posloводства po obeh položajih insolventnosti. Skladno s 96. členom ZIUZEOP posloводство tako ni bilo zavezano vložiti predloga za začetek stečajnega postopka ali postopka prisilne poravnave, če je bila insolventnost družbe posledica razglasitve epidemije.

V Nemčiji je bil prvotno ta ukrep določen do 30. 9. 2020 in je bilo ob podaljšanju tega ukrepa veliko razprave. S takim ukrepom se namreč zgolj podaljšuje stanje in ohranja pri življenju gospodarske družbe, ki so že insolventne, in s tem razbremenjuje posloводство glede pravočasnega saniranja. Navedeno predstavlja riziko tako za obstoječe upnike kot tudi za vse tiste, ki v času epidemije vstopajo v poslovni odnos z navedeno družbo, ne vedoč za njen dejanski položaj (morebiten položaj trajnejše nelikvidnosti ali dolgoročne plačilne nesposobnosti).

Zato je predlagatelj po vzoru Nemčije in Avstrije ocenil, da je podaljšanje oziroma ponovna uvedba tega ukrepa, glede na dejstvo, da so gospodarske družbe in podjetja v tem obdobju bila deležna likvidnostne pomoči, smiselno takšen odstop predpisati samo v primeru, ko je razlog za insolventnost dolgoročna plačilna nesposobnost. Če podjetja kljub likvidnostni pomoči insolventnosti iz naslova nelikvidnosti niso odpravila, je tvegano razbremeniti posloводство ukrepanja glede odprave insolventnosti iz tega razloga.

Zato se s predlagano določbo predlaga, da je poslovodstvo obveznosti po 38. in 39. členu razbremenjeno samo v primeru položaja dolgoročne plačilne nesposobnosti.

Prav tako je predviden odlog dejanj in ukrepov iz 36. in 37. člena ZFPPIPP, jih morajo organi družbe začeti izvajati najpozneje v enem mesecu po objavi preklica epidemije COVID-19 v Uradnem listu Republike Slovenije, šteje se, da je dolgoročna plačilna nesposobnost družbe posledica razglasitve epidemije, če družba opravlja dejavnost, za katero je bilo s predpisom vlade ali ministra ali predpisom lokalne skupnosti določeno, da se opravljanje dejavnosti (storitve oziroma prodaja blaga) zaradi epidemije začasno prepove ali bistveno omeji ali če družba na dan 31. decembra 2019 ni bila dolgoročno plačilno nesposobna in podaljšani so roki za izpolnitev obveznosti poslovodstva po 40. in 221.I členu ZFPPIPP in sicer ti ne iztečejo prej kot v enem mesecu po objavi preklica epidemije COVID-19 v Uradnem listu Republike Slovenije.

K 65. členu:

V skladu s prvim odstavkom 235. člena ZFPPIPP mora sodišče, kadar predlog za začetek stečajnega postopka vložijo upnik, upnikov predlog v treh delovnih dneh po prejemu vročiti dolžniku. V skladu z drugim odstavkom istega člena lahko dolžnik izjavi, da z upnikovim predlogom za začetek postopka soglaša ali pa v 15 dneh vložijo ugovor, s katerim prereka dolžnikov predlog (da ni insolventen). Člen 236 veljavnega ZFPPIPP pa dolžniku omogoča še tretjo možnost, in sicer lahko v istem 15-dnevem roku vložijo pri sodišču zahtevo za odložitev odločanja o upnikovem predlogu za začetek stečajnega postopka. S to zahtevo sicer dolžnik »prizna«, da je insolventen, vendar se mu da možnost, da položaj insolventnosti odpravi z izvedbo ukrepov finančnega prestrukturiranja. Po prvem odstavku 237. člena ZFPPIPP je tako dolžniku na razpolago dvomesečno obdobje, v katerem dolžnik pripravi vse potrebno (opraviči zahtevo za odlog), da (a) bodisi vložijo predlog za prisilno poravnavo (b) bodisi predložijo dokaze, da je uspešno izvedel povečanje osnovnega kapitala z novimi denarnimi vložki in ni več insolventen (gl. 238. člen ZFPPIPP). Enako kot v prvem valu se s predlaganim členom predlagajo enake rešitve kot jih je imel ZIUZEOP na tem področju, pa so le te prenehale konec avgusta 2020. S predlaganim odstopom od 236., 237. in 238. člena ZFPPIPP sodišče odloži odločanje o upnikovem predlogu za začetek stečaja za daljše obdobje in sicer ne le za 2 meseca ampak 4 mesece, če je insolventnost dolžnika posledica razglasitve epidemije. S tem ukrepom se dolžnikom da na razpolago dva dodatna meseca za izvedbo potrebnih ukrepov finančnega prestrukturiranja za odpravo insolventnosti oziroma za predložitev predloga za prisilno poravnavo. Drugi odstavek predlaganega člena predvideva še tretjo možnost, in sicer da bo dolžnik lahko odpravil insolventnost z drugimi ukrepi finančnega prestrukturiranja ali z zadostnim obsegom poslovanja, ki je bilo zaradi razglašene epidemije prepovedano ali omejeno (opravljanje dejavnosti, gl. tretji odstavek predlaganega člena).

Predlagana določba ne določa drugih pogojev in ne izključuje uporabe drugih določb ZFPPIPP, ki urejajo postopek in pogoje za odložitev odločanja o upnikovem predlogu za začetek stečaja. V tem delu se v celoti uporabljajo določbe 236., 237., 237.a in 238. člena ZFPPIPP, ki že po veljavni ureditvi določajo več različnih kvotel, med drugim tudi take, ki so prvenstveno namenjene zaščiti položaja delavcev. Po drugem odstavku veljavnega 236. člena ZFPPIPP, mora namreč dolžnik (zaradi zaščite položaja delavcev) za odložitev odločanja o upnikovem predlogu za začetek stečajnega postopka priložiti izjavo poslovodstva, da:

- dolžnik ne zamujata niti s plačilom plač delavcem do višine minimalne plače niti s plačilom davkov in prispevkov, ki jih mora izplačevalec obračunati ali plačati hkrati s plačilom plač delavcem, razen če je bilo plačilo teh davkov in prispevkov odloženo v skladu z zakonom, ki ureja davčni postopek in
- bo dolžnik v dvomesečnem obdobju odložitve odločanja o upnikovem predlogu za začetek stečajnega postopka sposoben pravočasno plačevati plače delavcem do višine minimalne plače ter davke in prispevke, ki jih mora izplačevalec obračunati ali plačati hkrati s plačilom plač delavcem, razen če je plačilo teh davkov in prispevkov odloženo v skladu z zakonom, ki ureja davčni postopek.

Izjavo poslovodstva mora pregledati (verificirati) pooblaščen revizor, ter o resničnosti izjave izdati poročilo, v katerem revizor da mnenje brez pridržkov. Zahtevi mora dolžnik priložiti tudi že poročilo o ukrepih finančnega prestrukturiranja, ki vsebuje pritrdilno mnenje poslovodstva iz 4. točke tretjega odstavka 35. člena ZFPPIPP ter v primeru izvedbe dokapitalizacije tudi že dokaz o objavi sklica skupščine v skladu s tretjim odstavkom 36. člena ZFPPIPP. V primeru, da dolžnik vložijo nepopolno zahtevo, mu je že po veljavni ureditvi 236. člena ZFPPIPP, dan na razpolago le nepodaljšljiv rok treh

delovnih dni, da zahtevo dopolni, in če je pravočasno ne dopolni, velja neizpodbojna pravna domneva, da je insolventen.

V primeru, da sodišče dolžnikovi zahtevi za odložitev odločanja o upnikovem predlogu ugodi (glej 237. člen ZFPPIPP), sodišče tudi imenuje upravitelja, ki mora v tem (dvo oziroma štirimesečnem) obdobju nadzorovati poslovanje dolžnika, dolžnik pa mu je dolžan dati vse informacije, potrebne za nadzor, in mu omogočiti pregled njegovih poslovnih knjig in dokumentacije (glej 237. a člen veljavnega ZFPPIPP). Da se prepreči položaj, ko bi poslovodstvo predlagalo odložitev odločanja o upnikovem predlogu za začetek stečajnega postopka, čeprav bi družba (delodajalec) hkrati zamujala s plačilom minimalnih plač, je v drugem odstavku 236. člena veljavnega ZFPPIPP že sedaj določeno tudi pravno varovalo z upraviteljevim nadzorom izplačevanja plač. Namreč, sodišče na predlog upravitelja ali upnika, ki je predlagal začetek stečajnega postopka, prekliče odložitev odločanja o upnikovem predlogu za začetek stečajnega postopka in začne stečajni postopek, če dolžnik:

1. krši prepovedi iz prvega ali tretjega odstavka 34. člena ZFPPIPP glede obveznosti enakega obravnavanja upnikov,
2. zamudi s plačilom plač delavcem do višine minimalne plače ali s plačilom davkov in prispevkov, ki jih mora izplačevalec obračunati ali plačati hkrati s plačilom plač delavcem, razen če je bilo plačilo teh davkov in prispevkov odloženo v skladu z zakonom, ki ureja davčni postopek, ali
3. upravitelju ne omogoči izvajanja nadzora.

Če upravitelj ugotovi, da dolžnik ne izpolnjuje svojih obveznosti ali ne spoštuje prepovedi, mora upravitelj naslednji delovni dan po dnevu, ko ugotovi, da obstaja navedeni razlog, vložiti predlog za preklic odložitve, kar posledično privede do začetka stečajnega postopka.

Predlagatelj ocenjuje, da je predlagano podaljšanje obdobja ustrezno tudi z vidika varstva položaja delavcev, saj mora dolžnik tudi ves čas tega predlaganega daljšega roka 4 mesecev, pravočasno poplačevati obveznosti iz naslova plač in prispevkov delavcev. Prav tako je že ključni pogoj za odobritev tega odloga izkaz in ugotovitev, da dolžnik ne zamuja s plačilom plač in prispevkov delavcev skladno z zgornjim členom.

Obenem se še predlaga, da lahko izvršilno sodišče na predlog dolžnika odloži izvršbo za to obdobje. S tem se omogoči dolžniku začasni odlog izvršilnih postopkov in da v tem času odpravi insolventnost z drugimi ukrepi finančnega prestrukturiranja ali z zadostnim obsegom poslovanja.

Vlada lahko s sklepom ukrep podaljša za najdalj šest mesecev. Sklep o podaljšanju ukrepa Vlada objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

K 66. členu:

Člen predvideva odstopanje od ureditve obračuna katastrskega dohodka določenega v 71. členu zakona, ki ureja dohodnino, na način, da se za leto 2021 davčna osnova od potencialnih tržnih dohodkov za pridelavo na zemljiščih določi v višini 50% katastrskega dohodka, kot je ugotovljen po predpisih o ugotavljanju katastrskega dohodka na dan 30. junij 2021, in davčna osnova od potencialnih tržnih dohodkov za pridelavo v panjih v višini 35% pavšalne ocene dohodka na panj, kot je ugotovljena po predpisih o ugotavljanju katastrskega dohodka na dan 30. junij 2021.

K 67. členu:

Dodatki, ki so jih zaposleni prejeli za delo v rizičnih razmerah, za nevarnost in posebne obremenitve pri izvajalcih socialno varstvene dejavnosti in zdravstvene dejavnosti, se ne upoštevajo v davčno osnovo za plačilo dohodnine. Od pojava COVID-19 v Sloveniji gre za najbolj izpostavljena in odgovorna delovna mesta v državi, ki so neposredno povezana z izvajanjem oskrbe, nege in zdravljenja ranljivih skupin prebivalcev, ki so odvisne od pomoči drugih.

Na področju socialno varstvene dejavnosti gre za delovna mesta, na katerih se izvaja osnovna in socialna oskrba ter zdravstvena nega in zdravstvena rehabilitacija najbolj ranljive populacije (starejši, osebe s težavami v duševnem zdravju in duševnem razvoju, invalidi, otroci in mladostniki), ki je odvisna od pomoči drugih in se izvaja v okviru institucionalnega varstva starejših in odraslih, pomoči na domu, v kriznih centrih za otroke in mladostnike ter pri izvajalcih nastanitvenih socialno varstvenih programov, za osebe s posebnimi potrebami pa tudi v okviru socialnovarstvene storitve vzgoja, varstvo in zaposlitev pod posebnimi pogoji.

Na področju zdravstvene dejavnosti pa gre predvsem za delovna mesta na področju preprečevanja, odkrivanja in zdravljenja bolnikov.

Neupoštevanje dodatkov iz protikoronskih paketov v davčno osnovo se tako posledično ne bo upoštevalo tudi pri izračunu pravic iz javnih sredstev, pri katerih se praviloma upošteva dohodek iz dohodninske odločbe preteklega koledarskega leta: otroški dodatek, državna štipendija, znižano plačilo vrtca, subvencija malice za učence in dijake ter subvencija kosila za učence. (10. točka 3. člena Zakona o uveljavljanju pravic iz javnih sredstev (Uradni list RS, št. 62/10, 40/11, 40/12 – ZUJF, 57/12 – ZPCP-2D, 14/13, 56/13 – ZŠtip-1, 99/13, 14/15 – ZUUJFO, 57/15, 90/15, 38/16 – odl. US, 51/16 – odl. US, 88/16, 61/17 – ZUPŠ, 75/17, 77/18 in 47/19).

Ker se bodo dodatki po protikoronskih paketih izplačevali tudi v letu 2021, je predlog oprostivne plačila dohodnine urejen za leto 2020 in 2021.

Delodajalci do 31. januarja za preteklo koledarsko leto sporočijo podatke o zaposlenih, katerim so bili izplačani dodatki v letu 2020 oziroma 2021 in višino izplačanega dodatka, s čimer se omogoči FURS, da podatke vnese v informacijski sistem in jih upošteva pri izdaji informativnega izračuna dohodnine.

K 68. členu:

S to določbo se posega v 142. člen ZDoh-2 na način, da se odstotek dohodnine, ki ga rezident lahko nameni za upravičence do donacij, poviša z 0,5 % dohodnine na 1 % dohodnine.

K 69. členu:

Zakon o izvrševanju proračunov Republike Slovenije za leti 2020 in 2021 (Uradni list RS, št. 75/19, 61/20 – ZDLGPE, 133/20 in 174/20 – ZIPRS2122) v sedmem odstavku 31. člena določa izjemo, po kateri Ministrstvo za finance, na predlog predlagatelja finančnega načrta, uvrsti projekt v veljavni NRP, kljub temu, da je ta pristojnost praviloma podeljena vladi. Razlog za navedeno ureditev je v tem, da gre za projekte manjših vrednosti. S predlaganim členom se navedena izjema spreminja na način, da o uvrstitvi projektov, za katere iz projektne dokumentacije izhaja, da bo delež sofinanciranja iz proračuna države manjši od 600.000 evrov, odloča Ministrstvo za finance. Predlagana ureditev je smiselna, saj se pričakuje, da se bodo z drugimi sredstvi financirali tudi projekti povezani z blaženjem epidemije COVID-19. Pri tem je treba upoštevati, da morajo biti izpolnjeni vsi pogoji, ki so v predpisih določeni za uvrstitev projekta. Glede na veljavne predpise je razlika zgolj v tem, da bo o uvrstitvi projektov v veljavni načrt razvojnih programov, za katere se načrtuje, da bodo sofinancirani s sredstvi proračuna države največ do vrednosti 600.000 evrov, odločalo Ministrstvo za finance in ne vlada, kar bo zaradi zmanjšanih administracij pospešilo izvajanje projektov.

K 70. členu:

Zakon o izvrševanju proračunov Republike Slovenije za leti 2021 in 2022 (Uradni list RS, št. 174/20) v sedmem odstavku 31. člena določa izjemo, po kateri Ministrstvo za finance, na predlog predlagatelja finančnega načrta, uvrsti projekt v veljavni NRP, kljub temu, da je ta pristojnost praviloma podeljena vladi. Razlog za navedeno ureditev je v tem, da gre za projekte manjših vrednosti. S predlaganim členom se navedena izjema spreminja na način, da o uvrstitvi projektov, za katere iz projektne dokumentacije izhaja, da bo delež sofinanciranja iz proračuna države manjši od 600.000 evrov, odloča Ministrstvo za finance. Predlagana ureditev je smiselna, saj se pričakuje, da se bodo z drugimi sredstvi financirali tudi projekti povezani z blaženjem epidemije COVID-19. Pri tem je treba upoštevati, da morajo biti izpolnjeni vsi pogoji, ki so v predpisih določeni za uvrstitev projekta. Glede na veljavne predpise je razlika zgolj v tem, da bo o uvrstitvi projektov v veljavni načrt razvojnih programov, za katere se načrtuje, da bodo sofinancirani s sredstvi proračuna države največ do vrednosti 600.000 evrov, odločalo Ministrstvo za finance in ne vlada, kar bo zaradi zmanjšanih administracij pospešilo izvajanje projektov.

K 71. členu:

V določenih primerih je mogoče paciente, ki so oboleli s COVID-19 in potrebujejo bolnišnično zdravljenje, vendar pa je mogoče njihovo zdravstveno stanje spremljati in nadzirati s pomočjo informacijske tehnologije na domu oziroma izven bolnišnice. Telemedicinska obravnava je v določenih, strokovno utemeljenih primerih upravičena in potrebna tudi pri pacientih, pozitivnih na virus SARS-CoV-2. Določba vzpostavlja pravno podlago za financiranje telemedicinske obravnave, dodatnih kadrovske zmogljivosti, opreme, in informacijske podpore za izvajanje telemedicinske obravnave COVID-19 iz proračuna Republike Slovenije in iz sredstev, prejetih iz proračuna Evropske unije.

K 72. členu:

S členom se določa, kateri medicinski laboratoriji lahko izvajajo mikrobiološke preiskave na virus SARS-CoV-2, pod kakšnimi pogoji in kakšen je postopek glede zagotavljanja sredstev za te preiskave.

K 73. členu:

Vpliv epidemije COVID-19 na zračni promet je izreden. Zračni promet na zračnih poteh (v preletu zračnega prostora) v Republiki Sloveniji je v spomladanskih mesecih izredno upadel v primerjavi z lanskim letom (število letov IFR v aprilu je bilo nižje za 91,5%, v maju za 92,1%), v oktobru 2020 pa je bil upad prometa (število letov IFR) v našem zračnem prostoru skoraj 57% manj v primerjavi z enakim obdobjem lani. Na terminalih (na treh javnih letališčih, na katerih se odvija mednarodni zračni promet) je v prvem valu epidemije zračni promet prav tako izredno upadel - število letov IFR je bilo v aprilu nižje za 82,6%, v maju pa za 84,3% glede na enak mesec lani. Na terminalih se je promet odvijal zaradi nacionalnih omejitev prepovedi zračnega prevoza le za namene repatriacije državljanov, prevoza tovora ter izvedbe nujnih letov za potrebe države. Kljub poletnemu umiku epidemije se zračni promet, predvsem potniški, na slovenska letališča ni povrnil, in v oktobru 2020 beležimo upad za več kot 48% v primerjavi za letom 2019, vendar se je treba zavedati, da je takrat že bil izreden upad prometa na ljubljanskem letališču zaradi propada slovenskega letalskega prevoznika Adrie Airways. Na ljubljanskem letališču je promet v letošnjem oktobru v primerjavi s prometom v letu 2018 nižji za več kot 73%. (Opomba: v tej obrazložitvi se uporablja kot enota za prikaz prometa premik IFR (let zrakoplova po pravilih instrumentalnega letenja), kar poda podatek za prikaz obsega prometa z vidika izvajanja navigacijskih služb zračnega prometa. Podatki o številu premikov na letališčih ali številu prepeljanih potnikov demonstrirajo drugačne vrednosti deležev.)

Trenutno stanje zračnega prometa v Sloveniji terja hitro odzivanje na okoliščine in sprejem ukrepov. Vsi deležniki v slovenskem civilnem letalstvu (prevozniki, obratovalci letališč, izvajalci navigacijskih služb zračnega prometa in izvajalci drugih storitev), se soočajo z izredno situacijo in velikimi omejitvami. Republika Slovenija želi sprejeti ukrepe, ki bodo pripomogli, ob upoštevanju okoliščin zaradi omejitev ob epidemiji, k ponovni vzpostavitvi in oživitvi zračnega prometa.

Uporabniki zračnega prostora morajo za storitve, ki se jim nudijo, plačevati pristojbine in druge dajatve v skladu s slovensko zakonodajo, predpisi EU in mednarodnimi pogodbami. Uporabniki treh slovenskih javnih letališč, na katerih se odvija mednarodni zračni promet, morajo tako plačevati tudi pristojbino za navigacijske službe zračnega prometa na terminalih. Višina te pristojbine, tako kot druge dajatve v civilnem letalstvu, je okoliščina, ki vpliva na dojetanje poslovnega okolja, v katerem mora prevoznik delovati, in lahko vpliva na njegovo poslovno odločitev za izvajanje letalskih prevozov v državo in iz nje. Obseg ponudbe na trgu zračnih prevozov oz. število povezav iz države v druge države ustvarja povezljivost, ki pa je v Sloveniji v času drugega vala epidemije izredno nizka.

Sodi se, da je višina pristojbine, ki je nižja od izračunane v skladu z veljavnimi predpisi (za leto 2021 bi bila izračunana pristojbina 255 EUR), eden od mehanizmov ustvarjanja ugodnejšega poslovnega okolja in s tem možnosti za izboljšanje letalske povezljivosti Slovenije.

Z ukrepom, ko bo Republika Slovenija zagotovila javna sredstva v višini 750.000 EUR v skupno stroškovno bazo za Republiko Slovenijo za oblikovanje pristojbin za navigacijske službe zračnega prometa na terminalih za leto 2021, se bo znižala pristojbina za navigacijske službe zračnega prometa na terminalih na 207 EUR. Letalski prevozniki bodo tako plačevali nižjo pristojbino za navigacijske službe zračnega prometa na terminalih in bodo ekonomski beneficiar tega ukrepa.

Namen ukrepa je ugodno vplivati na letalsko povezljivost Slovenije in torej ublažiti gospodarske posledice zaradi epidemije COVID-19, še posebej v turizmu. Država s sprejemom tega ukrepa in s tem z aktivno politiko skrbi, da se izboljša letalska povezljivost Slovenije. Sprejema se več sektorskih ukrepov, zniževanje pristojbine v skladu s tem zakonom in javne razpise za spodbujanje ponovne vzpostavitve letalske povezljivosti Slovenije (kar izvaja MGRT), s katerimi prispeva k doseganju cilja izboljšanja poslovnega okolja in letalske povezljivosti Slovenije.

Pričakuje se tudi, da se z znižanjem pristojbine izniči negativen vpliv višine pristojbine na poslovne odločitve letalskih prevoznikov, posledično pa vzpostavlja bolj konkurenčno okolje za ponovno rast in hitrejši razvoj civilnega letalstva, s pozitivnim učinkom na ostale sektorje gospodarstva po izteku epidemije, ki je pričakovana v letu 2021. Slovenskim javnim letališčem, na katerih se odvija mednarodni zračni promet, se s tem ukrepom pomaga oblikovati primerljivo konkurenčen položaj z ostalimi evropskimi, predvsem letališči v sosednjih državah. To je za Slovenijo oz. ljubljansko letališče pomembno zlasti v luči prihajajočega predsedovanja Svetu EU.

Ta ukrep nima narave državne pomoči. Poseg je skladen s predpisom EU, ki podaja skupne zahteve glede ureditve pristojbin (Uredba (ES) št. 550/2004 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 10. marca 2004 o izvajanju navigacijskih služb zračnega prometa na notnem evropskem nebu (Uredba o izvajanju služb) (UL L št. 96 z dne 31. 3. 2004, str. 10), spremenjena z Uredbo (ES) št. 1070/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. oktobra 2009 o spremembi uredb (ES) št. 549/2004, (ES)

št. 550/2004, (ES) št. 551/2004 in (ES) št. 552/2004 z namenom izboljšanja delovanja in trajnosti evropskega letalskega sistema (UL L št. 300 z dne 14. 11. 2009, str. 34)). Tak poseg je običajen mehanizem v Evropski uniji, ko države članice posežejo v višino pristojbin. Možen bi bil tudi v skladu z Izvedbeno uredbo Komisije (EU) 2019/317 z dne 11. februarja 2019 o določitvi načrta izvedbe in ureditve pristojbin na enotnem evropskem nebu ter razveljavitvi izvedbenih uredb (EU) št. 390/2013 in (EU) št. 391/2013 (UL L št. 56 z dne 25. 2. 2019, str. 1), vendar se je Republika Slovenija v letu 2019 odločila, da te uredbe na terminalih ne bo uporabljala zaradi nizkega obsega prometa (meja za obvezno uporabo je najmanj 80.000 premikov IFR na leto, na slovenskih javnih letališčih, na katerih se odvija mednarodni zračni promet, pa je bilo v letu sprejemanja odločitve letnih premikov manj kot 40.000).

Ukrep je skladen tudi s strateškimi usmeritvami Republike Slovenije. Država in izvajalci dejavnosti civilnega letalstva morajo pri razvoju in delovanju slediti trem jasnim temeljem sedanosti in prihodnosti civilnega letalstva: varnosti in zmanjšanju tveganj v civilnem letalstvu ter trajnostnemu razvoju in konkurenčnosti. Tem temeljnim usmeritvam lahko v času epidemije COVID-19 sledimo le ob sprejemanju ukrepov, ki naslavlajo nastale posledice. Država mora s svojimi nalogami zagotavljati varen in trajnosten razvoj civilnega letalstva, ki bo spodbujal rast ponudbe in povpraševanja po javnem letalskem prevozu.

S tem ukrepom se ne posega v skupno stroškovno bazo za Republiko Slovenijo za oblikovanje pristojbin za navigacijske službe zračnega prometa na zračnih poteh, ki se plačuje za prelet zračnega prostora Republike Slovenije.

K 74. členu:

Izvajalec prevozov potnikov v notranjem in regionalnem železniškem prometu beleži mesečni izpad transportnih prihodkov kar ogroža delovanje izvajalca in izvajanje prevozov. Izpad prihodkov se ugotavlja na podlagi podatkov izvajalca o transportnih prihodkih v tekočem mesecu v primerjavi z istim mesecem leta 2019 in izpadom med obsegom realiziranih in načrtovanih vlakovnih kilometrov po potrjenem voznem redu. Nadomestilo pokriva stroške, da se ohrani dejavnost prevoza potnikov v železniškem notranjem, regionalnem in čezmejnem prevozu, ki je organiziran na podlagi ZZelP. Železniški prevoz potnikov je v času razglašene epidemije in trajanja ukrepov za preprečevanje širjenja Covid 19 prejel nadomestila iz naslova pomoči zaradi epidemije COVID – 19, ki delno pokriva izpade prihodkov, kar se upošteva pri izračunu.

K 75. členu:

V Sloveniji poteka izvajanje javnega prevoza potnikov tudi v obliki posebnih linijskih prevozov za osnovne šole ali šole s prilagojenim programom ali zavode vzgojo in izobraževanje otrok in mladostnikov s posebnimi potrebami. Izvajalci šolskih prevozov oblikujejo ponudbo za predvidenih 191 šolskih dni, za katere morajo zagotoviti ustrezna vozila in voznike. Ne glede na to, da so bili ti prevozi ustavljeni od 16. marca do 11. maja 2020 in od 16. novembra do 30. novembra, ter se šolski prevozi niso izvajali tudi v dneh, ko je potekal pouk na daljavo morajo izvajalci ves čas zagotavljati, da imajo pripravljena vozila in voznike, da začnejo izvajati prevoze, ko se pouk ponovno izvaja v učilnicah. Izvajalci šolskih prevozov so lahko tako kot zaposleni v drugih dejavnostih, uveljavljali povračilo stroškov za plače delavcev, ki so na čakanju. Poleg teh stroškov pa morajo zagotavljati tudi vse fiksne stroške, ki jih ima prevoznik in sicer stroške za vozilo (redno vzdrževanje vozil, amortizacija, zavarovanje in registracija vozil, nadomestilo za uporabo cest za motorna vozila, stroški za najem vozil) in stroške podjetja (fiksni stroški podjetja, stroški spremljajočih služb, stroški dela, ki niso zagotovljeni z drugimi nadomestili, garaže in delavnice). Izvajalci šolskih prevozov v času, ko teh prevozov ne izvajajo, ne morejo opravljati drugih prevozov ali drugih dejavnosti, iz katerih bi lahko krili fiksne stroške prevoznika.

Fiksni stroški izvajalca šolskih prevozov so izračunani v višini 36 odstotkov dnevne cene na dan ali v višini 36 odstotkov pogodbene cene na dan, če dnevna cena ni določena. Pravica do nadomestila izpada prihodkov iz naslova šolskih prevozov, upošteva del teh stroškov v višini 20 odstotkov dnevne cene ali 20 odstotkov pogodbene cene na dan, če dnevna cena ni določena. Za druge fiksne stroške prevoznika se predvideva, da jih bo v skladu s pogodbo o izvajanju šolskih prevozov kril naročnik.

Ocenjena vrednost nadomestil za pokrivanje fiksnih stroškov izvajalcev šolskih prevozov je ocenjena na 37.700 evrov na dan za vse izvajalce šolskih prevozov. Za obdobje veljavnosti zakona, od novembra 2020 do marca 2021, lahko zanesljivo izračunamo, da je ocenjena vrednost nadomestil 942.500 evrov, če upoštevamo doslej znane podatke, da je v novembru in decembru zanesljivo izpadlo 25 dni pouka.

K 76. členu:

Občasne prevoze poleg imetnikov licence Skupnosti, ki izvajajo prevoze z avtobusi opravljajo tudi imetniki nacionalne licence za občasne prevoze. Enako kakor avtobusni prevozniki nosijo tudi prevozniki, ki dejavnost v celoti ali deloma opravljajo s kombiniranimi vozili 8+1, visoke stroške, vezane na vozila in druge stroške imetnike licence. Ocenjeni stroški pokrivajo stroške za vozila in druge fiksne stroške imetnika licence.

V Sloveniji imamo izdanih 802 (OZS) in 1027 (GZS), skupaj 1.829 nacionalnih licenc za kombije. Na GZS ne ločijo med prevozom potnikov in prevoz blaga pri nacionalnih licencah. Vendar lahko predvidevamo, da za nacionalno licenco zaprosijo le podjetja za prevoz potnikov (kombiji za prevoz blaga je po večini ne potrebujejo). Če torej upoštevamo, da imamo v Sloveniji 1.829 kombijev z nacionalno licenco in po nadomestilu v višini 20€/dan, bi za izplačilo nadomestila upravičencem potrebovali 36.580 €/dan. Za 80 dni znaša nadomestilo 2.926.400 EUR.

K 77. členu:

Avtobusne postaje delujejo v javnem interesu, opravljajo storitve za javni potniški promet in so tako sestavni del javnega potniškega prometa. Zaradi začasne ustavitve izvajanja javnega linijskega prevoza potnikov na ozemlju Republike Slovenije v novembru in decembru 2020, počitniškega voznega reda v novembru, imajo avtobusne postaje velik izpad prihodka. Avtobusne postaje beležijo do 70% upad števila potnikov v domačem javnem potniškem prometu in do 95% upad števila potnikov in linij v mednarodnem linijskem cestnem prometu. Omenjeni izpadi prihodkov ob visokih fiksnih stroških, onemogočajo postajam nemoteno opravljanje storitev avtobusnih postaj. Za obstoj poslovanja in zagotavljanje vseh storitev avtobusnih postaj za čas izvajanja javnega linijskega je predvideno nadomestilo, ki upošteva fiksne stroške postaj za vzdrževanje peronov in vse opreme, ki jih ima avtobusna postaja. Nadomestilo se izračuna na podlagi peronov, ki jih ima avtobusna postaja in dobro prikazujejo tudi število linij, ki se začnejo, ustavijo ali končajo na določeni avtobusni postaji. Avtobusnim postajam, ki nimajo pokritih peronov se zagotavlja 50 odstotkov izračunanega nadomestila. Ocenjena vrednost nadomestila je ca. 300.000 evrov za obdobje od 1. 11. do 31.12. 2020, če upoštevamo, da imamo v Sloveniji ca 180 peronov in je zaenkrat JPP ustavljen za 28 dni (od 16. 11. 2020).

K 78. členu:

Določijo se pogoji državnih pomoči za izplačila nadomestil izvajalcem javnega prevoza potnikov zaradi posledic COVID-19.

K 79. členu:

Določi se pristojnost ministra, pristojnega za promet, da izvaja strokovni nadzor nad izplačili pomoči.

K 80. členu:

Določi se vir zagotavljanja nadomestil za nadomestila izvajalcem javnega prevoza potnikov.

K 81. členu:

Določi se pristojni nadzorni organ za izvajanje inšpekcijskega nadzora.

K 82. členu:

Ministrstvo, pristojno za kmetijstvo, lahko z odločbo v upravnem postopku določi začasnega upravljavca kmetijskemu gospodarstvu, če nosilec kmetije, člani ali zaposleni na kmetiji, zaradi bolezni COVID-19 niso zmožni opravljati pridelave kmetijskih pridelkov ali izvajati reje živali, na drug način pa ni mogoče zagotoviti upravljanja kmetijskega gospodarstva. Začasni upravljavec ima tiste pravice in obveznosti nosilca kmetijskega gospodarstva v skladu z zakonom, ki ureja kmetijstvo, ki so potrebne za izvajanje nujnih del pri upravljanju kmetijskega gospodarstva, ker bi kmetijskemu gospodarstvu sicer nastala škoda. Začasni upravljavec ima pravico do mesečnega denarnega nadomestila za začasno upravljanje, višina nadomestila pa se določi glede na obseg primerljivih kmetijskih površin, ki jih ima v upravljanju kmetijsko gospodarstvo, število glav velike živine ter zahtevnost in obsežnost kmetijske obdelave na kmetijskem gospodarstvu v začasnem upravljanju.

V primeru večjih naravnih ujm v gozdovih oziroma prenamnožitve škodljivcev je potrebno takojšnje ukrepanje (sanitarna sečnja), da se prepreči še znatno večja sekundarna ekološka in gospodarska škoda v gozdovih. Zato se s tem členom omogoča postavitve začasnega upravljavca gozda za tiste ukrepe, ki jih je treba nujno pravočasno izvesti v gozdu, če lastnik gozda zaradi bolezni COVID-19 ne more zagotoviti njihovih izvedbe.

K 83. členu:

Uredba o emisiji snovi in toplote pri odvajanju odpadnih voda v vode in javno kanalizacijo (Uradni list RS, št. 64/12, 64/14 in 98/15) v 3. členu določa izjeme, za katere se določbe te uredbe ne uporabljajo. Pri uporabi vode za namakanje pri opravljanju kmetijske dejavnosti se določen delež vode ne porabi za rast rastlin, ampak se odvaja v tla oziroma podtalnico. S tem predlogom se želi urediti, da se ta odvečna voda ne šteje kot odpadna voda in zato ne bo prešla pod določbe, ki jih določa ta uredba.

K 84. členu:

Predlagan člen določa, da se odločba o vodnih povračilih in dokumenti izdani v postopku odmere vodnega povračila, vročajo z dostavo v hišni predalčnik. Šteje se, da je vročitev opravljena 21. dan od dneva odpreme. Dan odpreme se na odločbi in dokumentu označi.

S predlagano ureditvijo se omogoči brezstično vročanje odločb in ostalih dokumentov, s čimer se sledi priporočilom pristojnih institucij o zmanjšanju števila stikov.

K 85. členu:

S predlaganim besedilom člena se strankam omogoči oddajo napovedi za plačilo vodnega povračila iz 10. člena Uredbe o vodnih povračilih na način, da se vloži po elektronski poti brez varnega elektronskega podpisa. Vlaganje vlog brez varnega elektronskega podpisa sicer omogoča Odlok o začasnih ukrepih za zmanjšanje tveganja okužbe in preprečevanje širjenja nalezljive bolezni COVID-19 v upravnih zadevah (Uradni list RS, št. 183/20), vendar pa obenem zahteva uradno dodeljeno identifikacijsko številko ali drug enolični identifikator, ki ga za potrebe elektronskega poslovanja določi organ. Tej zahtevi s trenutnimi tehničnimi viri ne moremo zadostiti.

V skladu s predlaganim besedilom člena se potrebni podatki za odmero vodnega povračila vnesejo v predpisani spletni obrazec za poročanje. Informacijski sistem bo zavezanca obvestil o uspešno oddani napovedi in omogoči pregled in izpis o oddani napovedi v shranjeni datoteki. Zavezanci imajo še naprej možnost oddati napoved tudi na način kot do uveljavitve tega člena.

K 86. členu:

Podobno kot v Zakonu o interventnih ukrepih za zajezitev epidemije COVID-19 in omilitev njenih posledic za državljane in gospodarstvo se s tem predlogom določa, da mora delodajalec delavcu, ki v času epidemije dela, k plači za mesec december izplačati dodatek v višini 200 evrov, ki je oproščen plačila vseh davkov in prispevkov. Do dodatka so upravičeni delavci, katerih zadnja izplačana mesečna plača ni presegla dvakratnika minimalne plače.

Sredstva se zagotovijo v proračunu RS oz. iz sredstev, pridobljenih iz proračuna EU.

Vloge za povrnitev dodatka delodajalci vložijo pri FURS, ki tudi nadzira uveljavljanje teh pravic.

K 87. členu:

Zaradi ukrepov za zajezitev in omilitev posledic epidemije COVID-19 so številni delodajalci, med katerimi so tudi izvajalci programov javnih del, zmanjšali obseg svojih aktivnosti ali celo (začasno) prenehali opravljati dejavnost. Slednje pomeni, da v letu 2020 ne bodo porabljeni vsa sredstva sofinanciranja, ki so predvidena za izvajanje programov javnih del. Tudi v letu 2021 bodo nekateri izvajalci programov javnih del v podobnem položaju, obenem pa lahko pričakujemo še večjo porast povpraševanja po delavcih, ki delo opravljajo v okviru javnih del kot sicer, predvsem na področju socialnovarstvenih storitev. Že v spomladanskem valu epidemije COVID-19 so bili domovi za starejše glavna žarišča virusa. Tudi v jesenskem valu je virus najprej vdrl v domove za starejše občane in se tam tudi najhitreje širil. Gre za vdor virusa v družbeno skupino, ki je najranjivejša in pri kateri se oboleli pogosto spoprijemajo s hujšim potekom bolezni.

Delavcev na področju socialnega varstva primanjkuje. V času razglašene epidemije COVID-19, to je od 12. 3. 2020 do 31. 5. 2020, so bili javni uslužbenci upravičeni do dodatka za nevarnost iz posebne obremenitve v času epidemije po 71. členu Zakona o interventnih ukrepih za zajezitev epidemije COVID-19 in omilitev njenih posledic za državljane in gospodarstvo (Uradni list RS, št. 49/20 in 61/20) ter do dodatka za delo v rizičnih razmerah na podlagi 11. točke 39. člena Kolektivna pogodba za javni sektor (Uradni list RS, št. 57/08, 23/09, 91/09, 89/10, 89/10, 40/12, 46/13, 95/14, 91/15, 21/17, 46/17, 69/17 in 80/18). Delavci, ki opravljajo javna dela do teh dveh dodatkov niso upravičeni, saj ne opravljajo del na sistemiziranih delovnih mestih. Ker po preklicu epidemije zaposleni v javnem sektorju še vedno neposredno delajo s pacienti oziroma uporabniki, obolelimi za COVID-19, se je za obdobje od 1. junija 2020 do 31. decembra 2021 (razen v času razglašene epidemije) uvedel nov dodatek v višini 30

odstotkov urne postavke osnovne plače zaposlenega na posameznih deloviščih in organizacijskih enotah, v katerih se obravnavajo pacienti oziroma uporabniki, za katere obstaja sum na okužbo na COVID-19 (siva cona) in v kateri se obravnava paciente oziroma uporabnike, za katere je sum na okužbo COVID-19 potrjen (rdeča cona). Danes je torej delo v domovih za starejše občane organizirano v sive in rdeče cone. Za delavce, ki v socialnovarstvenih zavodih s sivimi in rdečimi conami opravljajo delo na podlagi pogodbe o zaposlitvi za opravljanje dela v programu javnih del je od 1. junija 2020 dalje tako skoraj nemogoče, da dela ne bi opravljali v okolju, kjer ne bi bilo pacientov ali uporabnikov, pri katerih ne bi obstajal sum na okužbo s COVID-19 oziroma ta ne bi bila potrjena. Zato se za »javne delavce«, ki delajo v okolju s pacienti oziroma uporabniki, pri katerih obstaja sum na okužbo s COVID-19 oziroma je ta potrjena, predlaga dodatek v višini od 30 do 65 odstotkov urne postavke osnovne plače delavca. Višino dodatka določi s sklepom direktor ali oseba, ki pri delodajalcu izvršuje pravice in dolžnosti delodajalca.

Predlog je finančno vzdržan in še vedno sledi namenu javnih del, kot aktivne politike zaposlovanja. Programe javnih del financira Zavod Republike Slovenije za zaposlovanje. Zato se določa, da je dodatek iz prvega odstavka upravičen strošek izvedbe programa javnih del, ki ga v celoti sofinancira Zavod Republike Slovenije za zaposlovanje.

K 88. členu:

Z amandmajem se predlaga, da so do posebnega dodatka za nevarnosti in obremenitve upravičeni tudi javni uslužbenci na delovnih mestih plačne skupine J v dejavnosti zdravstva in socialnega varstva. Prepričani smo, da mora biti tudi ta skupina zaposlenih za svoje delo nagrajena, saj je drugi val epidemije COVID-19 področji zdravstva in socialnega varstva prizadel še bolj kot prvi. Z namenom hitre prilagoditve epidemiološki situaciji v posameznih javnih zdravstvenih in socialno varstvenih zavodih pa je bilo treba v izvajanje ukrepov v okviru reorganizacije dela vključiti tudi t. i. ne-zdravstveni kader oz. kader, ki ne stopa neposredno v stik s pacienti ali oskrbovanci socialno varstvenih zavodov (tehnične službe, perice, šivilje, kuharji, transportni delavci, vzdrževalci, strežnice, kader v administraciji ...). Predlagatelji amandmaja poudarjamo, da tudi ti zaposleni v veliki meri pripomorejo k temu, da sistem deluje nemoteno in lahko zdravniki in medicinske sestre ter strokovno osebje v socialnem varstvu izvajajo oskrbo pacientov in oskrbovancev.

K 89. členu:

S prvi odstavkom tega člena se določa postopek vračila povračila nadomestila plače na začasnem čakanju na delo po ZIUOOPE, ZIUPDV in ZZUOOP z primere, ko subjekt, ki uveljavil upravičenje, naknadno ugotovi, da ne izpolnjuje pogoja upada prihodkov, ki je določen za pridobitev tega upravičenja s tretjim odstavkom 24. člena ZIUOOPE, s tretjim odstavkom 2. člena ZIUPDV in s tretjim odstavkom 68. člena ZZUOOP. Z navedenimi členi je zgolj določen pogoj in obveznost vračila ni pa določen postopek vračila, kot je v drugem odstavku 99. člena ZIUZEOP določen za upravičenja, prejeta po ZIUZEOP. Zato se s predlaganim prvim odstavkom določa postopek vračila tudi v teh primerih, in sicer enak kot je določen po ZIUZEOP. Subjekt, ki je uveljavil povračilo nadomestila plače na začasnem čakanju na delo po ZIUOOPE, ZIUPDV in ZZUOOP in naknadno ugotovi, da ni izpolnil pogoja upada prihodkov, o tem obvesti Finančno upravo Republike Slovenije najkasneje do roka za predložitev obračuna davka od dohodkov pravnih oseb za leto 2020 oziroma za obdobje, ki vključuje podatke za obdobje drugega polletja 2020, oziroma do roka za predložitev obračuna davka od dohodkov iz dejavnosti za leto 2020, in vrne znesek prejete pomoči v 30 dneh od vročitve odločbe. Za uveljavljena povračila, ki se nanašajo na obdobja od 1. januarja 2021, subjekt Finančno upravo Republike Slovenije obvesti najkasneje do roka za predložitev obračuna davka od dohodkov pravnih oseb za leto 2021 oziroma za obdobje, ki vključuje podatke za obdobje drugega polletja 2021, oziroma do roka za predložitev obračuna davka od dohodkov iz dejavnosti za leto 2021. Po poteku roka za plačilo do plačila se mu obračunavajo zakonske zamudne obresti po Zakonu o predpisani obrestni meri zamudnih obresti (Uradni list RS, št. 11/07 – uradno prečiščeno besedilo).

Drugi odstavek tega člena je povezan s predlogom 40. člena predloga tega zakona. S 40. členom se predlaga, da se za razliko do sedanje ureditve, k vlogi za uveljavitev pravice do povračila izplačanih nadomestil plače delavcem na začasnem čakanju na delo priloži izjavo, za katero se kazensko in materialno odgovarja, da ima na dan vložitve vloge plačane vse zapadle obveznosti iz naslova obveznih dajatev in drugih nedavčnih obveznosti v skladu z zakonom, ki ureja finančno upravo, ter izjavo, da ima izpolnjene obveznosti iz naslova predložitve vseh obračunov davčnih odtegljajev za dohodke iz delovnega razmerja za obdobje zadnjih petih let. Pri odločanju o pridobitvi pravice bo po novem zadostovala navedena izjava, zato bo potreben učinkovitejši naknadni nadzor. S predlogom tega odstavka se določa pravica Zavoda Republike Slovenije za zaposlovanje, da od Finančne uprave

Republike Slovenije brezplačno pridobi podatke, potrebne za naknadni nadzor izpolnjevanja pogoja oziroma pravilnosti izjav.

S tretjim odstavkom tega člena se vzpostavlja podlaga za naknadni nadzor izpolnitve obveznosti glede seznanitve Finančne uprave Republike Slovenije o naknadni ugotovitvi, da subjekt pogojev, ki so bili lahko od dodelitvi upravičenja samo ocenjeni ali pa je dogodek nastal kasneje (določena izplačila, za katero se zahteva vračilo pomoči), za pridobitev upravičenj po interventnih zakonih ne izpolnjuje. Nadzor opravlja Finančna uprava Republike Slovenije, ki je v teh primerih tudi pristojna za izdajo odločb o vračilu za primere, ko subjekt sam obvesti o neizpolnjevanju pogojev.

K 90. členu:

S predlogom se določajo ukrepi, ki zagotavljajo prejemnikom sredstev, ki so te na podlagi odločbe FURS ali ZRSZ dolžni vrniti, lažjo izpolnitev obveznosti, tj. vračila neupravičeno prejete pomoči. FURS in ZRSZ odločata o vračilih neupravičeno prejetih sredstev iz tega naslova, zato sta tudi pristojna za odločanje o obročnem plačilu teh sredstev. Predlog določa, da lahko organa ne glede na Zakon o javnih financah, ki v 77. členu omogoča obročno plačilo, če se s tem bistveno izboljšajo možnosti za plačilo dolga dolžnika, od katerega sicer ne bi bilo mogoče izterjati celotnega dolga, dovolita vračilo neupravičeno prejetih sredstev v največ šestih obrokih v obdobju šestih mesecev, zaradi izgube sposobnosti pridobivanja prihodkov zaradi okoliščin, povezanih z epidemijo.

Prejemnik sredstev mora vlogo za odlog oziroma obročno plačevanje davkov vložiti pri pristojnem organu, po pošti ali na elektronski naslov finančnega urada, ali prek storitve eDavki.

Določijo se posledice zamude obroka, in sicer prejemniku, če zamudi s plačilom posameznega obroka, z dnem zapadlosti neplačanega obroka zapadejo v plačilo vsi naslednji neplačani obroki.

Določi se, da davčni organ pod pogoji, ki jih določa ZDavP-2, zavaruje izpolnitev in plačilo davčne obveznosti.

Za odločanje o obročnem vračilu se določi smiselna uporaba zakona, ki ureja davčni postopek (na primer 96. člen ZDavP-2, ki ureja zamudne obresti, če davek ni plačan v predpisanem roku).

K 91. členu:

Uveljavi se kazenska določba za predložitev lažne izjave v postopku uveljavljanja pravice do povračila nadomestila plače za čas čakanja na delo.

K 92. členu:

S tem členom zakona se zaradi posledic razglasitve epidemije virusa COVID-19 in ukrepov, sprejetih za omilitev posledic širjenja bolezni z namenom zagotavljanja višje socialne varnosti upokojujencem z nižjimi pokojninami, brezposelnim prejemnikom nadomestil iz invalidskega zavarovanja ter uživalcem poklicnih pokojnin določa pravica do izplačila solidarnostnega dodatka za upokojujence.

Določeni so upravičenci, višine izplačila ter rok za izplačilo solidarnostnega dodatka. Do slednjega bodo upravičeni tisti upokojujenci, ki prejemajo pokojnino do vključno 714 evrov mesečno, in sicer v treh različnih višinah v odvisnosti od višine prejete pokojnine v decembru. Do solidarnostnega dodatka bodo upravičeni tudi prejemniki nadomesti iz invalidskega zavarovanja, če so brezposelni in so njihovi prejemki iz pokojninskega zavarovanja nižji od predpisanih zneskov, in sicer ravno tako v treh višinah. Višina pokojnine oziroma prejemki, ki se v to višino štejejo in v odvisnosti od katere se določi upravičenost do solidarnostnega dodatka za upokojujence in višina le-tega, se ugotavlja na enak način, kot je bilo to določeno za izplačilo letnega dodatka za leto 2020, pri čemer pa so tudi uživalci sorazmernih delov pokojnin, ki jih prejemajo na podlagi mednarodnih pogodb, upravičeni do celotnega zneska solidarnostnega dodatka za upokojujence.

Solidarnostni dodatek za upokojujence bo izplačan ob izplačilu pokojnine za mesec december oz. najkasneje do 15. januarja 2021, pri čemer bo sredstva za njegovo izplačilo zagotavljal državni proračun. Ker ni namen dodatka izguba drugih pravic, zakon hkrati določa, da se solidarnostni dodatek za upokojujence ne šteje v dohodek pri ugotavljanju upravičenosti do pravic iz javnih sredstev po zakonu, ki ureja socialno varstvene prejemke. Od solidarnostnega dodatka za upokojujence ni potrebno plačati dohodnine, ravno tako nanj ni mogoče poseči z izvršbo, Zavodu za pokojninsko in invalidsko zavarovanje Slovenije pa od njega ni potrebno plačati prispevkov za zdravstveno zavarovanje.

Med upravičence do solidarnostnega dodatka za upokojujence spadajo tudi prejemniki poklicnih pokojnin, ki prejemajo nižjo poklicno pokojnino od vključno 714 evrov, ki ga bo prejemnikom poklicnih pokojnin izplačala Kapitalska družba pokojninskega in invalidskega zavarovanja, d.d.

K 93. členu:

S predlogom člena se za blažitev posledic epidemije za najranljivejše skupine predlaga ureditev enkratnega solidarnostnega dodatka za družine, ki so bili v mesecu novembru 2020 upravičeni do otroškega dodatka v prvem do petem dohodkovnem razredu in rejnike za otroke do dopolnjenega 18. leta, za katere ima v mesecu novembru 2020 sklenjeno veljavno rejniško pogodbo v skladu z določbami zakona, ki ureja izvajanje rejniške dejavnosti.

Predlaga se, da so upravičenci do enkratnega solidarnostnega dodatka starši ali druga oseba za vsakega otroka, za katerega prejema otroški dodatek v prvem do petem dohodkovnem razredu za mesec november 2020, v višini 50 evrov za otroka. V času zaprtja šol in vrtcev so otroci doma, družine, uvrščene prvi do peti dohodkovni razred bi imeli sicer za otroke, ki so učenci ali dijaki, v celoti ali delno subvencionirano malico.

Upravičenec do enkratnega solidarnostnega dodatka v višini 50 evrov je tudi rejnik za otroka do dopolnjenega 18. leta, za katerega ima v mesecu novembru 2020 sklenjeno veljavno rejniško pogodbo v skladu z določbami Zakona o izvajanju rejniške dejavnosti (Uradni list RS, št. 110/02, 56/06 – odl. US, 114/06 – ZUTPG, 96/12 – ZPIZ-2, 109/12 in 22/19, v nadaljevanju ZIRD). Rejnik ima s sklenitvijo rejniške pogodbe za otroka, ki je nameščen v njegovo rejniško družino pravico do mesečne rejnine v višini 550,99 evrov. Poleg tega je institut rejništva sistemsko umeščen na različna pravna področja, s čemer se želi otroku v rejništvu nuditi čim bolj ustrezno obravnavo in dodatno socialno varnost. Tako so v skladu z določbami Zakona o uveljavljanju pravic iz javnih sredstev (Uradni list RS, št. 62/10, 40/11, 40/12 – ZUJF, 57/12 – ZPCP-2D, 14/13, 56/13 – ZŠtip-1, 99/13, 14/15 – ZUUJFO, 57/15, 90/15, 38/16 – odl. US, 51/16 – odl. US, 88/16, 61/17 – ZUPŠ, 75/17, 77/18 in 47/19; v nadaljnjem besedilu: ZUPJS) otroci v rejništvu v celoti oproščeni plačila vrtca (ceno programa krije občina, v kateri ima otrok stalno prebivališče) - 24. člen. Učenci, nameščeni v rejništvu, imajo v celoti subvencionirano šolsko malico in kosilo, dijaki pa šolsko malico – 25. in 26. člen ZUPJS. V trenutni situaciji, ko so vrtci in izobraževalne ustanove zaprte, strošek prehrane za otroke v rejništvu, ki obiskujejo vrtec (subvencionirana namestitvev in prehrana v vrtcu), za učence v rejništvu (subvencionirana malica in kosilo) in dijake v rejništvu (subvencionirana malica), v celoti odpade na rejniško družino. Iz tega razloga je potrebno tudi rejniški družini v tem obdobju zagotoviti primerno finančno podporo.

Predlaga se, da se upravičencem enkratni solidarnostni dodatek izplača do 31. 1. 2021.

Predlaga se tudi, da sredstva za izplačilo enkratnega solidarnostnega dodatka zagotavlja Republika Slovenija iz državnega proračuna ter da dodatek ne vpliva na odločanje o upravičenosti do pravic iz javnih sredstev po Zakonu o uveljavljanju pravic iz javnih sredstev (Uradni list RS, št. 62/10, 40/11, 40/12 – ZUJF, 57/12 – ZPCP-2D, 14/13, 56/13 – ZŠtip-1, 99/13, 14/15 – ZUUJFO, 57/15, 90/15, 38/16 – odl. US, 51/16 – odl. US, 88/16, 61/17 – ZUPŠ, 75/17, 77/18 in 47/19). Izjemo od tega pravila predstavlja le pravica do izredne denarne pomoči, ki je namenjena reševanju socialne stiske posameznika in družine, ki se zaradi višje sile ali drugih razlogov, na katere ne more vplivati, znajde v materialni stiski. Ker je namen solidarnostnega dodatka v izboljšanju socialnega položaja ranljivih skupin oseb, ki imajo nizke dohodke, predlagamo, da se z namenom preprečitve kopičenja socialnih pravic, solidarnostni dodatek upošteva kot dohodek pri uveljavljanju pravice do izredne denarne pomoči na podlagi Zakona o socialno varstvenih prejemkih (Uradni list RS, št. 61/10, 40/11, 14/13, 99/13, 90/15, 88/16, 31/18 in 73/18).

Predlaga se, da se od enkratnega solidarnostnega dodatka iz tega člena ne plača dohodnina.

Prav tako se ne glede na zakon, ki ureja starševsko varstvo in družinske prejemke, do konca epidemije poveča znesek dodatka za velike družine, ki izpolnjujejo pogoje za pridobitev te pravice, in sicer za 100 evrov za družino s tremi otroki in za 200 evrov za družino s štirimi ali več otroki.

K 94. členu:

S tem členom zakona se zaradi posledic razglasitve epidemije virusa COVID-19 in ukrepov, sprejetih za omilitev posledic širjenja bolezni z namenom zagotavljanja višje socialne varnosti študentom (rednim in izrednim) določa pravica do izplačila enkratnega solidarnostnega dodatka.

Sredstva za izplačilo enkratnega solidarnostnega dodatka za študente se zagotavljajo iz proračuna Republike Slovenije. Izplačilo dodatka iz tega člena ne vpliva na odločanje o upravičenosti do pravic iz javnih sredstev po Zakonu o uveljavljanju pravic iz javnih sredstev (Uradni list RS, št. 62/10, 40/11, 40/12 – ZUJF, 57/12 – ZPCP-2D, 14/13, 56/13 – ZŠtip-1, 99/13, 14/15 – ZUUJFO, 57/15, 90/15, 38/16 – odl. US, 51/16 – odl. US, 88/16, 61/17 – ZUPŠ, 75/17, 77/18 in 47/19). Izjemo od tega pravila predstavlja le pravica do izredne denarne pomoči, ki je namenjena reševanju socialne stiske posameznika in družine, ki se zaradi višje sile ali drugih razlogov, na katere ne more vplivati, znajde v materialni stiski. Ker je namen solidarnostnega dodatka v izboljšanju socialnega položaja ranljivih skupin

oseb, ki imajo nizke dohodke, se predlaga, da se z namenom preprečitve kopičenja socialnih pravic, solidarnostni dodatek upošteva kot dohodek pri uveljavljanju pravice do izredne denarne pomoči na podlagi Zakona o socialno varstvenih prejemkih (Uradni list RS, št. 61/10, 40/11, 14/13, 99/13, 90/15, 88/16, 31/18 in 73/18). Predlaga se tudi, da se od enkratnega solidarnostnega dodatka za študente ne plača dohodnina.

K 95. členu:

S predlogom člena omogočamo izplačilo enkratnega solidarnostnega dodatka starejšim članom ali nosilcem kmetij (starejši od 65 let), ki nimajo oziroma imajo zelo nizke dohodke in niso upravičeni do solidarnostnega dodatka za upokojene. Zgornji prag dohodkov za te upravičence ne sme presegati 591,20 evrov obdavčljivih dohodkov na mesec v letu 2019, kolikor znaša prag lastnih dohodkov za dodelitev varstvenega dodatka za posameznika v enočlanskem gospodinjstvu. Enkratni solidarnostni dodatek je utemeljen zato, ker gre za posebej ranljivo skupino starostnikov, ki je najbolj izpostavljena nevarnostim epidemije bolezni covid-19 in jo je sedanja kriza še posebej prizadela.

K 96. členu:

Uvaja se začasno denarno nadomestilo za brezposelnost za osebe, ki ne izpolnjujejo pogoja za pridobitev denarnega nadomestila za brezposelnost po ZUTD, zaposlitev pa so izgubile v posledici ponovnega zaprtja dejavnosti z razglasitvijo epidemije v mesecu oktobru 2020. Kot presečni datum se šteje datum izdaje Odloka o razglasitve epidemije COVID-19 18.10.2020. Do začasnega denarnega nadomestila so tako upravičene osebe, ki jim je delovno razmerje zaradi izteka pogodbe o zaposlitvi za določen čas ali iz poslovnega razloga prenehalo na dan 18.10.2020 ali kasneje (vendar najkasneje d izdaje odloka o preklicu epidemije), pri čemer niso upravičene do denarnega nadomestila za brezposelne osebe po določbah ZUTD zaradi neizpolnjevanja pogoja zavarovalne gostote. Do denarnega nadomestila so upravičene osebe, ki bodo pogoj za pridobitev začasnega nadomestila izpolnjevale v času od razglasitve epidemije do preklice epidemije.

K 97. členu:

S predlagano določbo se izvajalcem socialnovarstvenih storitev institucionalno varstvo za obdobje od 1. septembra 2020 do 31. decembra 2021 iz proračuna Republike Slovenije povrnejo stroški, ki so nastali zaradi vzpostavitve rdečih con pri izvajalcih. Rdeča cona je cona, v kateri se obravnava uporabnika, pri katerem je potrjena okužba COVID-19. V skladu z navodili morajo izvajalci pripraviti krizni načrt za vzpostavitev rdečih con in rdeče cone vzpostaviti najkasneje v 24 urah po pojavu okužbe. Ker se je prvo večje število okužb pojavilo po 1. septembra 2020 in s tem tudi dodatni stroški, se ta strošek krije iz proračuna. Z Zakonom o začasnih ukrepih za omilitev in odpravo posledic COVID-19 je namreč določeno le kritje stroškov, ki nastanejo zaradi namestitve stanovalcev v zunanjo rdečo cono. Če se stroški za vzpostavitev rdeče cone pri izvajalcu ne povrnejo iz proračuna, se le ti vključijo v ceno storitve in posledično bremenijo stanovalce.

K 98. členu:

S predlagano določbo se izvajalcem socialnovarstvenih storitev iz državnega proračuna povrnejo stroški iz naslova namestitve tistih, ki pri njih delajo in zaradi dela s stanovalci v sivi in rdeči coni ter posledično zaradi nevarnosti širjenja okužbe potrebujejo ločeno namestitve, ki ni naslov stalnega ali začasnega prebivališča. Sem sodijo na primer zaposleni, ki živijo v skupnem gospodinjstvu in imajo majhne otroke, rizično skupino sorodnika (kronična obolenja, starejše osebe...), majhno stanovanje, v katerem se ne morejo umakniti – samoizolirati od ostalih članov družine. Prav tako sem sodijo tisti zaposleni, ki so razporejeni po 55. členu ZZUOOP, študentje in drugi, ki potrebujejo ločeno namestitve.

K 99. členu:

S navedeno določbo se za obdobje od razglašene epidemije do 31. decembra 2021 ureja financiranje izvajalcev socialno varstvene storitve pomoč družini na domu v primeru, ko izvajalec ne izvede načrtovane storitve zaradi posledice povečanega obsega pomoči osebi, ki ima potrjeno okužbo COVID-19. Izvajalec, ki iz navedenega razloga zagotovi dodatni kader, s katerim opravi neizvedene načrtovane storitve, je upravičen do povračila teh stroškov. Izvajalec vloži zahtevek za sredstva občini ustanoviteljici, kateri se iz proračuna Republike Slovenije krijejo stroški.

K 100. členu:

S predlogom člena se za blažitev posledic epidemije za starše otrok s stalnim prebivališčem v Republiki Sloveniji, rojenih od 1. 10. 2020 do eno leto po koncu epidemije, zagotovi 500 evrov izredne pomoči ob rojstvu otroka. Ker imajo mnoge družine v času epidemije nižje dohodke zaradi čakanja na delo, varstvo

otroka zaradi zaprtja vrtcev in šol, izgube zaposlitve ter tudi kot ukrep družinske politike za spodbujanje rojstev, se predlaga izredna pomoč ob rojstvu otroka.

Predlaga se tudi, da sredstva za izplačilo izredne pomoči ob rojstvu otroka zagotavlja Republika Slovenija iz državnega proračuna ter da izredna pomoč ne vpliva na odločanje o upravičenosti do pravic iz javnih sredstev po Zakonu o uveljavljanju pravic iz javnih sredstev (Uradni list RS, št. 62/10, 40/11, 40/12 – ZUJF, 57/12 – ZPCP-2D, 14/13, 56/13 – ZŠtip-1, 99/13, 14/15 – ZUUJFO, 57/15, 90/15, 38/16 – odl. US, 51/16 – odl. US, 88/16, 61/17 – ZUPŠ, 75/17, 77/18 in 47/19). Izjemo od tega pravila predstavlja le pravica do izredne denarne pomoči, ki je namenjena reševanju socialne stiske posameznika in družine, ki se zaradi višje sile ali drugih razlogov, na katere ne more vplivati, znajde v materialni stiski. Ker je namen solidarnostnega dodatka v izboljšanju socialnega položaja ranljivih skupin oseb, ki imajo nizke dohodke, predlagamo, da se z namenom preprečitve kopičenja socialnih pravic, solidarnostni dodatek upošteva kot dohodek pri uveljavljanju pravice do izredne denarne pomoči na podlagi Zakona o socialno varstvenih prejemkih (Uradni list RS, št. 61/10, 40/11, 14/13, 99/13, 90/15, 88/16, 31/18 in 73/18).

Predlaga se, da se od izredne pomoči ob rojstvu otroka iz tega člena ne plača dohodnina.

K 101. členu:

Združenje tolmačev za slovenski znakovni jezik ves čas epidemije skrbi za varnost in zdravje tolmačev slovenskega znakovnega jezika in gluhih uporabnikov. Že v spomladanskem času razglašene epidemije so, po vzgledu tujine, svetovali tolmačem naj se poslužujejo uporabe tehnologije, ki omogoča izvajanje tolmačenja na daljavo in se izogibajo fizičnim kontaktom z uporabniki. Takšno navodilo je v prvem valu upoštevalo skrb za izvajanje zakonske pravice gluhih oseb do tolmača slovenskega znakovnega jezika, spregledalo pa se je, da tolmači slovenskega znakovnega jezika za svoje delo niso bili plačani glede na določila Tarife za tolmače slovenskega znakovnega jezika.

K 102. členu:

V času epidemije COVID-19 se podjetja soočajo z velikimi likvidnostmi težavami. S predlaganim členom bomo zagotovili finančna sredstva v proračunu Republike Slovenij, za hitre in zelo ugodne likvidnostne kredite prek Slovenskega podjetniškega sklada in za upravljavsko provizijo. Javni skladi so namreč finančne institucije, ki zagotavljajo finančne produkte podjetjem, predvsem mikro, malimi in srednje velikimi podjetjem, ki so najbolj prizadeti v času krize ter se lahko hitro odzovejo na potrebe na trgu. S krediti bomo podprli tudi turistične agencije, ki bodo morale sredi leta 2021, ko bo prišlo do unovčitve turističnih vrednotnic, vračati sredstva potrošnikom.

S predlaganim členom bomo omogočili javnemu skladu, da prejme namensko premoženje in ga uporabi za likvidnostna sredstva za podjetja, ter za upravljavsko provizijo. Namensko premoženje se lahko zmanjša do minimuma namenskega premoženja, kar je opredeljeno v drugem odstavku 7. člena Zakona o javnih skladih. V pogodbi med ustanoviteljem in javnim skladom se natančneje opredelijo pogoji prenosa sredstev in nameni, za katere se uporabijo, ter s tem poda soglasje k morebitnem zmanjšanju namenskega premoženja. Sklep o zmanjšanju namenskega premoženja zaradi pokrivanja presežka odhodkov nad prihodki v rezultatu poslovanja javnega sklada na podlagi tega odstavka sprejme ustanovitelj ob sprejemu letnega poročila javnega sklada skladno z določili zakona, ki ureja delovanje javnih skladov.

Zagotavljanje kreditnih sredstev za mikro, mala in srednje velika podjetja preko Slovenskega podjetniškega sklada je v času vpliva COVID 19 na poslovanje podjetij nujna, kar izkazuje tudi izredno veliko povpraševanje mikro, malih in srednje velikih podjetij po tovrstnih sredstvih. Samo v letu 2020 je SPS ponudil 104 mio EUR neposrednih kreditov mikro, malim in srednje velikim podjetjem, po katerih je povpraševanje tako veliko, da bodo sredstva skoraj v celoti odobrena že v tekočem letu oz. v začetku leta 2021, čeprav so bila namenjena za daljše časovno obdobje (tudi do leta 2023).

K 103. členu:

Slovenski podjetniški sklad bo na podlagi pogodbe z Ministrstvom za gospodarski razvoj in tehnologijo pridobil sredstva v višini 30 mio EUR iz bilance A (izkaz prihodkov in odhodkov) proračuna Republike Slovenije, ki jih bo namenil za oblikovanje rezervnega sklada, iz katerega se krije potencialna izguba zaradi unovčenih garancij, za zniževanje stroškov kreditov, ki jih mikro, mala in srednje velika podjetja pridobijo pri poslovnih bankah, ter za upravljavsko provizijo. Za mikro, mala in srednje velika podjetja bo na voljo več kot 100 mio EUR garancijskega potenciala.

Slovenski podjetniški sklad je v obdobju od marca 2020 do septembra 2020 odobril vsa predvidena sredstva za leto 2020-t.j. 80 mio EUR, s čimer je podprl 702 podjetja, ter spodbudil nekaj več kot 100 mio EUR bančnega financiranja. Glede na izkazano povpraševanje se ocenjuje, da bi Slovenski

podjetniški sklad z dodatnimi viri lahko odobril vsaj še 40 mio EUR dodanih sredstev, torej skupno vsaj 120 mio EUR sredstev letno.

Potrebe in povpraševanje mikro, malih in srednje velikih podjetij po financiranju z garancijami za zavarovanje bančnih kreditov se izkazujejo ne samo v Sloveniji, temveč tudi v Evropi. Članice Evropskega združenja garancijskih shem (48 članic iz 30 evropskih držav) poročajo o izrednem povečanju povpraševanja podjetij po garancijah za zavarovanje bančnih kreditov v času COVID 19, saj kar 91,4% članic poroča v povečanju svojih aktivnosti v tem obdobju .

K 104. členu:

Zaradi upada gospodarske dejavnosti na področju turizma in gostinstva in z namenom ohranjanja delovanja podjetij, ohranitve delovnih mest in povečanja investicij v panogi bo SID banka izvedla ugodne kredite za podjetja s področja turizma in gostinstva, ki bodo namenjeni tako investicijam kot tudi obratnemu kapitalu v višini 200 mio EUR. Od tega zneska se 75 odstotkov nameni za investicije in 25 odstotkov za obratna sredstva... Kritje prve izgube ukrepa finančnega inženiringa SID banke za področje turizma se zagotavlja z poroštvom iz sredstev proračuna Republike Slovenije, ki jih zagotavlja Republika Slovenija v obliki poroštev v višini 100 mio EUR, kar predstavlja 50 odstotkov obsega posojilnega sklada. Republika Slovenija zagotovi to poroštvo SID banki brezplačno in se vnovči na prvi poziv.

Podrobnejša obrazložitev razlogov za ukrep:

Pritisk na turistično dejavnost v EU zaradi COVID-19 je brez presedana – veliko zmanjšanje mednarodnih prihodov, zmanjšanjem med-EU in domačih potovanj, MSP-ji v sektorju turizma so še posebej prizadeti zaradi bistveno zmanjšanih oz. prepovedanih turističnih in poslovnih potovanj. Drugi povezani sektorji kot je gostinstvo (hrana, pijača), kulturne aktivnosti in izobraževanje so tudi prizadeti zaradi COVID-19.

Vlada RS je 17. marca 2020 in nato ponovno z odlokom Vlade RS začasno prepovedala ponujanje in prodajanje blaga in storitev neposredno potrošnikom, s tem pa so se bili prisiljeni zapreti gostinski lokali in restavracije, oz. ponujati storitve hotelske oz. druge turistične nastanitve.

Country specific report Evropske komisije ugotavlja, da je zaradi izbruha epidemije Covid-19 in ukrepov za omejitve gibanja turizem, ki je eden od najpomembnejših sektorjev slovenskega gospodarstva, doživel velik padec. V odprtem in izvozno usmerjenem gospodarstvu, kakršno je slovensko, je turizem v veliki meri odvisen od tujega povpraševanja, posledično pa je med najbolj prizadetimi sektorji, prihodek v tem sektorju naj bi se v letu 2020 skrčil za 70 %, zato se v letu 2020 pričakuje zelo velik padec BDP. Evropska komisija v svoji jesenski napovedi za leto 2020 ugotavlja, da so podatki potrošnikov pokazali velike razlike med državami članicami na področju turizma, pri čemer je od začetka leta do konca septembra 2020 bil izredno velik upad števila AirBnB, in sicer za več kot 65% pod pričakovanji v Sloveniji, kar je izredno negativno vplivalo na sektor. Podobno je bil prizadet tudi turizem na kmetijah – 60% do 74% pod pričakovanji.

Prilivi iz naslova izvoza potovanj so v letu 2019 dosegli 2,75 milijard evrov (1,8 % rast v primerjavi z letom 2018), ključni cilj, ki ga opredeljuje strategija turizma je 3,7 – 4 milijarde evrov v letu 2021. Prilivi iz naslova izvoza potovanj v prvi polovici leta 2020 dosegajo zgolj 41% višine prilivov iz leta 2019. Do zastavljenega cilja smo še zelo oddaljeni, tako zaradi padca prilivov iz naslova izvoza potovanj v letu 2020 zaradi epidemije Covid-19, kot zaradi pomanjkanja intenzivnih vlaganj v turistično infrastrukturo, ki bi vplivala na kakovost turistične ponudbe in dvig dodane vrednosti.

Strukturni problemi slovenskega turizma: zadnji večji investicijski cikel v turistično infrastrukturo je bil v obdobju 2004-2006 (obdobje sofinanciranja naložb iz skladov EU) in strmo padanje bruto naložb od leta 2009 naprej. Te po letu 2011 dosegajo že skrb vzbujajoče nizke ravni in predstavljajo veliko nevarnost za upadanje infrastrukturne in tehnične konkurenčnosti slovenskega turizma v prihodnjih letih. Analiza makroekonomskega okolja in fizičnih kazalnikov hotelskih in podobnih nastanitvenih obratov v Sloveniji (Hosting, 2007-2017) kaže, da Slovenija v primerjavi z drugimi državami Evrope zaostaja v rasti naložb v turizmu. Podatki o bruto investicijah v sektorju Gostinstvo kažejo, da so investicije v letu 2017 obsegale zgolj polovico vrednosti investicij v letu 2007.

Nastanitvene zmogljivosti nimajo kritične mase ponudbe, ne razvijajo se v skladu z mednarodnimi standardi kakovosti, primanjkujejo ponudbe hotelov višje kategorije v ključnih turističnih destinacijah, prav tako primanjkujejo specializirane in nove oblike nastanitve, na primer družinski hoteli, planinske kočice, planinske vile (koče), visoko razredni kamp objekti (glamping).

Podjetja v sektorju turizma in gostinstva se v času izbruha COVID-19 še posebej srečujejo s problemom likvidnosti, ki ga je mogoče odpravljati zlasti s povratnimi oblikami spodbud.

SID banka je zaradi likvidnostnih potreb podjetij prizadetih zaradi krize COVID-19 razširila obstoječi »Razvojno-spodbujevalnem programu SID banke za financiranje naložb za trajnostno rast slovenskega turizma« (v nadaljevanju: Turizem1), ki ga izvaja po pogodbi z Ministrstvom za ekonomski razvoj in tehnologijo št. 2130-13-9035/131049, in sicer poleg posojilnega financiranja investicij, tudi na

financiranje obratnih sredstev, vendar iz tega programa nima več razpoložljivih prostih sredstev za financiranje po programu Turizem 1 tako že prejetih in obravnavanih vlog (70 mio evrov), kot je zaradi navedenega, zaustavila tudi sprejemanje novih vlog za financiranje.

K 105. členu:

Namen določbe je pomoč upravičencem za nakup hitrih testov, s ciljem zagotoviti ustrezno zaščitno pred okužbami in širjenjem virusa COVID19. Upravičenci do pomoči so pravne ali fizične osebe, ki se ukvarjajo z gospodarsko dejavnostjo in so organizirane kot gospodarska družba, samostojni podjetnik posameznik ali zadruga, in sicer v višini 40 EUR na zaposlenega na dan oddaje vloge. Po oceni predlagatelja predmetni znesek predstavlja stroške 5 hitrih testov na zaposlenega.

Upravičenec je odgovoren za namensko porabo prejetih sredstev, ki jih lahko nameni izključno nakupu hitrih testov, s katerimi se bo izvedlo testiranje zaposlenih.

Dopustno je, da ima upravičenec neporavnane davčne obveznosti višini do vključno 5.000 evrov, če zaradi posledic epidemije COVID-19 jih ne more plačevati.

K 106. členu:

Upravičenec za izplačilo pomoči za nakup hitrih testov preko informacijskega sistema FURS predloži vlogo, s katero izjavlja: da je pravna ali fizična oseba, ki je organizirana kot gospodarska družba, samostojni podjetnik posameznik ali zadruga da bo pridobljena sredstva namensko porabil za nakup hitrih testov, s katerimi se bo izvedlo testiranje zaposlenih.

Upravičenec mora predložiti izjavo iz prvega odstavka tega člena najkasneje v tridesetih dneh od uveljavitve tega zakona. FURS izplača pomoč v obliki povračila stroškov nakupa hitrih testov v enkratnem znesku.

K 107. členu:

Člen določa, na kakšen način se zagotavljajo sredstva za nakup hitrih testov.

K 108. členu:

Določba ureja nadzor nad porabo sredstev ter postopek vračila sredstev, v kolikor upravičenec, ki je uveljavil pomoč za nakup hitrih testov naknadno ugotovi, da ni izpolnjeval pogojev za njeno pridobitev ali sredstev ni namensko porabil za nakup hitrih testov.

K 109. členu:

Plače direktorjev v javnem sektorju so določene na podlagi Uredbe o plačah direktorjev v javnem sektorju (Uredba o plačah direktorjev v javnem sektorju (Uradni list RS, št. 68/17, 4/18 in 30/18), v nadaljevanju besedila: uredba). Osnovna plača direktorjev se določi z uvrstitvijo v plačni razred. Delovna mesta direktorjev se uvrščajo v plačne razrede z neposredno uvrstitvijo delovnega mesta v plačni razred ali znotraj razponov plačnih razredov na podlagi meril oziroma seštevka vrednosti meril, ki jih določa priloga IV uredbe.

Namen meril in njihovih vrednosti je ustrezno vrednotenje zahtevnosti dela direktorjev, ki se izkazuje z umestitvijo delovnih mest direktorjev v ustrezne plačne razrede. Med merili so tudi takšna, na vrednosti katerih je neposredno ali posredno vplivala razglašena epidemija nalezljive bolezni SARS-CoV-2 (COVID-19), njene posledice in omejevalni ukrepi, izdani med epidemijo in po njej, in na katere posledično direktorji niso imeli vpliva. S predlagano določbo zakona se preprečujejo negativne posledice, ki bi jih razmere v času epidemije in po njej lahko imele na vrednotenje njihovega dela ter s tem na uvrščanje delovnih mest direktorjev. S predlagano rešitvijo se namreč preprečuje, da bi bili direktorji, katerih uvrstitev v plačni razred določajo tudi vrednosti meril, ki so bile zaradi epidemije, njenih posledic in omejevalnih ukrepov znižane, postavljeni v slabši položaj kot direktorji, katerih vrednosti meril se zaradi narave meril zaradi epidemije, njenih posledic in omejevalnih ukrepov niso spremenile. Zahtevnost dela direktorjev se namreč odraža v uvrstitvi njihovega delovnega mesta v ustrezni plačni razred, pri čemer pa se zahtevnost dela direktorjev, katerih vrednosti meril, ki so bile zaradi epidemije, njenih posledic in omejevalnih ukrepov nižje (kot na primer upad obiskovalcev kulturnih prireditev), ni zmanjšala.

Ker so med merili tudi takšna, na vrednosti katerih je neposredno ali posredno vplivala razglašena epidemija nalezljive bolezni SARS-CoV-2 (COVID-19), njene posledice in omejevalni ukrepi, izdani med epidemijo in po njej, ter na katere posledično direktorji, ki so že oziroma bodo še nastopili mandat v letu 2020 in 2021, niso imeli vpliva, predlagana ureditev predvideva neupoštevanje vrednosti teh meril, in sicer tako, da se jim določi plačni razred najmanj v višini plačnega razreda, v katerega je bil uvrščen njihov predhodnik.

Člen določa tudi, da se pri direktorjih, ki so mandat nastopili po 13. marcu 2020 in pri katerih se je plačni razred določi na podlagi meril, na vrednotenje katerih so negativno vplivali razglašena epidemija nalezljive bolezni COVID-19, njene posledice in ukrepi za zajezitev širjenja okužbe z virusom SARS-CoV-2, izdani med epidemijo in po njej, določi plačni razred najmanj v višini plačnega razreda, v katerega je bil uvrščen njihov predhodnik. Tem direktorjem se plačni razred ponovno določi najpozneje v roku 30 dni od uveljavitve tega zakona, s pravico do višjega plačnega razreda od nastopa mandata dalje.

S to določbo se zagotavlja načelo enakosti direktorjev, ki so nastopili mandat v letu 2020 pred uveljavitvijo tega zakona, v primerjavi z direktorji, ki bodo nastopili mandat v letu 2020 in v letu 2021 po uveljavitvi tega zakona. Kljub retroaktivni naravi določbe se načelo prepovedi retroaktivne veljave pravnih predpisov ne krši, saj ne predstavlja negativnega posega v že pridobljene pravice, prav tako pa je predlagana ureditev pomembna za zagotovitev delovanja javnih služb, kar pomeni, da je tudi v javnem interesu.

K 110. členu:

Verski uslužbenci registriranih cerkva in drugih verskih skupnosti so po vzoru samozaposlenih v kulturi, enako kot so bili že v Zakonu o interventnih ukrepih za zajezitev epidemije COVID-19 in omilitev njenih posledic za državljane in gospodarstvo, upravičeni do izredne pomoči v obliki mesečnega temeljnega dohodka. Po Zakonu o začasnih ukrepih za omilitev in odpravo posledic COVID-19 (PKP5) so samozaposleni (tudi v kulturi) že upravičeni do mesečnega temeljnega dohodka, PKP5 in PKP6 pa nista uredila upravičenja do te izredne pomoči tudi za verske uslužbence. Predlog PKP7 zato ureja to upravičenje tudi za verske uslužbence. Predlog zakona določa, da je moral biti upravičenec na dan 1. oktobra 2020 vključen v obvezno pokojninsko in invalidsko zavarovanje na podlagi šestega odstavka 19. člena Zakona o pokojninskem in invalidskem zavarovanju in ima na podlagi 27. člena Zakona o verski svobodi (ZVS) pravico do namenske državne finančne pomoči iz državnega proračuna za pokritje prispevkov za socialno varnost, in ki dejavnosti zaradi posledic epidemije COVID-19 ne more opravljati ali jo opravlja v bistveno zmanjšanem obsegu. Višina mesečnega temeljnega dohodka znaša 700 eurov na mesec od 1. 10. 2020 do preklica epidemije (in ne 1.100 eurov, kot to po PKP5 velja za tiste samozaposlene v kulturi, ki ne prejemajo plačila prispevkov za socialno varnost iz državnega proračuna), saj upravičenim verskim uslužbencem Republika Slovenija že plačuje prispevke za socialno varnost v višini pribl. 400 eurov na mesec na posameznega verskega uslužbenca od 1. 10. 2020 do preklica epidemije iz proračuna Republike Slovenije. V tretjem odstavku tega člena je urejeno upravičenje do sorazmernega dela izredne pomoči. Mesečni temeljni dohodek je oproščen vseh davkov in prispevkov.

Retroaktivno učinkovanje začasnega ukrepa iz tega člena predloga zakona zahteva javna korist, ki se kaže v zagotavljanju preživetja uslužbencev cerkva in drugih verskih skupnosti. Z retroaktivnim učinkovanjem zakonske določbe se tudi ne posega v pridobljene pravice, saj je določba v korist upravičencem iz 27. člena ZVS. Predlog zakona iz razloga odprave posledic epidemije COVID-19, ki je posledično prinesla omejitve v izvajanju verske dejavnosti (država je namreč zaradi učinkovitosti boja z epidemijo COVID-19 že 16. oktobra 2020, za razliko od večine držav EU, prepovedala verske obrede, že pred prepovedjo pa so veljale omejitve izvajanja verske dejavnosti po številu vernikov) in s tem povezan upad prihodkov verskih uslužbencev za preživetje, ter izenačitve primerljivih pravnih položajev in doslednega spoštovanja ustavnega načela enakosti, izenačuje upravičenje verskih uslužbencev do temeljnega dohodka s samozaposlenimi v kulturi. Ustavno sodišče je že večkrat pritrdilo stališču, da so verske skupnosti splošno koristne organizacije. Prav tako je Ustavno sodišče že večkrat potrdilo, da je financiranje verskih skupnosti s strani države skladno z ustavnim načelom socialne države. Tudi zakonodajalec je prepoznal, da so cerkve in druge verske skupnosti, ki se zavzemajo za duhovnost in človekovo dostojanstvo v zasebnem in javnem življenju, si prizadevajo za osmišljanje bivanja na področju verskega življenja in imajo hkrati tudi s svojim delovanjem pomembno vlogo v javnem življenju z razvijanjem svojih kulturnih, vzgojnih, izobraževalnih, solidarnostnih, karitativnih in drugih dejavnosti s področja socialne države, s katerimi bogatijo nacionalno identiteto in s tem opravljajo pomembno družbeno nalogo, splošno koristne organizacije (5. člen ZVS). Prav tako je že iz veljavne zakonske ureditve v ZVS razvidno, da je zakonodajalec, glede na to, da so cerkve in druge verske skupnosti splošno koristne organizacije, prepoznal javno korist za javno financiranje prispevkov za socialno varnost verskim uslužbencem, kot to sicer velja tudi za samozaposlene v kulturi. Verski uslužbenci z izvajanjem splošno koristnih dejavnosti pomembno prispevajo k razvoju družbenih odnosov in narodne identitete kot velja tudi za samozaposlene v kulturi. Zakonodajalec je prav tako prepoznal javno korist za javno financiranje temeljnega dohodka za verske uslužbence v prvem protikoronskem paketu zakonodaje (v Zakonu o interventnih ukrepih za zajezitev epidemije COVID-19 in omilitev njenih posledic za državljane in gospodarstvo).

K 111. členu:

Izplačilo mesečnega temeljnega dohodka izvaja Finančna uprava Republike Slovenije. Upravičenec do mesečnega temeljnega dohodka predloži izjavo, s katero izjavlja, da zaradi posledic epidemije ne more opravljati dejavnosti ali jo opravlja v bistveno zmanjšanem obsegu. Izjavi priloži izjavo registrirane cerkve ali druge verske skupnosti, katere član je, o tem, da zaradi epidemije ne more opravljati dejavnosti ali jo opravlja v bistveno zmanjšanem obsegu. Finančna uprava Republike Slovenije nakaže mesečni temeljni dohodek 10. februarja 2021 za posamezni mesec ali za dva oziroma vse tri mesece skupaj. Izjavo predloži upravičenec v elektronski obliki. Predloga obrazca izjave je objavljena na portalu eDavki.

K 112. členu:

Določa se vir financiranja ukrepov, in sicer se sredstva za izplačilo mesečnega temeljnega dohodka verskim uslužbencem zagotavljajo v proračunu Republike Slovenije.

K 113. členu:

Izjava upravičenca je informacija javnega značaja. Do izredne pomoči v obliki mesečnega temeljnega dohodka so upravičeni tisti verski uslužbenci registriranih cerkva ali drugih verskih skupnosti, ki zaradi epidemije ne morejo opravljati dejavnosti ali jo opravljajo v bistveno zmanjšanem obsegu, kar izkažejo z izjavo registrirane cerkve ali druge verske skupnosti, katere član so. Nadzor nad uveljavljanjem pravic izvaja Finančna uprava Republike Slovenije.

K 114. členu:

Začasni ukrep temeljnega mesečnega dohodka za verske uslužbence velja od 1. oktobra 2020 do preklica epidemije. Glede upravičenosti do retroaktivne uveljavitve tega ukrepa glej obrazložitev k 88. členu predloga zakona.

Vlada Republike Slovenije lahko zaradi omilitve in odprave posledic nalezljive bolezni COVID-19 najpozneje do 15. januarja 2021 ukrep izredne pomoči v obliki mesečnega temeljnega dohodka za verske uslužbence iz 95. člena tega zakona s sklepom podaljša za obdobje največ šestih mesecev, kar je primerljivo ureditvi za samozaposlene in kmete v PKP5.

K 115. členu:

S predlaganim členom se določa, da se v času trajanja epidemije določbe o pogodbenih kaznih zaradi zamude ne uporabljajo. Drugače povedano navedeno pomeni, da se pogodbeni rok za izvedbo del ali dobavo blaga podaljša za čas trajanja epidemije, ponudnik pa za ta čas ne plačuje s pogodbo dogovorjenih kazni. Predlagana ureditev je smiselna, saj se v obdobju trajanja epidemije ponudniki soočajo z vrsto težav, tako z dobavo materialov kot tudi z zagotavljanjem zadostne količine kadrov. Navedena ureditev se nanaša zgolj na tista pogodbeno razmerja, ki so sklenjena na podlagi Zakona o javnem naročanju (Uradni list RS, št. 91/15 in 14/18) in Zakona o javno-zasebnem partnerstvu (Uradni list RS, št. 127/06). Ureditev pa ne velja za dobavo blaga, ki predstavlja zaščitno opremo, potrebno v boju zoper epidemijo.

K 116. členu:

Predlagani člen ureja tri elemente najemnih pogodbenih razmerij za poslovne stavbe oziroma poslovne prostore, in sicer: rok in način najemnikove odpovedi najemne pogodbe, ročnost oziroma odlog plačevanja najemnine ter podaljšanje najemnih pogodb, sklenjenih za določen čas.

Prvi odstavek določa razlog in nabor ukrepov ter njihovega koristnika. Koristniki ukrepa so najemniki poslovnih stavb ali poslovnih prostorov, ki jim je zaradi epidemije COVID-19 s predpisi opravljanje gospodarske dejavnosti onemogočeno ali pa je bistveno oteženo in zaradi tega poslovne nepremičnine ne morejo v celoti ali v pretežnem delu uporabljati za dogovorjen namen. Ti najemniki lahko uporabijo ukrep, ki omogoča lažji odstop od najemne pogodbe, nadalje lahko uveljavijo odlog plačevanja obveznosti iz najemne pogodbe, kot tretje pa lahko pogodbo, ki je bila sklenjena za določen čas, podaljšajo. Prvi ukrep se z drugim in tretjim izključuje, drugi in tretji ukrep pa se lahko – v celoti v odvisnosti od odločitve najemnika – uporabita hkrati.

Prvi ukrep najemnikom poslovnih nepremičnin omogoča, da lahko podajo odpoved od pogodbe pod drugačnimi pogoji, kot jih za to sicer določa ZPSPP. Ta v 27. členu določa, da najemna pogodba, ki je bila sklenjena za nedoločen čas, preneha z odpovedjo v roku, kot ga določa ta najemna pogodba, ki pa ne sme biti krajši od enega leta. Enoletni rok je že sam po sebi nenavadno dolg in ga je moč pripisati dejstvu, da ZPSPP izhaja še iz časov, ko je bila dinamika najema poslovnih prostorov drugačna. V

okolščinah, kakršne povzročajo posledice epidemije COVID-19, pa strankam (ki bi se recimo zaradi izrazitega zmanjšanja povpraševanja odločile prenehati z dejavnostjo) ta določba ZPSPP onemogoča, da bi najem prostorov, ki jih ne potrebujejo več ali pa zanje ne zmorejo plačevati najemnine, odpovedale s krajšo ročnostjo. Zato se predlaga zgolj 8 dnevni odpovedni rok. Predlaga se torej podobna ureditev, kot jo za zakupna oziroma najemna razmerja generalno določa OZ. Ta v 616. členu določa, da v primerih, ko odpovedni rok ni določen s pogodbo ali z zakonom ali po krajevnih običajih, potem znaša osem dni, odpoved pa se ne sme dati ob neprimernem času. S predlagano določbo pa ne bo odstopljeno samo od kogentno določenega odpovednega roka, kot ga določa ZPSPP, ampak tudi od zahteve, da je odpoved lahko samo sodna. Predlog se namreč glasi zgolj na (navadno) pisno odpoved.

Drugi ukrep uvaja možnost odloga plačila obveznosti iz najemne pogodbe. Kaj so te obveznosti, določa drugi odstavek člena, gre pa zlasti za najemnino in druga z najemom povezana plačila, v odvisnosti od tega, kaj vse sta v najemni pogodbi stranki določili kot najemnino. Ukrep je izrecno omejen samo na odlog celotne najemnine, vendar slednje ne ovira strank, da se ne dogovorita drugače, morda da se namesto za odlog plačila najemnine dogovorita za njeno znižanje. Taka odločitev je v celoti v njuni avtonomni sferi. Predlagana ureditev najemniku omogoča, da od najemodajalca zahteva odlog plačila tistih najemnin, ki izvirajo iz obdobja, ko mu je bilo opravljanje gospodarske dejavnosti onemogočeno ali pa bistveno omejeno in zaradi tega poslovne nepremičnine ne more v celoti ali v pretežnem delu uporabljati za dogovorjen namen, pri čemer pa je v skladu s tretjim odstavkom to obdobje lahko tudi tisto pred uveljavitvijo tega zakona. V obeh primerih je pomembno to, da se lahko odlog plačila najemnine nanaša samo na plačila, ki so dolgovana za obdobje, ko so predpisi, zaradi katerih je bilo najemniku opravljanje gospodarske dejavnosti onemogočeno ali pa bistveno omejeno in zaradi tega poslovne nepremičnine ne more v celoti ali v pretežnem delu uporabljati za dogovorjen namen, že veljali. Plačila najemnine, ki sicer zapade v tem obdobju, dolgovana pa je za obdobje, ko je najemnik dejavnost še v celoti lahko opravljal in v ta namen nepremičnino uporabljal, ni moč odložiti. Plačilo najemnine se odloži najpozneje za šest mesecev od izteka veljavnosti tega ukrepa, ki je 30. junij 2021, v primeru, da vlada ukrep podaljša, pa še za toliko več, a največ za še dodatnih šest mesecev, kar pomeni, da je plačilo lahko odloženo največ do 31. decembra 2021, če bo vlada ukrep podaljšala za maksimalen možni obseg, pa največ do 30. junija 2022. Za uveljavljanje odloga plačila najemnine mora v skladu s šestim odstavkom najemnik najemodajalca o tem obvestiti preden to plačilo zapade v plačilo, v primeru, da uveljavlja odlog plačil najemnine iz obdobja pred začetkom veljavnosti tega zakona, pa mora najemodajalca o tem obvestiti v 15 dneh po začetku veljavnosti zakona. Predlagateljica se zaveda, da ima takšen ukrep retroaktivno veljavo, vendar meni, da za takšen poseg obstoji stvaren razlog in izpolnjuje strogi test sorazmernosti. Namen te določbe je omogočiti najemniku, ki zaradi ukrepov izven njegove sfere ni mogel opravljati dejavnosti in uporabljati najemnega prostora in posledično tudi ni mogel ustvarjati denarnega toka iz katerega bi poplačeval najemnino za najeto nepremičnino. To pomeni, da se je zaradi tega dejstva ključni namen zaradi katerega je pogodbenik vstopil v pogodbeno najemno razmerje začasno izjalovil. Predlagatelj ocenjuje, da v takšnih primerih je intervencija države z namenom uravnoteženja njenega medsebojnega položaja upravičena in nujna. Z vidika sorazmernosti v ožjem pomenu pa predlagatelj pojasnjuje, da je predlagani ukrep po oceni predlagatelja najmilejši. Saj z odlogom ne posega v temeljno upravičenje najemodajalca (v samo obveznost plačila najemnine), ga tudi ne znižuje, ampak zgolj določa, da lahko najemnik zahteva odlog plačila teh najemnin, ki jih bo kasneje najemodajalcu tudi poplačal. Seveda je to realno mogoče pričakovati šelo, ko bo najeto poslovno nepremičnino lahko začel v celoti in nemoteno uporabljati za dogovorjen namen in posledično iz tega naslova ustvarjati prihodke, ki pa jih bom moral nameniti tako za poplačilo tekočih najemnin, kot tudi za pravočasno poplačilo odloženih najemnin. Predlagatelj se zaveda, da bo breme najemnika tudi po začetku opravljanja dejavnosti veliko, zato se mu že v preteklih interventnih zakonih kot tudi v tem priznava več ukrepov, kateri so namenjeni izboljšanju njegovega likvidnega položaja in se mu bo tako omogočilo poplačilo tudi teh odloženih dolgov. Predlagatelj se zaveda, da tovrstni ukrepi niso sočasni in se dopolnjujejo, zato je nujno, da se obveznosti iz tega naslova začasno odložijo.

Ker zakon najemniku omogoča odlok plačila najemnine, daje na drugi strani najemodajalcu možnost, da zahteva zavarovanje za odložene najemnine, saj s prejemom najemnikove zahteve, ko ta začne učinkovati (glej peti odstavek), pride v situacijo, ko bo moral na izpolnitev te bistvene sestavine najemne pogodbe počakati, kar zanj predstavlja določeno tveganje.

Tretji ukrep najemniku omogoča, da najemno pogodbo, ki je sklenjena za določen čas, podaljša, in sicer za toliko časa, kolikor mu opravljanje gospodarske dejavnosti v poslovni nepremičnini ni bilo omogočeno

oziroma mu je bilo bistveno omejeno in zaradi tega poslovne nepremičnine ne more v celoti ali v pretežnem delu uporabljati za dogovorjen namen. Ukrep je smiselno povezan z ukrepom odloga plačila najemnine, saj se sredstva zanjo praviloma ustvarjajo z opravljanjem dejavnosti. S podaljšanjem pogodbe se omogoči opravljanje dejavnosti v času, ko bo ta spet možna oziroma dopustna, s tem pa bo najemnik praviloma prišel do sredstev, ki jih bo lahko namenil za poplačilo odloženih najemnin. Najemnik bo lahko enako kot pri ukrepu odloga plačila najemnine zahteval podaljšanje veljavnosti najemne pogodbe tudi za obdobje pred uveljavitvijo tega zakona, ko mu je bilo zaradi epidemije COVID-19 s predpisi opravljanje gospodarske dejavnosti onemogočeno ali bistveno oteženo in zaradi tega poslovne nepremičnine ni mogel v celoti ali v pretežnem delu uporabljati za dogovorjen namen. Čas, za katerega se bo pogodba lahko podaljšala, bo tako lahko vključeval tudi čas iz obdobja pred uveljavitvijo zakona, če je seveda izpolnjen pogoj, da je bilo najemniku v tistem obdobju zaradi epidemije COVID-19 s predpisi opravljanje gospodarske dejavnosti onemogočeno ali bistveno omejeno in zaradi tega poslovne nepremičnine ni mogel v celoti ali v pretežnem delu uporabljati za dogovorjen namen. Enako kot pri ukrepu odloga plačila najemnine je tudi za učinkovanje podaljšanja veljavnosti pogodbe potrebna pisna zahteva najemnika. niso sočasni in se dopolnjujejo, zato je nujno, da se obveznosti iz tega naslova začasno odložijo.

Sedmi odstavek določa, da najemodajalec ne sme odpovedati ali odstopiti od najemne pogodbe, ker je najemnik zahteval odlog plačila najemnine ali podaljšanje najemne pogodbe v skladu s tem členom. Ukrepi po tem členu so mišljeni kot pravica najemnika, zato za njeno izvrševanje ne sme biti kaznovan, enostranska odpoved oziroma odstop pa bi tudi v celoti negirala namen teh ukrepov, ki je ta, da se najemna razmerja ohranjajo in se po prenehanju epidemije oziroma prepovedi opravljanja dejavnosti gospodarstvo čim prej aktivira. Izpostaviti velja, da ukrepi po tem členu pogodbenim strankam v najemnih razmerjih ne onemogočajo ali celo prepovedujejo, da so okrog teh elementov najemnega razmerja ne dogovorijo drugače. Še vedno velja načelo avtonomnega urejanja pogodbenih razmerij in dispozitivne narave zakonskih določb, zato se lahko dogovorita za drugačen režim glede plačevanja najemnin in podaljšanja pogodbe. Vse od nastopa epidemije COVID-19 v pomladi 2020 dalje je namreč že prišlo do številnih prilagoditev obstoječih pogodbenih razmerij, saj so stranke ugotavljale, da je prilagoditev medsebojnih obveznosti glede na dane okoliščine v obojestranskem interesu oziroma v skupno korist. Preprečevanje takšne avtonomije bi bilo v nasprotju s svobodnim trgom in prostim urejanjem pogodbenih razmerij. Zakon daje podlago za enostransko spreminjanje teh razmerij samo za primere, kjer dogovor ne bo mogoč, v pravico najemodajalca, da pogodbo odpove zaradi njenega neizpolnjevanja, pa posega samo toliko, kolikor je potrebno, da ti ukrepi sploh lahko učinkujejo.

Zadnji odstavek določa rok veljavnosti ukrepov po tem členu, ki je določen na fiksni datum 30. junij 2021, vladi pa je omogočeno njegovo enkratno podaljšanje za največ šest mesecev. Tehnika absolutnega roka in nanj vezanih posledic je uporabljena zato, ker bi v primeru uporabe relativnih (npr. 6 mesečni rok za plačilo odloženih najemnin) roki tekli za posameznike različno, saj so dejavnosti omejene glede na njihov vrsto ali pa celo območje (regijo), kjer se izvajajo, prav tako pa se prepoved in ponovni zagon lahko zgodita večkrat. Relativni tek rokov bi zato ustvarjal zmedo in zmanjševal pravno varnost.

K 117. členu:

Z Zakonom o interventnih ukrepih za omilitev posledic drugega vala epidemije COVID-19 (v nadaljnjem besedilu: ZIUOPDVE) so določeni ukrepi, ki zagotavljajo zavezancem za davek lažje izpolnjevanje davčnih obveznosti. Na podlagi določb ZIUOPDVE lahko davčni organ ne glede na prvi odstavek 102. člena Zakona o davčnem postopku (v nadaljnjem besedilu: ZDavP-2) odlog plačila davka za čas do dveh let oziroma dovoli plačilo davka in prispevkov poslovnim subjektom v največ 24 mesečnih obrokih v obdobju 24 mesecev, zaradi izgube sposobnosti pridobivanja prihodkov zaradi okoliščin, povezanih z epidemijo. Davčni organ lahko zaradi izgube sposobnosti pridobivanja prihodkov zaradi epidemije dovoli odlog plačila oziroma obročno plačilo davka tudi za prispevke, akontacije davka in davčni odtegljaj, kar je odstop od veljavne ureditve. Pogoji, ki jih mora izkazovati zavezanec za davek, so blažji in enostavnejši, kot jih določa veljavni ZDavP-2 v 102. členu. Po 102. členu ZDavP-2 mora davčni zavezanec izkazati, da bi mu zaradi trajnejše nelikvidnosti ali izgube sposobnosti pridobivanja prihodkov iz razlogov, na katere ni mogel vplivati, nastala hujša gospodarska škoda, in bi mu odlog in obročno plačevanje davka omogočilo preprečitev hujše gospodarske škode. Za čas odloga in obročnega plačila se na podlagi določb ZIUOPDVE zavezancu ne zaračunajo obresti.

Veljavni ZDavP-2 omogoča fizični osebi delni odpis, odpis, obročno plačevanje ali odlog plačila davčnih obveznosti, z namenom preprečitve nevarnosti za njegovo existenco ali existenco njegovih družinskih članov, ki bi mu jih povzročilo plačilo davka.

Odloženo plačilo zadrži že začeti postopek davčne izvršbe za čas, ko je dolžniku dovoljeno obročno plačevanje ali odlog plačila. Če pa davčnemu zavezancu ni bil dovoljen odlog plačila, pa se do 31. decembra 2020, z možnostjo podaljšanja za šest mesecev, zaradi posledic epidemije s predlogom tega zakona sprejemajo tako za fizične osebe kot poslovne subjekte še ukrepi na področju davčne izvršbe. Z ZIUOPDVE so bili sprejeti ukrepi, ki zagotavljajo zavezancem za davek lažje izpolnjevanje davčnih obveznosti. Na podlagi določb ZIUOPDVE lahko davčni organ ne glede na prvi odstavek 102. člena Zakona o davčnem postopku (v nadaljnjem besedilu: ZDavP-2) odlog plačila davka za čas do dveh let oziroma dovoli plačilo davka in prispevkov poslovnim subjektom v največ 24 mesečnih obrokih v obdobju 24 mesecev, zaradi izgube sposobnosti pridobivanja prihodkov zaradi okoliščin, povezanih z epidemijo. Davčni organ lahko zaradi izgube sposobnosti pridobivanja prihodkov zaradi epidemije dovoli odlog plačila oziroma obročno plačilo davka tudi za prispevke, akontacije davka in davčni odtegljaj, kar je odstop od veljavne ureditve. Pogoji, ki jih mora izkazovati zavezanec za davek, so blažji in enostavnejši, kot jih določa veljavni ZDavP-2 v 102. členu. Po 102. členu ZDavP-2 mora davčni zavezanec izkazati, da bi mu zaradi trajnejše nelikvidnosti ali izgube sposobnosti pridobivanja prihodkov iz razlogov, na katere ni mogel vplivati, nastala hujša gospodarska škoda, in bi mu odlog in obročno plačevanje davka omogočilo preprečitev hujše gospodarske škode. Za čas odloga in obročnega plačila se na podlagi določb ZIUOPDVE zavezancu ne zaračunajo obresti.

Veljavni ZDavP-2 ne določa omejitev davčne izvršbe ob izrednih dogodkih kot je epidemija, določa pa denarne prejemke, ki so izvzeti iz davčne izvršbe (159. člen) in omejitve davčne izvršbe na dolžnikove denarne prejemke (160. člen).

ZDavP-2 določa, da davčni organ z izdajo sklepa o davčni izvršbi začne davčno izvršbo, če davek ni plačan v rokih, predpisanih z zakonom. Če davčni organ na podlagi zakona izterjuje druge denarne nedavčne obveznosti, se postopek davčne izvršbe začne po prejemu predloga za izvršbo, ki ga predlagatelj izvršbe pošlje davčnemu organu v elektronski obliki. Tudi v teh primerih davčni organ postopa v skladu s tretjim delom ZDavP-2, ki ureja davčno izvršbo (156. člen ZDavP-2).

Predlog določa posebna pravila davčne izvršbe, ki veljajo do 31. decembra 2020. Lahko pa Vlada ta ukrep podaljša še za obdobje šest mesecev. Po predlagani ureditvi, da davčni organ ne začne davčne izvršbe, razen, če gre za nujne zadeve.

S predlogom se določi, kdaj je zadeva nujna. Zadeva se šteje za nujno, če davčni organ na podlagi podatkov, s katerimi razpolaga, utemeljeno pričakuje, da bo plačilo obveznih dajatev (obvezna dajatev po Zakonu o finančni upravi vključuje pojem davka, kot je opredeljen z zakonom, ki ureja davčni postopek, uvozne in izvozne dajatve, predpisane s predpisi Evropske unije, prispevke za socialno varnost in druge dajatve, ki so prihodek ene od blagajn javnega financiranja ali proračuna EU in so s posebnim predpisom predpisane kot splošno obvezne ter za pobiranje katerih je pristojna finančna uprava. Obvezna dajatev vključuje tudi koncesijsko dajatev, če je za finančni nadzor v zvezi z njo v skladu s posebnim predpisom pristojna finančna uprava.) ali drugih denarnih nedavčnih obveznosti, ki jih izterjuje davčni organ, po prenehanju izrednega dogodka onemogočeno ali precej oteženo (če davčni organ ugotovi, da dolžnik namerava odtujiti ali že odtuja svoje premoženje ali prenaša opravljanje svoje dejavnosti na drug poslovni subjekt, če se približuje rok za zastaranje pravice do izterjave). Če davčni organ nemudoma ne bo ukrepal, bo plačilo davka ali drugih denarnih nedavčnih obveznosti, ki jih izterjuje davčni organ, onemogočeno ali precej oteženo. Kar pomeni, da dolgovanih obveznosti ne bo mogoče prisilno izterjati.

K 118. členu:

Predlog določa, da se vsi prejemki, ki se izplačujejo na podlagi zakonov, ki urejajo interventne ukrepe, izvzamejo iz izvršbe, saj bo sicer njihov namen, ki se ga s temi prejemki zasleduje, izničen. Izjemo predstavljajo na podlagi interventnih zakonov izplačani prejemki, ki po naravi predstavljajo nadomestilo plače, kot na primer povračilo izplačanih nadomestil plač delavcem, ki so na čakanju, ali plačilo za opravljene storitve (npr. prejeti denarna sredstva na podlagi unovčenih turističnih bonov).

Interventni predpisi omogočajo državljanom prejem določenih prejemkov, da se omilijo posledice epidemije. Za uresničitev tega namena, se vsi ti prejemki izvzamejo iz izvršbe, davčne izvršbe ter iz stečajne mase v postopku osebnega stečaja.

K 119. členu:

Predlog določa, da se ukrepi v zvezi z davčno izvršbo (omejitev davčne izvršbe v nujnih zadevah), smiselno uporabljajo določbe Zakona o davčnem postopku Uradni list RS, št. 13/11 – uradno prečiščeno besedilo, 32/12, 94/12, 101/13 – ZDavNepr, 111/13, 22/14 – odl. US, 25/14 – ZFU, 40/14 – ZIN-B,

90/14, 91/15, 63/16, 69/17, 13/18 – ZJF-H, 36/19 in 66/19, v nadaljnjem besedilu: ZDavP-2), če ta zakon ne določa drugače.

K 120. členu:

S predlagano določbo se določa začasni (zakonski) odlog postopkov izvršbe, če je dolžnik fizična oseba. Predlagatelj tako sledi javnemu pozivu Zveze prijateljev Slovenije, da so v obdobju epidemije poleg zdravstvenih (posledično) zelo zaostrene tudi ekonomske razmere in je stiska ranljivih skupin velika. Za veliko posameznikov, ki so bili že pred epidemijo v hudi finančni stiski, je epidemija in z njo povezani ukrepi povzročila, da svojih obveznosti niso mogli pravočasno izpolniti in so začeli zamujati s plačilom teh obveznosti. Ker bodo v času trajanja epidemije in tudi določen čas po koncu epidemije posamezniki prvenstveno usmerjeni v preživetje in ponovno iskanje zaposlitve, ter bodo iz tega naslova tudi deležni več pomoči države, predlagatelj ocenjuje, da obstoji stvaren razlog, da se tudi fizičnim osebam omogoči določeno časovno obdobje, v katerem bo začeta izvršba na njihovo premoženje omejena.

Ukrep je enak kot ga je vseboval že Zakon o interventnih ukrepih za zaježitev epidemije COVID-19 in omilitve njenih posledic za državljane in gospodarstvo, ki je v 93. členu določal odlog izvršbe, sklepov, ki se izvršujejo na podlagi ZIZ, pri čemer je sedaj ta odlog omejen za primere, ko je dolžnik fizična oseba. Odlog izvršbe bo nastopil po samem zakonu, zato sodišča posebnih sklepov ne bodo izdajala. Prav tako se bodo izvršba in izvršilna dejanja nadaljevala v trenutku, ko bo ta ukrep prenehal. Odlog izvršbe pomeni, da se odloži oprava izvršilnih dejanj. Ker po predlagani ureditvi takšen odlog nastopi že na podlagi zakona, sodišča in drugi, ki izvršujejo izvršilne sklepe, že v trenutku uveljavitve tega zakona prenehajo z izvrševanjem, torej prenehajo z izvršilnimi dejanji.

Drugi odstavek določa, da se izvršba ne odloži, če gre za nujne zadeve, o katerih sodišče odloča tudi v času epidemije, ali če gre za izvršbo zaradi izterjave terjatev iz naslova zakonite preživnine ali odškodnine za izgubljeno preživnino zaradi smrti tistega, ki jo je dajal. Namreč v teh zadevah, o katerih sodišča tudi v teh razmerah odločajo in se te odločbe morajo izvršiti (roki v teh zadevah tečejo), je treba zagotoviti tudi izvršitve teh sodnih odločb. Glede na navedeno se v skladu s predlogom izvršba ne odloži, če gre za nujne zadeve, o katerih sodišče odloča tudi v času epidemije. Glede na pomen zadev zlasti z vidika varstva koristi otroka je predlagano, da se izvršba prav tako ne odloži tudi v primerih izvršbe zaradi izterjave terjatev iz naslova zakonite preživnine in odškodnine za izgubljeno preživnino zaradi smrti tistega, ki jo je dajal.

S predlaganim tretjim odstavkom pa je določeno omejeno trajanje ukrepa odloga izvršb, če je dolžnik fizična oseba. Predlagana je veljavnost ukrepa do 30. januarja 2021. Vlada lahko ta ukrep podaljša še za obdobje največ tri mesece.

K 121. členu:

Športniki so pri udeležbi na mednarodnih tekmovanjih podvrženi stalnemu testiranju na prisotnost SARS-CoV-2 (COVID-19) kar predstavlja nezanemarljiv strošek za športne organizacije, ki ga pri svojem delovanju niso mogli vnaprej načrtovati in nimajo ustreznih virov za pokrivanje le tega. Mednarodne športne zveze so uvedle protokole z namenom preprečevanja širjenja na SARS-CoV-2 (COVID-19), ki zahtevajo obvezno testiranje na samih športnih dogodkih, obenem pa so testiranja obvezna tudi za prehajanje meje in vračanje v domovino.

K 122. členu:

Upravičenec za izplačilo pomoči za nakup hitrih testov preko informacijskega sistema FURS predloži vlogo, s katero izjavlja: da je pravna ali fizična oseba, ki je organizirana kot gospodarska družba, samostojni podjetnik posameznik ali zadruga da bo pridobljena sredstva namensko porabil za nakup hitrih testov, s katerimi se bo izvedlo testiranje zaposlenih.

Upravičenec mora predložiti izjavo iz prvega odstavka tega člena najkasneje v tridesetih dneh od uveljavitve tega zakona. FURS izplača pomoč v obliki povračila stroškov nakupa hitrih testov v enkratnem znesku .

K 123. členu:

Člen določa, na kakšen način se zagotavljajo sredstva za nakup hitrih testov.

K 124. členu:

Določba ureja nadzor nad porabo sredstev ter postopek vračila sredstev, v kolikor upravičenec, ki je uveljavil pomoč za nakup hitrih testov naknadno ugotovi, da ni izpolnjeval pogojev za njeno pridobitev ali sredstev ni namensko porabil za nakup hitrih testov.

K 125. členu:

Prostovoljna gasilska društva v Republiki Sloveniji predstavljajo temelj delovanja sistema zaščite, reševanja in pomoči. S svojo razvejanostjo po celotnem območju države in povezanostjo v okolje lokalnih skupnosti zagotavljajo, da so vsi državljani v primernem času in obsegu deležni pomoči ob požarih ter naravnih in drugih nesrečah. Dejavnost prostovoljnih gasilskih društev ni le izvajanje javne gasilske službe in nudenje druge pomoči ob naravnih in drugih nesrečah, ampak so v predvsem manjših krajevnih skupnostih in občinah gibalno družabnega, kulturnega in športnega dogajanja. Vse te aktivnosti gasilcev se odražajo v široki podpori njihovi dejavnosti in ugledu lika gasilca v javnosti. Prav zaradi tega so prostovoljna gasilska društva deležna številnih donacij, prav tako se občani z veseljem udeležujejo zabavnih in kulturnih prireditev, kot so veselice, dramske igre, koncerti, ki jih društva organizirajo tekom celega leta. Dolgoletna tradicija ob koncu leta je tudi, da člani gasilskih društev ob koncu leta obiščejo krajanje, jim izročijo koledar ob tem pa prejmejo prostovoljne prispevke.

Vse te aktivnosti prostovoljna gasilska društva izvajajo z namenom, da pridobijo dodatna finančna sredstva za nakup osebne zaščitne opreme, skupne opreme in gasilska vozila ter za gradnjo gasilskih domov. S tem uspejo razbremenjevati obveznosti občin hkrati pa zagotoviti boljšo opremljenost enot. Boljša opremljenost omogoča tudi izboljšanje usposobljenosti in s tem boljšo odzivnost.

Leto 2020 je zaznamoval novi koronavirus in z njim povezna epidemija COVID-19. Posledice se tako kot v širši družbi odražajo tudi v prostovoljnih gasilskih društvih. Ta so bila v letu 2020 prikrajšana za pomemben vir finančnih sredstev, ki jim jih zagotavljajo prireditve in prostovoljni prispevki. Problematiko so gasilska društva, gasilske zveze in GZ Slovenije večkrat izpostavili v medijih.

S predlagano rešitvijo se bo prostovoljnimi gasilskimi društvom zagotovilo finančna sredstva, s katerimi bodo lahko vsaj delno pokrili del izpadlih sredstev. Predlog zagotavlja finančna sredstva za vseh 1301 teritorialnih prostovoljnih gasilskih društev. Predlog razdelitve sredstev je vezan na kategorije posameznega društva, kar je najbolj primerno merilo, saj zelo realno odraža število prebivalcev na območju, ki ga posamezno društvo oz. gasilska enota pokriva, prav tako pa kategorija narekuje število operativnih gasilcev in opremo ter vozila, ki jo mora zagotavljati posamezna enota. Za 197 osrednjih gasilskih enot v občinah, ki zagotavljajo odziv na območju celotne občine in izvajajo tudi tehnično pomoč ob raznih nesrečah so predvidena še dodatna sredstva, ki bodo vsaj delno pokrila te dodane zahteve.

K 126. členu:

Gasilec, ki prostovoljno opravlja operativne naloge v gasilstvu, mora v skladu z 19. členom Zakona o gasilstvu (Uradni list RS, št. 113/05 – uradno prečiščeno besedilo in 23/19) poleg strokovne usposobljenosti za gašenje in reševanje, opravljenega predpisanega izpita za prostovoljnega gasilca, opravljenega predpisanega preizkusa znanja, ter opravljenega preizkusa psihofizičnih sposobnosti, biti tudi zdravstveno sposoben za opravljanje gasilske službe, za kar potrebuje ustrezno zdravniško spričevalo.

Tudi v okviru inšpekcijskih nadzorov Inšpektorata RS za varstvo pred naravnimi in drugimi nesrečami, je ugotovljeno, da kljub velikim naporom v prostovoljnih gasilskih društvih (PGD), v času razglašene epidemije dispanzerji medicine dela, prometa in športa ter osebni zdravniki večinoma ne opravljajo zdravstvenih pregledov operativnih gasilcev.

V spomladanskem obdobju epidemije je Vlada RS izdala Odlok o začasnih ukrepih na področju zdravstvene dejavnosti zaradi zaježitve in obvladovanja epidemije COVID-19 (Uradni list RS, št. 40/2020), s katerim je prekinila izvajanje preventivnih zdravstvenih storitev pri vseh izvajalcih zdravstvene dejavnosti. Kljub temu, da so bili iz omejitve izvzeti nujni pregledi operativnih gasilcev, zdravstvene ustanove zdravstvenih pregledov operativnih gasilcev niso izvajale.

Prav tako ne gre pričakovati, da bodo po kočani epidemiji lahko vsi operativni gasilci v kratkem času opravili predpisane preglede in s tem pridobili veljavna zdravniška spričevala.

Da bi v PGD izvajanje operativnih nalog nemoteno potekalo, se predlaga, da se veljavnost zdravniškim spričevalom operativnih gasilcev, katerim veljavnost poteče v letu 2020, podaljša do 30. septembra 2021.

K 127. členu:

Pristojni organ (Ministrstvo za kulturo) mora po uradni dolžnosti izdati nove odločbe, s katerimi uskladi višino pomoči za verske uslužbence, ki jim je pravica do pomoči že priznana z odločbo (višina pomoči se uskladi na višino 401,98 eura).

K 128. členu:

S to prehodno določbo se določa, da se povišan odstotek dohodnine uporablja prvič za upravičence za leto 2021 in se določa prevajalnik – podvojitve zneskov za namenitve dela dohodnine rezidentov, ki so svoje izjave podali do uveljavitve tega zakona. S tem se razbremeni tako zavezanca, da jim ne bo za povišan znesek donacij treba vlagati novih vlog, in davčni organ za obravnavo vlog. Zavezanci pa lahko

vedno podajo novo/spremenjeno zahtevo za namenitev dela dohodnine za donacije, v kolikor ne bodo želeli, da se njihovim izbranim upravičencem nameni spremenjena višina dela dohodnine za donacije.

K 129. členu:

Določa se prenehanje veljavnosti nekaterih doslej veljavnih določb.

Ker je Zakon o interventnih ukrepih za omilitev posledic drugega vala epidemije COVID-19 že kot začasen ukrep določil pravico do polnega plačila prispevkov za socialno varnost za verske uslužbence za čas od 1. 10. 2020 do preklica epidemije, je določeno, da ta začasni ukrep preneha veljati z dnem uveljavitve tega zakona. Z dnem uveljavitve tega predloga zakona bo namreč začel veljati trajen ukrep polnega plačila prispevkov za socialno varnost za verske uslužbence.

K 130. členu:

S prehodnimi določbami določimo ravnanje upravičencev, ki so že predložili izjave po ZIUOPDVE, in tudi izvajalca ukrepa FURS.

V primeru, da so že upravičenci predložili vlogo po ZIUOPDVE (PKP6) za fiksne stroške na FURS, predložijo popravek izjave glede povprečnega števila zaposlenih ali v primeru, da je investiral oz. zaposloval v letu 2020 (20.a člen).

FURS pa po uradni dolžnosti opravi preračun za upravičence, ki so jim upadli prihodki za več kot 20% in zato lahko prejmejo do 2.000 EUR na zaposlenega na mesec v upravičenem obdobju.

K 131. členu:

Člen določa rok za izdajo podzakonskih predpisov.

K 132. členu:

Člen določa začetek veljavnosti.

IV. Besedilo določb zakonov, ki se spreminjajo

1. Zakona o interventnih ukrepih za omilitev in odpravo posledic epidemije COVID-19 (Uradni list RS, št. 80/20, 152/20 – ZZUOOP in 175/20 – ZIUOPDVE)

3. člen

(1) Ne glede na določbe prvega odstavka 4. člena Zakona o spodbujanju investicij (Uradni list RS, št. 13/18; v nadaljnjem besedilu: ZSInv) se spodbude dodelijo, tudi če investicija izpolnjuje naslednje pogoje:

1. da je najnižja vrednost investicije:
 - 1.000.000 eurov v predelovalni dejavnosti,
 - 500.000 eurov v storitveni dejavnosti, pri čemer investicija v stroje ter v opremo pomeni najmanj 50 % vrednosti investicije,
 - 500.000 eurov v razvojno-raziskovalni dejavnosti, pri čemer investicija v stroje ter v opremo pomeni najmanj 50 % vrednosti investicije,
2. da najpozneje v treh letih po zaključku investicije ustvari in zapolni najmanj naslednje število novih delovnih mest:
 - 10 v predelovalni dejavnosti,
 - 10 v storitveni dejavnosti,
 - 3 v razvojno-raziskovalni dejavnosti.

(2) Ne glede na določbe drugega odstavka 4. člena ZSInv se šteje, da investicija bistveno prispeva k razvoju slovenskega gospodarstva, če poleg pogojev iz 3., 4., 5., 6. in 7. točke prvega odstavka 4. člena ZSInv izpolnjuje tudi naslednja pogoja:

1. da je najnižja vrednost investicije:
 - 12.000.000 eurov v predelovalni dejavnosti, pri čemer investicija v stroje ter v opremo pomeni najmanj 50 % vrednosti investicije,
 - 3.000.000 eurov v storitveni dejavnosti, pri čemer investicija v stroje ter v opremo pomeni najmanj 50 % vrednosti investicije,
 - 2.000.000 eurov v razvojno-raziskovalni dejavnosti in pri kateri investicija v stroje ter v opremo pomeni najmanj 50 % vrednosti investicije in
2. da zagotovi vsaj ohranitev obstoječih delovnih mest ali da najpozneje v treh letih po zaključku investicije ustvari in zapolni najmanj naslednje število novih delovnih mest:
 - 50 v predelovalni dejavnosti, od tega najmanj 10 visokokvalificiranih,
 - 40 v storitveni dejavnosti, od tega najmanj 10 visokokvalificiranih,
 - 20 v razvojno-raziskovalni dejavnosti, od tega najmanj 10 visokokvalificiranih.

(3) Določbe tega člena veljajo do 30. junija 2021.

39. člen

(zagotovitev finančnih sredstev SID banki za namen financiranja gospodarskih subjektov na področju cestnih prevozov)

Za ohranitev delovanja gospodarskih subjektov na področju prevozov potnikov ali blaga v cestnem prometu Republika Slovenija in SID banka dogovorita ukrep finančnega inženiringa iz petega odstavka 106.f člena ZJF za namen financiranja gospodarskih subjektov na področju cestnih prevozov. Za izvajanje ukrepa finančnega inženiringa Republika Slovenija v letu 2020 nameni 10 mio eurov, SID banka pa 25 mio eurov, za financiranje gospodarskih subjektov za namen financiranja naložb in tekočega poslovanja.

2. Zakona o interventnem ukrepu odloga plačila obveznosti kreditorejmalcev (Uradni list RS, št. (Uradni list RS, št. 36/20 in 49/20 – ZIUZEOP)

2. člen

(ukrep, subjekti in postopek v zvezi z vlogo za odlog)

(1) Banka ali hranilnica, ki ima sedež v Republiki Sloveniji, ali podružnica banke države članice, ki ima sedež v Republiki Sloveniji in ki v skladu z zakonom, ki ureja bančništvo, lahko opravlja bančne storitve na območju Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: banka), odobri kreditojemalcu odlog plačila obveznosti iz kreditne pogodbe za obdobje 12 mesecev v skladu z določbami tega člena in 3. člena tega zakona, če posamezne obveznosti iz kreditne pogodbe, za katero kreditojemalec zahteva odlog plačila, do razglasitve epidemije virusa še niso zapadle v plačilo.

(2) Za kreditojemalca iz prejšnjega odstavka šteje:

- gospodarska družba, ustanovljena po zakonu, ki ureja gospodarske družbe, ki ima sedež v Republiki Sloveniji;
- zadruga, društvo, zavod, ustanova, fizična oseba, ki zaposluje delavce v skladu z zakonom, ki ureja delovna razmerja, ali samozaposlena oseba, ki ima sedež oziroma stalno prebivališče v Republiki Sloveniji;
- nosilec kmetijskega gospodarstva v skladu z zakonom, ki ureja kmetijstvo, ali nosilec dopolnilne dejavnosti na kmetiji v skladu z zakonom, ki ureja kmetijstvo;
- fizična oseba, ki je državljan Republike Slovenije in ima stalno prebivališče v Republiki Sloveniji.

(3) Kreditojemalec iz prejšnjega odstavka naslovi na banko vlogo za odlog plačila obveznosti iz kreditne pogodbe najkasneje v šestih mesecih po preklicu epidemije virusa.

(4) V vlogi iz prejšnjega odstavka:

- gospodarska družba, ki se v skladu z zakonom, ki ureja gospodarske družbe, razvršča med velike družbe, ugotovi in utemelji, da plačuje obvezne prispevke, davke in druge dajatve, da pa zaradi poslovnih razlogov, povezanih s posledicami epidemije virusa, ne more zagotavljati poplačila obveznosti po kreditni pogodbi z banko, ker bi takšno poplačilo lahko povzročilo težave z likvidnostjo v tej meri, da bi bila ogrožena solventnost družbe ter v ta namen predloži opis poslovnega položaja zaradi posledic epidemije virusa in izjavo, da ima na dan 31. 12. 2019 poravnane zapadle obveznosti iz naslova obveznih prispevkov, davkov in drugih dajatev, ali da je na dan vložitve vloge iz prejšnjega odstavka v situaciji, ko ji je v skladu z določbami zakona odloženo plačilo obveznosti iz naslova obveznih prispevkov, davkov in drugih dajatev oziroma omogočeno obročno odplačilo le-teh;
- gospodarska družba, ki se v skladu z zakonom, ki ureja gospodarske družbe, razvršča med mikro, majhne ali srednje velike družbe, ter zadruga, društvo, zavod, ustanova, fizična oseba, ki zaposluje delavce v skladu z zakonom, ki ureja delovna razmerja, nosilec kmetijskega gospodarstva, nosilec dopolnilne dejavnosti na kmetiji ali samozaposlena oseba, ugotovi in utemelji, da plačuje obvezne prispevke, davke in druge dajatve, da pa zaradi poslovnih razlogov, povezanih s posledicami epidemije virusa, ne more zagotavljati poplačila obveznosti po kreditni pogodbi z banko ter v ta namen predloži opis poslovnega položaja zaradi posledic epidemije virusa in izjavo, da ima na dan 31. 12. 2019 poravnane zapadle obveznosti iz naslova obveznih prispevkov, davkov in drugih dajatev, ali da je na dan vložitve vloge iz prejšnjega odstavka v situaciji, ko mu je v skladu z določbami zakona odloženo plačilo obveznosti iz naslova obveznih prispevkov, davkov in drugih dajatev oziroma omogočeno obročno odplačilo le-teh;
- fizična oseba iz četrte alineje drugega odstavka tega člena ugotovi in utemelji, da zaradi okoliščin, povezanih s posledicami epidemije virusa, začasno ne more zagotavljati poplačila obveznosti po kreditni pogodbi z banko, ter v ta namen predloži opis dejstev in okoliščin, povezanih s posledicami epidemije virusa, ki so vplivale na njen finančni položaj.

(5) Ne glede na prejšnji odstavek kreditojemalcu iz druge alineje prejšnjega odstavka ni treba priložiti opisa poslovnega položaja in podati utemeljitve, če opravlja dejavnost, za katero je bilo z vladnim ali občinskim odlokom določeno, da se opravljanje storitve oziroma prodaja blaga zaradi epidemije virusa začasno prepove. V tem primeru kreditojemalec v vlogi navede le vladni oziroma občinski odlok, ki vpliva na opravljanje njegove dejavnosti.

(6) Ne glede na prvi odstavek tega člena se lahko banka in kreditojemalec sporazumno dogovorita za rok glede plačila obveznosti iz kreditne pogodbe, ki je za kreditojemalca ugodnejši.

(7) Določbe tega zakona se uporabljajo tudi za kreditne pogodbe, ki so na novo sklenjene v obdobju veljavnosti tega zakona.

5. člen (značilnosti odloga plačila)

(1) Odlog plačila po tem zakonu pomeni prekinitev zapadlosti vseh obveznosti po kreditni pogodbi do izteka obdobja odloga. Končni datum zapadlosti kreditne pogodbe se podaljša za čas trajanja odloga plačila, enako se podaljša zapadlost pogodbe, ki služi kot zavarovanje kreditne pogodbe. Po izteku obdobja odloga plačila naslednji obrok zapade v plačilo v skladu z določbami kreditne pogodbe. V obdobju odloga se na odloženi del glavnice obračunavajo obresti po redni obrestni meri, ki je bila dogovorjena ob sklenitvi kreditne pogodbe.

(2) Banka in kreditojemalec o odlogu plačila skleneta aneks h kreditni pogodbi, ki upošteva značilnosti odloga plačila iz prejšnjega odstavka, razen za kreditne pogodbe iz sedmega odstavka 2. člena tega zakona.

(3) Ne glede na prvi odstavek tega člena se lahko banka in kreditojemalec sporazumno dogovorita drugače.

(4) Za veljavnost in učinke odloga plačila po tem zakonu v razmerju med banko, ki izvede ukrep iz 2. člena tega zakona, in njenim kreditojemalcem, se razen sklenitve aneksa iz drugega odstavka tega člena ne zahteva nobeno dodatno dejanje banke, ki izvede ukrep po tem zakonu, ali njenih kreditojemalcev ali njihovih porokov, ne glede na drugačne določbe v kreditni pogodbi ali zakonih, ki se uporabljajo v zvezi s plačilom obveznosti iz kreditne pogodbe.

3. Zakona o interventnih ukrepih za omilitev posledic drugega vala epidemije COVID-19 (Uradni list RS, št. 175/20)

56. člen

(1) Ne glede na prvi odstavek 2. člena Zakona o interventnem ukrepu odloga plačila obveznosti kreditojemalcev (Uradni list RS, št. 36/20 in 49/20 – ZIUZEOP; v nadaljnjem besedilu: ZIUOPOK) banka odobri kreditojemalcu odlog plačila obveznosti iz kreditne pogodbe v skladu z določbami 2. in 3. člena ZIUOPOK, če posamezne obveznosti iz kreditne pogodbe, za katero kreditojemalec zahteva odlog plačila, do druge razglasitve epidemije COVID-19 na območju Republike Slovenije, ki je začela veljati 19. oktobra 2020 (v nadaljnjem besedilu: druga epidemija virusa), še niso zapadle v plačilo.

(2) Banka odobri kreditojemalcu odlog plačila obveznosti iz kreditne pogodbe za obdobje do 31. januarja 2021 v skladu z določbami 2. in 3. člena ZIUOPOK, kar velja tudi za kreditne pogodbe, ki so na novo sklenjene v obdobju veljavnosti tega zakona.

(3) Kreditojemalec iz drugega odstavka 2. člena ZIUOPOK naslovi na banko vlogo za odlog plačila obveznosti iz kreditne pogodbe najpozneje do 31. decembra 2020.

(4) Ne glede na četrto alinejo drugega odstavka 2. člena ZIUOPOK lahko vlogo za odlog plačila obveznosti iz kreditne pogodbe na banko naslovi tudi fizična oseba, ki ima stalno prebivališče v Republiki Sloveniji in ni državljan Republike Slovenije.

(5) Ne glede na prvo in drugo alinejo četrtega odstavka 2. člena ZIUOPOK kreditojemalec vlogi za odlog plačila obveznosti iz kreditne pogodbe priloži izjavo, da ima na dan vložitve vloge za odlog poravnane zapadle obveznosti iz naslova obveznih prispevkov, davkov in drugih dajatev, ali da je na dan vložitve vloge za odlog v situaciji, ko ji je v skladu z določbami zakona odloženo plačilo obveznosti iz naslova obveznih prispevkov, davkov in drugih dajatev oziroma omogočeno obročno odplačilo le-teh.

(6) Vlada Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: Vlada) lahko s sklepom, ki ga objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, ta ukrep podaljša še za obdobje 12 mesecev.

57. člen

Ne glede na prvi odstavek 65. člena Zakona o interventnih ukrepih za zaježitev epidemije COVID-19 in omilitve njenih posledic za državljane in gospodarstvo (Uradni list RS, št. 49/20, 61/20 in 152/20 – ZZUOOP; v nadaljnjem besedilu: ZIUZEOP) Republika Slovenija kot porok odgovarja banki iz prvega odstavka 2. člena ZIUOPOK za izpolnitev obveznosti kreditojemalcev za kreditne pogodbe iz prvega in drugega odstavka prejšnjega člena v skladu s 65. členom ZIUZEOP.

92. člen

(1) Ne glede na četrti odstavek 54. člena ZKme-1 lahko stranka zaradi objektivnih razlogov, povezanih s posledicami COVID-19, vloži še dva dodatna obrazložena zahtevka za spremembo obveznosti iz prvega odstavka 54. člena ZKme-1, pred potekom roka za vložitev zadnjega zahtevka za izplačilo sredstev, določenega v odločbi o pravici do sredstev.

(2) Stranka lahko z zahtevkom iz prejšnjega odstavka predlaga izpolnitev spremenjene obveznosti do predpisanih končnih rokov iz predpisov, ki urejajo ukrepe iz programa razvoja podeželja, in sicer tudi po končnem roku določenem v posameznem javnem razpisu.

(3) Stranka lahko vloži zahtevek iz tega člena do 31. decembra 2021.

98. člen

(1) Ne glede na prvi odstavek 23. člena Zakona o zdravstvenem varstvu in zdravstvenem zavarovanju (Uradni list RS, št. 72/06 – uradno prečiščeno besedilo, 114/06 – ZUTPG, 91/07, 76/08, 62/10 – ZUPJS, 87/11, 40/12 – ZUJF, 21/13 – ZUTD-A, 91/13, 99/13 – ZUPJS-C, 99/13 – ZSVarPre-C, 111/13 – ZMEPIZ-1, 95/14 – ZUJF-C, 47/15 – ZZSDT, 61/17 – ZUPŠ, 64/17 – ZZDej-K in 36/19; v nadaljnjem besedilu: ZZVZZ) je z obveznim zavarovanjem zavarovanim osebam v celoti zagotovljeno plačilo zdravstvenih storitev za sobivanje enega od staršev v zdravstvenem zavodu z bolnim otrokom do starosti otroka vključno 14 let oziroma do starosti otroka do vključno 18 let, če ima otrok status otroka s posebnimi potrebami in potrebuje 24-urno nego ter oskrbo.

(2) Ne glede na tretji odstavek 44.c člena ZZVZZ zavarovana oseba ni upravičena do povračila stroškov zdravstvenih storitev, ki so pravica iz obveznega zavarovanja v Republiki Sloveniji in ki jih uveljavi v drugi državi članici Evropske unije, za sobivanje enega od staršev v zdravstvenem zavodu z bolnim otrokom do starosti otroka vključno 14 let oziroma do starosti otroka do vključno 18 let, če ima otrok status otroka s posebnimi potrebami in potrebuje 24-urno nego ter oskrbo.

(3) Ne glede na prvi odstavek 29. člena ZZVZZ gre nadomestilo plače med začasno zadržanostjo od dela zavarovancem, na podlagi mnenja osebnega zdravnika oziroma pristojne zdravniške komisije, od prvega dne zadržanosti od dela tudi zaradi sobivanja enega od staršev v zdravstvenem zavodu z bolnim otrokom do starosti otroka vključno 14 let oziroma do starosti otroka do vključno 18 let, če ima otrok status otroka s posebnimi potrebami in potrebuje 24-urno nego ter oskrbo. Pravica do nadomestila plače med začasno zadržanostjo od dela zaradi sobivanja enega od staršev v zdravstvenem zavodu z bolnim otrokom traja, dokler traja sobivanje. Nadomestilo iz tega odstavka se odmerja v enakem odstotku kot nadomestilo med začasno zadržanostjo od dela zaradi nege ožjega družinskega člana.

(4) Ukrepi iz tega člena veljajo do 31. decembra 2021.

109. člen

(pomoč v obliki delnega povračila nekritih fiksnih stroškov)

(1) Upravičenec do pomoči v obliki delnega povračila nekritih fiksnih stroškov, v upravičenem obdobju iz osmega odstavka tega člena, je pravna ali fizična oseba, ki:

- je bila registrirana za opravljanje gospodarske dejavnosti najpozneje do 1. septembra 2020,

- ima vsaj enega zaposlenega na dan uveljavitve tega zakona ali je samozaposlen, ki je na dan uveljavitve tega zakona vključen v obvezno pokojninsko in invalidsko zavarovanje na podlagi 15. člena ZPIZ-2 ali je družbenik ali delničar gospodarske družbe oziroma ustanovitelj zadruga ali zavoda, ki je poslovodna oseba, in je na dan uveljavitve tega zakona v obvezno pokojninsko in invalidsko zavarovanje vključen na podlagi 16. člena ZPIZ-2,
- ni na dan 31. december 2019 podjetje v težavah skladno z 18. točko 2. člena Uredbe Komisije (EU) št. 651/2014 z dne 17. junija 2014 o razglasitvi nekaterih vrst pomoči za združljive z notranjim trgom pri uporabi členov 107 in 108 Pogodbe (v nadaljnjem besedilu tega člena: Uredba Komisije 651/2014/EU,
- ne more opravljati svoje dejavnosti ali jo opravlja v bistveno zmanjšanem obsegu zaradi posledic epidemije COVID-19 in
- zagotavlja, da se nekriti fiksni stroški ne krijejo iz drugih virov, kot so zavarovanja, začasni ukrepi pomoči ali podpora iz drugih virov.

(2) Upravičenec ne more biti:

- neposredni ali posredni uporabnik proračuna Republike Slovenije oziroma proračuna občine, katerega delež prihodkov iz javnih virov je bil v letu 2019 višji od 70 odstotkov,
- delodajalec, ki opravlja finančno ali zavarovalniško dejavnost, ki spada v skupino K po standardni klasifikaciji dejavnosti, in ima več kot deset zaposlenih na dan oddaje vloge,
- tuje diplomatsko predstavništvo in konzulat, mednarodna organizacija, predstavništvo mednarodnih organizacij ter institucija, organ in agencija Evropske unije v Republiki Sloveniji.

(3) Nekriti fiksni stroški za namen tega ukrepa predstavljajo mesečne nekrite fiksne stroške v upravičenem obdobju, ki so ocenjeni v višini ene dvanajstine 14,4 odstotka letnih prihodkov od prodaje leta 2019 oziroma prihodkov od prodaje v času od registracije upravičenca do 1. septembra 2020, preračunanimi na letno obdobje, v primeru upada prihodkov več kot 70 odstotkov, oziroma v višini ene dvanajstine 7,2 odstotka letnih prihodkov od prodaje leta 2019 oziroma prihodkov od prodaje v času od registracije upravičenca do 1. septembra 2020, preračunanimi na letno obdobje, v primeru upada prihodkov od prodaje leta 2019 oziroma prihodkov od prodaje v času od registracije upravičenca do 1. septembra 2020, preračunanimi na letno obdobje, od 30 do 70 odstotkov.

(4) Nekriti fiksni stroški se za namen tega ukrepa določijo kot določen odstotek letnih prihodkov od prodaje upravičenca leta 2019 na mesec v upravičenem obdobju, če gre za upravičence, ustanovljene do 1. oktobra 2019, oziroma kot določen odstotek prihodkov od prodaje upravičenca od njegove registracije do 1. septembra 2020, preračunanimi na enako obračunsko obdobje, na mesec v upravičenem obdobju. Nekriti del navedenih fiksnih stroškov pa se upravičencu določi v višini, kot izhaja iz petega odstavka tega člena.

(5) Višina nekritih fiksnih stroškov se izračuna glede na naslednjo lestvico:

Upad prihodkov od prodaje v upravičenem obdobju v primerjavi s prihodki od prodaje v enakem obdobju leta 2019 oziroma upad prihodkov od prodaje v upravičenem obdobju v primerjavi s prihodki od prodaje v času od registracije upravičenca do 1. septembra 2020, preračunanimi na enako obračunsko obdobje,	Višina nekritih fiksnih stroškov se določi v odstotku od letnih prihodkov za leto 2019 oziroma prihodkov od prodaje v času od registracije do 1. septembra 2020, preračunanimi na enako obračunsko obdobje, za vsak mesec poslovanja v upravičenem obdobju iz osmega odstavka tega člena,
30,00 odstotkov do vključno 70,00 odstotkov	0,6 odstotka
nad 70,00 odstotkov	1,2 odstotka

vendar ne več kot:

- 1.000,00 evrov mesečno na zaposlenega, ki je v delovnem razmerju na podlagi pogodbe o zaposlitvi za nedoločen čas, ali na samozaposlenega oziroma družbenika, delničarja ali ustanovitelja zadruga ali zavoda skladno z drugo alinejo prvega odstavka tega člena, v upravičenem obdobju;
- 70 odstotkov neto izgube (AOP 187) upravičenca, ki je srednje veliko ali veliko podjetje, navedene v izkazih poslovnega izida v upravičenem obdobju oziroma 90 odstotkov neto izgube (AOP187) upravičenca, ki je mikro ali malo podjetje, v izkazih poslovnega izida v upravičenem obdobju. Velikost upravičenca se določa skladno s Prilogo 1 Uredbe Komisije 651/2014/EU.

Število redno zaposlenih in velikost upravičenca se ugotavlja na dan oddaje vloge.

(6) Za upravičence, ki so bili registrirani do 1. oktobra 2019, kritje nekritih fiksnih stroškov v upravičenem obdobju ne sme presegati najvišje pomoči skladno s točko 3.12 Sporočila Komisije Začasni okvir za ukrepe državnih pomoči v podporo gospodarstvu ob izbruhu COVID-19 (UL C št. 91 I z dne 20. 3. 2020, str. 1, sprememba UL C št. 112 I z dne 4. 4. 2020 str. 1, sprememba UL C št. 164 z dne 13. 5. 2020, str. 3, sprememba UL C 218 z dne 2. 7. 2020, str. 3 in sprememba UL C št. 340 I z dne 13. 10. 2020, str. 1), (v nadaljnjem besedilu tega poglavja: Sporočilo Komisije Začasni okvir za ukrepe državnih pomoči).

(7) Za upravičence, ki so bili registrirani od vključno 1. oktobra 2019 do 1. septembra 2020, nekriti fiksni stroški skupaj z ostalimi pomočmi ne smejo presegati najvišje pomoči skladno s točko 3.1 Sporočila Komisije Začasni okvir za ukrepe državnih pomoči.

(8) Upravičeno obdobje pomoči je od 1. oktobra 2020 do 31. decembra 2020. Upravičeno obdobje pomoči se lahko, s sklepom Vlade, podaljša za največ šest mesecev.

(9) Pomoč v obliki delnega povračila nekritih fiksnih stroškov se upravičencem lahko dodeli na osnovi ocenjenih podatkov. Upravičenost do prejete pomoči se ugotavlja naknadno, skladno s petim odstavkom tega člena. Ne glede na prejšnji stavek upravičenci, ki ugotavljajo davčno osnovo na podlagi normiranih odhodkov, skladno z davčno zakonodajo, zagotavljajo podatek o načrtovani in dejansko doseženi izgubi v zadnjem kvartalu 2020, ki je ugotovljena v skladu s Slovenskimi računovodskimi standardi na podlagi verodostojnih listin.

(10) Neto izguba pomeni neto čisto izgubo (AOP 187) v upravičenem obdobju po pravilih računovodenja. Za potrebe tega člena je mesečna izguba lahko zgolj ocenjena.

110. člen (izplačilo)

(1) Za izplačilo pomoči v obliki povračila dela nekritih fiksnih stroškov upravičenec iz prvega odstavka prejšnjega člena preko informacijskega sistema FURS predloži izjavo, s katero izjavlja, da je oseba, ki jo opredeljuje prejšnji člen.

(2) Upravičenec poda izjavo iz prejšnjega odstavka na osnovi lastne ocene poslovanja, upošteva prve odstavke 112. člena tega zakona.

(3) Upravičenec mora predložiti izjavo iz prvega odstavka tega člena najpozneje do 31. decembra 2020 za upravičeno obdobje iz osmega odstavka prejšnjega člena.

(4) FURS izplača pomoč v obliki povračila dela nekritih fiksnih stroškov v enkratnem znesku za obdobje, za katerega upravičenec uveljavlja pomoč, oziroma največ za upravičeno obdobje iz osmega odstavka prejšnjega člena, 20. v mesecu, ki sledi mesecu oddaje izjave. Ne glede določbo prejšnjega stavka FURS izplača pomoč v obliki povračila dela nekritih fiksnih stroškov 20. januarja 2021 za upravičence, ki predložijo izjavo v novembru in decembru 2020.

4. Zakona o zbirkah podatkov s področja zdravstvenega varstva (Uradni list RS, št. 65/00, 47/15, 31/18, 152/20 – ZZUOOP in 175/20 – ZIUOPDVE)

14.b člen

CRPP je zbirka podatkov eZdravja o pacientih s stalnim ali začasnim prebivališčem v Republiki Sloveniji.

CRPP vsebuje naslednje podatke o pacientih iz prejšnjega odstavka:

- povzetek podatkov o pacientu in
- pacientovo zdravstveno dokumentacijo iz prvega odstavka 1.a člena tega zakona.

Podatki iz prejšnjega odstavka se obdelujejo zato, da se izvajalcem v Republiki Sloveniji in v tujini omogoči dostop do podatkov in izmenjava podatkov za izvajanje zdravstvene oskrbe in mrliško pregledne službe ter z namenom ažuriranja podatkov zdravstvene dokumentacije.

Povzetek podatkov o pacientu iz prve alineje drugega odstavka tega člena vsebuje naslednje osnovne podatke o pacientu:

1. pacientove identifikacijske in statusne podatke:
 - a) osebno ime;
 - b) državljanstvo;
 - c) naslov stalnega in začasnega prebivališča;
 - č) spol;
 - d) EMŠO oziroma datum rojstva, če pacient nima določene EMŠO;
 - e) ZZZS številka zavarovane osebe;
 - f) CRPP identifikacijska številka pacienta;
 - g) podatki o zdravstvenem zavarovanju (obveznem in prostovoljnem);
 - h) Zakonski stan, če je potreben za uveljavljanje pravic pacienta iz obveznega zdravstvenega zavarovanja ali za samo zdravstveno oskrbo;
 - i) izobrazba;
 - j) delo in delovno mesto, če je to potrebno za uveljavljanje pravic pacienta iz obveznega zdravstvenega zavarovanja ali za samo zdravstveno oskrbo;
 - k) kontaktni podatki (na primer telefonska številka, elektronski naslov);
 - l) podatki o osebnem zdravniku:
 - o izvajalcu, pri katerem dela osebni zdravnik;
 - o osebnem zdravniku (osebno ime, telefonska številka in elektronski naslov pri izvajalcu, številka zdravstvenega delavca);
 - datum izbire osebnega zdravnika;
 - datum prekinitve izbire osebnega zdravnika;
 - m) podatki o zdravstvenem delavcu, ki pacienta obravnava (osebno ime, telefonska številka in elektronski naslov pri izvajalcu, številka zdravstvenega delavca);
 - n) podatki o družinskih članih, o osebah, ki jih določi pacient, njegovem zdravstvenem pooblaščenцу, rejniku, skrbniku in drugih zakonitih zastopnikih, če so potrebni za uveljavljanje pravic:
 - osebno ime;
 - EMŠO oziroma datum rojstva, če posameznik nima določene EMŠO;
 - ZZZS številka zavarovane osebe;
 - naslov stalnega in začasnega prebivališča;
 - razmerje do pacienta;
 - kontaktni podatki (na primer telefonska številka, elektronski naslov);
 - o) podatek o smrti: dan, mesec, leto, ura in kraj smrti;
 - p) podatek o pisnih izjavah volje pacienta na podlagi zakona, ki ureja pacientove pravice:
 - o določitvi, izključitvi ali omejitvi oseb, ki so upravičene odločati o njegovi zdravstveni oskrbi;
 - o tem, kakšne zdravstvene oskrbe ne dovoljuje, če bi se znašel v položaju, ko ne bi bil sposoben dati veljavne privolitve;
 - o določitvi oseb, ki se za čas življenja ali po njegovi smrti lahko seznanijo z njegovo zdravstveno dokumentacijo, in oseb, katerim prepoveduje to seznanitev;
 - r) podatek o pisni izjavi pacienta iz tretjega odstavka 14.c člena;
 - s) davčno številko pacienta in oseb pod podtočko n) in tretje alineje pod podtočko p) te točke za namen preverjanja istovetnosti in pooblastil pri njihovem dostopu in posodabljanju podatkov v CRPP;
2. pacientove zdravstvene podatke brez časovne omejitve:
 - a) krvna skupina;
 - b) alergije in preobčutljivosti;
 - c) cepljenja;
 - č) kronične bolezni;
 - d) medicinski pripomočki, ki so vsajeni v telo;
 - e) večji medicinski posegi;

- f) podatki o invalidnosti;
- 3. pacientove zdravstvene podatke s časovno omejitvijo:
 - a) nosečnost in pričakovan datum poroda, ki sta dostopna v CRPP še 30 dni po tem datumu;
 - b) zdravstvena stanja in medicinski posegi za zadnjih šest mesecev;
 - c) zdravila, živila za posebne zdravstvene in prehranske namene, predpisana, prejeta ali izdana v zadnjih šestih mesecih;
 - č) medicinski pripomočki, izdani v zadnjih šestih mesecih.

14.č člen

NIJZ za CRPP pridobiva naslednje pacientove identifikacijske in statusne podatke iz 1. točke četrtega odstavka 14.b člena tega zakona od naslednjih zavezancev:

1. od upravljavca CRP:
 - a) podatke o pacientu:
 - osebno ime;
 - državljanstvo;
 - naslov stalnega in začasnega prebivališča;
 - EMŠO oziroma datum rojstva in spol, če posameznik nima določene EMŠO;
 - davčno številko;
 - zakonski stan;
 - izobrazbo;
 - b) podatke o osebah iz podtočke n) in tretje alineje podtočke p) 1. točke četrtega odstavka 14.b člena tega zakona:
 - osebno ime;
 - EMŠO oziroma datum rojstva, če družinski član nima določene EMŠO;
 - davčno številko;
 - naslov stalnega in začasnega prebivališča;
 - razmerje do pacienta;
2. od upravljavca matičnega registra podatke o smrti pacienta: dan, mesec, leto, ura in kraj smrti;
3. od ZZZS:
 - a) ZZZS številko zavarovane osebe in oseb pod podtočko n) 1. točke četrtega odstavka 14.b člena tega zakona;
 - b) EMŠO;
 - c) podatke o izbranih osebnih zdravnikih;
 - č) podatke o obveznem zdravstvenem zavarovanju;
4. od zavarovalnic, ki izvajajo prostovoljno zdravstveno zavarovanje: podatke o prostovoljnem zdravstvenem zavarovanju.

NIJZ za CRPP pridobiva od upravljavca Registra prostorskih enot kot zavezanca šifrate občin, naselij, ulic, hišnih števil, števil stanovanj in poštnih števil.

Izvajalci za CRPP pridobivajo podatke iz podtočk j), k), l), kontaktne podatke iz podtočke n), podatke iz podtočk p) in r) 1. točke četrtega odstavka 14.b člena od pacienta z njegovo privolitvijo.

CRPP se povezuje z zbirko podatkov Osnovna zdravstvena dokumentacija iz Priloge 1, drugimi zbirkami podatkov eZdravja in za podatke iz prvega in drugega odstavka tega člena z zbirkami podatkov zavezancev za njihovo posredovanje. NIJZ z zavezanci iz prvega in drugega odstavka tega člena s pogodbami dogovori postopek in način izmenjave podatkov.

Izvajalci so glede podatkov iz podtočk d), e), f), j), k), l), m), n), p) in r) 1. točke ter 2. in 3. točke četrtega odstavka 14.b člena tega zakona odgovorni za obdelavo, in sicer vsak izvajalec v delu, ki se nanaša na zagotavljanje določene zdravstvene oskrbe. Podatek se posreduje v CRPP takoj, ko nastane ali se prejme pri izvajanju zdravstvene oskrbe ali mrliško pregledne službe, vendar najpozneje do konca delavnika. Podatek se posreduje v CRPP na način, da je razviden čas njegovega nastanka in njegove veljavnosti. Podatek posreduje v CRPP izvajalec, ki ga ob izvajanju zdravstvene oskrbe ali mrliško pregledne službe prvi zabeleži.

Pooblastila zdravstvenih delavcev in drugih pooblaščenih oseb za obdelavo podatkov v CRPP se določijo za posamezen podatek ali po posameznih sklopih podatkov oziroma pacientove

zdravstvene dokumentacije iz prvega odstavka 1.a člena tega zakona tako, da je obseg pooblastila odvisen od kvalifikacije, poklica in delovnega področja zdravstvenega delavca ter delovnega mesta oziroma dela pri izvajalcu.

Izvajalec je odgovoren za podelitev in uporabo pooblastil v skladu s prejšnjim odstavkom.

5. Zakona o priznavanju poklicnih kvalifikacij zdravnik, zdravnik specialist, doktor dentalne medicine in doktor dentalne medicine specialist (Uradni list RS, št. 107/10 in 40/17 – ZZdrS-F)

8. člen (postopek)

(1) Ministrstvo popolno zahtevo iz prejšnjega člena posreduje v mnenje strokovno-posvetovalni komisiji, ki jo za oblikovanje mnenja v postopku priznavanja posamezne vrste poklicne kvalifikacije imenuje minister.

(2) Komisija iz prejšnjega odstavka poda svoje obrazloženo mnenje v 30 dneh od prejema zahteve. Če komisija v 30 dneh od prejema zahteve iz prejšnjega odstavka ne poda mnenja, se šteje, da je mnenje pozitivno.

(3) Ministrstvo po opravljenem postopku izda odločbo.

10. člen (Komisija za postopek priznavanja poklicnih kvalifikacij zdravnik in Komisija za postopek priznavanja poklicnih kvalifikacij doktor dentalne medicine)

(1) Komisiji iz prvega odstavka 8. člena tega zakona sta Komisija za postopek priznavanja poklicnih kvalifikacij zdravnik (v nadaljnjem besedilu: Komisija za poklic zdravnik) in Komisija za postopek priznavanja poklicnih kvalifikacij doktor dentalne medicine (v nadaljnjem besedilu: Komisija za poklic doktor dentalne medicine).

- (2) Komisijo za poklic zdravnik sestavljajo:
- en predstavnik oziroma predstavnica (v nadaljnjem besedilu: predstavnik) Zdravniške zbornice Slovenije,
 - dva predstavnika medicinskih fakultet v Republiki Sloveniji,
 - en predstavnik Zdravstvenega sveta,
 - en predstavnik ministrstva.

- (3) Komisijo za poklic doktor dentalne medicine sestavljajo:
- en predstavnik Zdravniške zbornice Slovenije, pristojen za zobozdravstvo,
 - dva predstavnika medicinske fakultete, pristojna za zobozdravstvo v Republiki Sloveniji,
 - en predstavnik Zdravstvenega sveta,
 - en predstavnik ministrstva.

20. člen (sklep o določitvi dopolnilnih pogojev)

(1) Na podlagi mnenja iz drugega in tretjega odstavka prejšnjega člena ministrstvo izda sklep, s katerim vlagatelju določi:

- do 12 mesečno prilagoditveno obdobje in/ali
- opravljanje preizkusa strokovne usposobljenosti.

- (2) Kadar se vlagatelju določi prilagoditveno obdobje, se v sklepu navede:
- seznam strokovnih področij,
 - trajanje prilagoditvenega obdobja,

- rok zaključka prilagoditvenega obdobja,
- mentorja, ki ga predlaga Zdravniška zbornica Slovenije,
- pooblaščenega izvajalca, pri katerem vlagatelj dela v prilagoditvenem obdobju.

(3) Kadar se vlagatelju določi opravljanje preizkusa strokovne usposobljenosti, se v sklepu navede:

- seznam predmetov oziroma vsebin,
- rok za opravljanje tega preizkusa,
- člane izpitne komisije, ki jih predlaga Zdravniška zbornica Slovenije,
- datum, kraj in ura opravljanja tega preizkusa.

(4) Kadar ministrstvo s sklepom določi prilagoditveno obdobje in preizkus strokovne usposobljenosti, vlagatelj opravlja ta preizkus po uspešno zaključenem prilagoditvenem obdobju.

24. člen (stroški postopka)

(1) Stroški, ki nastanejo v zvezi s postopkom priznavanja poklicne kvalifikacije in katerih višino določi minister, so:

- stroški komisij iz drugega in tretjega odstavka 10. člena tega zakona in drugega odstavka 18. člena tega zakona;
- stroški opravljanja dodatnega zaključnega izpita iz prve alineje prvega odstavka 12. člena tega zakona;
- stroški v prilagoditvenem obdobju iz prve alineje prvega odstavka 20. člena tega zakona;
- stroški opravljanja preizkusa strokovne usposobljenosti iz druge alineje prvega odstavka 20. člena tega zakona.

(2) Stroški iz prejšnjega odstavka bremenijo kandidata oziroma vlagatelja.

(3) Stroški iz prvega odstavka tega člena ne smejo biti višji od tistih, ki so za opravljanje izpitov na medicinski fakulteti, strokovnih izpitov in specializacije določeni za diplomante medicinskih fakultet v Republiki Sloveniji.

6. Zakona o zdravstveni dejavnosti (Uradni list RS, št. 23/05 – uradno prečiščeno besedilo, 15/08 – ZPacP, 23/08, 58/08 – ZZdrS-E, 77/08 – ZDZdr, 40/12 – ZUJF, 14/13, 88/16 – ZdZPZD, 64/17, 1/19 – odl. US, 73/19, 82/20 in 152/20 – ZZUOOP)

3.a člen

Na podlagi vloge domače ali tuje pravne ali fizične osebe ministrstvo, pristojno za zdravje, izda dovoljenje za opravljanje zdravstvene dejavnosti, če so izpolnjeni pogoji iz tega člena in iz predpisov, izdanih na njegovi podlagi.

Dovoljenje za opravljanje zdravstvene dejavnosti vsebuje najmanj naslednje podatke:

- naziv in sedež izvajalca zdravstvene dejavnosti,
- pravni status izvajalca zdravstvene dejavnosti,
- odgovornega nosilca za posamezno vrsto zdravstvene dejavnosti (v nadaljnjem besedilu: odgovorni nosilec zdravstvene dejavnosti), ki je, upošteva samostojnost in odgovornosti posameznih zdravstvenih delavcev in zdravstvenih sodelavcev pri opravljanju zdravstvenih storitev, pri izvajalcu zdravstvene dejavnosti odgovoren za organizacijo dela, ustreznost prostorov, opreme, materialov in kadrov za izvajanje posamezne vrste zdravstvene dejavnosti ter za sistemsko vzpostavitev pogojev za strokovno, kakovostno in varno izvajanje posamezne vrste zdravstvene dejavnosti, za katero se izdaja dovoljenje,
- vrsto zdravstvene dejavnosti, v skladu s predpisom iz tretjega odstavka tega člena,
- naslov lokacije opravljanja zdravstvene dejavnosti,
- datum začetka opravljanja zdravstvene dejavnosti.

Minister, pristojen za zdravje, določi vrste zdravstvene dejavnosti, za katere se izdaja dovoljenje za opravljanje zdravstvene dejavnosti. Vrste zdravstvene dejavnosti se določi upoštevaje razvrstitev zdravstvene dejavnosti na primarno, sekundarno in terciarno raven v skladu s tem zakonom ter upoštevaje vrste specializacij zdravstvenih delavcev in zdravstvenih sodelavcev oziroma delovna področja zdravstvenih delavcev in zdravstvenih sodelavcev.

Za pridobitev dovoljenja za opravljanje zdravstvene dejavnosti mora izvajalec zdravstvene dejavnosti, glede na vrsto zdravstvene dejavnosti, izpolnjevati naslednje pogoje:

- ima zaposlenega odgovornega nosilca zdravstvene dejavnosti za polni delovni čas ali krajši delovni čas sorazmerno glede na predvideni obseg izvajanja posamezne vrste zdravstvene dejavnosti, razen v primeru izvajalca zdravstvene dejavnosti, ki je fizična oseba, ko je sam izvajalec zdravstvene dejavnosti odgovorni nosilec zdravstvene dejavnosti,
- zdravstvene storitve bodo opravljali zdravstveni delavci oziroma zdravstveni sodelavci, ki izpolnjujejo pogoje iz tega zakona, zdravniki pa tudi pogoje iz zakona, ki ureja zdravniško službo,
- ima prostore in opremo za opravljanje določene vrste zdravstvene dejavnosti,
- mu ni bilo s pravnomočno sodbo ali dokončno odločbo prepovedano opravljanje zdravstvene dejavnosti.

Odgovorni nosilec zdravstvene dejavnosti mora izpolnjevati naslednje pogoje:

- pogoje za samostojno opravljanje dela v zdravstveni dejavnosti iz 64. člena tega zakona in ima ustrezne delovne izkušnje na strokovnem področju, za katerega se izdaja dovoljenje, oziroma izpolnjuje pogoje za samostojno opravljanje zdravniške službe iz zakona, ki ureja zdravniško službo in ima ustrezne delovne izkušnje na strokovnem področju, za katerega se izdaja dovoljenje. Za ustrezne delovne izkušnje po tej alineji se štejejo najmanj tri leta delovnih izkušenj pri izdaji dovoljenja za opravljanje zdravstvene dejavnosti na primarni ravni in najmanj pet let delovnih izkušenj pri izdaji dovoljenja za opravljanje zdravstvene dejavnosti na sekundarni in terciarni ravni ter druge zdravstvene dejavnosti iz tega zakona, pri čemer se upoštevajo delovne izkušnje po pridobitvi pogojev za samostojno opravljanje dela v zdravstveni dejavnosti oziroma zdravniški službi;
- ni bil pravnomočno obsojen zaradi naklepnega kaznivega dejanja ali kaznivega dejanja, storjenega iz malomarnosti zoper življenje in telo, spolno nedotakljivost ali človekovo zdravje ali ni bil pravnomočno obsojen na nepogojno kazen zapora v trajanju več kot šest mesecev za katerokoli kaznivo dejanje, storjeno pri delu ali v zvezi z delom, ki se preganja po uradni dolžnosti.

Za dokazovanje pogoja iz druge alineje prejšnjega odstavka mora izvajalec zdravstvene dejavnosti predložiti potrdilo iz kazenske evidence ali izjavo, da ministrstvu, pristojnemu za zdravje, dovoljuje pridobitev teh podatkov iz uradnih evidenc. Potrdilo iz kazenske evidence ne sme biti starejše od treh mesecev.

Prostor, v katerem se opravlja zdravstvena dejavnost, mora izpolnjevati naslednje zahteve:

- sanitarno-higienske,
- gradnja in opremljenost sta v skladu s predpisi, ki urejajo graditev objektov in varstvo pri delu,
- imeti ustrezno prezračevanje, ogrevanje in osvetlitev,
- imeti prostore, ki ustrezajo zahtevam oziroma naravi posamezne vrste zdravstvene dejavnosti oziroma zdravstvenih storitev, ki se opravljajo v okviru posamezne vrste zdravstvene dejavnosti.

Oprema, ki se uporablja pri opravljanju zdravstvene dejavnosti, mora izpolnjevati naslednje zahteve:

- sanitarno-higienske,
- strokovno-tehnične, ki ustrezajo zahtevam oziroma naravi posamezne vrste zdravstvene dejavnosti oziroma zdravstvenih storitev, ki se opravljajo v okviru posamezne vrste zdravstvene dejavnosti.

V postopku izdaje dovoljenja za opravljanje zdravstvene dejavnosti obrazloženo mnenje glede izpolnjevanja pogojev iz sedmega in osmega odstavka tega člena na podlagi ogleda prostorov in opreme poda komisija, ki jo imenuje minister, pristojen za zdravje, v roku 30 dneh od imenovanja. V komisijo je imenovan strokovnjak za vrsto zdravstvene dejavnosti, za katero se izdaja dovoljenje, po potrebi pa tudi strokovnjak gradbene, strojne ali druge tehnične stroke in vsaj en član komisije izmed zaposlenih na ministrstvu, pristojnem za zdravje.

Izvajalec zdravstvene dejavnosti mora pogoje iz tretje in četrte alineje četrtega odstavka tega člena izpolniti pred izdajo dovoljenja za opravljanje zdravstvene dejavnosti, pogoja iz prve in druge alineje četrtega odstavka tega člena pa najpozneje ob začetku opravljanja zdravstvene dejavnosti. Izvajalec zdravstvene dejavnosti mora pogoje iz tega člena izpolnjevati ves čas opravljanja zdravstvene dejavnosti. Za preverjanje pogojev odgovornega nosilca zdravstvene dejavnosti iz druge alineje petega odstavka tega člena ministrstvo, pristojno za zdravje, lahko pridobiva podatke iz uradnih evidenc ves čas opravljanja zdravstvene dejavnosti konkretnega izvajalca zdravstvene dejavnosti.

Vsako spremembo, povezano z izpolnjevanjem pogojev iz četrtega in petega odstavka tega člena, izvajalec zdravstvene dejavnosti v 15 dneh od njenega nastanka sporoči ministrstvu, pristojnemu za zdravje. V primeru spremembe odgovornega nosilca zdravstvene dejavnosti, lokacije opravljanja zdravstvene dejavnosti ali vrste zdravstvene dejavnosti izvajalec zdravstvene dejavnosti zaprosi za spremembo dovoljenja za opravljanje zdravstvene dejavnosti. V primeru statusnega preoblikovanja izvajalec zdravstvene dejavnosti zaprosi za izdajo novega dovoljenja za opravljanje zdravstvene dejavnosti.

Podrobnejšo določitev pogojev iz sedmega in osmega odstavka tega člena ter podrobnejši postopek njihovega preverjanja predpiše minister, pristojen za zdravje.

64. člen

12. (delno se preneha uporabljati)

13. (delno se preneha uporabljati)

Zdravstveni delavci in zdravstveni sodelavci razen zdravnikov smejo samostojno opravljati delo v zdravstveni dejavnosti po končani pripravniški dobi in opravljenem strokovnem izpitu.

Pripravništvo za zdravstvene delavce in zdravstvene sodelavce traja šest mesecev.

Minister, pristojen za zdravje, predpiše vsebino pripravništva, program in postopek opravljanja strokovnega izpita ter določi pogoje oziroma primere, ko se šteje, da zdravstveni delavec oziroma zdravstveni sodelavec izpolnjuje pogoje glede ustrezne poklicne kvalifikacije na podlagi priznavanja pridobljenih kompetenc z delom, primere oprostitev opravljanja pripravništva in oprostitev opravljanja strokovnega izpita.

Strokovni izpit za zdravnike in zobozdravnike vsebuje poznavanje urgentne medicine in predpisov s področja zdravstvenega varstva. Zdravniki ga lahko opravljajo kadarkoli v poteku sekundariata, najprej pa po končanih šestih mesecih usposabljanja.

Ne glede na prvi odstavek tega člena smejo delo v zdravstveni dejavnosti samostojno opravljati:

- - diplomirana medicinska sestra in diplomirana babica, če ima zaključen ustrezen študijski program prve stopnje, ki traja najmanj tri leta, in je lahko dodatno izražen z enakovrednimi kreditnimi točkami ECTS, ter obsega vsaj 4.600 ur teoretičnega in kliničnega izobraževanja oziroma usposabljanja, pri čemer trajanje teoretičnega izobraževanja predstavlja vsaj tretjino, trajanje kliničnega usposabljanja pa vsaj polovico minimalnega trajanja usposabljanja,
- magister farmacije, če ima zaključen ustrezen študijski program druge stopnje, ki traja najmanj pet let, in je lahko dodatno izražen z enakovrednimi kreditnimi točkami ECTS, ter obsega najmanj štiri leta teoretičnega in praktičnega izobraževanja oziroma usposabljanja ter najmanj šestmesečno praktično usposabljanje v lekarni ali v bolnišnici pod vodstvom farmacevtskega oddelka bolnišnice in ima opravljen strokovni izpit.

Poleg pogojev iz prejšnjega odstavka morajo biti za samostojno opravljanje dela v zdravstveni dejavnosti izvajalci posameznih zdravstvenih poklicev oziroma s posameznih področij vpisani v register in imeti veljavno licenco. Osebam iz prvega in drugega odstavka 38. člena Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o zdravstveni dejavnosti (Uradni list RS, št. 64/17) se licenca podeli za strokovna področja, ki se določijo v predpisu iz sedmega odstavka tega člena. Poklice in področja, za katere velja to določilo, v posebnem seznamu določi minister, pristojen za zdravje, pri čemer poleg

načela smotrnosti upošteva zahtevano stopnjo izobrazbe in odgovornost za odločitve, ki vplivajo na zdravstveno obravnavo, ter razvoj medicinske doktrine in medicinske tehnologije pri varovanju zdravja, preprečevanju, odkrivanju in zdravljenju bolnikov in poškodovancev. Nalogi vodenja registra in podeljevanja licenc lahko minister, pristojen za zdravje, podeli zbornici ali strokovnemu združenju.

Licenca se podeli za določen čas – za dobo sedmih let, podaljšati pa jo je možno na podlagi dokazil o strokovni usposobljenosti za nadaljnje delo. V primeru ugotovljenih večjih strokovnih napak je možen odvzem licence. Podrobnejše določbe o načinu, organih, evidenci in postopku pri odločanju o podelitvi, podaljšanju in odvzemu licence se določijo v pravilniku, ki ga za zdravstvene delavce in zdravstvene sodelavce v poklicih ali dejavnostih, za katere je javno pooblastilo za to podeljeno pristojni zbornici ali strokovnemu združenju, sprejme pristojna zbornica ali strokovno združenje v soglasju z ministrom, pristojnim za zdravje, za druge zdravstvene delavce in zdravstvene sodelavce pa minister, pristojen za zdravje.

V registru iz šestega odstavka tega člena se vodijo naslednji podatki:

- - osebno ime,
- - datum in kraj rojstva,
- - stalno oziroma začasno prebivališče,
- - državljanstvo,
- - podatki o diplomi, strokovnem izpitu, specializaciji in pridobljenih dodatnih znanjih,
- - datum in področje pridobljenih znanstvenih in pedagoških nazivov,
- - članstvo v domačih in tujih strokovnih združenjih,
- - izjava o uveljavljanju pravice do ugovora vesti,
- - drugi podatki, ki so potrebni za opravljanje nalog in javnih pooblastil.

7. Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o zdravstveni dejavnosti (Uradni list RS, št. 64/17)

38. člen

Zasebna zdravstvena dejavnost obsega zdravstveno dejavnost, ki se financira po tržnih načelih iz sredstev uporabnikov zdravstvenih storitev ali preko njihovih zavarovalnic. Te storitve izvajalci zdravstvene dejavnosti lahko izvajajo na pridobiten način.

Zasebne zdravstvene dejavnosti ni mogoče opravljati na naslednjih področjih:

1. zdravstvena dejavnost na terciarni ravni,
2. dejavnost preskrbe s krvjo in krvnimi pripravki,
3. dejavnost v zvezi s postopki oploditve z biomedicinsko pomočjo s spolnimi celicami darovalke ali darovalca,
4. lekarniška dejavnost,
5. dejavnost pridobivanja in presaditve človeških organov,
6. dejavnost pridobivanja tkiv in celic, razen v primeru avtolognega načina zdravljenja,
7. dejavnost nujne medicinske pomoči,
8. dejavnost nujnih reševalnih prevozov,
9. dejavnost mrliško pregledne službe,
10. dejavnost sodne medicine,

11. dejavnost patologije,
 12. zdravstvena dejavnost na področju dejavnosti javnega zdravja iz 22. člena tega zakona.
8. Zakona o izvrševanju proračunov Republike Slovenije za leti 2020 in 2021 (Uradni list RS, št. 75/19, 61/20 – ZDLGPE, 133/20 in 174/20 – ZIPRS2122)

32. člen **(plačilni roki v breme državnega in občinskih proračunov)**

(1) Ne glede na določbe drugih zakonov in predpisov so plačilni roki neposrednih uporabnikov v breme proračuna predpisani s tem zakonom. Za plačilo vseh obveznosti je plačilni rok za neposredne uporabnike 30. dan, za posredne uporabnike pa največ 30 dni.

(2) Plačilni rok začne teči naslednji dan po prejemu listine, ki je podlaga za izplačilo. Plačilni rok za izplačila, o katerih se odloča v skladu z zakonom, ki ureja splošni upravni postopek, in če drug zakon določa, da se nakazilo na račun stranke šteje, da je bilo zahtevku v celoti ugodeno, začne teči naslednji dan po poteku roka, ki je z zakonom določen za sprejem odločitve v upravnem postopku. Če zadnji dan roka sovpada z dnem, ko je po zakonu dela prost dan oziroma v plačilnem sistemu TARGET ni opredeljen kot plačilni dan, se za zadnji dan roka šteje naslednji delavnik oziroma naslednji plačilni dan v sistemu TARGET.

(3) Ne glede na prvi odstavek tega člena so plačilni roki lahko krajši za plačila:

1. plač, drugih osebnih prejemkov in povračil stroškov zaposlenih pri neposrednih in posrednih uporabnikih;
2. pravnomočnih sodnih ali dokončnih upravnih odločb in poravnav;
3. pogodb v breme postavk namenskih sredstev EU in postavk slovenske udeležbe;
4. pogodb v breme postavk namenskih sredstev finančnih mehanizmov in pripadajočih postavk slovenske udeležbe;
5. tekočih transferov, razen tekočih transferov v tujino;
6. obveznosti iz naslova povračil sredstev med neposrednimi uporabniki;
7. obveznosti diplomatskih predstavništev in konzulatov Republike Slovenije v tujini, če je takšna poslovna praksa sprejemne države;
8. prispevkov za humanitarno pomoč prizadetim državam ob naravnih nesrečah in drugih nesrečah velikih razsežnosti;
9. obveznosti, povezanih z migranti;
10. zbirnega računa Slovenske izvozne in razvojne banke, d. d., ki ga ta izstavi za plačilo obračunanega nadomestila bankam;
11. povezana s servisiranjem javnega dolga in upravljanja z denarnimi sredstvi, vključno z likvidnostnim zadolževanjem in poroštvi;
12. obresti na denarna sredstva pri Banki Slovenije.

(4) Minister lahko določi krajši plačilni rok tudi, kadar je to potrebno za zagotovitev gospodarnega in učinkovitega razpolaganja s proračunskimi sredstvi, da se tako prepreči gospodarska škoda, ki bi nastala, če se plačilo ne bi izvršilo v krajših rokih.

(5) Plačilo investicijskih transferov občinam, pogodbenim subjektom na področju zaščite, reševanja in pomoči po 73., 74. in 75. členu Zakona o varstvu pred naravnimi in drugimi nesrečami (Uradni list RS, št. 51/06 – uradno prečiščeno besedilo, 97/10 in 21/18 – ZNORg; v nadaljnjem besedilu: ZVNDN) in 8. členu Zakona o gasilstvu (Uradni list RS, št. 113/05 – uradno prečiščeno besedilo in 23/19; v nadaljnjem besedilu: ZGas) (v nadaljnjem besedilu: pogodbeni subjekt) in posrednim uporabnikom se izvrši en dan pred dnevom plačila občine, pogodbenega subjekta ali posrednega proračunskega uporabnika izvajalcu, če občina, pogodbeni subjekt ali posredni proračunski uporabnik predloži popolno dokumentacijo za izplačilo iz proračuna 25 dni pred dnevom plačila izvajalcu. Če je nesporen le posamezni del predložene dokumentacije, se izplačilo izvrši v nespornem delu, razlika pa po prejemu popolne dokumentacije.

(6) Plačilo za ukrep »podpora lokalnemu razvoju«, ki ga v skladu z Uredbo 1303/2013/EU vodi skupnost v okviru finančne perspektive 2014–2020, se lahko izvede en dan pred dnevom plačila vodilnega partnerja izvajalcu, če vodilni partner predloži popolno dokumentacijo za izplačilo iz proračuna 25 dni pred dnevom plačila izvajalcu.

(7) Pri izplačilu drugih stroškov dela (podjemne pogodbe, avtorske pogodbe in druga obdavčljiva izplačila) je plačilni rok od 20 do največ 45 dni.

(8) Določbe tega člena, razen petega odstavka, veljajo tudi za plačila v breme občinskih proračunov, razen če se občina v pogodbi dogovori za krajše plačilne roke, ker doseže nižjo pogodbeno ceno.

(9) Ne glede na določbe tega člena je lahko z mednarodno pogodbo oziroma mednarodnim nepogodbenim aktom dogovorjen plačilni rok do 90 dni.

(10) Ne glede na prvi odstavek tega člena je za občine rok za vračilo sredstev kohezijske politike, na podlagi izrečenega finančnega popravka največ 90 dni.

33. člen (predplačila)

(1) Ne glede na drugi odstavek 52. člena ZJF so predplačila dovoljena:

1. na podlagi neposredne uporabe predpisov EU;
2. za namenska sredstva EU, namenska sredstva finančnih mehanizmov in sredstva slovenske udeležbe do višine 30 odstotkov vrednosti predvidenih izplačil teh sredstev in pod pogojem, da je prejemnik oseba zasebnega ali javnega prava in je ustanovljena in deluje kot društvo, zasebni ali javni zavod ali ustanova;
3. do višine 30 odstotkov predvidenih pogodbenih obveznosti za sofinanciranje dejavnosti, programov in projektov pod pogojem, da je prejemnik oseba zasebnega prava ter je ustanovljena in deluje kot društvo, zasebni zavod ali ustanova oziroma za sofinanciranje programov in projektov, če je prejemnik oseba javnega prava ter je ustanovljena in deluje kot javni zavod, javni sklad, samoupravne narodne skupnosti ali zbornica, ki izvaja javna pooblastila po zakonu;
4. za plačilo:
 - pogodbenih obveznosti, pri katerih je to uveljavljeno s poslovnimi običaji (na primer šolnine, naročnine, plačila dobaviteljem iz tujih držav, če v nasprotnem primeru pogodbe ni mogoče skleniti);
 - pogodbenih obveznosti za projekte medinstitucionalne pomoči tretjim državam, ki jih financira EU;
 - akontacij stroškov za službena potovanja;
 - akontacij stroškov za izvedbo nakupov po 40. členu Zakona o finančni upravi (Uradni list RS, št. 25/14) in 19. členu Zakona o inšpekcijskem nadzoru (Uradni list RS, št. 43/07 – uradno prečiščeno besedilo in 40/14) na podlagi odobritve predstojnika;
 - varščine na javni dražbi;
 - predujma za kritje začetnih stroškov stečajnega postopka po 233. členu Zakona o finančnem poslovanju, postopkih zaradi insolventnosti in prisilnem prenehanju (Uradni list RS, št. 13/14 – uradno prečiščeno besedilo, 10/15 – popr., 27/16, 31/16 – odl. US, 38/16 – odl. US, 63/16 – ZD-C in 54/18 – odl. US);
5. do višine 70 odstotkov predvidenih pogodbenih obveznosti za sofinanciranje dejavnosti, programov in projektov pod pogojem, da je prejemnik oseba zasebnega prava ter je ustanovljena in deluje kot društvo, zasebni zavod ali ustanova, če pogodbeno vrednost ne preseže 20.000 eurov in če se pogodbene obveznosti v celoti izvedejo v tekočem letu;
6. če tako določa donator.

(2) Pri predplačilih iz 1., 2. in 3. točke prejšnjega odstavka se mora neposredni uporabnik v pogodbi s prejemnikom sredstev dogovoriti, da se prejemnik sredstev zavezuje prejeta sredstva, skupaj z zamudnimi obrestmi, vrniti v proračun, če se naknadno ugotovi, da je bilo izplačilo iz proračuna neupravičeno izvršeno. Šteje se, da je bilo izplačilo iz proračuna neupravičeno izvršeno, če EK ali donator zahtevke za plačilo sredstev zavrne ali če EK ali donator izstavi zahtevek za vračilo ali če se v proračunskem nadzoru ugotovi, da so bila sredstva porabljena nenamensko ali v nasprotju s predpisi.

(3) Pri predplačilih iz 3. točke prvega odstavka tega člena se mora neposredni uporabnik v pogodbi dogovoriti tudi, da bo prejemnik sredstev najpozneje v 180 dneh po prejemu predplačila, neposrednemu uporabniku posredoval dokazila o upravičeni porabi sredstev in, da se prejemniku sredstev do predložitve dokazil, ki izkazujejo upravičenost porabe sredstev, zadržijo nadaljnja izplačila iz proračuna.

(4) Ne glede na prejšnji odstavek se neposredni uporabnik v pogodbi dogovori, da bo prejemnik sredstev iz 5. točke prvega odstavka tega člena posredoval dokazila o upravičeni porabi sredstev po zaključku izvedbe pogodbenih obveznosti in da bo neplačani del pogodbenih obveznosti prejemniku sredstev izplačan po prejemu dokazil o upravičeni porabi sredstev ter v roku, ki ga določa ta zakon.

(5) Če prejemnik sredstev iz 1., 2., 3. in 5. točke prvega odstavka tega člena ne upraviči prejetega predplačila, se v obsegu danih predplačil znižajo pravice porabe na integralnih postavkah v finančnem načrtu neposrednega uporabnika, ki se je o predplačilu dogovoril.

(6) Ne glede na 2. in 3. točko prvega odstavka tega člena se za predplačilo nad 100.000 eurov ni dovoljeno dogovoriti brez soglasja ministra.

(7) Določbe 3., 4., 5. in 6. točke prvega odstavka tega člena veljajo tudi za plačila v breme občinskih proračunov.

9. Zakona o davčnem postopku (Uradni list RS, št. 13/11 – uradno prečiščeno besedilo, 32/12, 94/12, 101/13 – ZDavNepr, 111/13, 22/14 – odl. US, 25/14 – ZFU, 40/14 – ZIN-B, 90/14, 91/15, 63/16, 69/17, 13/18 – ZJF-H, 36/19, 66/19 in 145/20 – odl. US)

195. člen (javna dražba)

(1) Zarubljene enakovrstne premičnine, katerih vrednost je v rubežnem zapisniku ocenjena nad 5.000 eurov, se praviloma prodajo na javni dražbi.

(2) Javno dražbo zarubljenih premičnin opravi pooblaščen uradna oseba davčnega organa.

(3) Javna dražba se odredi z oklicem. Oklic o javni dražbi mora vsebovati podatke o času, kraju in načinu prodaje ter popis zarubljenih premičnin. Oklic o javni dražbi je treba na primeren način javno objaviti.

(4) Obvestilo o javni dražbi mora biti dolžniku vročeno najmanj pet dni pred začetkom javne dražbe. Če se prodajajo zarubljeni hitro pokvarljivi predmeti in živali, je lahko rok, v katerem davčni organ vroči obvestilo dolžniku o začetku javne dražbe, krajši od pet dni.

(5) Obvestilo iz četrtega odstavka tega člena mora vsebovati kopijo oklica in seznanitev dolžnika s pravicami, ki jih ima v zvezi z javno dražbo.

196. člen (udeležba na javni dražbi)

(1) Javne dražbe se lahko udeleži vsakdo, če ni s tem zakonom drugače določeno. Če so s posebnimi predpisi za promet ali posedovanje določenih premičnin predpisani posebni pogoji, mora oseba, ki želi sodelovati na javni dražbi, pred začetkom javne dražbe dokazati, da izpolnjuje predpisane pogoje.

(2) Dolžnik ali njegov družinski član lahko nastopa na javni dražbi, vendar ne more zarubljenih premičnin kupiti pod ocenjeno vrednostjo po rubežnem zapisniku.

(3) Na javni dražbi ne smejo nastopiti kot ponudniki osebe, zaposlene pri davčnem organu, njihovi zakonci oziroma osebe, s katerimi živijo v življenjski skupnosti, ki je po predpisih o zakonski zvezi in družinskih razmerjih v pravnih posledicah izenačena z zakonsko zvezo, ter njihovi družinski člani, s katerimi so v krvnem sorodstvu v ravni ali stranski vrsti ali v svaštvu do všteteja tretjega kolena.

(4) Pred začetkom javne dražbe morajo ponudniki vplačati varščino ali predložiti ustrezen instrument za zavarovanje plačila varščine, ki znaša 10% izklicne cene zarubljenih premičnin, ki jih želi dražiti, vendar pa znesek ne more biti nižji od 40 eurov.

(5) Na javni dražbi sme sodelovati samo tisti ponudnik, ki se izkaže s potrdilom o vplačani varščini ali s potrdilom o predložitvi ustreznega instrumenta za zavarovanje plačila varščine.

10. Zakona o sodiščih (Uradni list RS, št. 94/07 – uradno prečiščeno besedilo, 45/08, 96/09, 86/10 – ZJNepS, 33/11, 75/12 – ZSPDSLS-A, 63/13, 17/15, 23/17 – ZSSve, 22/18 – ZSICT, 16/19 – ZNP-1 in 104/20)

48. člen

Pred nastopom dolžnosti sodnik porotnik pred predsednikom višjega sodišča, ki ga je imenoval, izreče naslednjo prisego: "Prisegam, da bom pri sojenju spoštoval-a pravni red in da bom odločal-a po svoji vesti."

11. Zakona o nevladnih organizacijah (Uradni list, št. 21/18)

28. člen

(sklad za razvoj nevladnih organizacij)

(1) Ustanovi se proračunski sklad za razvoj nevladnih organizacij, ki je namenjen financiranju projektov in programov iz osme in devete alineje prvega odstavka 23. člena tega zakona.

(2) Viri financiranja sklada za razvoj nevladnih organizacij so:

- sredstva dohodnine, ki jih davčni zavezanci niso namenili za financiranje splošnokoristnih namenov, za financiranje političnih strank ali reprezentativnih sindikatov, čeprav bi jih v skladu z zakonom, ki ureja dohodnino lahko, in
- druga sredstva, če tako določa zakon, mednarodna pogodba ali če tako odloči donator.

(3) Sredstva iz prve alineje prejšnjega odstavka se prenesejo na sklad za razvoj nevladnih organizacij ob začetku leta, upoštevajoč vse odločbe o odmeri dohodnine, ki so postale dokončne v preteklem letu.

(4) Sklad za razvoj nevladnih organizacij se ustanovi za nedoločen čas, z njim upravlja ministrstvo, pristojno za delovanje nevladnih organizacij, ki tudi razpolaga s sredstvi tega sklada. Ministrstvo izbere prejemnike sredstev sklada na javnem razpisu najmanj enkrat letno.

12. Zakona o delovnih razmerjih (Uradni list RS, št. 21/13, 78/13 – popr., 47/15 – ZZSDT, 33/16 – PZ-F, 52/16, 15/17 – odl. US, 22/19 – ZPosS in 81/19)

89. člen

(razlogi za redno odpoved)

(1) Razlogi za redno odpoved pogodbe o zaposlitvi delavcu s strani delodajalca so:

- prenehanje potreb po opravljanju določenega dela pod pogoji iz pogodbe o zaposlitvi, zaradi ekonomskih, organizacijskih, tehnoloških, strukturnih ali podobnih razlogov na strani delodajalca (v nadaljnjem besedilu: poslovni razlog), ali
- nedoseganje pričakovanih delovnih rezultatov, ker delavec dela ne opravlja pravočasno, strokovno in kvalitetno, neizpolnjevanje pogojev za opravljanje dela, določenih z zakoni in drugimi

predpisi, izdanimi na podlagi zakona, zaradi česar delavec ne izpolnjuje oziroma ne more izpolnjevati pogodbenih ali drugih obveznosti iz delovnega razmerja (v nadaljnjem besedilu: razlog nesposobnosti),

- kršenje pogodbene obveznosti ali druge obveznosti iz delovnega razmerja (v nadaljnjem besedilu: krivdni razlog),
- nezmožnost za opravljanje dela pod pogoji iz pogodbe o zaposlitvi zaradi invalidnosti v skladu s predpisi, ki urejajo pokojninsko in invalidsko zavarovanje, oziroma s predpisi, ki urejajo zaposlitveno rehabilitacijo in zaposlovanje invalidov,
- neuspešno opravljeno poskusno delo.

(2) Delodajalec lahko delavcu odpove pogodbo o zaposlitvi le, če obstaja utemeljen razlog iz prejšnjega odstavka, ki onemogoča nadaljevanje dela pod pogoji iz pogodbe o zaposlitvi.

(3) V primeru odpovedi pogodbe o zaposlitvi iz razloga nesposobnosti mora delodajalec podati odpoved najkasneje v šestih mesecih od nastanka utemeljenega razloga. V primeru krivdnega razloga mora delodajalec podati odpoved najkasneje v 60 dneh od ugotovitve utemeljenega razloga in najkasneje v šestih mesecih od nastanka utemeljenega razloga. Če ima krivdni razlog na strani delavca vse znake kaznivega dejanja, delodajalec lahko poda odpoved pogodbe o zaposlitvi v 60 dneh od takrat, ko je delodajalec ugotovil utemeljen krivdni razlog za redno odpoved, in za storilca ves čas, ko je mogoč kazenski pregon.

(4) V primeru odpovedi iz krivdnega razloga na strani delavca, ki ima vse znake kaznivega dejanja, lahko delodajalec za čas trajanja postopka delavcu prepove opravljati delo. V času prepovedi opravljanja dela ima delavec pravico do nadomestila plače v višini polovice njegove povprečne plače v zadnjih treh mesecih pred uvedbo postopka odpovedi.

13. Zakona o verski svobodi (Uradni list RS, št. 14/07, 46/10 – odl. US, 40/12 – ZUJF in 100/13)

27. člen

(pravica do namenske državne finančne pomoči za plačilo prispevkov zavarovanca za socialno varnost uslužbencev cerkva in drugih verskih skupnosti)

(1) Registrirane cerkve in druge verske skupnosti lahko pod pogoji tega zakona za svoje verske uslužbenke, ki so državljani Republike Slovenije s stalnim prebivališčem v Republiki Sloveniji, in jim je poklic verskega uslužbenca edini poklic, na podlagi njihovega pooblastila in v njihovem imenu zaprosijo za pridobitev pravice do namenske državne finančne pomoči iz državnega proračuna za pokritje prispevkov za socialno varnost v višini naslednjih vrst prispevkov za socialno varnost od osnove najmanj v višini 48 odstotkov povprečne plače za predzadnji mesec pred mesecem, v katerem se določa zavarovalna osnova: za obvezno pokojninsko in invalidsko zavarovanje (prispevek zavarovanca) ter za obvezno zdravstveno zavarovanje (prispevek zavarovanca). Te pravice ne morejo pridobiti verski uslužbenci, ki so zaposleni na podlagi določb 22. do 25. člena tega zakona. **(delno razveljavljen)**

(2) Duhovniki in redovniki imajo pravico do namenske državne finančne pomoči iz prejšnjega odstavka, tudi če so s cerkvijo ali drugo versko skupnostjo v razmerju, ki nima vseh elementov delovnega razmerja. Država lahko plačuje pomoč iz prejšnjega odstavka za duhovnike, ki imajo vsaj srednjo izobrazbo, in za redovnike, ki imajo obljube uboštva, celibata ter pokorščine. Drugi verski uslužbenci imajo to pravico le, če imajo s cerkvijo ali drugo versko skupnostjo sklenjeno pogodbo o zaposlitvi, ki verskemu uslužbencu zagotavlja plačo.

(3) Na podlagi pridobljenega pooblastila in prejetih sredstev morajo registrirane cerkve in druge verske skupnosti za verske uslužbenke iz prvega in drugega odstavka tega člena plačati prispevke v skladu s predpisi, ki urejajo plačilo prispevkov za socialno varnost. Nadzor nad zakonitostjo in namembnostjo porabe izvajajo Računsko sodišče Republike Slovenije in drugi pristojni organi.

(4) Država pri zagotavljanju pravice iz prejšnjega odstavka tega člena upošteva razumno sorazmerje med številom verskih uslužbencev in številom pripadnikov registrirane cerkve ali druge verske skupnosti, ki so državljani Republike Slovenije s stalnim prebivališčem v Republiki Sloveniji. Razumno sorazmerje je izpolnjeno, če je ugotovljeno razmerje vsaj 1.000 pripadnikov registrirane cerkve ali druge verske skupnosti na enega verskega uslužbenca te cerkve ali druge verske skupnosti. Cerkve in druge verske skupnosti število svojih pripadnikov dokazujejo z verodostojnimi podatkovnimi viri, med drugim lahko predlagajo tudi uporabo podatkov zadnjega popisa prebivalstva.

(5) Šteje se, da je pogoj razumnega sorazmerja za enega verskega uslužbenca izpolnjen tudi v primeru, ko registrirana cerkev ali druga verska skupnost ne more izkazati zahtevanega števila pripadnikov iz prejšnjega odstavka, vendar dokaže, da je na območju Republike Slovenije delovala vsaj 80 let pred uveljavitvijo tega zakona.

V. Besedilo določil zakonov, od katerih se odstopa

1. Zakona o interventnih ukrepih za zajezitev epidemije COVID-19 in omilitev njenih posledic za državljane in gospodarstvo (Uradni list RS, št. 49/20, 61/20 in 152/20 – ZZUOOP; v nadaljnem besedilu: ZIUZEOP)

65. člen (poroštvo)

(1) Republika Slovenija kot porok odgovarja banki ali hranilnici (v nadaljnem besedilu: banka) iz prvega odstavka 2. člena Zakona o interventnem ukrepu odloga plačila obveznosti kreditnojemalcev (v nadaljnem besedilu: ZIUOPOK) za izpolnitev obveznosti kreditnojemalcev iz drugega odstavka 2. člena ZIUOPOK, ki na dan 31. decembra 2019 niso šteli za podjetja v težavah po pogojih, kot so opredeljeni v 18. točki 2. člena Uredbe Komisije 651/2014/EU, v višini:

- 25 % zneska odloženih obrokov obveznosti iz kreditnih pogodb, ki zapadejo v obdobju največ dvanajstih mesecev, za katerega je bil dogovorjen odlog, ali
- 50 % zneska odloženih obrokov obveznosti iz kreditnih pogodb, ki zapadejo v obdobju največ dvanajstih mesecev, za katerega je bil dogovorjen odlog v primeru kreditnojemalcev, ki opravljajo dejavnost, za katero je bilo z vladnim ali občinskim odlokom določeno, da se opravljanje storitve oziroma prodaja blaga zaradi epidemije začasno prepove, in v primeru kreditnojemalcev, ki so fizične osebe.

(2) Banka lahko zahteva izpolnitev poroštvene obveznosti Republike Slovenije iz prejšnjega odstavka tudi v primeru kreditnih pogodb, ki so bile v obdobju veljavnosti tega zakona sklenjene skladno s sedmim odstavkom 2. člena ZIUOPOK za namen zagotavljanja likvidnosti zaradi posledic epidemije. Kreditne pogodbe iz tega odstavka morajo poleg običajnih določb vsebovati še naslednje določbe:

- da je terjatev banke iz kreditne pogodbe, zavarovana s poroštvom po tem členu, najmanj v enakem položaju kot terjatve ostalih upnikov do istega kreditnojemalca, nastale po izdaji jamstva;
- zavezo kreditnojemalca, da po sklenitvi kreditne pogodbe, zavarovane s poroštvom po tem členu, ne bo zastavljal svojega premoženja drugim ali ga kako drugače obremenjeval, če bi se lahko taka zastava ali druga bremena odrazila v zmanjšanju zavarovanja ali premoženja za poplačilo kreditodajalca.

Kreditne pogodbe iz tega odstavka ne smejo vsebovati določb, po katerih bi obveznosti zapadle v takojšnje plačilo zaradi navzkrižne kršitve drugih pogodb, razen če tudi druge kreditne pogodbe istega kreditnojemalca vsebujejo tovrstne določbe.

(3) Skupni znesek izdanih poroštev Republike Slovenije po tem členu ne presega 200 milijonov eurov. Poroštva, izdana po tem členu, se ne vštevajo v kvoto poroštev na podlagi zakona, ki ureja izvrševanje proračuna.

(4) Poroštvo iz tega člena je nepreklicno, brezpogojno in se unovči na prvi pisni poziv banke. Za poroštvo iz tega člena veljajo omejitve iz točke 3.2 Začasnega okvira, ki se podrobneje določijo z uredbo iz dvanajstega odstavka tega člena.

(5) Republika Slovenija s tem zakonom pooblašča družbo SID – Slovenska izvozna in razvojna banka, d. d., Ljubljana (v nadaljnem besedilu: SID banka), da v njenem imenu in za njen račun opravlja vse posle v zvezi z unovčevanjem poroštev, spremljanjem in izvedbo vseh potrebnih ukrepov za uveljavljanje regresnih terjatev, ter da po plačilu porošstva preveri izpolnjevanje pogojev po ZIUOPOK, na podlagi katerih je banka odobrila odlog plačila obveznosti iz kreditne pogodbe.

(6) Banka mora SID banki na njeno zahtevo posredovati vso dokumentacijo, ki je potrebna za izvedbo nadzora nad izpolnjevanjem pogojev po ZIUOPOK glede odloga in tega člena. Banka mora prednosti in koristi, ki jih pridobi s poroštvom po tem členu, sorazmerno prenesti na kreditnojemalce in SID banki na njeno zahtevo izkazati, da ima vzpostavljen mehanizem, ki zagotavlja prenos prednosti in koristi porošstva po tem členu na kreditnojemalce.

(7) Banka SID banki posreduje pisno ali elektronsko zahtevo za izpolnitev poroštvene obveznosti Republike Slovenije najkasneje v dvanajstih mesecih po izteku obdobja odloga plačila

obveznosti iz prvega odstavka 2. člena ZIUOPOK, opredeljenega v aneksu ali kreditni pogodbi. Republika Slovenija poroštveno obveznost izpolni najkasneje v 15 delovnih dneh od prejema popolne zahteve za njeno izpolnitev, iz katere je razvidno, da je na strani kreditojemalca nastopil dogodek neplačila po 178. členu Uredbe (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o bonitetnih zahtevah za kreditne institucije in investicijska podjetja ter o spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012 (UL L št. 176 z dne 27. 6. 2013, str. 1) in da kreditojemalec ni poravnal dospele odložene obveznosti iz kreditne pogodbe, ki je zavarovana s poroštvo Republike Slovenije. Banka mora kreditojemalca obvestiti o vloženi zahtevi za poroštvo v treh dneh po vložitvi.

(8) Za izterjavo posameznih terjatev iz naslova unovčenih poroštev v imenu Republike Slovenije je odgovorna SID banka, izterjava pa se izvaja preko banke, ki je prejela poroštvo za unovčeno terjatev. Banka mora pri izterjavi terjatev iz naslova unovčenih poroštev ravnati kot dober strokovnjak, SID banka pa spremlja in nadzoruje postopke izterjave teh terjatev in z bankami v imenu in za račun Republike Slovenije sodeluje pri pomembnejših odločitvah v postopku izterjave. SID banka lahko izvede izterjavo unovčenega porošstva neposredno od dolžnika v primeru, da je taka izterjava po oceni SID banke hitrejša ali bolj ekonomična od tiste, ki bi jo sicer vodila banka.

(9) Če je nad kreditojemalcem uveden postopek zaradi insolventnosti ali postopek likvidacije, mora banka obvestiti SID banko o vsaki terjatvi, ki jo prijavi v postopku, oziroma o začetku postopka najpozneje 14 dni pred iztekom roka za prijavo terjatev. SID banka pošlje Državnemu odvetništvu, najpozneje deset dni pred iztekom roka za prijavo terjatev oziroma potencialnih terjatev, popolno dokumentacijo, ki izkazuje obstoj in višino terjatve oziroma potencialne terjatve Republike Slovenije.

(10) Za kreditojemalca, ki je gospodarska družba, in mu je banka odobrila odlog plačila obveznosti iz kreditne pogodbe v skladu z ZIUOPOK, velja za čas od vložitve vloge za odlog plačila obveznosti do prenehanja pravice banke do uveljavljanja pravice do porošstva prepoved izplačila dobička, nagrad za poslovno uspešnost članom posloводства in zaposlenim ter izplačevanja drugih finančnih obveznosti do nadrejenih oziroma povezanih družb ali lastnikov. Banka opozorilo o prepovedi izplačil v skladu s prejšnjim stavkom vključi v kreditno pogodbo ali v aneks k njej. Kršitev te prepovedi je razlog za prekinitve odloga plačila.

(11) Poroštvo preneha, če:

- je bil odlog plačila odobren v nasprotju s pogoji ZIUOPOK in so kršitve nastale na strani banke ali
- banka ne obvesti SID banke o začetku postopka insolventnosti kreditojemalca najpozneje 14 dni pred iztekom roka za prijavo terjatev.

V primeru že unovčenega porošstva mora banka vrniti vse zneske, ki so ji bili izplačani, z zakonitimi zamudnimi obrestmi od dneva prejema plačila porošstva do dneva vračila.

(12) Ukrepi iz tega člena se uporabljajo do prenehanja razmerij, ki nastanejo na njegovi podlagi. Podrobnejša pravila v zvezi z izvrševanjem določb tega člena, zlasti v zvezi z omejitvami porošstva iz četrtega odstavka tega člena, unovčevanjem in izterjavo porošstva, roki, dokumentacijo, poročanjem, obsegom in načinom izvajanja pooblastila SID banki ter nadomestilom za njegovo izvajanje, se določijo z uredbo, ki jo izda vlada.

2. Zakona o interventnih ukrepih za omilitev in odpravo posledic epidemije COVID-19 (Uradni list RS, št. 80/20, 152/20 – ZZUOOP in 175/20 – ZIUOPDVE)

2. člen

Ne glede na 20. člen Zakona o interventnih ukrepih za zaježitev epidemije COVID-19 in omilitev njenih posledic za državljane in gospodarstvo (Uradni list RS, št. 49/20 in 61/20; v nadaljnjem besedilu: ZIUZEOP) se ukrep iz 100.a člena ZIUZEOP uporablja po tem zakonu od 1. junija do 31. decembra 2020, ukrepi iz 100.b do 100.h člena ZIUZEOP pa od 1. junija do 31. decembra 2021.

13. člen (časovna omejitev)

(1) Delodajalec lahko posameznemu delavcu, s katerim ima sklenjeno pogodbo o zaposlitvi za polni delovni čas, odredi delo s skrajšanim delovnim časom od 1. junija 2020 do 31. decembra 2020.

(2) Delodajalec uveljavlja subvencijo mesečno za pretekli mesec, dokler izpolnjuje pogoje iz prejšnjega člena.

16. člen (postopek uveljavljanja subvencije)

(1) Delodajalcu se dodeli subvencija na podlagi vloge za dodelitev subvencije (v nadaljnjem besedilu: vloga), ki jo skupaj z dokazili o izpolnjevanju pogojev iz prvega odstavka 12. člena tega zakona vloži pri Zavodu Republike Slovenije za zaposlovanje najpozneje v 15 dneh po odreditvi skrajšanega delovnega časa.

(2) Delodajalec vlogi iz prejšnjega odstavka priloži:

- dokazila o izpolnjevanju pogojev iz prvega odstavka 12. člena tega zakona,
- podpisano izjavo, s katero se zaveže, da v obdobju prejemanja subvencije in še mesec dni po tem obdobju ne bo kršil prepovedi odpuščanja iz drugega odstavka 18. člena tega zakona,
- soglasje za objavo podatkov iz 20. člena tega zakona.

(3) Zavod Republike Slovenije za zaposlovanje o vlogi iz prvega odstavka tega člena odloči s sklepom v 15 dneh od prejema vloge. Zoper sklep ni pritožbe, možen pa je upravni spor.

(4) Delodajalec na podlagi sklepa iz prejšnjega odstavka z Zavodom Republike Slovenije za zaposlovanje sklene pogodbo o subvencioniranju (v nadaljnjem besedilu: pogodba), v kateri se določijo medsebojna razmerja, obveznosti in odgovornosti pogodbenih strank. Pogodba mora zlasti vsebovati predmet, višino, način izplačila subvencije, pogoje in način vračila subvencije, čas prejemanja subvencije, spremljanje, poročanje, sankcije za kršitve ter nadzor nad izvajanjem.

18. člen (obveznosti delodajalca)

(1) V obdobju prejemanja subvencije mora delodajalec delavcem, ki jim je odrejeno delo s skrajšanim delovnim časom, redno izplačevati plačo in nadomestilo plače v sorazmernem delu glede na odrejeni delež dela oziroma delnega začasnega čakanja na delo.

(2) Delodajalec ne sme:

- v obdobju prejemanja subvencije in še mesec dni po tem obdobju začeti postopka odpovedi pogodbe o zaposlitvi iz poslovnega razloga delavcem, ki jim je odredil delo s skrajšanim delovnim časom, ali odpovedati pogodbe o zaposlitvi večjemu številu delavcev iz poslovnih razlogov, razen če je bil program razreševanja presežnih delavcev sprejet že pred 13. marcem 2020 in delodajalec za te delavce ni uveljavil subvencije po tem zakonu ali ZIUZEOP (kršitev prepovedi odpuščanja) in
- v obdobju iz prejšnjega odstavka odrediti nadurnega dela, neenakomerno razporediti ali začasno prerazporediti delovnega časa, če to delo lahko opravi z delavci, ki jim je odrejeno delo s skrajšanim delovnim časom.

(3) Delodajalec je dolžan voditi evidenco o izrabi delovnega časa delavca, ki mu odredi delo s skrajšanim delovnim časom v skladu s tem zakonom, na način, da je iz nje razviden čas prihoda in odhoda z dela. Čas prihoda in odhoda z dela se mora vpisati v evidenco o izrabi delovnega časa ob dejanskem prihodu in odhodu delavca z dela.

(4) Delodajalec mora sporočiti Zavodu Republike Slovenije za zaposlovanje, da je delavcu odredil delo s skrajšanim delovnim časom po tem zakonu, najpozneje v treh delovnih dneh od dneva odreditve.

(5) Če delodajalec ravna v nasprotju s prvim, drugim, tretjim ali četrtem odstavkom tega člena, mora prejeta sredstva z zakonitimi zamudnimi obrestmi v celoti vrniti.

(6) Delodajalec, ki prejema ali je prejemal sredstva po tem zakonu, mora prejeta sredstva z zakonitimi zamudnimi obrestmi vrniti v celoti, če začne postopke likvidacije po zakonu, ki ureja gospodarske družbe, v obdobju:

- prejetanja sredstev in
- po prenehanju prejetanja sredstev, ki je enako obdobju prejetanja sredstev.

(7) Delodajalec, ki je prejel subvencijo na podlagi tega zakona, mora v primeru, da je od uveljavitve tega zakona prišlo do izplačila dobička, nakupov lastnih delnic ali lastnih poslovnih deležev, izplačil nagrad poslovodstvu oziroma dela plač za poslovno uspešnost poslovodstvu, izplačanih v letu 2020 oziroma za leto 2020, o tem seznaniti Finančno upravo Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: FURS). Prejeta sredstva mora vrniti po vročitvi odločbe, skupaj z zakonsko določenimi zamudnimi obrestmi, ki tečejo od dneva prejema subvencije do dneva vračila.

3. Zakona o začasnih ukrepih za omilitev in odpravo posledic COVID-19 (Uradni list RS, št. 152/20 in 175/20 – ZIUOPDVE)

10. člen

(1) Osebo, ki je bila ali bi lahko bila izpostavljena okužbi z virusom SARS-CoV-2, se napoti v karanteno na domu po visoko tveganem stiku z okuženo osebo iz 11. člena tega zakona in karanteno na domu zaradi prihoda iz območja z visokim tveganjem za okužbo iz 12. člena tega zakona (v nadaljnjem besedilu: karantena na domu).

(2) Za napotitev v karanteno na domu iz 11. člena tega zakona je pristojen Nacionalni inštitut za javno zdravje (v nadaljnjem besedilu: NIJZ), za napotitev v karanteno na domu iz 12. člena tega zakona pa je pristojna Policija.

(3) Karantena na domu je ukrep, s katerim NIJZ ali Policija z ustnim navodilom napotita osebo iz prvega odstavka tega člena v samoosamitev na naslovu bivanja z omejitvijo stikov z osebami, ki ne živijo v istem gospodinjstvu. Osebo z navodilom, ki ga pripravi NIJZ, seznanita glede namena in načina izvajanja karantene na domu.

(4) Čas trajanja karantene na domu ne sme biti daljši od najdaljše inkubacijske dobe za nalezljivo bolezen COVID-19, ki jo določi Vlada Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: Vlada) s sklepom na predlog NIJZ. Čas trajanja karantene na domu se lahko skrajša pod pogoji in na način, kot ga določi Vlada s podzakonskih aktom na predlog NIJZ.

(5) Kot dokazilo za uveljavljanje pravice do nadomestila plače ali drugih pravic iz naslova zdravstvenega in socialnega varstva NIJZ oziroma Policija osebi iz prvega odstavka tega člena izroči potrdilo o napotitvi v karanteno na domu (v nadaljnjem besedilu: potrdilo) neposredno ali pa ga posreduje po elektronski ali navadni pošti v 72 urah.

(6) NIJZ z namenom obvladovanja in preprečevanja širjenja COVID-19 v elektronski obliki vodi evidenco izdanih potrdil iz prejšnjega odstavka, tako da za vsako osebo, ki je napotena v karanteno na domu vodi naslednje podatke:

1. osebno ime,
2. dan, mesec in leto rojstva,
3. naslov stalnega ali začasnega prebivališča in številko stanovanja v primeru večstanovanjskega objekta,
4. elektronski naslov,
5. osebno ime in elektronski naslov zakonitega zastopnika za mladoletno osebo,
6. datum začetka karantene na domu,
7. datum konca karantene na domu,
8. razlog, zaradi katerega je bila oseba iz prvega odstavka tega člena napotena v karanteno na domu,
9. naslov prenehanja karantene na domu,
10. datum ustne napotitve v karanteno na domu.

(7) Podatki iz evidence iz prejšnjega odstavka se hranijo pet let po prenehanju veljavnosti ukrepa karantene na domu. Dokumenti, na podlagi katerih so bili podatki v evidenco vpisani, se hranijo dve leti od vpisa v evidenco.

(8) Vse pravice oseb v zvezi s podatki v evidenci iz šestega odstavka tega člena, ki niso urejene s tem zakonom, se izvajajo v skladu s predpisi, ki urejajo varstvo osebnih podatkov.

(9) Ukrep iz prvega odstavka tega člena ter ukrepi iz 11., 12., 13., 15., 16., 17. in 18. člena tega zakona veljajo do 31. decembra 2021. Vlada lahko ukrep iz tega člena podaljša s sklepom največ za obdobje šestih mesecev.

11. člen

(1) Osebo iz prvega odstavka prejšnjega člena, pri kateri se po opravljeni epidemiološki preiskavi ugotovi, da je bila ali bi lahko bila v visoko tveganem stiku z osebo, okuženo z virusom SARS-CoV-2, NIJZ napoti v karanteno na domu.

(2) NIJZ od osebe iz prvega odstavka prejšnjega člena pridobi naslednje podatke: osebno ime, dan, mesec in leto rojstva, naslov stalnega ali začasnega bivališča in številko stanovanja v primeru večstanovanjskega objekta, elektronski naslov, če ga oseba ima, ime in elektronski naslov zakonitega zastopnika ter naslov prestajanja karantene na domu.

(3) NIJZ osebo iz prvega odstavka prejšnjega člena z ustnim navodilom iz tretjega odstavka 10. člena tega zakona seznanja glede načina izvajanja karantene na domu.

(4) NIJZ v potrdilu iz petega odstavka prejšnjega člena navede naslednje podatke: osebno ime, dan, mesec in leto rojstva, naslov stalnega ali začasnega bivališča, elektronski naslov, če ga oseba ima, naslov prestajanja in čas trajanja karantene na domu ter razlog za napotitev v karanteno na domu. Potrdilo vključuje tudi prepis ustnega navodila iz prejšnjega odstavka.

(5) Oseba, ki je bila napotena v karanteno na domu, mora ravnati v skladu z navodilom iz tretjega odstavka prejšnjega člena. Oseba lahko dodatna pojasnila v zvezi z ukrepom karantene na domu pridobi od ministrstva, pristojnega za zdravje.

38. člen

(neposredno sofinanciranje medicinske opreme in ukrepov na področju javnega zdravja)

(1) Za namen preprečevanja širjenja in odprave posledic COVID-19 se iz sredstev proračuna Republike Slovenije ali sredstev, prejetih iz proračuna Evropske unije, javnim zdravstvenim zavodom zagotavlja sofinanciranje nakupa medicinske opreme za izvajanje ukrepov za omejevanje in preprečevanje širjenja ter za zdravljenje okužbe z virusom SARS-CoV-2.

(2) Oprema iz prejšnjega odstavka zajema ključno opremo, neposredno povezano z obvladovanjem bolezni COVID-19, in se sme uporabljati le za izvajanje zdravstvene dejavnosti v mreži javne zdravstvene službe.

(3) Višino najvišjega obsega sredstev sofinanciranja po posameznih zavodih iz prvega odstavka tega člena s sklepom določi minister, pristojen za zdravje. Za določitev višine najvišjega obsega sofinanciranja opreme iz prvega odstavka tega člena se upošteva obseg prihodkov iz naslova izvajanja javne zdravstvene službe.

(4) Za obvladovanje večjega števila pacientov, obolelih za COVID-19, in odpravljanje posledic epidemije se zagotovi financiranje iz proračuna Republike Slovenije in ali sredstev, prejetih iz proračuna Evropske unije, za krepitev kadrovske zmogljivosti, opreme in informacijske podpore epidemiološki službi na NIJZ, vključno z vzpostavitvijo mobilnih enot za odvzem vzorcev, za zagotavljanje spremljanja posledic COVID-19, podporo starejšim in ranljivim skupinam, izvajanje ukrepov za zmanjšanje negativnih vplivov na duševno zdravje ter za informiranje in ozaveščanje prebivalcev o COVID-19.

(5) V sezoni 2020/2021 se stroški prostovoljnega cepljenja proti sezonski gripi za zavarovane osebe obveznega zdravstvenega zavarovanja krijejo iz proračuna Republike Slovenije. Izvajalci, ki so pogodbeni partnerji ZZZS, zahtevke za povračilo stroškov cepljenja, opravljena v preteklem mesecu, posredujejo ZZZS do desetega dne v mesecu, na njihovi podlagi pa ZZZS posreduje do 15. dne v mesecu zahtevek ministrstvu, pristojnemu za zdravje, ki izvrši plačilo zahtevka ZZZS naslednji dan po njegovem prejemu. ZZZS izvajalcem izvede povračilo stroškov cepljenja v 15 dneh od prejema sredstev ministrstva, pristojnega za zdravje. Zahtevki izvajalcev za povračilo stroškov cepljenja, ki niso posredovani ZZZS do desetega dne v mesecu za cepljenja, opravljena v preteklem mesecu, se vključijo v naslednji zahtevek ZZZS. Izvajalci, ki niso pogodbeni partnerji ZZZS, posredujejo zahtevke za povračilo stroškov cepljenja, opravljena v preteklem mesecu, do desetega dne v mesecu ministrstvu, pristojnemu za zdravje, ki plačilo izvrši do 25. dne v mesecu. Za zahtevke izvajalcev za povračilo stroškov cepljenja, ki niso posredovani do desetega dne v mesecu, se povračilo izvrši skupaj z naslednjim povračilom stroškov. Začetek sezone 2020/2021 predstavlja 1. september 2020, konec sezone pa je vezan na veljavnost tega ukrepa. Cena cepljenja je enotna za vse izvajalce in jo s sklepom določi minister, pristojen za zdravje. Drugi, tretji in četrti stavek tega odstavka se smiselno uporabljajo za plačilo stroškov cepiva.

(6) Ukrep iz tega člena velja do 31. decembra 2021, razen ukrep iz četrtega odstavka tega člena, ki velja od 1. junija 2020 do 31. decembra 2021. Vlada lahko ukrep iz tega člena podaljša s sklepom največ za obdobje šestih mesecev.

55. člen **(začasna razporeditev zaradi nujnih delovnih potreb)**

(1) Izvajalec socialno varstvene storitve institucionalno varstvo ali izvajalec zdravstvene dejavnosti lahko ne glede na določbe zakona, ki ureja trg dela, v delu, ki ureja zagotavljanje dela delavcev uporabniku, na podlagi pisnega sklepa zaposlenega začasno razporedi k drugemu izvajalcu socialno varstvene storitve institucionalno varstvo ali izvajalcu zdravstvene dejavnosti v primerih povečanega obsega dela zaradi zagotavljanja ukrepov preprečevanja širjenja in omejevanja okužbe COVID-19 (v nadaljnjem besedilu: začasna razporeditev).

(2) Začasna razporeditev je dopustna na ustrezno delovno mesto, za katero zaposleni izpolnjuje predpisane pogoje in za katero se zahteva najmanj enaka vrsta in raven izobrazbe, kot se zahteva za opravljanje dela, za katero ima zaposleni sklenjeno pogodbo o zaposlitvi, ter je delo sposoben opravljati.

(3) Zaposleni se začasno razporedi na podlagi pisnega dogovora med delodajalcem in izvajalcem, h kateremu je zaposleni začasno razporejen. Dogovor o začasni razporeditvi vsebuje najmanj:

- datum začetka opravljanja dela na drugem delovnem mestu,
- datum prenehanja začasne razporeditve,
- navedbo delovnega mesta, na katerem bo zaposleni opravljal delo, s kratkim opisom nalog,
- kraj opravljanja dela,
- morebitni dogovor o povračilu nastalih stroškov.

(4) Delodajalec lahko sklene dogovor o začasni razporeditvi delavca k drugemu izvajalcu, če sam ne izkazuje nujnih delovnih potreb iz prvega odstavka tega člena.

(5) Zaposleni je upravičen do dodatka zaradi začasne razporeditve v višini 20 odstotkov urne postavke osnovne plače zaposlenega.

(6) Začasna razporeditev predčasno preneha z enostranskim odstopom delodajalca od dogovora o začasni razporeditvi.

(7) Zaposleni, ki je pred uveljavitvijo tega zakona začasno opravljal delo pri drugem izvajalcu na podlagi drugega pravnega razmerja, kot je določeno v prvem odstavku tega člena, je upravičen do dodatka iz petega odstavka tega člena za obdobje od 1. junija 2020 do uveljavitve tega zakona.

(8) Zaposleni v času začasne razporeditve k drugemu izvajalcu prejema plačo in povračila stroškov in druge prejemke iz delovnega razmerja pri delodajalcu, s katerim ima sklenjeno pogodbo o zaposlitvi. Sredstva za financiranje potnih stroškov in dodatka iz petega in sedmega odstavka tega člena se delodajalcu povrnejo iz proračuna Republike Slovenije. Zahtevki za izplačilo sredstev se z dokazili vložijo pri ministrstvu, pristojnem za zdravje, če je delodajalec izvajalec zdravstvene dejavnosti, ali pri ministrstvu, pristojnem za socialne zadeve, če je delodajalec izvajalec socialno varstvene storitve institucionalno varstvo. Način izstavitve zahtevkov in roke izplačil določi minister, pristojen za zdravje, ali minister, pristojen za socialno varstvo. Izvajalec, h kateremu je zaposleni začasno razporejen, povrne nastale stroške dela, razen potnih stroškov in dodatka iz petega odstavka tega člena, delodajalcu, s katerim ima zaposleni sklenjeno pogodbo o zaposlitvi, če se tako dogovorita.

(9) Zaposleni ima v času začasne razporeditve pravico do plače, kot da bi opravljal svoje delo, če je to zanj ugodnejše. V primeru, da bi bila plača na delovnem mestu, na katerega je zaposleni začasno prerazporejen, ugodnejša, ima pravico do višje plače.

(10) Ne glede na določbe zakonov in kolektivnih pogodb, ki urejajo osnovo za nadomestilo plače za čas odsotnosti z dela, se dodatek iz petega odstavka tega člena ne všteva v osnovo za nadomestilo plače za čas odsotnosti z dela.

(11) Ne glede na določbe drugega odstavka 149. člena Zakona o javnih uslužbencih (Uradni list RS, št. 63/07 – uradno prečiščeno besedilo, 65/08, 69/08 – ZTFI-A, 69/08 – ZZavar-E in 40/12 – ZUJF) lahko v primeru izpada kadrovskih zmogljivosti zaradi posledic COVID-19 za uslužbenca, ki opravljajo nujna dela uradnega nadzora v klavnicah, na mejnih kontrolnih točkah in drugih mestih kontrole, v primeru kužne bolezni živali ali škodljivih organizmov rastlin ter v primeru zastrupitev s hrano, delodajalec odredi delo izven omejitev glede oddaljenosti kraja opravljanja dela.

(12) Ukrep iz tega člena velja do 31. decembra 2021.

56. člen

(dodatek za neposredno delo s pacienti oziroma uporabniki, obolelimi za COVID-19)

(1) Zaposleni v mreži javne zdravstvene službe in mreži javne službe na področju socialnega varstva, ki neposredno dela v okolju s COVID-19 pacienti oziroma uporabniki, pri katerih obstaja sum na okužbo s COVID-19 oziroma je ta potrjena, in sicer:

1. v COVID-19 ambulantah,
2. v COVID-19 oddelkih,
3. v COVID-19 intenzivnih enotah,
4. v zobozdravstvenih ambulantah za zdravljenje COVID-19 pacientov,
5. pri triaži pacientov, pri katerih obstaja sum na COVID-19, v urgentnih centrih in urgentnih ambulantah,
6. v sivih conah v urgentnih centrih in urgentnih ambulantah,
7. v sivih in rdečih conah pri izvajalcih na področju socialnega varstva iz 82. člena tega zakona in izvajalcih iz tretjega odstavka 15. člena Zakona o socialnem varstvu (Uradni list RS, št. 3/07 – uradno prečiščeno besedilo, 23/07 – popr., 41/07 – popr., 61/10 – ZSVarPre, 62/10 – ZUPJS, 57/12, 39/16, 52/16 – ZPPreb-1, 15/17 – DZ, 29/17, 54/17, 21/18 – ZNOrg, 31/18 – ZOA-A in 28/19), ki delajo z uporabnikom obolelim za COVID-19,
8. na deloviščih za odvzem vzorcev za bris,
9. opravlja epidemiološke storitve na terenu v sivih in rdečih conah,

10. opravlja nujno medicinsko pomoč COVID-19 pacientom ali pacientom iz sive cone,

11. opravlja nujne reševalne, nenujne reševalne prevoze, sanitetne in pogodbene prevoze COVID-19 pacientov ali pacientov iz sive cone,

je upravičen do dodatka za neposredno delo s COVID-19 pacienti, ki znaša 30 odstotkov urne postavke osnovne plače zaposlenega.

(2) Siva cona je cona, v kateri se obravnava paciente oziroma uporabnike, za katere obstaja sum na okužbo COVID-19, rdeča cona pa je cona, v kateri se obravnava paciente oziroma uporabnike, za katere je sum na okužbo COVID-19 potrjen.

(3) Dodatek za neposredno delo s COVID-19 pacienti se lahko izplača le za ure dela, ko zaposleni opravlja delo v skladu s prvim odstavkom tega člena.

(4) Direktor ali oseba, ki pri delodajalcu izvršuje pravice in dolžnosti delodajalca, sprejme sklep o izplačilu dodatka, v katerem opredeli delovišča in delovna mesta, na katerih se izvaja delo iz prvega odstavka tega člena. Zoper sklep o upravičenosti do dodatka ni pritožbe.

(5) Sredstva za financiranje dodatka iz prvega odstavka tega člena se zagotovijo v proračunu Republike Slovenije. Zahtevki za izplačilo sredstev, ki vključujejo podatek o številu zaposlenih in številu opravljenih ur, se vložijo pri ministrstvu, pristojnem za zdravje, če je izvajalec zdravstvene dejavnosti, ali pri ministrstvu, pristojnem za socialne zadeve, če je izvajalec na področju socialnega varstva iz 82. člena tega zakona. Način izstavitve zahtevkov in roke izplačil določi minister, pristojen za zdravje, ali minister, pristojen za socialno varstvo.

(6) Nadzor nad izvajanjem določb tega člena v javnem sektorju opravlja Inšpektorat za javni sektor v skladu z zakonom, ki ureja sistem plač v javnem sektorju.

(7) Ne glede na določbe zakonov in kolektivnih pogodb, ki urejajo osnovo za nadomestilo plače za čas odsotnosti z dela, se dodatek iz petega odstavka tega člena ne všteva v osnovo za nadomestilo plače za čas odsotnosti z dela.

(8) Ukrep iz tega člena velja od 1. junija 2020 do 31. decembra 2021. Vlada lahko ukrep iz tega člena podaljša s sklepom največ za obdobje šestih mesecev.

57. člen (upravičenci do nadomestil)

(1) Delavec, ki zaradi karantene na domu v skladu s tem zakonom ne more opravljati dela, je upravičen do nadomestila plače v skladu s tem zakonom.

(2) Delavec, eden od staršev ali oseba, ki neguje in varuje otroka na podlagi veljavnega izvršilnega naslova v skladu s predpisi, ki urejajo družinska razmerja, ali skrbnik, ki svojega varovanca dejansko neguje in varuje, in ki ne more opravljati dela zaradi višje sile, ki je posledica obveznosti varstva otroka zaradi karantene na domu ali druge zunanje objektivne okoliščine nemožnosti obiskovanja vrtca, šole ali socialno varstvene storitve vodenja in varstva ter zaposlitve pod posebnimi pogoji, ki ni v institucionalnem varstvu (v nadaljnjem besedilu: višja sila zaradi obveznosti varstva), ali na delo ne more priti zaradi nemožnosti prihoda na delo zaradi ustavitve javnega prevoza (v nadaljnjem besedilu: višja sila zaradi ustavitve javnega prevoza) ali zaprtja mej s sosednjimi državami (v nadaljnjem besedilu: višja sila zaradi zaprtja mej), je upravičen do nadomestila plače v skladu s tem zakonom.

(3) V okvir obveznosti varstva zaradi višje sile zaradi karantene na domu ali druge zunanje objektivne okoliščine nemožnosti obiskovanja vrtca ali šole se šteje otroke do vključno 5. razreda osnovne šole, otroke v prilagojenih in posebnih programih v osnovnih šolah s prilagojenim programom in v zavodih za vzgojo in izobraževanje otrok s posebnimi potrebami ter otroke, ki imajo v odločbi o usmeritvi določeno pomoč spremljevalca.

(4) Pravico do povračila izplačanih nadomestil plače delavca, ki zaradi karantene na domu ne more opravljati dela, lahko uveljavlja delodajalec v skladu s predpisi, ki urejajo delovna razmerja, če izjavi, da ne more organizirati dela na domu za delavca, ki je bil v karanteni na domu.

(5) Delodajalec lahko uveljavlja pravico do povračila izplačanih nadomestil plače delavca, ki ne more opravljati dela zaradi višje sile zaradi obveznosti varstva otroka in zaradi nezmožnosti prihoda na delo zaradi ustavitve javnega prevoza ali zaprtja mej s sosednjimi državami.

(6) Ne glede na določbe šestega odstavka 137. člena ZDR-1 ima delavec v času, ko zaradi višje sile iz prejšnjega odstavka, ne opravlja dela, pravico do nadomestila plače v višini, kot je določena z zakonom, ki ureja delovna razmerja, za primer začasne nezmožnosti zagotavljanja dela iz poslovnega razloga.

59. člen **(pravice in obveznosti delavcev)**

(1) Delavec, ki se odpravi v državo, ki je na zelenem ali oranžnem seznamu, in je ob povratku ob prehodu meje v Republiki Sloveniji napoten v karanteno na domu zaradi prihoda iz območja z visokim tveganjem za okužbo, in zaradi tega ne more opravljati dela v skladu s sklenjeno pogodbo o zaposlitvi, delodajalec pa zanj ne more organizirati dela na domu, ima pravico do nadomestila plače v višini, kot je določena z zakonom, ki ureja delovna razmerja, za primer začasne nezmožnosti zagotavljanja dela iz poslovnega razloga.

(2) Delavec, ki je bil v karanteni na domu v skladu s tem zakonom po stiku ali sumu stika z okuženo osebo in zaradi tega ne more opravljati dela v skladu s sklenjeno pogodbo o zaposlitvi, delodajalec pa zanj ne more organizirati dela, pri čemer do stika ni prišlo med opravljanjem dela za delodajalca, ima pravico do nadomestila plače v višini, kot je določena z zakonom, ki ureja delovna razmerja, za primer začasne nezmožnosti zagotavljanja dela iz poslovnega razloga.

(3) Delavec, ki je bil v karanteni na domu v skladu s tem zakonom po stiku z okuženo osebo v okviru opravljanja dela za delodajalca in zato ne more opravljati dela v skladu s sklenjeno pogodbo o zaposlitvi, delodajalec pa zanj ne more organizirati dela na domu, ima pravico do nadomestila plače, ki bi jo prejel, če bi delal.

(4) Javni uslužbenec, ki je bil napoten v karanteno na domu zaradi prihoda iz območja z visokim tveganjem za okužbo zaradi izvajanja nalog delodajalca v tujini ali zaradi napotitve ali premestitve javnega uslužbenca na delo v tujino, zaradi česar ne more opravljati dela v skladu s sklenjeno pogodbo o zaposlitvi, delodajalec pa zanj ne more organizirati dela na domu, ima pravico do nadomestila plače, ki bi jo prejel, če bi delal.

(5) Delavec, ki je bil napoten v karanteno na domu zaradi prihoda iz območja z visokim tveganjem za okužbo zaradi odhoda v državo, ki je na rdečem seznamu, ni upravičen do nadomestila plače v času karantene na domu, razen v primeru odhoda zaradi naslednjih osebnih okoliščin:

- smrti zakonca ali zunajzakonskega partnerja ali smrti otroka, posvojenca ali otroka zakonca ali zunajzakonskega partnerja,
- smrti staršev (oče, mati, zakonec ali zunajzakonski partner starša, posvojitelj),
- rojstva otroka,
- vabila na sodišče.

Delavec je v tem primeru upravičen do nadomestila plače v višini, kot je določena z zakonom, ki ureja delovna razmerja, za primer višje sile. Delavec mora delodajalcu najpozneje en dan pred odhodom predložiti pisno izjavo, iz katere izhaja, da odhaja v državo na rdečem seznamu zaradi predhodno naštetih osebnih okoliščin.

(6) Delavec, ki ne more opravljati dela zaradi višje sile zaradi obveznosti varstva, višje sile zaradi ustavitve javnega prevoza ali višje sile zaradi zaprtja mej, ima pravico do nadomestila plače v

višini, kot je določena z zakonom, ki ureja delovna razmerja, za primer začasne nezmožnosti zagotavljanja dela iz poslovnega razloga.

(7) Delavec, ki je v karanteni na domu, mora najpozneje v 24 urah obvestiti delodajalca, da je v karanteni, in o razlogih za karanteno na domu.

(8) Delavec, ki je bil v karanteni na domu, mora najpozneje v treh delovnih dneh od prejema potrdila o napotitvi v karanteno na domu iz petega odstavka 10. člena tega zakona to posredovati delodajalcu.

(9) Delavec mora v primeru odsotnosti z dela zaradi višje sile zaradi obveznosti varstva, višje sile zaradi ustavitve javnega prevoza ali višje sile zaradi zaprtja mej najpozneje v treh delovnih dneh od nastanka tega razloga o vseh okoliščinah, ki vplivajo na nastanek višje sile, obvestiti delodajalca.

74. člen **(postopek in način uveljavljanja povračila nadomestila plače)**

(1) Delodajalec uveljavi pravico do povračila izplačanih nadomestil plače po tem zakonu z vlogo, ki jo vložijo v elektronski obliki pri ZRSZ v osmih dneh od napotitve delavca na začasno čakanje na delo. Vlogo je v roku iz prejšnjega stavka mogoče vložiti najpozneje do 15. januarja 2021.

(2) Pravice do povračila izplačanih nadomestil plače iz prejšnjega odstavka ne more uveljavljati delodajalec:

- ki ne izpolnjuje obveznih dajatev in drugih denarnih nedavčnih obveznosti v skladu z zakonom, ki ureja finančno upravo, ki jih pobira davčni organ, če ima neplačane zapadle obveznosti na dan vložitve vloge. Šteje se, da delodajalec ne izpolnjuje obveznosti iz te alineje tudi, če na dan vložitve vloge ni imel predloženih vseh obračunov davčnih odtegljajev za dohodke iz delovnega razmerja za obdobje zadnjih petih let do dne oddaje vloge;
- če je nad njim uveden postopek stečaja ali če se nahaja v likvidacijskem postopku.

(3) Vlogi iz prvega odstavka tega člena delodajalec priloži oceno upada prihodkov, za pravilnost katere kazensko in materialno odgovarja, ter dokazila o napotitvi delavcev na začasno čakanje na delo zaradi začasne nezmožnosti zagotavljanja dela iz poslovnega razloga.

(4) Delodajalec, katerega zaposlitve so neposredno ali posredno sofinancirane iz proračuna Republike Slovenije preko posebnih programov in lahko uveljavlja povračilo nadomestila plače le v višini razlike med polnim sofinanciranjem in siceršnje subvencije, v vlogi navede delež financiranja iz proračuna Republike Slovenije v letu 2020.

(5) ZRSZ odloči o vlogi v 15 dneh od vložitve vloge s sklepom. Zoper sklep ni pritožbe, možen pa je upravni spor.

(6) Sklep o povračilu izplačanih nadomestil plače mora vsebovati zlasti predmet, osnovo za izračun nadomestil plače, način izračuna povračila nadomestil plače, višino povračila nadomestil plače, vsebino zahtevkov za povračilo nadomestil plače in njihovih prilog, razloge za zavrnitev zahtevka za povračilo, rok za izplačilo, obdobje vračanja sredstev, spremljanje in poročanje, sankcije za kršitev sklepa ter nadzor nad njegovim izvajanjem.

(7) Delno povračilo nadomestila plače, razen za delavce, za katere plačilo nadomestila plače ne bremeni delodajalca, se delodajalcu izplačuje mesečno, v sorazmernem deležu ali v celoti, in sicer deseti dan meseca, ki sledi mesecu izplačila nadomestila plače po tem zakonu.

(8) Delodajalcu pripada povračilo nadomestila plače za dejansko mesečno oziroma tedensko obveznost, za prazničen in drug dela prost dan, določen z zakonom, če bi delavec na ta dan dejansko delal.

(9) Če je delodajalec napotil delavce na začasno čakanje na delo že pred uveljavitvijo tega zakona za obdobje od 1. oktobra 2020, lahko vloži vlogo iz prvega odstavka tega člena v osmih dneh od uveljavitve tega zakona, če izpolnjuje vse pogoje za uveljavitev pravice.

76. člen (obveznosti delodajalca)

(1) V obdobju prejemanja povračila izplačanih nadomestil plače v skladu s 73. členom tega zakona mora delodajalec delavcem izplačevati nadomestila plače.

(2) V obdobju iz prejšnjega odstavka delodajalec ne sme odrejati nadurnega dela ali začasno prerazporediti delovnega časa, če to delo lahko opravi z delavci na začasnem čakanju na delo.

(3) Če delodajalec delavca pozove, da se vrne na delo, o tem predhodno obvesti ZRSZ.

(4) Če delodajalec ravna v nasprotju s prvim, drugim ali tretjim odstavkom tega člena, mora prejeta sredstva vrniti v celoti.

(5) Delodajalec, ki prejema ali je prejemal sredstva v skladu s tem zakonom, mora prejeta sredstva vrniti v celoti, če začne postopke likvidacije po zakonu, ki ureja gospodarske družbe, v obdobju:

- prejemanja sredstev in
- po prenehanju prejemanja sredstev, ki je enako obdobju prejemanja sredstev.

(6) Delodajalec v obdobju prejemanja delnega povračila nadomestila plače ne sme začeti postopka odpovedi pogodbe o zaposlitvi iz poslovnega razloga delavcem, ki jih je napotil na začasno čakanje na delo, ali odpovedati pogodbe o zaposlitvi večjemu številu delavcev iz poslovnih razlogov, razen če je bil program razreševanja presežnih delavcev sprejet že pred 13. marcem 2020 in delodajalec za te delavce ni uveljavil pravice do povračila nadomestila plače po tem zakonu ali ZIUOOPE ali ZIUZEOP ali ZIUPDV (kršitev prepovedi odpuščanja). Delodajalec ne more uveljavljati nadomestila plače za čakanje na delo doma za delavca v času teka odpovednega roka.

119. člen (nadomestila za izvajalce občasnega prevoza)

(1) Za ohranjanje delovnih mest in izvajanje občnih prevozov na podlagi 55. člena Zakona o prevozih v cestnem prometu (Uradni list RS, št. 6/16 – uradno prečiščeno besedilo in 67/19; v nadaljnjem besedilu: ZPCP-2) so pravne osebe ali samostojni podjetniki posamezniki, registrirani v Republiki Sloveniji, ki so imetniki licence Skupnosti za prevoz potnikov (v nadaljnjem besedilu: imetniki licence Skupnosti), ki izvajajo prevoz potnikov (standardna klasifikacija dejavnosti Statističnega urada Republike Slovenije 49.391 Medkrajevni in drug cestni potniški promet in 49.310 Mestni in primestni kopenski potniški promet), upravičeni do nadomestila stroškov, ki so jih imeli, ker od 16. marca 2020 do 11. maja 2020 niso izvajali prevozov, od 1. oktobra do 31. decembra 2020 pa za vozila, s katerimi niso opravljali prevozov.

(2) Nadomestilo stroškov imetnika licence Skupnosti zaradi razglasitve epidemije in njenih posledic se izračuna na podlagi števila avtobusov z licenco Skupnosti za izvajanje prevozov potnikov, ki jih je imel imetnik licence Skupnosti v lasti ali uporabi na dan 16. marca 2020. Nadomestilo stroškov, do katerega je upravičen, znaša 33,30 eurov na avtobus na dan, pri čemer se v marcu 2020 upošteva osem dni, v aprilu 2020 18 dni in v maju 2020 deset dni, v oktobru 2020 15 dni, v novembru 2020 15 dni in v decembru 2020 15 dni.

(3) Za potrebe izplačil nadomestil stroškov in izvajanja nadzora nad izplačili, mora imetnik licence Skupnosti, ki uveljavlja pravico do nadomestila stroškov, predložiti ministrstvu, pristojnemu za promet, naslednje podatke:

- dolgo ime imetnika licence Skupnosti,
- kratko ime imetnika licence Skupnosti,
- naslov,

- naselje,
- pošta,
- matična številka,
- davčna številka,
- številka transakcijskega računa,
- registrske številke avtobusov, za katere uveljavlja imetnik licence Skupnosti nadomestilo stroškov.

(4) Ne glede na prvi odstavek tega člena imetnik licence Skupnosti ni upravičen do nadomestila stroškov za avtobuse, s katerimi izvaja gospodarsko javno službo javni linijski prevoz potnikov v notranjem cestnem prometu, in avtobuse, starejše od 20 let.

(5) Za potrebe izvajanja nadzora nad izplačili ministrstvo, pristojno za promet, brezplačno pridobiva podatke o dejavnosti imetnika licence Skupnosti in njegovih delavcih na začasnem čakanju na delo iz zbirk podatkov od ZZZS, Zavoda za pokojninsko in invalidsko zavarovanje Slovenije, FURS in Uprave Republike Slovenije za javna plačila, in sicer:

- osebno ime zaposlenega,
- EMŠO,
- zavarovalno podlago,
- podatke o izplačanih plačah in plačanih prispevkih ter
- podatke o transakcijah imetnika licence Skupnosti.

120. člen **(nadomestila za izvajalce mestnega prevoza)**

(1) Za ohranjanje delovnih mest in izvajanje prevozov potnikov na podlagi šestega odstavka 53. člena ZPCP-2 so imetniki licence Skupnosti, ki izvajajo prevoz potnikov (standardna klasifikacija dejavnosti Statističnega urada Republike Slovenije 49.391 Medkrajevni in drug cestni potniški promet in 49.310 Mestni in primestni kopenski potniški promet), upravičeni do nadomestila stroškov, ki so jih imeli v času veljavnosti Odloka o začasni prepovedi in omejitvah javnega prevoza potnikov v Republiki Sloveniji (Uradni list RS, št. 24/20, 54/20 in 65/20), ker od 16. marca 2020 do 11. maja 2020 niso izvajali prevoza potnikov in od 1. oktobra do 31. decembra, ker zaradi nedelovanja šolskih in visokošolskih ustanov ter omejitev izvajanja prevozov zaradi COVID-19 beležijo izpad prihodkov, ki ogroža delovanje gospodarske javne službe prevoza potnikov v mestnem prometu.

(2) Nadomestilo stroškov imetnika licence Skupnosti zaradi razglasitve epidemije in njenih posledic se izračuna na podlagi števila avtobusov z licenco Skupnosti za izvajanje prevozov potnikov v mestnem prometu, ki jih je imel imetnik licence Skupnosti v lasti ali uporabi na dan 16. marca 2020. Nadomestilo stroškov, do katerega je upravičen, znaša 79,30 eurov na avtobus na dan, pri čemer se v marcu 2020 upošteva 15 dni, v aprilu 2020 25 dni in v maju 2020 10 dni, v oktobru 2020 20 dni, v novembru 2020 25 dni in v decembru 2020 20 dni. Nadomestilo stroškov upošteva zmanjšano amortizacijo avtobusa na 20 letno obdobje, stroške, ki jih ima imetnik licence Skupnosti z vzdrževanjem avtobusov v času veljavnosti omejitev, stroške voznikov, ki niso upoštevani v Zakonu o interventnih ukrepih na področju plač in prispevkov (Uradni list RS, št. 36/20, 49/20 – ZIUZEOP, 61/20 – ZIUZEOP-A in 80/20 – ZIUOOPE).

(3) Za potrebe izplačil nadomestil stroškov in izvajanja nadzora nad izplačili imetnik licence Skupnosti, ki uveljavlja pravico do nadomestila stroškov, predloži ministrstvu, pristojnemu za promet, naslednje podatke:

- dolgo ime imetnika licence Skupnosti,
 - kratko ime imetnika licence Skupnosti,
 - naslov,
 - naselje,
 - pošta,
 - matična številka,
 - davčna številka,
 - številka transakcijskega računa,
 - registrske številke avtobusov, za katere uveljavlja imetnik licence Skupnosti nadomestila stroškov,
- in

- prihodke iz prodaje vozovnic po mesecih za leti 2019 in 2020, za katere imetnik licence Skupnosti uveljavlja nadomestilo stroškov.

(4) Ne glede na prvi odstavek tega člena imetnik licence Skupnosti ni upravičen do nadomestila stroškov za avtobuse, starejše od 20 let.

(5) Za potrebe izplačil nadomestil stroškov in izvajanja nadzora ministrstvo, pristojno za promet, brezplačno pridobiva podatke o dejavnosti imetnika licence Skupnosti in njegovih delavcih na začasnem čakanju na delo iz zbirk podatkov od ZZZS, Zavoda za pokojninsko in invalidsko zavarovanje Slovenije, FURS in Uprave Republike Slovenije za javna plačila, in sicer:

- osebno ime zaposlenega,
- EMŠO,
- zavarovalno podlago,
- podatke o izplačanih plačah in plačanih prispevkih in
- podatke o transakcijah imetnika licence Skupnosti.

123. člen (priznanje stroškov izvajalcem javnega potniškega prometa)

(1) Izvajalcem javnega linijskega prevoza potnikov v medkrajevem in mestnem prometu, posebnega linijskega prevoza potnikov ter železniškega prevoza potnikov v notranjem prometu se priznajo stroški, ki nastanejo zaradi izvajanja priporočil NIJZ, z namenom preprečevanja širitve COVID-19 za:

- zaščitno opremo za voznike in spremljevalno osebje na vozilih,
- razkužilna sredstva za opremljanje vozil,
- čistilna sredstva za čiščenje vozil.

(2) Minister, pristojen za promet, predpiše število zaščitne opreme za voznike in spremljevalno osebje na dan, količine razkužilnih sredstev za opremljanje vozil, ki se prizna na vozilo na dan in količino razkužilnih sredstev na vozilo na dan.

(3) Določbe tega člena se uporabljajo do 30. junija 2021 z možnostjo podaljšanja za največ šest mesecev. Sklep o podaljšanju ukrepa Vlada objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

4. Zakona o interventnih ukrepih za pripravo na drugi val COVID-19 (Uradni list RS, št. 98/20 in 152/20 – ZZUOOP)

36. člen (financiranje dodatnih kadrov)

(1) Iz proračuna Republike Slovenije se za obdobje dveh let od izdaje uredbe Vlade, s katero se podrobneje predpiše metodologija ocenjevanja potreb, pogoje in postopek dodelitve javnih sredstev, zagotavljajo sredstva za financiranje dodatnih kadrov v socialno varstvenih zavodih v javni mreži, ki v skladu s 50., 51., 52. in 54. členom Zakona o socialnem varstvu (Uradni list RS, št. 3/07 – uradno prečiščeno besedilo, 23/07 – popr., 41/07 – popr., 61/10 – ZSVarPre, 62/10 – ZUPJS, 57/12, 39/16, 52/16 – ZPPreb-1, 15/17 – DZ, 29/17, 54/17, 21/18 – ZNOrg, 31/18 – ZOA-A in 28/19) izvajajo socialnovarstvene storitve.

(2) Iz proračuna Republike Slovenije se za obdobje dveh let od izdaje uredbe Vlade, s katero se podrobneje predpiše metodologija ocenjevanja potreb, pogoje in postopek dodelitve javnih sredstev, zagotavljajo sredstva za financiranje dodatnih kadrov na Zavodu Republike Slovenije za zaposlovanje.

(3) Uredbi iz prvega in drugega odstavka tega člena izda Vlada v enem mesecu od uveljavitve tega zakona.

5. Zakona o zdravstveni dejavnosti (Uradni list RS, št. 23/05 – uradno prečiščeno besedilo, 15/08 – ZPacP, 23/08, 58/08 – ZZdrS-E, 77/08 – ZDZdr, 40/12 – ZUJF, 14/13, 88/16 – ZdZPZD, 64/17, 1/19 – odl. US, 73/19, 82/20 in 152/20 – ZZUOOP)

24.a člen

Zdravstveni delavec, državljan države članice Evropske unije, držav Evropskega gospodarskega prostora ali Švicarske konfederacije (v nadaljnjem besedilu: država sedeža), ki opravlja zdravstvene storitve v skladu s predpisi države sedeža (v nadaljnjem besedilu: ponudnik storitev), lahko v Republiki Sloveniji na podlagi prijave opravlja zdravstvene storitve občasno ali začasno v skladu z Direktivo 2005/36/ES Evropskega parlamenta in Sveta 2005/36/ES z dne 7. septembra 2005 o priznavanju poklicnih kvalifikacij (UL L št. 255 z dne 30. 9. 2005, str. 22), zadnjič spremenjena z Delegiranim sklepom Komisije (EU) 2016/790 z dne 13. januarja 2016 o spremembi Priloge V k Direktivi 2005/36/ES Evropskega parlamenta in Sveta glede dokazil o formalnih kvalifikacijah in nazivov programov usposabljanja (UL L št. 134 z dne 24. 5. 2016, str. 135), (v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2005/36/ES), če te niso v nasprotju s tem zakonom in drugimi predpisi s področja zdravstvenega varstva.

Za postopek obravnave prijave in dokazil, ki jih je treba priložiti k prijavi, se uporablja zakon, ki ureja postopek priznavanja poklicnih kvalifikacij za opravljanje reguliranih poklicev.

Ponudnik storitev vloži prijavo za občasno oziroma začasno opravljanje zdravstvenih storitev pri ministrstvu, pristojnem za zdravje, pred prvim opravljanjem zdravstvenih storitev v Republiki Sloveniji in vsakokrat, ko se bistveno spremenijo njegove okoliščine za opravljanje storitev.

Prijavi iz prejšnjega odstavka se priloži naslednja dokazila:

- potrdilo o državljanstvu ponudnika storitev;
- potrdilo, da ponudnik storitev izpolnjuje pogoje za opravljanje zdravstvenih storitev v skladu s predpisi države sedeža in da mu ob izdaji potrdila opravljanje teh storitev ni prepovedano, niti začasno;
- dokazila o poklicnih kvalifikacijah;
- potrdilo o nekaznovanosti in potrdilo o tem, da ponudniku storitev niti začasno niti dokončno niso odvzete pravice do opravljanja poklica;
- izjava ponudnika storitev o znanju jezika iz 63. člena tega zakona.

Prijava iz tretjega odstavka tega člena je veljavna eno leto, po izteku tega roka pa jo mora ponudnik storitev, ki želi še naprej opravljati občasne ali začasne zdravstvene storitve v Republiki Sloveniji, podaljšati v skladu z določbami zakona, ki ureja postopek priznavanja poklicnih kvalifikacij za opravljanje reguliranih poklicev.

Po prejemu popolne prijave iz tretjega odstavka tega člena ministrstvo, pristojno za zdravje, ponudnika storitev začasno, za dobo enega leta, vpiše v register iz šestega odstavka 64. člena tega zakona ali popolno prijavo pošlje zbornici ali združenju, ki ima javno pooblastilo za vodenje registra izvajalcev posamezne zdravstvene dejavnosti, ki ponudnika storitev začasno vpiše v register. Začasna registracija velja za čas veljavnosti prijave ponudnika storitev.

64. člen

(delno se preneha uporabljati)

(delno se preneha uporabljati)

Zdravstveni delavci in zdravstveni sodelavci razen zdravnikov smejo samostojno opravljati delo v zdravstveni dejavnosti po končani pripravniki dobi in opravljenem strokovnem izpitu.

Pripravnništvo za zdravstvene delavce in zdravstvene sodelavce traja šest mesecev.

Minister, pristojen za zdravje, predpiše vsebino pripravništva, program in postopek opravljanja strokovnega izpita ter določi pogoje oziroma primere, ko se šteje, da zdravstveni delavec oziroma zdravstveni sodelavec izpolnjuje pogoje glede ustrezne poklicne kvalifikacije na podlagi priznavanja pridobljenih kompetenc z delom, primere oprostitev opravljanja pripravništva in oprostitev opravljanja strokovnega izpita.

Strokovni izpit za zdravnike in zobozdravnike vsebuje poznavanje urgentne medicine in predpisov s področja zdravstvenega varstva. Zdravniki ga lahko opravljajo kadarkoli v poteku sekundariata, najprej pa po končanih šestih mesecih usposabljanja.

Ne glede na prvi odstavek tega člena smejo delo v zdravstveni dejavnosti samostojno opravljati:

- diplomirana medicinska sestra in diplomirana babica, če ima zaključen ustrezen študijski program prve stopnje, ki traja najmanj tri leta, in je lahko dodatno izražen z enakovrednimi kreditnimi točkami ECTS, ter obsega vsaj 4.600 ur teoretičnega in kliničnega izobraževanja oziroma usposabljanja, pri čemer trajanje teoretičnega izobraževanja predstavlja vsaj tretjino, trajanje kliničnega usposabljanja pa vsaj polovico minimalnega trajanja usposabljanja,
- magister farmacije, če ima zaključen ustrezen študijski program druge stopnje, ki traja najmanj pet let, in je lahko dodatno izražen z enakovrednimi kreditnimi točkami ECTS, ter obsega najmanj štiri leta teoretičnega in praktičnega izobraževanja oziroma usposabljanja ter najmanj šestmesečno praktično usposabljanje v lekarni ali v bolnišnici pod vodstvom farmacevtskega oddelka bolnišnice in ima opravljen strokovni izpit.

Poleg pogojev iz prejšnjega odstavka morajo biti za samostojno opravljanje dela v zdravstveni dejavnosti izvajalci posameznih zdravstvenih poklicev oziroma s posameznih področij vpisani v register in imeti veljavno licenco. Osebam iz prvega in drugega odstavka 38. člena Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o zdravstveni dejavnosti (Uradni list RS, št. 64/17) se licenca podeli za strokovna področja, ki se določijo v predpisu iz sedmega odstavka tega člena. Poklice in področja, za katere velja to določilo, v posebnem seznamu določi minister, pristojen za zdravje, pri čemer poleg načela smotrnosti upošteva zahtevano stopnjo izobrazbe in odgovornost za odločitve, ki vplivajo na zdravstveno obravnavo, ter razvoj medicinske doktrine in medicinske tehnologije pri varovanju zdravja, preprečevanju, odkrivanju in zdravljenju bolnikov in poškodovancev. Nalogi vodenja registra in podeljevanja licenc lahko minister, pristojen za zdravje, podeli zbornici ali strokovnemu združenju.

Licenca se podeli za določen čas – za dobo sedmih let, podaljšati pa jo je možno na podlagi dokazil o strokovni usposobljenosti za nadaljnje delo. V primeru ugotovljenih večjih strokovnih napak je možen odvzem licence. Podrobnejše določbe o načinu, organih, evidenci in postopku pri odločanju o podelitvi, podaljšanju in odvzemu licence se določijo v pravilniku, ki ga za zdravstvene delavce in zdravstvene sodelavce v poklicih ali dejavnostih, za katere je javno pooblastilo za to podeljeno pristojni zbornici ali strokovnemu združenju, sprejme pristojna zbornica ali strokovno združenje v soglasju z ministrom, pristojnim za zdravje, za druge zdravstvene delavce in zdravstvene sodelavce pa minister, pristojen za zdravje.

V registru iz šestega odstavka tega člena se vodijo naslednji podatki:

- osebno ime,
- datum in kraj rojstva,
- stalno oziroma začasno prebivališče,
- državljanstvo,
- podatki o diplomi, strokovnem izpitu, specializaciji in pridobljenih dodatnih znanjih,
- datum in področje pridobljenih znanstvenih in pedagoških nazivov,
- članstvo v domačih in tujih strokovnih združenjih,
- izjava o uveljavljanju pravice do ugovora vesti,
- drugi podatki, ki so potrebni za opravljanje nalog in javnih pooblastil.

6. Zakona o zdravniški službi (Uradni list RS, št. 72/06 – uradno prečiščeno besedilo, 15/08 – ZPacP, 58/08, 107/10 – ZPPKZ, 40/12 – ZUJF, 88/16 – ZdZPZD, 40/17, 64/17 – ZZDej-K, 49/18 in 66/19)

12.b člen

Ne glede na določbe 10. člena tega zakona zdravnik specialist, doktor dentalne medicine in doktor dentalne medicine specialist, državljan države članice Evropske unije, države Evropskega gospodarskega prostora ali Švicarske konfederacije (v nadaljnjem besedilu: država sedeža), ki opravlja zdravstvene storitve v skladu s predpisi države sedeža (v nadaljnjem besedilu: ponudnik storitev), lahko v Republiki Sloveniji na podlagi prijave opravlja zdravstvene storitve občasno ali začasno v skladu z Direktivo 2005/36/ES, če te niso v nasprotju s tem zakonom in drugimi predpisi s področja zdravstvenega varstva. Za postopek obravnave prijave in dokazil, ki jih je treba priložiti k prijavi, se uporablja zakon, ki ureja postopek priznavanja poklicnih kvalifikacij za opravljanje reguliranih poklicev.

Ponudnik storitev vloži prijavo za občasno oziroma začasno opravljanje zdravstvenih storitev pri ministrstvu, pristojnem za zdravje, pred prvim opravljanjem zdravstvenih storitev v Republiki Sloveniji in vsakokrat, ko se bistveno spremenijo njegove okoliščine za opravljanje storitev.

Prijavi iz prejšnjega odstavka se priloži:

- potrdilo o državljanstvu ponudnika storitev;
- potrdilo, da ponudnik storitev izpolnjuje pogoje za opravljanje zdravstvenih storitev v skladu s predpisi države sedeža in da mu ob izdaji potrdila opravljanje teh storitev ni prepovedano, niti začasno;
- dokazila o poklicnih kvalifikacijah;
- potrdilo o nekaznovanosti in potrdilo o tem, da ponudniku storitev niti začasno niti dokončno niso odvzete pravice do opravljanja poklica;
- izjava ponudnika storitev o znanju jezika iz 11. člena tega zakona.

Ministrstvo, pristojno za zdravje, popolno prijavo pošlje zbornici, ki ponudnika storitev začasno vpiše v register zdravnikov. Začasna registracija velja za čas veljavnosti prijave ponudnika storitev.

33. člen

Zdravniku, ki izpolnjuje pogoje za samostojno opravljanje zdravniške službe, zbornica podeli licenco.

Licenca je javna listina, ki dokazuje strokovno usposobljenost zdravnika za samostojno opravljanje zdravniške službe na določenem strokovnem področju.

Licenca se podeli za določen čas – dobo sedmih let.

7. Zakona o zdravstvenem varstvu in zdravstvenem zavarovanju (Uradni list RS, št. 72/06 – uradno prečiščeno besedilo, 114/06 – ZUTPG, 91/07, 76/08, 62/10 – ZUPJS, 87/11, 40/12 – ZUJF, 21/13 – ZUTD-A, 91/13, 99/13 – ZUPJS-C, 99/13 – ZSVarPre-C, 111/13 – ZMEPIZ-1, 95/14 – ZUJF-C, 47/15 – ZZSDT, 61/17 – ZUPŠ, 64/17 – ZZDej-K in 36/19)

29. člen

Nadomestilo gre zavarovancem na podlagi mnenja osebnega zdravnika oziroma pristojne zdravniške komisije:

- od prvega dne zadržanosti od dela zaradi presaditve živega tkiva in organov v korist druge osebe, posledic dajanja krvi, nege ožjega družinskega člana, izolacije in spremstva, ki ju odredi zdravnik ter poškodb, nastalih v okoliščinah iz 18. člena tega zakona;
- od 31. dne zadržanosti od dela v vseh drugih primerih. **(delno se preneha uporabljati)**

Zavarovancu pripada nadomestilo za delovne dneve oziroma delovne ure, ko je zadržan od dela, kot tudi za praznične in druge dela proste dni, določene z zakonom.

8. Zakona o davku na dodano vrednost (Uradni list RS, št. 13/11 – uradno prečiščeno besedilo, 18/11, 78/11, 38/12, 83/12, 86/14, 90/15, 77/18, 59/19 in 72/19)

41. člen (stopnja DDV)

(1) DDV se obračunava in plačuje po splošni stopnji 22% od davčne osnove in je enaka za dobavo blaga in storitev.

(2) Ne glede na prvi odstavek tega člena, se DDV obračunava in plačuje po nižji stopnji 9,5 % od davčne osnove za dobave blaga in storitev iz Priloge I in po posebni nižji stopnji 5 % od davčne osnove za dobave blaga in storitev iz Priloge IV. Priloga I in Priloga IV sta prilogi tega zakona in njegov sestavni del.

42. člen (oproščene dejavnosti v javnem interesu)

(1) Plačila DDV so oproščeni:

1. bolnišnična in izvenbolnišnična zdravstvena oskrba in z njo neposredno povezane dejavnosti, ki jih kot javno službo opravljajo javni zdravstveni zavodi ali druge osebe na podlagi koncesije;
2. zdravstvena oskrba, ki jo zdravstveni delavci opravljajo v okviru samostojne zdravstvene dejavnosti;
3. oskrba s krvjo in krvnimi pripravki, materinim mlekom ter človeškimi organi za presajanje;
4. storitve zobnih tehnikov in zobna protetika, ki jo izdelata zobni tehnik oziroma zobozdravnik;
5. storitve, ki jih za svoje člane opravljajo neodvisne skupine oseb, katerih dejavnosti so oproščene plačila DDV ali so neobdavčljive, in so neposredno namenjene za opravljanje njihove dejavnosti, če te skupine od svojih članov zahtevajo le plačilo njihovega deleža skupnih stroškov in ni verjetno, da taka oprostitev vodi k izkrivljanju konkurence;
6. socialno varstvene storitve, vključno s storitvami domov za starejše, in dobava blaga, ki je z njimi neposredno povezana, ki jih kot javno službo opravljajo javni socialno varstveni zavodi ali druge osebe na podlagi koncesije ali, ki jih opravljajo druge nepridobitne organizacije, ki se po predpisih štejejo za dobrodelne, invalidske organizacije ali organizacije za samopomoč;
7. storitve varstva otrok in mladostnikov ter dobava blaga in storitev, ki je z njimi neposredno povezana, ki jih kot javno službo opravljajo javni zavodi ali druge osebe na podlagi koncesije ali druge organizacije, ki se po predpisih štejejo za dobrodelne organizacije;
8. predšolska vzgoja, šolsko izobraževanje, poklicno usposabljanje in prekvalifikacije, vključno z dobavami blaga in storitev, ki so neposredno povezane z vzgojo in izobraževanjem, poklicnim usposabljanjem oziroma prekvalifikacijami, ki jih v skladu s predpisi opravljajo javni zavodi ali druge organizacije, pod pogoji, predpisanimi za opravljanje teh storitev, če ni verjetno, da taka oprostitev vodi k izkrivljanju konkurence;
9. zasebno poučevanje, ki ga opravljajo osebe, ki izpolnjujejo predpisane pogoje za učitelja v javni šoli, in se nanaša na šolsko izobraževanje;
10. zagotavljanje osebja s strani verskih skupnosti ali filozofskih združenj za namene iz 1., 6., 7. in 8. točke tega člena, z namenom zadovoljevanja duhovnih potreb;
11. storitve, ki jih svojim članom kot povračilo za članarino, določeno v skladu z njihovimi pravili, opravijo nepridobitne organizacije s cilji politične, sindikalne, verske, rodoljubne, filozofske, humanitarne ali državljanske narave, in dobava blaga, ki je neposredno povezana s temi storitvami, če ni verjetno, da taka oprostitev vodi k izkrivljanju konkurence;
12. storitve, neposredno povezane s športom ali športno vzgojo, ki jih nepridobitne organizacije nudijo osebam, ki se ukvarjajo s športom ali se udeležujejo športne vzgoje;
13. kulturne storitve in z njimi neposredno povezano blago, ki jih opravljajo javni zavodi in druge, od države priznane kulturne institucije;
14. dobava blaga in storitev s strani organizacij, katerih dejavnosti so oproščene plačila DDV v skladu s 1., 6., 7., 8., 11., 12. in 13. točko tega odstavka, v zvezi z dogodki za zbiranje denarnih sredstev, ki jih te organizacije organizirajo priložnostno ter izključno v svojo lastno korist, in ni verjetno, da taka oprostitev vodi k izkrivljanju konkurence;

15. reševalni prevozi bolnih ali poškodovanih oseb v, za te namene, posebej prirejenih vozilih in plovilih, ki jih upravljajo pooblaščen osebe;
16. prispevek za opravljanje radijske in televizijske dejavnosti po zakonu, ki ureja RTV Slovenije;
17. izvajanje univerzalne poštno storitve, v celoti ali delno, kot je opredeljena v zakonu, ki ureja poštno storitve, ter dobava blaga, ki je z njo neposredno povezana. Oprostitev se ne nanaša na storitve in z njimi neposredno povezane dobave blaga, ki jih izvajalci univerzalne poštno storitve opravijo v skladu s pogoji, o katerih je bilo z uporabniki teh storitev posebej dogovorjeno.

(2) Dobava blaga in storitev ni oproščena plačila DDV v skladu s 1., 6., 7., 8., 11., 12. in 13. točko prvega odstavka tega člena, če:

- ni nujna za transakcije, ki so oproščene plačila DDV oziroma je oproščene dejavnosti mogoče opravljati brez te dobave, ali
- je osnovni namen dobave, da organizacija pridobi dodaten prihodek z opravljanjem transakcij, ki neposredno konkurirajo transakcijam davčnih zavezancev, ki obračunavajo DDV.

9. Stanovanjskega zakona (Uradni list RS, št. 69/03, 18/04 – ZVKSES, 47/06 – ZEN, 45/08 – ZVEtL, 57/08, 62/10 – ZUPJS, 56/11 – odl. US, 87/11, 40/12 – ZUJF, 14/17 – odl. US, 27/17 in 59/19)

36. člen (zbor lastnikov)

(1) Zbor lastnikov se skliče s pisnim vabilom vsaj 14 dni pred zborom. Vabilo pusti upravnik vsakemu etažnemu lastniku v hišnem predalčniku posameznega etažnega lastnika in objavi na oglasni deski, ki je dostopna vsem etažnim lastnikom.

(2) Vabilo za sklic zbora mora vsebovati zlasti dan in uro zbora, predviden dnevni red in predlog sklepov, o katerih bo zbor predvidoma odločal.

(3) Upravnik je dolžan sklicati in izvesti zbor lastnikov najmanj enkrat letno.

(4) Zbor se praviloma opravi v večstanovanjski stavbi ali v drugem primernem prostoru v njeni neposredni bližini.

10. Zakona o kmetijstvu (Uradni list RS, št. 45/08, 57/12, 90/12 – ZdZPVHVVR, 26/14, 32/15, 27/17 in 22/18)

105.c člen (omejitev začasnega ali občasnega dela v kmetijstvu)

(1) Začasno ali občasno delo v kmetijstvu se lahko na posameznem kmetijskem gospodarstvu opravlja prekinjeno ali neprekinjeno največ 120 dni v enem koledarskem letu.

(2) Naročnik ima lahko sklenjeno pogodbo o začasnem ali občasnem delu v kmetijstvu z več izvajalci za isto časovno obdobje.

(3) Izvajalec lahko začasno ali občasno delo v kmetijstvu opravlja prekinjeno ali neprekinjeno največ 90 dni v enem koledarskem letu.

(4) Izvajalec lahko začasno ali občasno delo v kmetijstvu opravlja pri več naročnikih dela hkrati, vendar v seštevku ne sme preseči predpisanih omejitev glede delovnega časa, odmorov in počitkov, kot jih določa zakon, ki ureja delovna razmerja.

11. Zakona o divjadi in lovstvu (Uradni list RS, št. 16/04, 120/06 – odl. US, 17/08, 46/14 – ZON-C, 31/18, 65/20 in 97/20 – popr.)

21. člen

(naloge lovskih organizacij)

(1) Upravljalci lovišč in lovišč s posebnim namenom opravljajo pod pogoji javne službe naslednje naloge s področja trajnostnega gospodarjenja z divjadjo:

1. izvajanje načrtovanih ukrepov za varstvo divjadi in življenjskega okolja ter ukrepov za ohranjanje in izboljševanje življenjskih razmer za divjad;
2. izvajanje načrtovanega odvzema divjadi v skladu z načrti upravljanja z divjadjo ter izvajanje odstrela bolne ali poškodovane divjadi;
3. sodelovanje pri izvajanju ukrepov preventivnega zdravstvenega varstva divjadi in dostavljanje poginule divjadi v veterinarski pregled;
4. vodenje predpisanih evidenc o uplenjeni in najdeni poginuli divjadi;
5. zbiranje podatkov o divjadi in njenih odnosih z življenjskim okoljem po določeni metodologiji monitoringa;
6. izvajanje načrtovanih ukrepov za preprečevanje škode od divjadi in na divjadi;
7. ocenjevanje škod od divjadi in na divjadi;
8. zagotavljanje povračila škod od divjadi lastnikom ali uporabnikom zemljišč;
9. skrb za usposabljanje lovcev;
10. komuniciranje z lastniki zemljišč in javnostjo;
11. izvajanje nadzornih nalog, ki jih opravlja lovsko čuvajska služba;
12. sodelovanje pri znanstveno-raziskovalnem delu v zvezi z divjadjo in lovstvom;
13. izvajanje praktičnega dela lovskega izpita, kadar je to potrebno;
14. izvajanje ukrepov za izboljšanje življenjskih razmer vseh vrst ptic in sesalcev v skladu s predpisi s področja ohranjanja narave;
15. poseganje v populacije prosto živečih vrst ptic in sesalcev v skladu s predpisi s področja varstva zavarovanih vrst in na način lova, ki ga določa ta zakon.

(2) Upravljalci v loviščih s posebnim namenom poleg nalog iz prvega odstavka tega člena opravljajo pod pogoji javne službe še naslednje naloge:

1. podajanje predlogov in sodelovanje pri izpopolnjevanju novih metod monitoringa in oblikovanju načinov sonaravnega upravljanja z divjadjo;
2. zagotavljanje praktičnega usposabljanja s področja upravljanja populacij divjadi in lovstva;
3. ponovno naseljevanje iztrebljenih ter dodajanje redkih in ogroženih avtohtonih vrst divjadi ter vzpostavljanje primernega življenjskega okolja zanje;
4. sodelovanje pri podajanju predlogov raziskovalnih nalog in znanstveno-raziskovalnem delu v zvezi z divjadjo in lovstvom;
5. sodelovanje pri izdelavi strokovnih podlag za oblikovanje zavarovanih območij;
6. druge naloge s področja varstva narave, ki jih določi Vlada v skladu z zakonom.

(3) Lovska zveza Slovenije (v nadaljnjem besedilu: Zveza) opravlja naslednje naloge v javnem interesu:

1. organiziranje izpitov za lovce in lovske čuvaje na podlagi skupno pripravljenih programov z Zavodom in pedagoškimi ustanovami;
2. usposabljanje in naravovarstveno osveščanje lovcev ter komuniciranje z lastniki zemljišč in javnostjo;
3. izdajanje strokovne literature s področja divjadi in lovstva;
4. skrb za razvoj lovske kinologije;
5. sodelovanje pri znanstveno – raziskovalnem delu v zvezi z divjadjo in lovstvom;
6. izdaja lovskih izkaznic;
7. opravljanje drugih nalog javnega interesa s področja varstva narave, divjadi in lovstva, ki jih določi zakon.

(4) Območna združenja upravljalcev lovišč in lovišč s posebnim namenom v sodelovanju z Zavodom opravljajo v javnem interesu letne preglede odstrela in izgub za presojo pravilnosti izvedenega načrta odvzema divjadi.

12. Zakona o gozdovih (Uradni list RS, št. 30/93, 56/99 – ZON, 67/02, 110/02 – ZGO-1, 115/06 – ORZG40, 110/07, 106/10, 63/13, 101/13 – ZDavNep, 17/14, 22/14 – odl. US, 24/15, 9/16 – ZGGLRS in 77/16)

37. člen

(1) Gozdna infrastruktura se mora načrtovati, graditi in vzdrževati tako, da se ob upoštevanju tehničnih, gospodarskih in ekoloških pogojev gozdna tla, rastlinstvo in živalstvo čim manj prizadenejo.

(2) Pri načrtovanju gozdnih cest je treba poleg pomena gozdne ceste za gospodarjenje z gozdovi in prilagajanja naravnemu okolju upoštevati tudi obstoj in razvoj višinskih kmetij ter turistične in rekreativne potrebe.

(3) Gradnja gozdnih prometnic je v javnem interesu. Gozdne prometnice se morajo graditi, vzdrževati in uporabljati tako, da se ne:

- ogrozijo vodni viri;
- povzročijo erozijski procesi;
- prepreči odtok visokih vod iz hudournikov;
- poveča nevarnost plazov;
- poruši ravnotežje na labilnih tleh;
- poslabša odtok padavinskih vod, tako da bi bila ogrožena kmetijska ali druga zemljišča ali da bi bil ogrožen obstoj gozda ali onemogočen njegov razvoj;
- prizadenejo območja, pomembna za ohranitev prosto živečih živali;
- prizadene naravna ali kulturna dediščina;
- ogrozijo druge funkcije oziroma večnamenska raba gozdov.

(4) Prepovedana je uporaba gozdnih prometnic za namene, ki niso povezani z gospodarjenjem z gozdovi, s katero se zmanjša ali prepreči uporaba gozdnih prometnic oziroma povečajo stroški njihovega vzdrževanja, če ta zakon ne določa drugače.

(5) Gozdne vlake je treba graditi in vzdrževati v skladu z usmeritvami, določenimi v gozdnogojitvenem načrtu.

(6) Minister, pristojen za gozdarstvo, v soglasju z ministrom, pristojnim za okolje, izda predpise o gradnji, vzdrževanju in načinu uporabe gozdnih prometnic.

(7) Za gradnjo gozdnih prometnic se kot dokazilo o pravici graditi po zakonu, ki ureja graditev objektov, šteje overjeno soglasje lastnikov gozdov, ki imajo v lasti več kot tri četrtine površin zemljišč na trasi predvidene gozdne prometnice.

(8) V primerih iz prejšnjega odstavka izda Zavod za posek dreves in izvedbo drugih potrebnih del za gradnjo gozdne prometnice na zemljišču trase predvidene gozdne prometnice, katerega lastnik ni soglašal z gradnjo te prometnice, odločbo v upravnem postopku na predlog lastnikov gozdov iz prejšnjega odstavka.

13. Zakona o spodbujanju investicij (Uradni list RS, št. 13/18)

14. člen (pogodba o dodelitvi subvencije)

(1) Javna agencija, investitor in prejemnik spodbude na podlagi odločbe o dodelitvi subvencije iz prejšnjega člena sklenejo pogodbo o dodelitvi subvencije, ki vsebuje:

- predmet pogodbe,
- medsebojne pravice in obveznosti pogodbenih strank,
- zavezo investitorja in prejemnika spodbude, da bo investicija izvedena vsaj v predvideni vrednosti, z ustvarjenimi predvidenimi novimi delovnimi mesti in v roku, opredeljenem v vlogi,
- zavezo investitorja in prejemnika spodbude, da bo realizirana investicija v skladu s prejšnjo alinejo ohranjena v regiji prejemnika spodbude vsaj pet let po zaključku investicije ali vsaj tri leta po zaključku investicije v primeru, ko je prejemnik spodbude mala ali srednje velika gospodarska družba,
- zavezo investitorja in prejemnika spodbude, da bodo nova delovna mesta, ustvarjena z investicijo, zapolnjena najpozneje v treh letih po zaključku investicije in ohranjena v regiji najmanj pet let po dnevu, ko je bilo delovno mesto prvič zasedeno, ali najmanj tri leta po dnevu, ko je bilo delovno mesto prvič zasedeno, v primeru, ko je prejemnik spodbude mala ali srednje velika gospodarska družba,

- zavezo investitorja in prejemnika spodbude, da bo dodana vrednost na zaposlenega v prejemniku spodbude po zaključku investicije in v času ohranjanja investicije višja od povprečne dodane vrednosti na zaposlenega v dejavnosti, v katero se prejemnik spodbude uvršča,
- način nadzora nad namensko porabo sredstev,
- pravne posledice kršitve pogodbenih obveznosti,
- način poročanja o poteku investicije in
- določitev skrbnika s strani javne agencije in prejemnika spodbude za spremljanje izvrševanja pogodbe.

(2) Investitor ali prejemnik spodbude pogodbi o dodelitvi subvencije predloži bančno garancijo za dobro izvedbo pogodbenih obveznosti na prvi poziv ali drugo primerno zavarovanje.

(3) Če investitor in prejemnik spodbude v 60 dneh po prejemu odločbe iz prejšnjega člena ne podpišeta pogodbe, se šteje, da spodbuda ni bila dodeljena.

14. Zakona o trgovini (Uradni list RS, št. 24/08, 47/15 in 139/20)

8. člen (obratovalni čas)

(1) Trgovec določi obratovalni čas prodajalne v skladu s svojo poslovno odločitvijo in ob upoštevanju potreb potrošnikov. Prodajalna mora obratovati skladno z objavljenim urnikom obratovalnega časa prodajalne.

(2) Trgovec mora pri določitvi obratovalnega časa upoštevati število zaposlenih delavcev v prodajalni in njihove pravice, obveznosti in odgovornosti iz delovnega razmerja, določene z zakonom, ki ureja delovna razmerja, in kolektivno pogodbo s področja dejavnosti trgovine Slovenije, zlasti določbe, ki se nanašajo na ureditev delovnega časa, odmorov, počitkov in dodatkov, ki izhajajo iz razporeditve za delavce manj ugodnega delovnega časa.

(3) Trgovec ne sme določiti obratovalnega časa prodajaln ob nedeljah in z zakonom določenih dela prostih dnevih.

(4) Ne glede na prejšnji odstavek se lahko obratovalni čas prodajalne s površino prodajnega prostora do 200 kvadratnih metrov na bencinskih servisih, mejnih prehodih, pristaniščih, namenjenih za javni promet, letališčih, železniških in avtobusnih postajah in v bolnišnicah, določi brez omejitev.

(5) Ne glede na tretji odstavek tega člena se lahko obratovalni čas prodajalne s površino prodajnega prostora do 200 kvadratnih metrov določi brez omejitev, če delo ob nedeljah in z zakonom določenih dela prostih dnevih v svojih prodajalnah opravlja izključno oseba, ki je kot samostojni podjetnik posameznik nosilec trgovinske dejavnosti oziroma njegov prokurist ali zakoniti zastopnik oziroma prokurist pravne osebe, ki opravlja trgovinsko dejavnost. Ne glede na prejšnji stavek lahko delo ob nedeljah in z zakonom določenih dela prostih dnevih skupaj s samostojnim podjetnikom posameznikom nosilcem trgovinske dejavnosti oziroma njegovim prokuristom ali zakonitim zastopnikom oziroma prokuristom pravne osebe, ki opravlja trgovinsko dejavnost, opravlja tudi oseba, ki lahko opravlja začasno ali občasno delo dijaka in študenta v skladu z zakonom, ki ureja zaposlovanje in zavarovanje za primer brezposelnosti, ter oseba, ki lahko opravlja začasno ali občasno delo v skladu z zakonom, ki ureja trg dela.

(6) Prodajalne na bencinskih servisih, pristaniščih, namenjenih za javni promet, letališčih, železniških in avtobusnih postajah in v bolnišnicah so prodajalne, ki delujejo v okviru zaključenih območij bencinskih servisov, pristanišč, namenjenih za javni promet, letališč, železniških in avtobusnih postaj ter bolnišnic oziroma njihovih zaključenih kompleksov. Prodajalne na mejnih prehodih so prodajalne, ki na območju mejnih prehodov za cestni promet prodajajo blago potnikom.

(7) Za prodajni prostor iz četrtega odstavka tega člena se šteje del prodajalne, ki je namenjen trgovinski dejavnosti in v katerem se blago neposredno prodaja. Če je v sklopu prodajalne tudi ustrezno urejen prostor ali odprt prodajni prostor, kjer se blago neposredno prodaja, se tudi ta prostor šteje za prodajni

prostor. Vozne površine in površine na območju delovanja točilnih naprav in naprav za polnjenje rezervoarjev na bencinskih servisih se ne štejejo kot prodajni prostor, ki se upošteva pri določanju površine iz četrtega odstavka tega člena.

15. Zakona o blagovnih rezervah (Uradni list RS, št. 96/09 – uradno prečiščeno besedilo in 83/12)

9. člen

O uporabi blagovnih rezerv odloči Vlada Republike Slovenije, kadar je to nujno za ureditev preskrbe pri večjih motnjah in nestabilnostih na trgih, ob naravnih nesrečah in v vojni.

Sklep o uporabi blagovnih rezerv določa vrsto blaga, namen in način uporabe, rok in način nadomestitve uporabljenih rezerv, če jih je treba nadomestiti ter ob prodaji blaga tudi cene, po katerih se proda blago in delež cene blaga, ki je namenjen za financiranje blagovnih rezerv na podlagi poslovanja z blagom.

16. Zakona o delovnih razmerjih (Uradni list RS, št. 21/13, 78/13 – popr., 47/15 – ZZSDT, 33/16 – PZ-F, 52/16, 15/17 – odl. US, 22/19 – ZPosS in 81/19)

162. člen (izraba letnega dopusta)

(1) Letni dopust je mogoče izrabiti v več delih, s tem, da mora en del trajati najmanj dva tedna.

(2) Delodajalec lahko zahteva od delavca, da planira izrabo najmanj dveh tednov letnega dopusta za tekoče koledarsko leto.

(3) Delodajalec je dolžan delavcu zagotoviti izrabo letnega dopusta v tekočem koledarskem letu, delavec pa je dolžan do konca tekočega koledarskega leta izrabiti najmanj dva tedna, preostanek letnega dopusta pa v dogovoru z delodajalcem do 30. junija naslednjega leta.

(4) Delavec ima pravico izrabiti ves letni dopust, ki ni bil izrabljen v tekočem koledarskem letu oziroma do 30. junija naslednjega leta zaradi odsotnosti zaradi bolezni ali poškodbe, porodniškega dopusta ali dopusta za nego in varstvo otroka, do 31. decembra naslednjega leta.

(5) Delavec, ki dela v tujini, lahko v celoti izrabi letni dopust do konca naslednjega koledarskega leta, če je tako določeno s kolektivno pogodbo, ki zavezuje delodajalca.

(6) Delavec, ki ima v prvem letu zaposlitve pravico do izrabe sorazmernega dela letnega dopusta, pridobi pravico do izrabe letnega dopusta za naslednje koledarsko leto ob začetku naslednjega koledarskega leta.

17. Zakona o nalezljivih boleznih (Uradni list RS, št. 33/06 – uradno prečiščeno besedilo, 49/20 – ZIUZEOP, 142/20 in 175/20 – ZIUOPDVE)

46.a člen

Inšpekcijski nadzor nad izvajanjem določb tega zakona opravlja zdravstvena inšpekcija, v zvezi z izvajanjem ukrepov iz prvega odstavka 39. člena tega zakona, ki spadajo na delovno področje drugih ministrstev, pa tudi inšpektorji, ki delujejo na tem delovnem področju, razen če zakon določa drugače.

Pri izvajanju nadzora nad ukrepi iz prvega odstavka 39. člena tega zakona, ki spadajo na delovno področje drugih ministrstev, ima pristojni inšpektor pravico in dolžnost:

- prepovedati gibanje osebam, za katere se ugotovi ali sumi, da so zbolele za določeno nalezljivo boleznijo;
- prepovedati zbiranje ljudi na javnih mestih, dokler ne preneha nevarnost širjenja nalezljive bolezni;
- omejiti ali prepovedati promet posameznih vrst blaga in izdelkov;
- odrediti druge ukrepe in opraviti dejanja, za katere je pooblaščen z zakonom ali drugim predpisom.

18. Zakona o finančnem poslovanju, postopkih zaradi insolventnosti in prisilnem prenehanju (Uradni list RS, št. 13/14 – uradno prečiščeno besedilo, 10/15 – popr., 27/16, 31/16 – odl. US, 38/16 – odl. US, 63/16 – ZD-C, 54/18 – odl. US, 69/19 – odl. US, 74/20 – odl. US in 85/20 – odl. US)

38. člen

(obveznost poslovodstva vložiti predlog za začetek stečajnega postopka)

(1) Poslovodstvo mora v treh delovnih dneh vložiti popoln predlog za začetek stečajnega postopka:

1. če je mnenje poslovodstva iz 3. točke drugega odstavka 35. člena tega zakona odklonilno ali
2. če je mnenje poslovodstva iz 4. točke tretjega odstavka 35. člena tega zakona odklonilno in če:
 - skupščina ne sprejme sklepa iz prvega odstavka 36. člena tega zakona ali
 - v roku za vpis in vplačilo delnic niso vpisane in vplačane vse delnice, ki so predmet povečanja osnovnega kapitala iz prvega odstavka 37. člena tega zakona.

(2) Rok iz prvega odstavka tega člena teče:

1. v primeru iz 1. točke prvega odstavka tega člena: od poteka roka iz prvega odstavka 35. člena tega zakona,
2. v primeru iz prve alineje 2. točke prvega odstavka tega člena: od konca zasedanja skupščine, ki je odločala o povečanju osnovnega kapitala,
3. v primeru iz druge alineje 2. točke prvega odstavka tega člena: od poteka roka iz petega odstavka 37. člena tega zakona.

Pododdelek 2.2.2: Posebna pravila o obveznostih pri prisilni poravnavi

39. člen

(obveznosti poslovodstva glede postopka prisilne poravnave)

(1) Če je mnenje poslovodstva iz 4. točke tretjega odstavka 35. člena tega zakona pritrdilno in če skupščina ne sprejme sklepa iz prvega odstavka 36. člena tega zakona ali v roku za vpis in vplačilo delnic niso vpisane in vplačane vse delnice, ki so predmet povečanja osnovnega kapitala iz prvega odstavka 37. člena tega zakona, mora poslovodstvo vložiti popoln predlog za prisilno poravnavo v treh mesecih po nastanku insolventnosti.

(2) Poslovodstvo mora zagotoviti, da družba med postopkom prisilne poravnave pravočasno ravna v skladu z zapovedmi in ne krši prepovedi, določenih v 4. poglavju tega zakona.

40. člen

(obveznosti poslovodstva po potrditvi prisilne poravnave)

(1) Pravila, določena v tem členu, se uporabljajo, če je prisilna poravnava pravnomočno potrjena in dokler dolžnik ne plača terjatev vseh upnikov, za katere učinkuje prisilna poravnava, v deležu in z obrestmi, določenimi v potrjeni prisilni poravnavi.

(2) Poslovodstvo mora zagotoviti, da se izvedejo vsi ukrepi finančnega prestrukturiranja, določeni v načrtu finančnega prestrukturiranja, na podlagi katerega so upniki odločali o sprejetju prisilne poravnave, v rokih, določenih za njihovo izvedbo v tem načrtu.

(3) Tudi po potrditvi prisilne poravnave poslovodstvo ali drugi organi družbe ne smejo opraviti nobenega dejanja, zaradi katerega bi bili upniki, ki so v razmerju do družbe v enakem položaju, neenako obravnavani.

(4) Za dejanje, ki je prepovedano po tretjem odstavku tega člena, velja zlasti:

1. preusmeritev poslovanja ali finančnih tokov na drugo pravno ali fizično osebo, razen če je v načrtu finančnega prestrukturiranja določeno, da bo družba del poslovanja prenesla na drugo pravno osebo, ki ima položaj osebe, odvisne od družbe,
2. plačilo terjatev nekaterih upnikov v višjem deležu od deleža, določenega v potrjeni prisilni poravnavi, ali pred potekom rokov za plačilo, določenih v potrjeni prisilni poravnavi.

(5) Poslovodstvo mora za vsako koledarsko trimesečje sestaviti poročilo o izvajanju ukrepov finančnega prestrukturiranja, ki mora za obdobje, na katero se nanaša, vsebovati:

1. opis ukrepov finančnega prestrukturiranja, ki so bili izvedeni, in njihovih učinkov za dolžnikovo kratkoročno in dolgoročno plačilno sposobnost,
2. skupni znesek plačil terjatev upnikov, za katere učinkuje prisilna poravnava, in delež, v katerem so bile te terjatve plačane,
3. trimesečno bilanco stanja, izkaz poslovnega izida in izkaz denarnih tokov,
4. izjavo poslovodstva, da dolžnik ni opravil nobenega dejanja, zaradi katerega bi bili upniki, ki so v razmerju do družbe v enakem položaju, neenako obravnavani.

(6) Ne glede na peti odstavek tega člena mora poslovodstvo prvo poročilo sestaviti za obdobje od konca obdobja zadnjega rednega poročila, ki ga je predložilo med postopkom prisilne poravnave po 168. členu tega zakona, do zadnjega dne koledarskega trimesečja, v katerem je postal pravnomočen sklep o potrditvi prisilne poravnave.

(7) Poslovodstvo mora poročilo iz petega odstavka tega člena predložiti sodišču, ki je odločalo o potrditvi prisilne poravnave, v 45 dneh po poteku obdobja, na katero se nanaša.

(8) Sodišče mora objaviti poročilo iz petega odstavka tega člena po 122. členu tega zakona v treh delovnih dneh po prejemu.

(9) Če dolžnik v roku iz sedmega odstavka tega člena sodišču ne predloži poročila, sestavljenega v skladu s petim odstavkom tega člena, velja, da je dolžnik insolventen.

(10) Dolžnik lahko domnevo iz devetega odstavka tega člena izpodbija samo, če hkrati z ugovorom proti upnikovemu predlogu za začetek stečajnega postopka predloži poročilo, sestavljeno v skladu s petim odstavkom tega člena, za vsa trimesečja, za katera te obveznosti ni izpolnil.

(11) Če upnik predlaga začetek stečajnega postopka na podlagi domneve iz devetega odstavka tega člena in dolžnik ob vložitvi ugovora ne ravna v skladu z desetim odstavkom tega člena, sodišče dolžnikov ugovor zavrže kot nedovoljen.

221.I člen

(dodatne obveznosti poslovodstva in druga posebna pravila)

(1) Pravila, določena v tem členu, se uporabljajo, če je sodišče začelo postopek prisilne poravnave na podlagi upniškega predloga za začetek postopka.

(2) Poslovodstvo dolžnika mora v enem mesecu po začetku postopka prisilne poravnave pripraviti osnutek poročila o finančnem položaju in poslovanju dolžnika iz 142. člena tega zakona po stanju na zadnji dan koledarskega trimesečja, ki se je končalo pred začetkom postopka prisilne poravnave, in ga predložiti predlagateljem.

(3) Poslovodstvo dolžnika mora predlagateljem dati vse informacije, poročila in dokumentacijo, potrebno za pripravo načrta finančnega prestrukturiranja.

(4) Predlagatelji imajo pravico v imenu dolžnika skleniti:

1. pogodbe z ustrezno usposobljenimi pravnimi oziroma finančnimi svetovalci o pravnih in finančnih storitvah, potrebnih za pripravo poročila o finančnem položaju in poslovanju dolžnika, načrta finančnega prestrukturiranja, in drugih listin, ki jih je treba priložiti naknadnemu predlogu prisilne poravnave,
2. pogodbo z revizorjem o revidiranju poročila o finančnem položaju in poslovanju dolžnika iz četrtega odstavka 142. člena tega zakona, in
3. pogodbo s pooblaščenim ocenjevalcem vrednosti o storitvah pregleda načrta finančnega prestrukturiranja iz 146. člena tega zakona.

(5) Plačilo nadomestila za storitve iz četrtega odstavka tega člena velja za plačilo, ki je v skladu s prvim odstavkom 151. člena tega zakona, in je to nadomestilo dovoljeno plačati v breme dolžnikovega transakcijskega računa.

(6) Poslovodstvo dolžnika mora zagotoviti pravočasno plačilo nadomestil za storitve iz četrtega odstavka tega člena njihovim izvajalcem na podlagi računa izvajalcev, ki ga potrdijo predlagatelji. O vsakem plačilu mora obvestiti predlagatelje.

236. člen

(zahteva za odložitev odločanja o upnikovem predlogu za začetek stečajnega postopka)

(1) Dolžnik lahko v roku iz drugega odstavka 235. člena tega zakona zahteva, da sodišče odloži odločanje o upnikovem predlogu za začetek stečajnega postopka, ker bo z izvedbo finančnega prestrukturiranja odpravil svojo insolventnost (v nadaljnjem besedilu: zahteva za odložitev odločanja o upnikovem predlogu za začetek stečajnega postopka).

(2) Dolžnik mora zahtevi za odložitev odločanja o upnikovem predlogu za začetek stečajnega postopka priložiti:

1. izjavo poslovodstva, da
 - dolžnik ne zamuja niti s plačilom plač delavcem do višine minimalne plače niti s plačilom davkov in prispevkov, ki jih mora izplačevalec obračunati ali plačati hkrati s plačilom plač delavcem, razen če je bilo plačilo teh davkov in prispevkov odloženo v skladu z zakonom, ki ureja davčni postopek in
 - bo dolžnik v dvomesečnem obdobju odložitve odločanja o upnikovem predlogu za začetek stečajnega postopka sposoben pravočasno plačevati plače delavcem do višine minimalne plače ter davke in prispevke, ki jih mora izplačevalec obračunati ali plačati hkrati s plačilom plač delavcem, razen če je plačilo teh davkov in prispevkov odloženo v skladu z zakonom, ki ureja davčni postopek;
2. poročilo pooblaščenega revizorja o pregledu izjave iz 1. točke tega odstavka, v katerem je revizor dal mnenje brez pridržkov;
3. poročilo o ukrepih finančnega prestrukturiranja, ki vsebuje pritrdilno mnenje poslovodstva iz 4. točke tretjega odstavka 35. člena tega zakona in
4. v primeru iz prvega odstavka 36. člena tega zakona dokaz o objavi sklica skupščine v skladu s tretjim odstavkom 36. člena tega zakona.

(3) Če zahtevi za odložitev odločanja o upnikovem predlogu za začetek stečajnega postopka niso priložene listine iz drugega odstavka tega člena, mora sodišče v treh delovnih dneh po prejemu zahteve dolžniku s sklepom naložiti, da v treh delovnih dneh po prejemu sklepa o dopolnitvi zahteve predloži te listine.

(4) Roka iz tretjega odstavka tega člena ni dovoljeno podaljšati.

(5) Če dolžnik v roku iz tretjega odstavka tega člena ne ravna po sklepu o dopolnitvi zahteve, velja, in nasprotni dokaz ni dovoljen, da je dolžnik insolventen.

237. člen

(odložitev odločanja o upnikovem predlogu za začetek stečajnega postopka)

(1) Sodišče s sklepom odloži odločanje o upnikovem predlogu za začetek stečajnega postopka (v nadaljnjem besedilu: sklep o odložitvi odločanja o upnikovem predlogu za začetek stečajnega postopka) za dva meseca, če:

1. je bila zahteva za odložitev odločanja o upnikovem predlogu za začetek stečajnega postopka vložena v roku iz prvega odstavka 236. člena tega zakona in
2. so ji priložene listine iz drugega odstavka 236. člena tega zakona, iz katerih izhaja:
 - da dolжник ne zamuja s plačili obveznosti iz 1. točke prvega odstavka 236. člena tega zakona in jih bo sposoben pravočasno plačevati tudi v dvomesečnem obdobju odložitve odločanja o upnikovem predlogu za začetek stečajnega postopka,
 - da je dal o tem pooblaščen revizor v poročilu iz 2. točke prvega odstavka 236. člena tega zakona mnenje brez pridržkov,
 - da je poslovodstvo dolžnika sprejelo poročilo o ukrepih finančnega prestrukturiranja, ki vsebuje pritrdilno mnenje poslovodstva iz 3. točke drugega odstavka in 4. točke tretjega odstavka 35. člena tega zakona, in
 - v primeru iz prvega odstavka 36. člena tega zakona: da je poslovodstvo dolžnika objavilo sklic skupščine v skladu s tretjim odstavkom 36. člena tega zakona.

(2) Dvomesečno obdobje odložitve iz prvega odstavka tega člena začne teči naslednji dan po poteku roka za vložitev zahteve za odložitev odločanja o upnikovem predlogu za začetek stečajnega postopka iz prvega odstavka 236. člena tega zakona.

(3) V izreku sklepa o odložitvi odločanja o upnikovem predlogu za začetek stečajnega postopka mora biti naveden zadnji dan dvomesečnega obdobja odložitve iz prvega odstavka tega člena.

(4) Sodišče mora sklep o odložitvi odločanja o upnikovem predlogu za začetek stečajnega postopka izdati v treh delovnih dneh.

- (5) Rok iz četrtega odstavka tega člena teče:
1. če je sodišče izdalo sklep o dopolnitvi zahteve iz tretjega odstavka 236. člena tega zakona: od prejema dopolnitve zahteve,
 2. v drugih primerih: od prejema zahteve za odložitev odločanja o upnikovem predlogu za začetek stečajnega postopka.

(6) Odložitev odločanja o upnikovem predlogu za začetek stečajnega postopka ni ovira za izdajo začasne odredbe po 240. členu tega zakona.

238. člen **(opravičitev zahteve za odložitev odločanja o upnikovem predlogu za začetek stečajnega postopka)**

(1) Dolжник mora do poteka dvomesečnega obdobja odložitve iz prvega odstavka 237. člena tega zakona opravičiti odložitev odločanja o upnikovem predlogu za začetek stečajnega postopka tako, da:

1. bodisi vložil predlog za prisilno poravnavo
2. bodisi predložil dokaze, da je:
 - uspešno izvedel povečanje osnovnega kapitala z novimi denarnimi vložki in
 - ni več insolventen.

(2) Če dolжник do poteka dvomesečnega obdobja odložitve iz prvega odstavka 237. člena tega zakona ne ravna po prvem odstavku tega člena, velja, in nasprotni dokaz ni dovoljen, da je dolжник insolventen.

(3) Če dolжник do poteka dvomesečnega obdobja odložitve iz prvega odstavka 237. člena tega zakona vložil predlog za prisilno poravnavo, sodišče ravna po 152. členu tega zakona.

(4) Če dolжник do poteka dvomesečnega obdobja odložitve iz prvega odstavka 237. člena tega zakona predložil dokaze iz 2. točke prvega odstavka tega člena, mora sodišče v treh delovnih dneh po prejemu teh dokazov razpisati narok za začetek stečajnega postopka na dan, ki ne sme biti poznejši od 15 dni po prejemu teh dokazov.

19. Zakona o dohodnini (Uradni list RS, št. 13/11 – uradno prečiščeno besedilo, 9/12 – odl. US, 24/12, 30/12, 40/12 – ZUJF, 75/12, 94/12, 52/13 – odl. US, 96/13, 29/14 – odl. US, 50/14, 23/15, 55/15, 63/16, 69/17, 21/19, 28/19 in 66/19)

71. člen (davčna osnova)

(1) Davčna osnova od potencialnih tržnih dohodkov iz 70. člena tega zakona je za pridelavo na zemljiščih katastrski dohodek, kot je ugotovljen po predpisih o ugotavljanju katastrskega dohodka na dan 30. junija leta, za katero se dohodek ugotavlja. Davčna osnova od potencialnih tržnih dohodkov kmetijskih in gozdnih zemljišč izven Slovenije je katastrski dohodek za kmetijsko zemljišče brez podrobnejše vrste dejanske rabe bonitete med 51 in 60 ter za gozdno zemljišče seštevek katastrskega dohodka rastiščnega koeficienta od 8 do 9 in katastrskega dohodka bonitete med 51 in 60.

(2) Davčna osnova od potencialnih tržnih dohodkov iz 70. člena tega zakona je za pridelavo v panjih 70% pavšalne ocene dohodka na panj, kot je ugotovljena po predpisih o ugotavljanju katastrskega dohodka.

(3) Davčna osnova od drugih dohodkov iz 70. člena tega zakona je vsak posamezni dohodek.

109. člen (letna davčna osnova rezidenta)

(1) Letna davčna osnova od dohodkov rezidenta, pridobljenih v davčnem letu, je vsota davčnih osnov od dohodka iz zaposlitve, dohodka iz dejavnosti, razen dohodka iz dejavnosti, če se davčna osnova od tega dohodka v davčnem letu ugotavlja na podlagi dejanskih prihodkov in normiranih odhodkov, dohodka iz osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti in iz prenosa premoženjske pravice ter drugih dohodkov, vključno s povečanji in zmanjšanji, določenimi pri posamezni vrsti dohodka.

(2) Ne glede na prvi odstavek tega člena, se letna davčna osnova od dohodkov iz kmetijske in dopolnilne dejavnosti zmanjša tudi za obvezne prispevke za socialno varnost, ki se nanašajo na socialno varnost zavezanca, ki opravlja kmetijsko ali dopolnilno dejavnost na kmetiji, in jih plačuje kot kmet oziroma član kmečkega gospodarstva, v skladu s predpisi, v višini razlike med obveznimi prispevki za socialno varnost, ki jih zavezanec plačuje iz naslova opravljanja kmetijske in dopolnilne dejavnosti in delom obveznih prispevkov za socialno varnost iz tega naslova, ki so upoštevani pri izračunu davčne osnove od osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti. Razlika iz prejšnjega stavka se prizna v obračunu akontacije dohodnine od dohodka iz dejavnosti.

(3) Na letni ravni ugotovljena vsota davčnih osnov, ugotovljenih na način, kot je določen v 71. členu tega zakona, vključno z oprostivami iz 73. člena tega zakona, se zmanjša za obvezne prispevke za socialno varnost iz naslova opravljanja osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti, ki se nanašajo na socialno zavarovanje zavezanca, za pristojbine, uvedene s predpisi o gozdovih in za stroške delovanja in vzdrževanja osuševalnih in namakalnih sistemov, določene na podlagi predpisov o kmetijskih zemljiščih.

(4) Če je na letni ravni ugotovljena davčna osnova iz 71. člena tega zakona negativna, se šteje, da je davčna osnova enaka nič.

(5) Letna davčna osnova se ob izpolnjevanju pogojev iz 116. člena tega zakona lahko ugotavlja tudi za rezidente držav članic EU oziroma EGP.

(6) Ne glede na prvi odstavek tega člena, se v letno davčno osnovo od regresa za letni dopust šteje vsota tega dohodka, ki presega 100 % povprečne letne plače zaposlenih v Sloveniji, preračunane na mesec, za leto, za katero se dohodnina odmerja, po podatkih Statističnega urada Republike Slovenije, zmanjšana za prispevke za socialno varnost, upoštevane pri določanju davčne osnove v skladu z 41. členom tega zakona. V vsoto iz prejšnjega stavka se ne šteje posamezno izplačilo tega dohodka,

za katerega niso izpolnjeni pogoji za davčno obravnavo po 13. točki prvega odstavka 44. člena tega zakona.

(7) Ne glede na prvi odstavek tega člena se v letno davčno osnovo od dela plače za poslovno uspešnost všteva vsota tega dohodka, ki presega 100% povprečne letne plače zaposlenih v Sloveniji, preračunane na mesec, za leto, za katero se dohodnina odmerja, po podatkih Statističnega urada Republike Slovenije, zmanjšana za sorazmerni del prispevkov za socialno varnost, ki jih mora na podlagi posebnih predpisov plačevati delojemalec, glede na delež teh dohodkov, ki se vštevajo v davčno osnovo. V vsoto iz prejšnjega stavka se ne všteva posamezno izplačilo tega dohodka, za katerega niso izpolnjeni pogoji za davčno obravnavo po 12. točki prvega odstavka 44. člena tega zakona.

142. člen (namenitev dela dohodnine za donacije)

(1) Rezident lahko zahteva, da se do 0,5% dohodnine, odmerjene po tem zakonu, od dohodkov, ki se vštevajo v letno davčno osnovo, nameni za financiranje upravičencev do donacij.

(2) Upravičenci do donacij iz namenitve dela dohodnine za posamezno leto so nevladne organizacije, politične stranke, reprezentativni sindikati ter registrirane cerkve in druge verske skupnosti, ki na dan 31. decembra prejšnjega leta izpolnjujejo pogoje iz tega člena.

(3) Za nevladne organizacije po drugem odstavku tega člena se štejejo tiste nevladne organizacije, ki imajo v skladu z zakonom, ki ureja nevladne organizacije, status nevladne organizacije v javnem interesu.

(4) Za politične stranke, reprezentativne sindikate ter registrirane cerkve in druge verske skupnosti po drugem odstavku tega člena se štejejo subjekti, ki imajo v skladu z zakonom, ki ureja politične stranke, reprezentativne sindikate oziroma versko svobodo, status politične stranke, reprezentativnega sindikata oziroma registrirane cerkve in druge verske skupnosti.

(5) Agencija Republike Slovenije za javnopravne evidence in storitve, ki je v skladu z zakonom, ki ureja nevladne organizacije, pristojna za vodenje Evidence nevladnih organizacij v javnem interesu, Finančni upravi Republike Slovenije brezplačno, enkrat letno zagotovi podatke iz te evidence, potrebne za namene priprave in objave seznama upravičencev do donacij.

(6) Organ, ki je v skladu z zakonom, ki ureja versko svobodo, pristojen za vodenje Registra cerkva in drugih verskih skupnosti v Republiki Sloveniji, ter organ, ki je v skladu z zakonom, ki ureja politične stranke, pristojen za vodenje Registra strank, ministrstvu, pristojnem za finance, brezplačno, enkrat letno zagotovi podatke iz teh registrov, potrebne za namene priprave seznama upravičencev do donacij.

(7) Organ, ki je v skladu z zakonom, ki ureja reprezentativnost sindikatov, pristojen za odločanje o reprezentativnosti sindikatov, ministrstvu, pristojnem za finance, brezplačno, enkrat letno zagotovi podatke, potrebne za namene priprave seznama upravičencev do donacij.

(8) Vlada določi podrobnejši način izvajanja tega člena in določi seznam upravičencev do donacij po tem členu.

20. Zakona o izvrševanju proračunov Republike Slovenije za leti 2020 in 2021 (Uradni list RS, št. 75/19, 61/20 – ZDLGPE, 133/20 in 174/20 – ZIPRS2122)

31. člen (spremljanje in spremembe NRP)

(1) Neposredni uporabnik vodi evidenco projektov in ukrepov in je v celoti odgovoren za njihovo izvedbo.

(2) Spremembe veljavnega NRP so uvrstitev projektov oziroma ukrepov v NRP in druge spremembe projektov oziroma ukrepov.

(3) Neposredni uporabnik mora do 31. januarja tekočega leta oziroma v 30 dneh po uveljavitvi rebalansa proračuna uskladiti NRP z veljavnim proračunom. Neusklajenost med veljavnim proračunom in veljavnim NRP za tekoče leto je dopustna le v delih, kjer se projekti oziroma ukrepi financirajo z namenskimi prejemki.

(4) O spremembi veljavnih ukrepov in o spremembi projektov do 20 odstotkov izhodiščne vrednosti odloča neposredni uporabnik.

(5) Vlada odloča o uvrstitvi projektov oziroma evidenčnih projektov v veljavni NRP in o spremembi vrednosti projektov nad 20 odstotki izhodiščne vrednosti.

(6) Ministrstvo na predlog predlagatelja finančnega načrta uvrsti ukrep v veljavni NRP, če je ukrep skladen s predpisi, ki določajo pogoje za uvrstitev ukrepa v NRP.

(7) Ne glede na peti odstavek tega člena ministrstvo na predlog predlagatelja finančnega načrta uvrsti projekt v veljavni NRP oziroma spremeni vrednost projekta nad 20 odstotki izhodiščne vrednosti, kadar gre za:

1. uvrstitev projektov z vrednostjo do 300.000 eurov,
2. spremembo vrednosti projektov do 100.000 eurov,
3. ponovno uvrstitev projektov, ki so že bili del veljavnega NRP v preteklih letih in se jim vrednost spreminja do največ 100.000 eurov,
4. uvrstitev ali spremembo vrednosti projektov, katerih namen je odprava posledic naravnih nesreč, če je projekt skladen s predpisi, ki določajo pogoje za uvrstitev oziroma spremembo projekta v NRP,
5. uvrstitev ali spremembo vrednosti projektov iz 21. člena ZFO-1, ki se sofinancirajo s sredstvi proračuna po 23. členu ZFO-1, če je projekt pripravljen v skladu s predpisi, ki določajo pogoje za uvrstitev oziroma spremembo projekta v NRP.

(8) Ne glede na peti in sedmi odstavek tega člena odloča o uvrstitvi projektov v veljavni NRP in o spremembah projektov nad 20 odstotki izhodiščne vrednosti za področje kohezijske politike ali za področje sklada za evropsko pomoč najbolj ogroženim ali za področje razvoja podeželja in skupne ribiške politike organ upravljanja, na predlog predlagatelja finančnega načrta, po predhodni uskladitvi načrta financiranja z ministrstvom.

(9) Ne glede na četrti odstavek tega člena odloča o spremembah veljavnega NRP za projekte na področju kohezijske politike do 20 odstotkov izhodiščne vrednosti organ upravljanja.

(10) V breme evidenčnih projektov ni dovoljeno prevzemati obveznosti.

(11) Za sofinanciranje občinskih projektov in ukrepov iz državnega proračuna v naslednjih letih morajo ministrstva objaviti javne razpise za zbiranje vlog občin.

(12) Proračunski viri v veljavnem NRP se za prihodnja leta lahko povečujejo ali zmanjšujejo znotraj politike sprejetega NRP posameznega predlagatelja finančnega načrta za posamezno leto, pri čemer povečanje posameznega glavnega programa ne sme presegati 10 odstotkov tega glavnega programa pri posameznem predlagatelju finančnega načrta za posamezno leto.

(13) Ne glede na prejšnji odstavek se proračunski viri na namenskih postavkah in postavkah centraliziranih evropskih programov v veljavnem NRP za prihodnja leta usklajujejo brez omejitev.

(14) Ne glede na dvanajsti odstavek tega člena se lahko spremembe proračunskih virov na proračunskih postavkah s področja kohezijske politike za finančno perspektivo 2014–2020 v veljavnem NRP za prihodnja leta usklajujejo brez omejitev znotraj skupne višine sprejetega NRP na teh proračunskih postavkah za posamezno leto.

21. Zakona o izvrševanju proračunov Republike Slovenije za leti 2021 in 2022 (Uradni list RS, št. 174/20).

31. člen (spremljanje in spremembe NRP)

(1) Neposredni uporabnik vodi evidenco projektov in ukrepov in je v celoti odgovoren za njihovo izvedbo.

(2) Spremembe veljavnega NRP so uvrstitev projektov oziroma ukrepov v NRP in druge spremembe projektov oziroma ukrepov.

(3) Neposredni uporabnik mora do 31. januarja tekočega leta oziroma v 30 dneh po uveljavitvi rebalansa proračuna uskladiti NRP z veljavnim proračunom. Neusklajenost med veljavnim proračunom in veljavnim NRP za tekoče leto je dopustna le v delih, kjer se projekti oziroma ukrepi financirajo z namenskimi prejemki.

(4) O spremembi veljavnih ukrepov in o spremembi projektov do 20 odstotkov izhodiščne vrednosti odloča neposredni uporabnik.

(5) Vlada odloča o uvrstitvi projektov oziroma evidenčnih projektov v veljavni NRP in o spremembi vrednosti projektov nad 20 odstotki izhodiščne vrednosti.

(6) Ministrstvo na predlog predlagatelja finančnega načrta uvrsti ukrep v veljavni NRP, če je ukrep skladen s predpisi, ki določajo pogoje za uvrstitev ukrepa v NRP.

(7) Ne glede na peti odstavek tega člena ministrstvo na predlog predlagatelja finančnega načrta uvrsti projekt v veljavni NRP oziroma spremeni vrednost projekta nad 20 odstotki izhodiščne vrednosti, kadar gre za:

1. uvrstitev projektov z vrednostjo do 300.000 eurov,
2. spremembo vrednosti projektov do 100.000 eurov,
3. ponovno uvrstitev projektov, ki so že bili del veljavnega NRP v preteklih letih in se jim vrednost spreminja do največ 100.000 eurov,
4. uvrstitev ali spremembo vrednosti projektov, katerih namen je odprava posledic naravnih nesreč, če je projekt skladen s predpisi, ki določajo pogoje za uvrstitev oziroma spremembo projekta v NRP,
5. uvrstitev ali spremembo vrednosti projektov iz 21. člena ZFO-1, ki se sofinancirajo s sredstvi proračuna države po 23. členu ZFO-1, če je projekt pripravljen v skladu s predpisi, ki določajo pogoje za uvrstitev oziroma spremembo projekta v NRP.

(8) Ne glede na peti in sedmi odstavek tega člena odloča o uvrstitvi projektov v veljavni NRP in o spremembah projektov nad 20 odstotki izhodiščne vrednosti za področje kohezijske politike ali za področje sklada za evropsko pomoč najbolj ogroženim ali za področje razvoja podeželja in skupne ribiške politike organ upravljanja, na predlog predlagatelja finančnega načrta, po predhodni uskladitvi načrta financiranja z ministrstvom.

(9) Ne glede na četrti odstavek tega člena odloča o spremembah veljavnega NRP za projekte na področju kohezijske politike do 20 odstotkov izhodiščne vrednosti organ upravljanja.

(10) V breme evidenčnih projektov ni dovoljeno prevzemati obveznosti.

(11) Za sofinanciranje občinskih projektov in ukrepov iz državnega proračuna v naslednjih letih morajo ministrstva objaviti javne razpise za zbiranje vlog občin.

(12) Proračunski viri v veljavnem NRP se za prihodnja leta lahko povečujejo ali zmanjšujejo znotraj politike sprejetega NRP posameznega predlagatelja finančnega načrta za posamezno leto, pri čemer povečanje posameznega glavnega programa ne sme presegati 10 odstotkov tega glavnega programa pri posameznem predlagatelju finančnega načrta za posamezno leto.

(13) Ne glede na prejšnji odstavek se proračunski viri na namenskih postavkah in postavkah drugih evropskih politik v veljavnem NRP za prihodnja leta usklajujejo brez omejitev.

(14) Ne glede na dvanajsti in trinajsti odstavek tega člena se lahko spremembe proračunskih virov na proračunskih postavkah za izvajanje mehanizma za okrevanje in odpornost v veljavnem NRP za prihodnja leta usklajujejo brez omejitev znotraj skupne višine sprejetega NRP na teh proračunskih postavkah za posamezno leto.

(15) Ne glede na dvanajsti odstavek tega člena se lahko spremembe proračunskih virov na proračunskih postavkah s področja kohezijske politike za finančno perspektivo 2014–2020 v veljavnem NRP za prihodnja leta usklajujejo brez omejitev znotraj skupne višine sprejetega NRP na teh proračunskih postavkah za posamezno leto.

(16) Ne glede na štirinajsti in petnajsti odstavek tega člena se lahko spremembe proračunskih virov na postavkah namenskih sredstev EU in slovenske udeležbe v veljavnem NRP za prihodnja leta usklajujejo v skladu s soglasjem vlade iz šestega odstavka 30. člena tega zakona.

22. Zakona o splošnem upravnem postopku (Uradni list RS, št. 24/06 – uradno prečiščeno besedilo, 105/06 – ZUS-1, 126/07, 65/08, 8/10, 82/13 in 175/20 – ZIUOPDVE) se lahko posamični pravni akti iz prvega odstavka 12. člena Uredbe o vodnih povračilih (Uradni list RS, št. 103/02 in 122/07)

63. člen

(1) Z vlogami so mišljene zahteve, predlogi, prijave, prošnje, pritožbe, ugovori in druga dejanja, s katerimi se posamezniki ali pravne osebe oziroma organizacije obračajo na organe.

(2) Vloga se lahko vloži v pisni obliki. Pisna vloga je vloga, ki je napisana ali natisnjena in lastnoročno podpisana (vloga v fizični obliki), ali vloga, ki je v elektronski obliki in je podpisana z varnim elektronskim podpisom s kvalificiranim potrdilom. Pisna vloga se praviloma izroči neposredno organu, pošlje po pošti, po elektronski poti ali preko osebe, ki opravlja posredovanje vlog kot svojo dejavnost (poslovni ponudnik). Vloga v elektronski obliki se vloži tako, da se pošlje po elektronski poti informacijskemu sistemu organa ali notnemu informacijskemu sistemu za sprejem vlog, vročanje in obveščanje. Informacijski sistem vložniku samodejno potrdi prejem vloge.

(3) Vloga se lahko vloži tudi na predpisanem ali drugače pripravljenem obrazcu. Ne glede na določbe drugih predpisov se za obrazce, predpisane zgolj v fizični obliki, šteje, da so z enako vsebino predpisani tudi v elektronski obliki.

(4) Pristojni organ vzpostavi za organe državne uprave in nosilce javnih pooblastil, ki izvajajo naloge iz državne pristojnosti, notni informacijski sistem za sprejem vlog, vročanje in obveščanje. Ta informacijski sistem lahko pod pogoji, ki jih določi vlada, na podlagi pisnega dogovora uporabljajo tudi organi samoupravnih lokalnih skupnosti in nosilci javnih pooblastil, ki izvajajo naloge iz občinske pristojnosti.

(5) Pogoje in način vložitve vlog v elektronski obliki oziroma po elektronski poti, vročanje po elektronski poti ter organizacijo in delovanje informacijskega sistema za sprejem vlog, vročanje in obveščanje uredi vlada z uredbo.

(6) Vloga se lahko vloži tudi ustno pri organu na zapisnik.

(7) Vlada lahko z uredbo določi seznam vlog, ki se lahko vložijo tudi po telefonu ali elektronski poti brez varnega elektronskega podpisa s kvalificiranim potrdilom, in način identifikacije strank v teh primerih.

(8) Če je to potrebno za nemoteno delovanje informacijskega sistema za sprejem vlog, vročanje in obveščanje, se lahko znotraj tega sistema posamezni vlogi določi računalniška identifikacijska številka.

(9) Overitelji, ki izdajajo kvalificirana potrdila, ki vsebujejo uradno dodeljene identifikacijske oznake, lahko od državnega organa, ki dodeljuje takšno oznako, zahtevajo preveritev pravilnosti takšne oznake tako, da mu posredujejo podatke o imetniku potrdila ali tretje osebe, na katero se nanašajo podatki v potrdilu, in takšno oznako ter zahtevajo odgovor organa o ujemanju posredovanih podatkov s podatki v uradni evidenci.